

ZÁKLADNÍ TENDENCE DEMOGRAFICKÉHO, SOCIÁLNÍHO A EKONOMICKÉHO VÝVOJE ÚSTECKÉHO KRAJE

2017

Regionální statistiky

Ústí nad Labem, 31. 8. 2018

Kód publikace: 330006-18

Č. j.: 46 / 2018 – 7601

Zpracoval: Krajská správa Českého statistického úřadu v Ústí nad Labem

Ředitel odboru: Roman Bechtold

Kontaktní osoba: Monika Raušerová, e-mail: monika.rauserova@czso.cz

Zajímají Vás nejnovější údaje o inflaci, HDP, obyvatelstvu, průměrných mzdách a mnohé další? Najdete je na stránkách ČSÚ na internetu: www.czso.cz

KONTAKTY V ÚSTŘEDÍ

Český statistický úřad | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, tel.: 274 051 111 | www.czso.cz

Oddělení informačních služeb | tel.: 274 052 304, 274 052 451 | e-mail: infoservis@czso.cz

Prodejna publikací ČSÚ | tel.: 274 052 361 | e-mail: prodejna@czso.cz

Evropská data (ESDS), mezinárodní srovnání | tel.: 274 052 347, 274 052 757 | e-mail: esds@czso.cz

Ústřední statistická knihovna | tel.: 274 052 361 | e-mail: knihovna@czso.cz

INFORMAČNÍ SLUŽBY V REGIONECH

Hl. m. Praha | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, tel.: 274 052 673, 274 054 223
e-mail: infoservispraha@czso.cz | www.praha.czso.cz

Středočeský kraj | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, tel.: 274 054 175
e-mail: infoservisstc@czso.cz | www.stredocesky.czso.cz

České Budějovice | Žižkova 1, 370 77 České Budějovice, tel.: 386 718 440
e-mail: infoserviscb@czso.cz | www.cbudejovice.czso.cz

Plzeň | Slovanská alej 36, 326 64 Plzeň, tel.: 377 612 108, 377 612 145
e-mail: infoservisplzen@czso.cz | www.plzen.czso.cz

Karlovy Vary | Závodní 360/94, 360 06 Karlovy Vary, tel.: 353 114 529, 353 114 525
e-mail: infoserviskv@czso.cz | www.kvary.czso.cz

Ústí nad Labem | Špálova 2684, 400 11 Ústí nad Labem, tel.: 472 706 176, 472 706 121
e-mail: infoservisul@czso.cz | www.ustinadlabem.czso.cz

Liberec | Nám. Dr. Edvarda Beneše 585/26, 460 01 Liberec 1, tel.: 485 238 811
e-mail: infoservislbc@czso.cz | www.liberec.czso.cz

Hradec Králové | Myslivečkova 914, 500 03 Hradec Králové 3, tel.: 495 762 322, 495 762 317
e-mail: infoservishk@czso.cz | www.hradeckralove.czso.cz

Pardubice | V Ráji 872, 531 53 Pardubice, tel.: 466 743 480, 466 743 418
e-mail: infoservispa@czso.cz | www.pardubice.czso.cz

Jihlava | Ke Skalce 30, 586 01 Jihlava, tel.: 567 109 062, 567 109 073
e-mail: infoservisvys@czso.cz | www.jihlava.czso.cz

Brno | Jezuitská 2, 601 59 Brno, tel.: 542 528 115, 542 528 200
e-mail: infoservisbrno@czso.cz | www.brno.czso.cz

Olomouc | Jeremenkova 1142/42, 772 11 Olomouc, tel.: 585 731 516, 585 731 511
e-mail: infoservisolom@czso.cz | www.olomouc.czso.cz

Zlín | tř. Tomáše Bati 1565, 761 76 Zlín, tel.: 577 004 932, 577 004 935
e-mail: infoservis-zl@czso.cz | www.zlin.czso.cz

Ostrava | Repinova 17, 702 03 Ostrava, tel.: 595 131 230, 595 131 232
e-mail: infoservis_ov@czso.cz | www.ostrava.czso.cz

Obsah

Úvod.....	4
Shrnutí hlavních poznatků	5
1. Demografický vývoj.....	8
2. Sociální vývoj.....	20
3. Ekonomický vývoj	45
4. Životní prostředí.....	76
5. Mezikrajské srovnání	88
Tabulková příloha.....	99
Tab. 1.1 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – demografický vývoj.....	100
Tab. 1.2 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – sociální vývoj	101
Tab. 1.3 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – ekonomický vývoj	102
Tab. 1.4 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – životní prostředí	103
Tab. 2.1 Dlouhodobý vývoj Ústeckého kraje v letech 2001–2017.....	104
Tab. 3.1 Vybrané ukazatele za Ústecký kraj – demografický vývoj	106
Tab. 3.2 Vybrané ukazatele za Ústecký kraj – sociální vývoj.....	107
Tab. 3.3 Vybrané ukazatele za Ústecký kraj – ekonomický vývoj.....	110
Tab. 3.4 Vybrané ukazatele za Ústecký kraj – životní prostředí.....	112
Tab. 4.1 Vybrané ukazatele podle okresů Ústeckého kraje v roce 2012 a 2017	113
Zkratky krajů a okresů.....	116

Úvod

Předkládaný materiál je analytickým obrazem vybraných tendencí demografického, sociálního, ekonomického a environmentálního vývoje Ústeckého kraje v roce 2017, s návazností na vývoj v předchozích letech (zpravidla od roku 2012). Zahrnuje oblasti, kde můžeme vývoj kvantifikovat pomocí statistických ukazatelů, přičemž klademe důraz na jevy v kraji významné.

V textu posuzujeme vývoj na území kraje i vývoj ve srovnání s ostatními kraji České republiky. Zařadili jsme také samostatnou kapitolu s mezikrajským srovnáním. Vzhledem k systému postupného zpracování dat zatím nemáme k dispozici kompletní údaje za rok 2017. Proto můžeme v některých oblastech (především makroekonomika a některé sociální statistiky) zpracovat hodnocení pouze do roku 2016, v dalších oblastech jsou údaje za rok 2017 zatím pouze předběžné a budou se postupně zpřesňovat. Využita byla také data z mimořádného zjišťování ČSÚ za rok 2016 o veřejném občanském a technickém vybavení obcí.

Obdobné analytické materiály byly zpracovány ve všech krajích České republiky, a to podle jednotné osnovy. Tabulková část má sjednocený obsah, aby byla uživatelům usnadněna možnost srovnání vývoje v jednotlivých krajích. Zařazen je rovněž dlouhodobý pohled na vývoj vybraných ukazatelů po roce 2000, tedy od vzniku krajů jako územně samosprávných celků. Tabulková příloha analýzy může obsahovat pouze omezený počet statistických ukazatelů. Širší rozsah informací v podrobnějším územním členění můžete najít ve veřejné databázi ČSÚ na adrese <https://vdb.czso.cz> nebo můžete kontaktovat pracoviště informačních služeb na krajské správě ČSÚ.

Aktuální údaje průběžně zveřejňujeme na internetové adrese www.ustinadlabem.czso.cz. Komplexní pohled na vývoj v kraji poskytuje Statistická ročenka Ústeckého kraje pravidelně vydávaná v průběhu měsíce prosince. Přehled vybraných ukazatelů o krátkodobém vývoji regionu nabízí Statistický bulletin Ústeckého kraje, který vždy vychází 95. den po skončení příslušného čtvrtletí.

* * *

Čárka (-) v tabulce na místě čísla značí, že se jev nevyskytoval.

Tečka (.) na místě čísla značí, že údaj není k dispozici nebo je nespolehlivý.

Křížek (x) značí, že zápis není možný z logických důvodů.

Nula (0) se v tabulce používá pro označení číselných údajů menších než polovina zvolené měřicí jednotky.

Zkratka „i. d.“ v tabulce nahrazuje individuální údaj, který nelze zveřejnit.

Výpočty v tabulkách jsou prováděny z nezaokrouhlených údajů (včetně součtů).

Publikované údaje jsou platné k 22. 8. 2018. Zpřesňují údaje publikované již dříve, ale mohou být ještě dále upřesňovány.

Pokud není uveden zdroj, jsou uveřejněny údaje ze statistických zjišťování ČSÚ.

Hodnotové údaje jsou uvedeny v běžných cenách, pokud není uvedeno jinak.

Shrnutí hlavních poznatků

Demografický vývoj

- V roce 2017 počet obyvatel Ústeckého kraje nadále klesal.
- Na území Ústeckého kraje žilo ke konci roku 2017 celkem 821 080 obyvatel. Meziroční pokles o 0,3 tis. osob byl ovlivněn zápornou bilancí přirozeného přírůstku obyvatel i záporným migračním saldem. Saldo vnitrostátní migrace bylo záporné, zatímco saldo zahraniční migrace bylo kladné.
- Porodnost v kraji nepatrně vzrostla, v porovnání s počátkem devadesátých let má však nadále spíše klesající tendenci, v loňském roce byla v mezikrajovém srovnání třetí nejnižší, a proti průměru ČR 10,08 ‰ byla nižší o 0,5 bodů promile.
- Podíl narozených mimo manželství nadále roste, v loňském roce došlo k meziročnímu zvýšení o 0,3 p. b. na 64,5 ‰. Podíl mimomanželsky narozených dětí byl v loňském roce nejvyšší mezi kraji.
- Přetrvává vysoká úmrtnost v kraji, jejíž hodnota v mezikrajovém srovnání představovala druhou nejvyšší hodnotu (spolu s krajem Moravskoslezským po kraji Karlovarském).
- Pokračoval trend odkládání mateřství do pozdějšího věku, pouze přibližně čtvrtina žen porodila v roce 2017 do věku 25 let.
- Přes pozvolný pokles hodnot potratovosti, nadále nejhorší hodnoty v mezikrajovém srovnání.
- Nejčastější příčiny úmrtí v kraji zůstaly beze změny, zůstávají jimi selhání oběhové soustavy a novotvary.
- Meziročně se sňatečnost v kraji nepatrně zvýšila a po pěti letech, kdy dosahovala nejnižší hodnotu ze všech krajů, byla druhá nejnižší (spolu s Olomouckým, Královéhradeckým a Středočeským krajem).
- V roce 2017 poklesl počet rozvodů, rozvodovost v kraji však byla i tak druhá nejvyšší po Středočeském kraji.

Sociální vývoj

- Ekonomický a demografický vývoj se odráží v sociálních charakteristikách kraje; na trhu práce se snížil počet nezaměstnaných, roste počet volných pracovních míst, míra ekonomické aktivity zaostává za průměrem ČR, poklesl počet příjemců sociálních dávek.
- V kategorii pracovní síly (dle VŠPS) vzrostl počet zaměstnaných při současném poklesu nezaměstnaných. Potencionální zdroj pracovní síly, tedy počet obyvatel starších 15 let, se neustále snižuje.
- Úroveň vzdělanosti pracovní síly roste, přesto zaostává za republikovým průměrem.
- Roste podíl zaměstnanosti v zemědělství, v posledním roce mírné oživení v průmyslu a stavebnictví, zároveň pokračuje pokles podílu zaměstnaných ve službách.
- Míra zaměstnanosti v kraji rostla, i tak je stále pod celorepublikovou úrovní a v rámci krajů zaujímala v loňském roce nejnižší hodnotu.
- Meziroční pokles míry ekonomické aktivity, u mužů druhá nejnižší hodnota od roku 2000.
- Obecná míra nezaměstnanosti v kraji meziročně poklesla, i tak byla její hodnota čtvrtá nejhorší mezi kraji.
- Počet evidovaných uchazečů o práci dle MPSV se meziročně snížil o více jak 29 ‰ a byl nejnižší od roku 2010. Podíl dlouhodobě nezaměstnaných je druhý nejvyšší v ČR.

- Pozitivním jevem je meziroční nárůst volných pracovních míst o více než 60 %, což se odrazilo v poklesu počtu uchazečů na 1 volné místo.
- Podíl nezaměstnaných osob meziročně poklesl, v loňském roce hodnota kraje, která byla dlouhodobě nejvyšší mezi kraji, obsadila pomyslnou druhou příčku.
- V Ústeckém kraji byl třetí nejvyšší podíl domácností s nejnižšími příjmy.
- Meziroční nárůst průměrné mzdy v kraji o 6,9 %. Růst průměrné reálné mzdy v kraji byl o 0,2 p. b. nižší než v ČR.
- Vysoké počty dětí v předškolních zařízeních z minulých let se již posunují do základních škol. Počet studentů na vysokých školách v kraji se v posledních letech snižuje.
- Počet lékařů ve státních i nestátních zařízeních se zvýšil, relativní ukazatel (lékaři na tisíc obyvatel) je druhý nejnižší mezi kraji.
- Růst procenta pracovní neschopnosti v kraji, v mezikrajovém srovnání je osmý nejvyšší. Průměrná doba trvání 1 onemocnění byla v kraji nejnižší od roku 2012.
- Podíl na celkových výdajích na státní sociální podporu byl pátý nejvyšší mezi kraji, na dávky péstounské péči druhý nejvyšší.
- Zastoupení příjemců předčasných důchodů se neustále zvyšuje, ve všech sledovaných letech převyšoval jejich podíl republikovou hodnotu.
- Trvale vysoká kriminalita, podíl objasněných trestných činů v kraji vyšší než v ČR.
- Třetí nejvyšší počet dopravních nehod, meziročně nejvyšší absolutní nárůst počtu usmrcených osob.

Ekonomický vývoj

- Nejdůležitější makroekonomické ukazatele za rok 2016 ukazují na zlepšení situace v ekonomice kraje.
- HDP v Ústeckém kraji zaznamenal v roce 2016, po dvou příznivých letech, meziroční pokles, ovlivněný poklesem HPH v odvětví průmyslu. Ve všech ostatních odvětvích HPH vzrostla.
- Nejvyšší hodnoty tvorby hrubého fixního kapitálu, a to jak absolutně, tak na 1 obyvatele Ústeckého kraje, bylo dosaženo v roce 2010. Ve všech letech byla hodnota regionálního THFK na obyvatele pod republikovým průměrem.
- Zemědělská produkce celkem i na hektar zemědělské půdy v kraji byla v roce 2014 nejvyšší za posledních 5 let. Nárůst zaznamenala rostlinná produkce, u živočišné výroby jsme zaznamenaly meziroční pokles. Hodnota krajské produkce na hektar půdy byla v letech 2012 a 2013 třetí nejnižší mezi kraji, v dalších letech se její pozici zlepšovala - v roce 2014 byla čtvrtá nejnižší, v roce 2015 šestá nejnižší a v roce 2016 sedmá nejvyšší.
- Tržby velkých průmyslových podniků v roce 2017 vzrostly ve všech krajích. Již čtvrtým rokem se v průmyslu zvýšil počet pracovníků, výše průměrné mzdy rostla po celé sledované období. Produktivita práce v kraji dosáhla rekordní úrovně v roce 2014, v dalších třech letech byla střídavě druhá a třetí nejvyšší mezi kraji.
- Podíl vyrobené elektřiny v Ústeckém kraji na veškeré vyrobené elektřině republiky byl nejvyšší mezi kraji, převažovaly parní elektrárny. Celková spotřeba elektřiny byla třetí nejvyšší v republice, z toho v domácnostech šestá nejvyšší a v přepočtu na 1 obyvatele pátá nejnižší.

- Více než 90 % odběratelů zemního plynu tvoří domácnosti, podíl v Ústeckém kraji byl v mezikrajovém srovnání druhý nejvyšší. Na celkové spotřebě zemního plynu se z více než ¾ podíleli velkoodběratelé, domácnosti pak 13 %. Spotřeba na 1 odběratele v domácnostech kraje byla třetí nejnižší v mezikrajovém srovnání.
- Objem základní stavební výroby (ZSV) v podnicích se sídlem v Ústeckém kraji (s 50 a více zaměstnanci) v letech 2012 až 2017 rostl. Pokračoval pokles počtu pracovníků. Průměrná mzda se proti roku 2016 zvýšila, navýšení bylo sedmé nejvyšší mezi kraji. Produktivita práce ze ZSV v kraji byla v posledních třech letech nejvyšší mezi kraji.
- Počet nově zahájených bytů v roce 2017 celkově poklesl, mírně se zvýšil v rodinných domech. Naproti tomu počet dokončených bytů vzrostl, a to jak v rodinných, tak i v bytových domech. Relativní ukazatel - počet dokončených bytů na tisíc obyvatel kraje je dlouhodobě nejnižší v porovnání s ostatními kraji i s republikovým průměrem.
- Od roku 2012 se neustále zlepšuje situace v cestovní oblasti v Ústeckém kraji. Roste jak počet hostů, tak počet přenocování.

Životní prostředí

- Z hlediska životního prostředí patří Ústecký kraj k nejvíce zatíženým.
- Výměra orné půdy má dlouhodobě sestupnou tendenci, a to zejména ve prospěch trvalých travních porostů.
- Nejvyšší podíl chráněných území se nacházel na okrese Děčín.
- Rozsah ekologicky obhospodařované půdy se zvyšuje.
- Výroba vody se zvýšila, spotřeba, jak celkově, tak v domácnostech poklesla. Cena vody trvale roste a v kraji je nejvyšší v České republice.
- Podíl obyvatel bydlících v domech napojených na kanalizaci i podíl napojených obydlí na kanalizaci s koncovou čistírnou odpadních vod se v roce 2017 zvýšil. Podíl čistěných odpadních vod byl stejný jako v roce 2016.
- Ústecký kraj je největším znečišťovatelem (REZZO 1–4) měrných emisí SO₂ mezi kraji, průměr ČR převyšuje zhruba 4krát. Z hlediska emisí NO_x překračuje dlouhodobě téměř 3krát republikový průměr, mezi kraji zaujímá po Hl. m. Praze druhou nejhorší pozici, stejně jako u tuhých znečišťujících látek. Republikový průměr je v kraji překračován u většiny druhů emisí s výjimkou oxidu uhelnatého.
- Produkce komunálního odpadu na 1 obyvatele meziročně (2016/2015) vzrostla na 348 kg za rok (o 8,3 %), s výjimkou let 2010 a 2011 dlouhodobě převyšuje republikový průměr.
- Množství odděleně sbíraných složek komunálního odpadu v kraji meziročně (2016/2015) pokleslo, kraj obsadil v roce 2016 nejnižší příčku mezi kraji.
- Výdaje na ochranu životního prostředí meziročně kolísají. Nejvyšší objem vkladů v kraji za posledních pět let evidujeme v roce 2015. Největší část (téměř polovina) investičních nákladů v letech 2012 až 2016 byla určena na ochranu ovzduší a klimatu. U neinvestičních nákladů polovina směřovala na nakládání s odpady.

1. Demografický vývoj

Územní změny, sídelní struktura

Ve městech žijí čtyři pětiny obyvatelstva kraje.

Územní struktura v Ústeckém kraji se již sedmnáct let nemění a kraj se i nadále skládá z 354 obcí. Na celorepublikovém počtu obcí se podílí necelými 6 %. Obyvatelstvo, žijící v těchto obcích, tvořilo ke konci roku 2017 téměř 8 % celkového počtu obyvatel České republiky. Počet obcí se statutem města zůstává od roku 2012 stejný – 59 měst. Podíl městského obyvatelstva se po celé sledované období let 2012–2017 pohybuje kolem 80 %. Neuvažujeme-li Prahu (100 %) je tento podíl druhý nejvyšší v rámci srovnání krajů ČR, hned za krajem Karlovarským. Je to dáno podobným vývojem obou těchto území zasažených těžbou nerostných surovin a následným rozvojem převážně těžkého průmyslu, což sebou především v Podkrušnohoří neslo likvidaci malých sídel (obcí) a výstavbu velkých aglomerací (měst). Hustotou obyvatelstva 153,8 osob na km² převyšuje Ústecký kraj republikový údaj o 19 osob a je tak čtvrtým nejlidnatějším krajem České republiky. I přesto patřil Ústecký kraj v loňském roce mezi šest krajů, kde se počet obyvatel snížil.

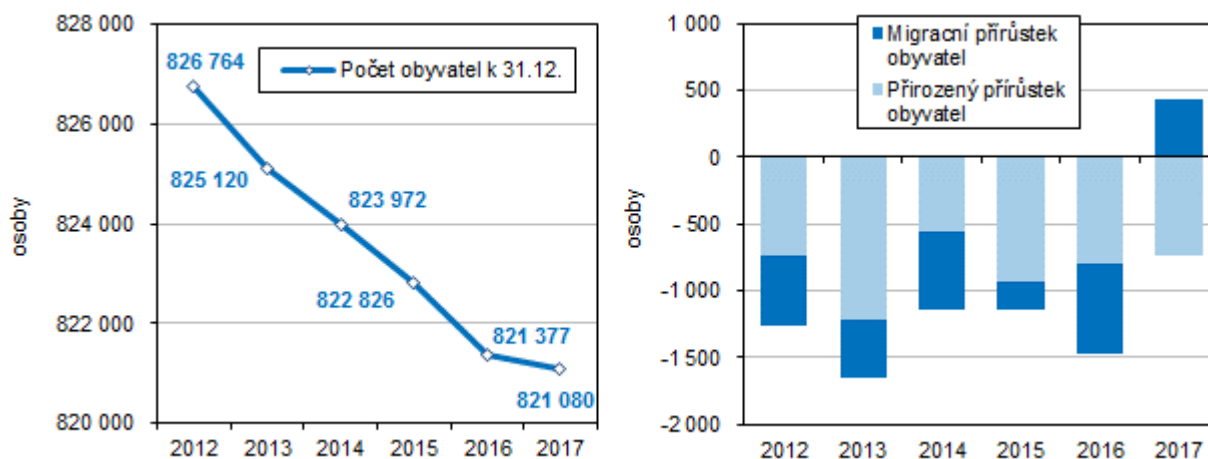
Vývoj počtu obyvatel

Pokles celkového počtu obyvatel pokračoval i v roce 2017...

K 31. prosinci 2017 žilo na území Ústeckého kraje 821 080 obyvatel, v tom 407 324 mužů a 413 756 žen. Za uplynulých 12 měsíců loňského roku se počet obyvatel v kraji snížil celkem o 297 osob, a to jak vlivem poklesu počtu žen (o 249), tak počtu mužů (o 48). Ve srovnání s rokem 2010 však počet obyvatel kraje klesl téměř o 15 tisíc osob, z toho počet žen poklesl o více jak 9,5 tisíc.

Na celkovém počtu obyvatel České republiky se Ústecký kraj podílel 7,7 % a je dlouhodobě pátým nejlidnatějším krajem ČR. V uplynulém roce se počet obyvatel snížil celkem v šesti krajích republiky včetně Ústeckého.

Graf 1. 1 Počet obyvatel, přirozený a migrační přírůstek v Ústeckém kraji

... ale i kladného salda migrace.

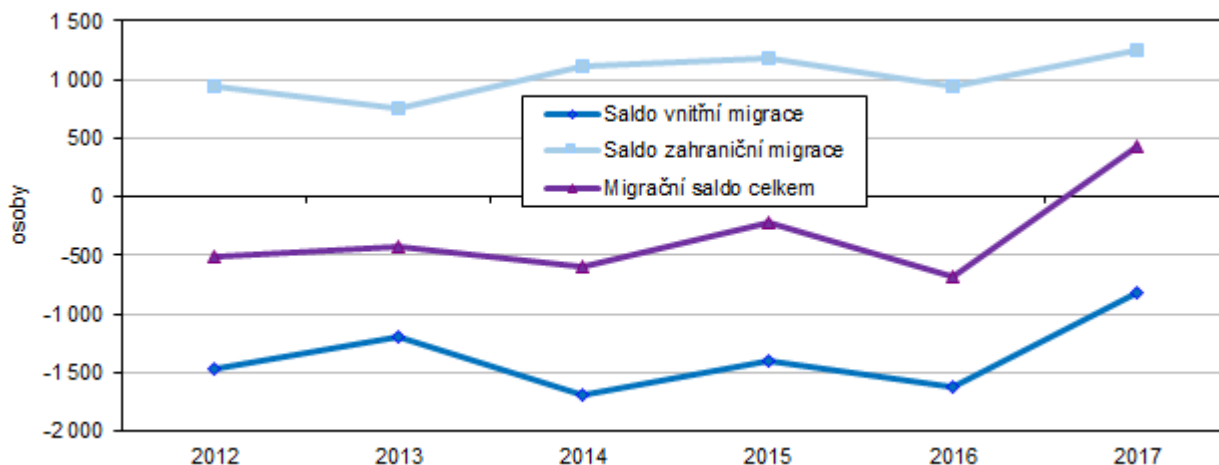
Celkový pokles počtu obyvatel v kraji byl v roce 2017 ovlivněn výhradně záporným výsledkem přirozeného přírůstku obyvatel, kdy počet zemřelých převýšil počet narozených o 730 osob.

Po předchozích osmi záporných letech však bylo saldo migrace v Ústeckém kraji kladné. Od ledna do konce prosince se do kraje přistěhovalo 7 691 obyvatel a vystěhovalo 7 258 obyvatel, tj. +433 osob. Zatímco vnitrostátní migrace Ústeckého kraje byla záporná (-816 osob) - do kraje se z jiných oblastí ČR přistěhovalo 5 529 osob a vystěhovalo 6 345 osob, saldo zahraniční migrace kraje bylo kladné +1 249 osob (z ciziny se do kraje přistěhovalo 2 162 osob a do zahraničí se vystěhovalo 913 osob).

Z dlouhodobějšího pohledu lze sledovat, že zahraniční saldo migrace zůstává kladné, saldo vnitřní migrace zůstává v záporných hodnotách.

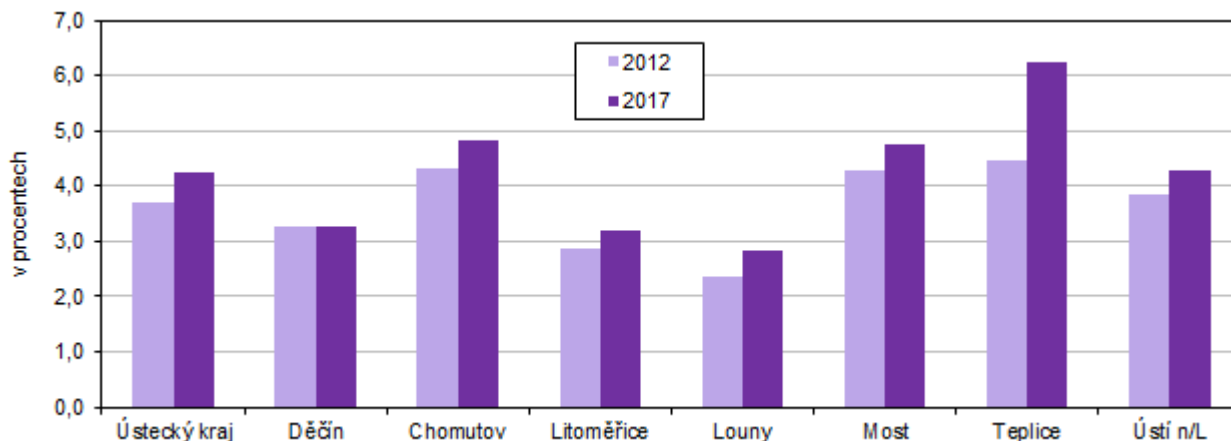
Graf 1.2 Stěhování v Ústeckém kraji

...pokles obyvatel ve třech okresech kraje...

Během roku 2017 poklesl počet obyvatel ve třech okresech Ústeckého kraje – v Děčíně, Mostě a Teplicích. Ve dvou z nich se jednalo jak o úbytek obyvatel stěhováním, tak i o přirozený úbytek obyvatel. K poklesu počtu obyvatel v okrese Teplice došlo výhradně vlivem přirozeného úbytku obyvatel, zatímco migrace byla kladná. Celkové zvýšení počtu obyvatel ve třech okresech bylo výhradně zásluhou kladné migrace (počet přistěhovalých osob do okresu převyšoval počet osob, které z okresu odešly), pouze v okrese Ústí nad Labem se jednalo jak o přirozený přírůstek obyvatel, tak o kladné saldo migrace.

Graf 1.3 Podíl cizinců (bez azylantů) na celkovém počtu obyvatel v Ústeckém kraji a jeho okresech (v %)

...podíl cizinců patří mezi vyšší.

Podíl cizinců na celkovém počtu obyvatelstva se v posledních letech zvyšuje jak v rámci celé České republiky, tak v Ústeckém kraji. V porovnání let 2012 a 2017 došlo ke zvýšení podílu v kraji o 0,6 p. b. (na hodnotu 4,3 %). V meziročním pohledu byl podíl vyšší o 0,2 p. b. Proti celorepublikovému podílu byl tento podíl sice nižší o 0,7 p. b., ale i tak se Ústecký kraj nadále řadí mezi kraje s vyšším podílem cizinců.

Cizinci se živnostenským oprávněním

S platným živnostenským oprávněním bylo na území Ústeckého kraje v roce 2017 evidováno celkem 7 814 cizinců (podíl na ČR tvořil 9,0 %). V meziročním srovnání došlo k nepatrnému poklesu o 1,0 p. b., ve srovnání let 2017 a 2012 však došlo k nárůstu počtu cizinců s platným živnostenským oprávněním o 6,5 p. b. Nejvíce cizinců s platným živnostenským oprávněním bylo v loňském roce zaměstnáno

v okrese Teplice (21,7 %), naopak nejméně v okresech Louny (6,1 %) a Litoměřice (9,4 %).

Demografické události

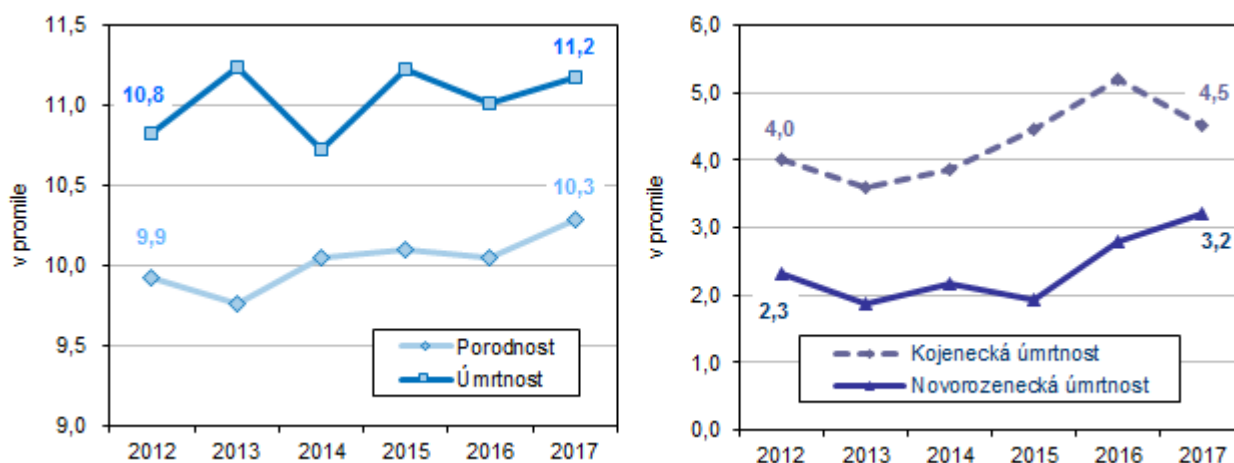
Nepatrné zlepšení klesající tendence porodnosti.

Od ledna do prosince loňského roku se v Ústeckém kraji živě narodilo 8 442 dětí, což je o 179 novorozenců (o 2,2 %) více než ve stejném období roku 2016. I tak však v delším časovém období lze pozorovat pokles porodnosti, který přetrvává již od roku 2008, kdy hodnota porodnosti dosáhla 12,3 ‰. Hodnota porodnosti v roce 2017 dosáhla 10,3 ‰ a v meziročním srovnání s předchozím rokem byla nepatrně vyšší (o 0,2 p. b.). Proti průměru České republiky (10,8 ‰) byla nižší o 0,5 bodů promile.

Přetrvává vysoká úmrtnost.

Vysoká úmrtnost, vyjádřená obecnou mírou úmrtnosti (počet zemřelých na 1 000 obyvatel) v Ústeckém kraji přetrvávala i v loňském roce. Počet zemřelých opět vzrostl, meziročně o 114 osob (o 4,4 %) a vyšplhal se na počet 9 172 osob. Proti roku 2016 vzrostl počet zemřelých ve všech krajích republiky. Nejvyšší nárůst zaznamenali v Karlovarském a Libereckém kraji (o 7,5 resp. 7,3 %), nejnižší pak v Hl. m. Praze (o 0,5 %), druhé nejnižší bylo zvýšení v Ústeckém kraji (o 1,3 %). V přepočtu na tisíc obyvatel Ústeckého kraje zemřelo 11,2 osob (nárůst proti předchozímu roku o 0,2 bodů promile.). Úmrtnost v kraji představovala spolu s Moravskoslezským krajem druhou nejvyšší hodnotu po Karlovarském kraji. Průměr ČR (10,5 ‰) byl v kraji překročen o 0,6 bodů promile.

Graf 1.4 Porodnost a úmrtnost, novorozenecká a kojenecká úmrtnost v Ústeckém kraji (v ‰)

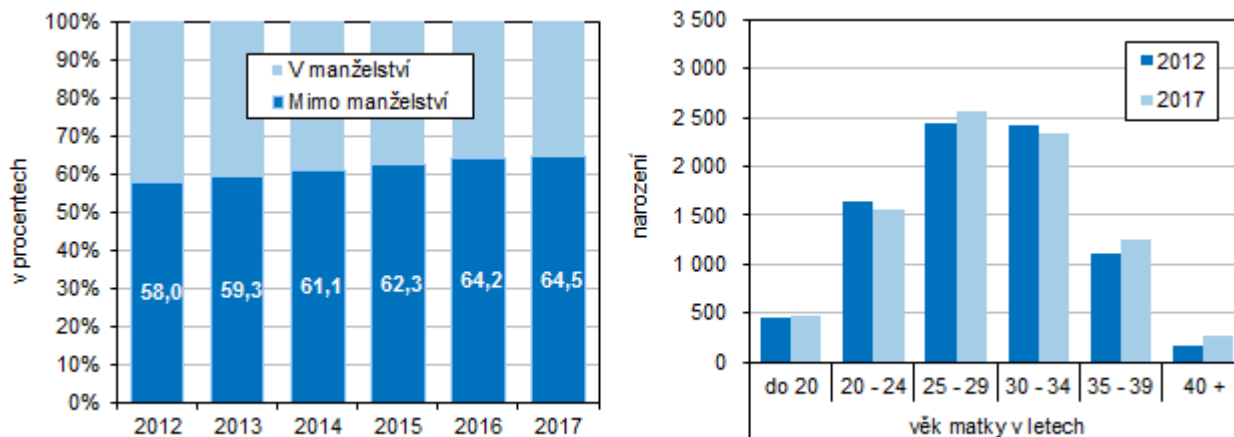

Nadále pokračuje méně příznivý vývoj úmrtnosti novorozenečt.

Nepříznivým směrem i nadále pokračuje vývoj novorozenecké úmrtnosti, která v meziročním srovnání vzrostla o 0,4 p. b., v mezikrajovém srovnání byla svou hodnotou 3,2 ‰ nejvyšší. Nepatrné zlepšení bylo zaznamenáno u vývoje kojenecké úmrtnosti, kde proti loňskému roku došlo ke snížení o 0,7 p. b. na hodnotu 4,5 ‰. I tak se však obě tyto míry úmrtnosti v kraji vzdálily hodnotám celorepublikového průměru (kojenecká úmrtnost o 1,8 ‰, novorozenecká úmrtnost o 1,4 ‰).

Graf 1.5 Podíl narozených mimo manželství (v %) a narození dle věku matky v Ústeckém kraji

Růst dětí narozených mimo manželství...

I v roce 2017 pokračoval v Ústeckém kraji nárůst dětí narozených mimo manželství, tedy neprovdaným ženám. Snižující se podíl dětí narozených v manželství lze na území kraje pozorovat již více než dvacet let. V loňském roce došlo k meziročnímu zvýšení podílu živě narozených dětí mimo manželství o 0,3 procentního bodu na 64,5 %. Podíl mimomanželských dětí tak byl nejvyšší mezi kraji. Republikový průměr představoval 49,0 % a byl o 15,5 p. b. nižší než v Ústeckém kraji.

...rostoucí počty dětí narozených ženám v pozdějším věku.

I nadále lze sledovat přetrvávající trend, kdy rodily ženy ve vyšším věku, než bylo zvykem dříve. Přibližně pouze čtvrtina žen porodila v roce 2017 ve věku do 25 let, v posledních letech tak lze sledovat posun převažujícího věku žen při porodu nad 25 let (viz graf 1.5). Mezi lety 2009–2011 dokonce nejvyšší podíly narozených dětí připadaly na maminky ve věku 30–34 let. V posledních šesti letech pak nejvyšší podíly narozených dětí patřily maminkám ve věku 25–29 let. Proti roku 2012 se maminkám v tomto věkovém rozmezí narodilo v loňském roce o 5,5 p. b. dětí více. Odklad mateřství na pozdější dobu a tím i rostoucí průměrný věk rodiček v souvislosti se společenskými změnami mohou v posledních letech doplňovat i ekonomické obavy ze zajištění rodiny. Ženy v Ústeckém kraji rodily své první dítě v průměru ve věku 27,4 roku, průměrný věk všech matek celkem byl 29,4 let. Za poslední desetiletí vzrostl průměrný věk matek o 0,6 roku a průměrný věk prvorodiček o 1 rok.

Dlouhodobě roste i počet dětí, které se narodily matkám ve věku 40 a více let, před deseti lety se matkám v tomto věku narodilo celkem 157 dětí, v loňském roce to už bylo 266 dětí.

Z narozených dětí v kraji v roce 2017 bylo 47 % prvorozných, 34 % druhorozných, 11 % dětí se narodilo jako třetí v pořadí a 8 % dětí bylo v pořadí čtvrtých a dalších.

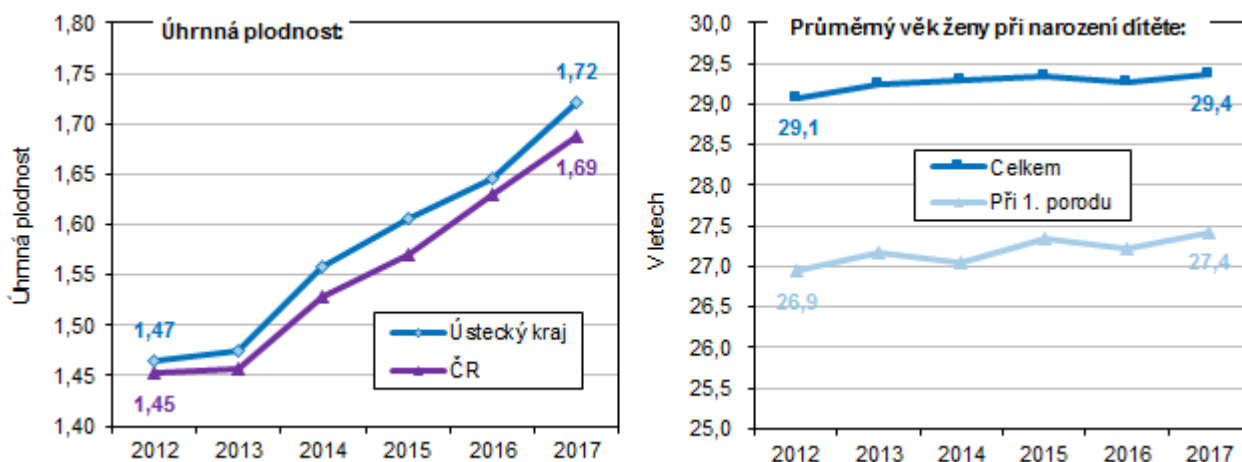
Úhrnná plodnost se zvyšuje.

Zvyšující se počet narozených dětí v posledních čtyřech letech zastavil pokles úhrnné plodnosti¹, což je průměrný počet živě narozených dětí připadajících na jednu ženu ve věku 15–49 let, který byl v našem kraji patrný od roku 2008. Hodnoty Ústeckého kraje ve srovnání s republikovou plodností zůstávají i nadále příznivé, převážně díky celkově mladší struktuře obyvatel kraje, tedy i žen. Vyšší hodnota úhrnné plodnosti než v Ústeckém kraji byla v roce 2017 vykázána ještě

¹ Počet živě narozených dětí, které by se narodily jedné ženě za předpokladu, že by míry plodnosti podle věku zaznamenané ve sledovaném roce zůstaly během jejího reprodukčního věku (15–49 let) neměnné.

v kraji Středočeském, Jihočeském, v Kraji Vysočina, v Libereckém a Jihomoravském kraji. Nejmenší hodnotu vykázalo Hlavní město Praha.

Graf 1.6 Úhrnná plodnost, průměrný věk žen při narození dítěte celkem a při narození prvního dítěte v Ústeckém kraji

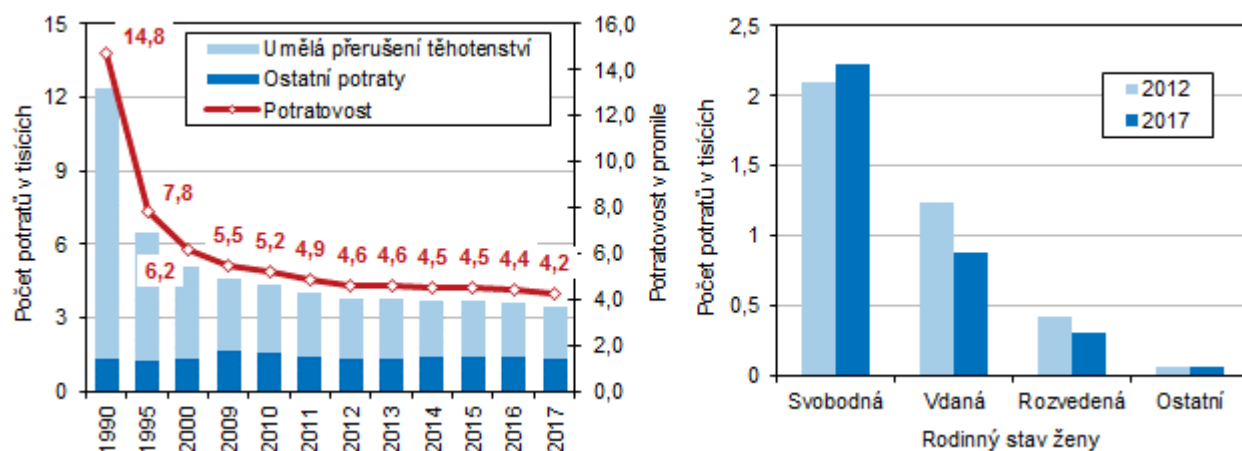

Přes pozvolný pokles potratovosti nadále nejhorší hodnoty.

Negativním jevem v Ústeckém kraji i nadále zůstává vysoká potratovost, a to i přesto, že se meziročně snížil absolutní počet potratů a mírně i potratovost. Obě hodnoty byly nejnižší od roku 1990. V průběhu dvanácti měsíců 2017 bylo v Ústeckém kraji registrováno celkem 3 473 potratů a v porovnání se stejným obdobím předchozího roku to znamenalo pokles o 138 potratů (o 3,8 %). Potratovost v kraji představovala 4,2 provedených potratů na tisíc obyvatel. Nadále však zůstává nejvyšší v porovnání s ostatními kraji, nejvyšší je i podíl umělých přerušení těhotenství (2,6 ‰). Republikový průměr potratovosti (3,3 ‰) byl v kraji překročen o 0,9 bodů promile, podíl umělých přerušení těhotenství byl vyšší o 0,7 bodů promile. Potratovost v kraji je od roku 1990, s výjimkou let 1999, 2000 a 2002, neustále nejvyšší v rámci celé ČR.

Nejvíce potratů bylo i v loňském roce zaznamenáno u svobodných a vdaných žen 63,9 %, resp. 25,5 %). Necelé dvě třetiny z potratů celkem připadly na umělá přerušení těhotenství (60,9 %), přičemž jejich podíl (2,6 ‰) patří nadále k nejvyšším v mezikrajovém srovnání.

Graf 1.7 Počet potratů a potratovost (v ‰), počet potratů dle rodinného stavu ženy v Ústeckém kraji

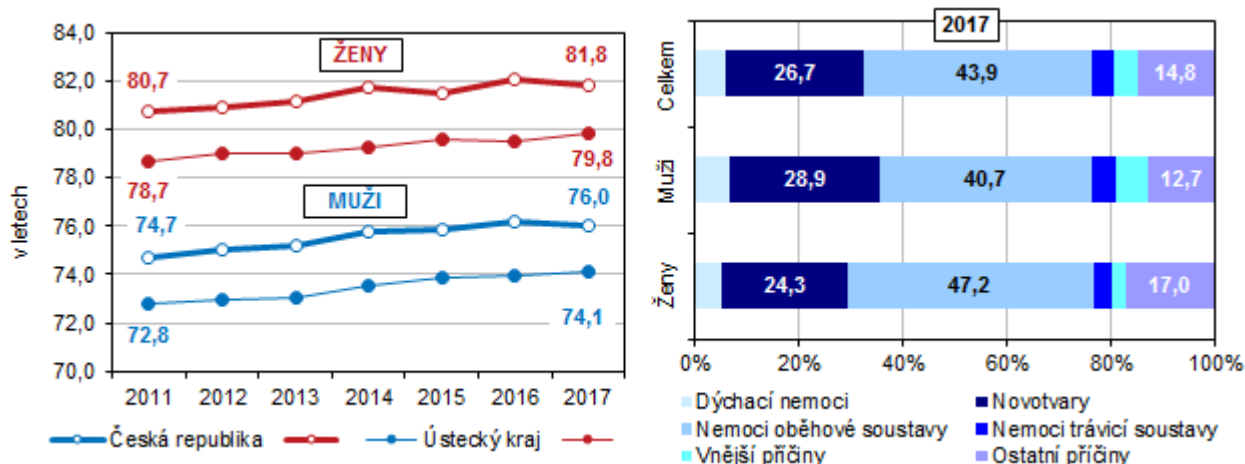
Střední délka života u mužů roste rychleji.

Z příloženého grafu je patrné, že střední délka života mužů se různou mírou intenzity prodlužuje rychleji, čímž se snižuje rozdíl v naději dožití mezi pohlavími. Jestliže

v období mezi lety 1991 a 1992 činil rozdíl mezi střední délkou života mužů a žen téměř 8 let, v období let 2016 a 2017 to již bylo pouze 5,7 let.

Graf 1.8 Střední délka života novorozence (v letech) a zemřelí podle příčin smrti v Ústeckém kraji (v %)

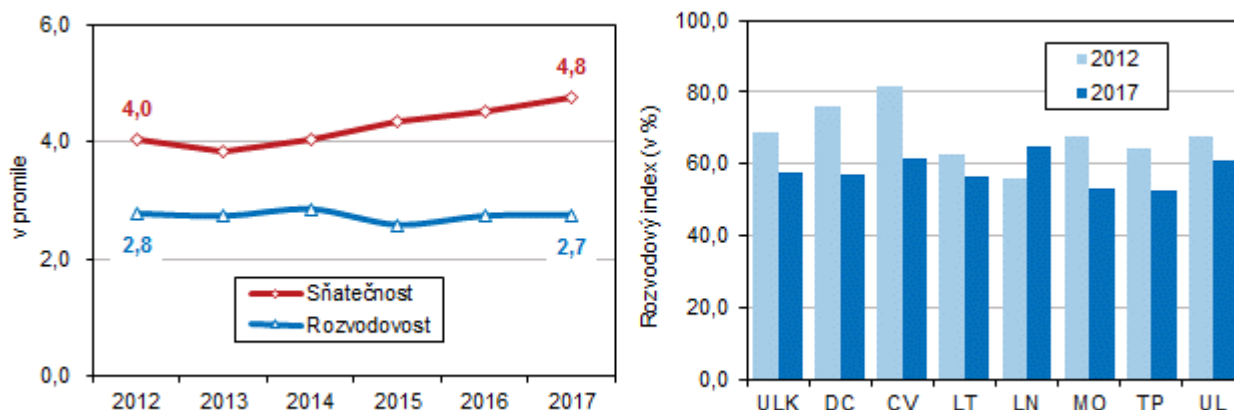
Nejčastější příčinou úmrtí...

Ani rok 2017 nebyl výjimkou (přes meziroční pokles o 0,5 p. b.) a nejčastější příčinou úmrtí v Ústeckém kraji zůstaly nemoci oběhové soustavy, které tvořily 44 % všech úmrtí a i nadále na ni umíraly častěji ženy. Více než třetinu této příčiny úmrtí tvořily v posledních letech ostatní formy ischemické choroby srdeční, v roce 2017 dosáhl jejich podíl 42,9 %. Druhou nejčastější skupinu úmrtí tvořili zemřelí na novotvary, kdy nejčastější příčinou byl zhoubný novotvar průdušek a plic (u mužů 27,7 % všech úmrtí na novotvary). Mezi třetí nejčastější skupinu příčin úmrtí patřily nemoci dýchací soustavy, které v meziročním srovnání zaznamenaly nárůst o 0,2 p. b. Další častou skupinu tvořily vnější příčiny nemocnosti a úmrtlosti, kam patří především poranění, dopravní nehody, otravy, a také sebevraždy (v roce 2017 tvořila celá tato skupina 4,6 % ze všech úmrtí celkem).

Sňatečnost nadále nejnížší.

Od počátku roku 2017 uzavřelo v Ústeckém kraji manželství 3 901 párů snoubenců, tj. o 178 (o 4,8 %) více než za rok 2016. Počet sňatků na tisíc obyvatel dosáhl hodnoty 4,8 ‰. Meziročně se sňatečnost Ústeckého kraje zvýšila o 0,2 bodů promile. V mezikrajovém srovnání byla po pěti letech, kdy dosahovala nejnížší hodnotu mezi kraji, druhá nejnížší spolu s Olomouckým, Královéhradeckým a Středočeským krajem. Proti průměru ČR byla nižší o 0,2 bodů promile.

Graf 1.9 Sňatečnost a rozvodovost (v ‰) v Ústeckém kraji, rozvodový index (v %) v Ústeckém kraji a jeho okresech

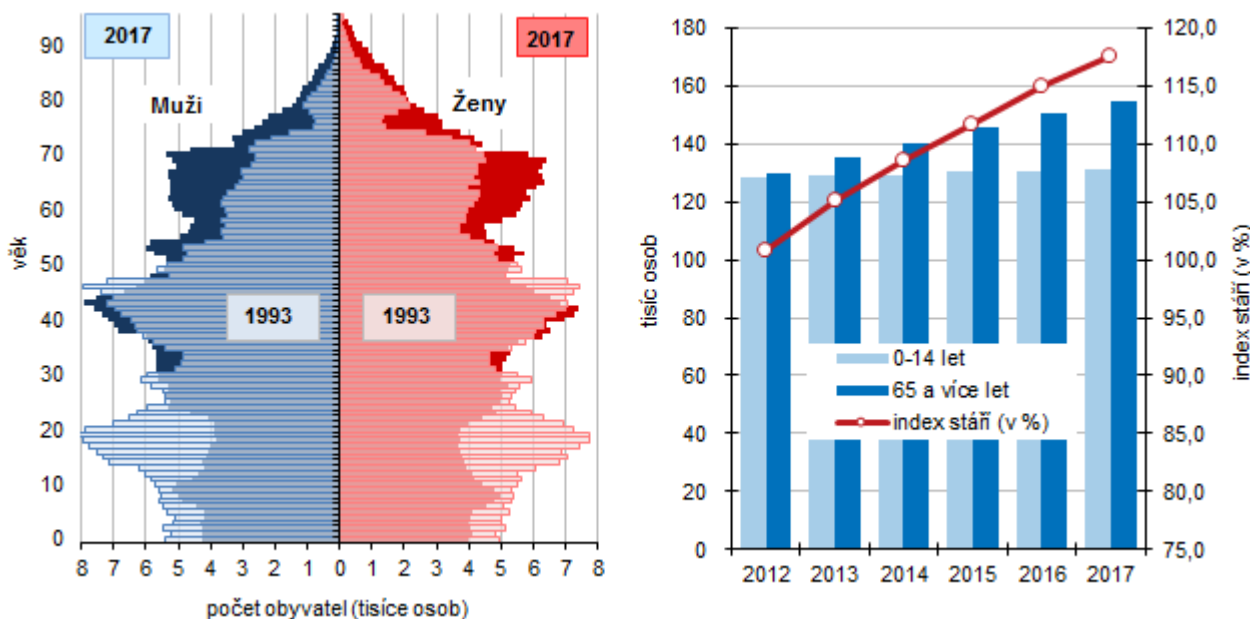

Počet rozvodů nejnižší od roku 2000. Od ledna do konce prosince loňského roku bylo v Ústeckém kraji rozvedeno 2 252 manželství, což je o 7 (o 0,3 %) více než za stejné období roku 2016. Počet rozvodů v kraji byl za rok 2017 spolu s rokem 2013 třetí nejnižší (po roce 2015 a 2016) od roku 2000. V přepočtu na tisíc obyvatel dosáhla rozvodovost v kraji hodnoty 2,7 ‰ a byla tak stejná jako v předchozím roce. Rozvodovost v mezikrajovém srovnání byla za loňský rok v Ústeckém kraji druhá nejvyšší po Středočeském kraji. Celorepublikový průměr byl o 0,3 bodů promile nižší než průměr kraje.

Věková struktura, index stáří, naděje dožití

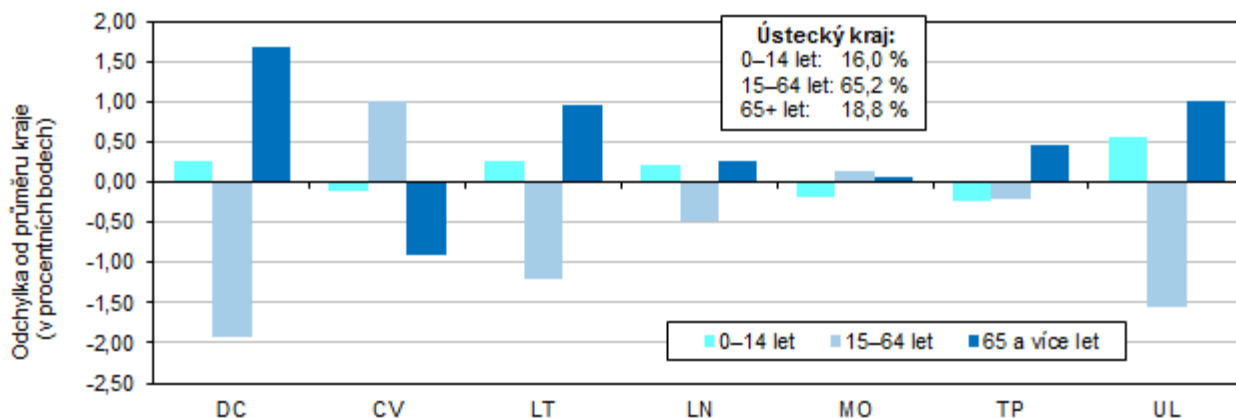
Věková struktura obyvatelstva se v každé populaci vytváří dlouhodobým vývojem porodnosti, úmrtnosti a migrace. Promítnutí všech těchto událostí do věkové struktury obyvatelstva Ústeckého kraje nejnázorněji přibližuje věková pyramida, která zachycuje stav roku 1993 a 2017.

Graf 1.10 Věkové složení obyvatelstva Ústeckého kraje

Podíl dětské složky v kraji mírně roste... V roce 2017 se podíl nejmladší věkové kategorie (děti do 15 let) v Ústeckém kraji opět mírně zvýšil. Oproti předchozímu roku počet dětí stoupl o 763 na 131 548 osob a podíl této věkové skupiny na celkové populaci kraje se zvýšil o 0,1 p. b. na 16,0 %. Celorepublikový průměr byl v kraji překročen o 0,3 p. b.

Graf 1.11 Srovnání věkové struktury obyvatel v Ústeckém kraji a jeho okresech v roce 2017

...počet starších obyvatel stoupl více.

Obyvatel ve věku 65 a více let žilo v roce 2017 v Ústeckém kraji 154 560 a proti roku 2016 to bylo o 4 222 osob více, podíl této skupiny na populaci kraje stoupl o 0,5 procentního bodu a činil 18,8 %. Proti celorepublikovému průměru byl nižší o 0,6 p. b. Z uvedených údajů lze sledovat, že i v Ústeckém kraji se projevuje stárnutí populace každoročním zvyšováním podílu obyvatel starších 64 let. Rok 2011 tak byl posledním rokem, ve kterém byl podíl dětské složky obyvatel vyšší (15,5 %), než podíl obyvatel ve věku 65 a více let (14,8 %), rozdíl mezi těmito skupinami činil 5,1 tis. osob. Nárůst podílu seniorů v populaci kraje souvisí s tím, že roste naděje dožití (lidé se dožívají vyššího věku) a do seniorské kategorie přechází silná populační vlna obyvatel. V roce 2017 dosáhl rozdíl mezi oběma věkovými kategoriemi 23 tis. osob.

Populace v kraji i v ČR stárne.

Ukazatelem, který zřetelně zachycuje demografické stárnutí obyvatelstva, je index stárí (počet osob ve věku 65 a více let na 100 dětí ve věku 0 až 14 let). Index stárí dlouhodobě roste, od roku 1994 vzrostla jeho hodnota téměř o 58 bodů a v roce 2017 dosáhl v Ústeckém kraji hodnoty 117,5 (tedy, že na 100 dětí připadlo 117,5 osob starších 65 let), zatímco v celé České republice činila jeho hodnota 122,1. Velký rozdíl v hodnotě tohoto ukazatele lze pozorovat při porovnání podle pohlaví. U mužů v Ústeckém kraji byla tato hodnota 96,8 (v ČR 99,8), u žen dosáhla hodnota indexu stárí 139,2 (v ČR 145,6).

Nejvyšší index stárí v kraji byl v roce 2017 zaznamenán v okrese Děčín (123,4), naproti tomu nejnižší v okrese Chomutov (110,0).

Obyvatelstvo kraje má v mezikrajovém srovnání druhý nejnižší průměrný věk.

Vzhledem ke stárnutí populace se průměrný věk obyvatel kraje obdobně jako v celé České republice zvyšuje. Průměrný věk obyvatel v Ústeckém kraji patřil do roku 2010 k nejnižším v republice vůbec, od roku 2011 mu patří pomyslná druhá příčka po kraji Středočeském.

V roce 2017 byl v Ústeckém kraji průměrný věk obyvatel 41,8 let, přičemž proti roku 1991 vzrostla jeho hodnota 6,4 roku. V ženské části populace byl průměrný věk v loňském roce 43,2 let (proti 1991 více o 6,2 roku), u mužů to bylo o necelé tři roky méně, a to 40,5 let (proti 1991 více o 6,6 roku). Lze pozorovat, že průměrný věk se zvyšuje rychleji u mužů než u žen.

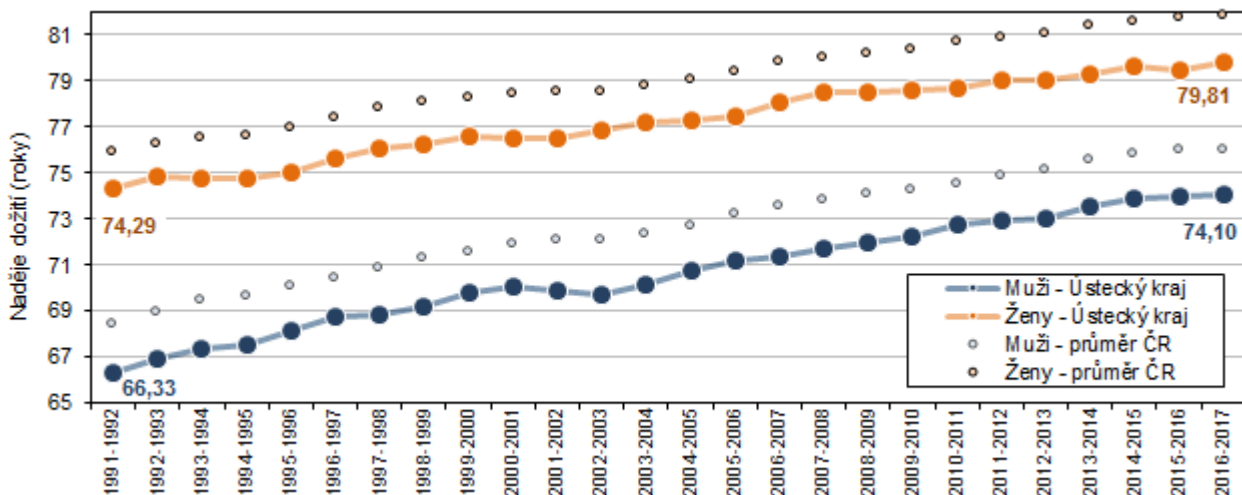
Podíl seniorů na celkové populaci posiluje.

Dalšími ukazateli, které hodnotí vzájemné zastoupení jednotlivých věkových skupin v populaci, jsou indexy závislosti. Index závislosti I (počet dětí ve věku 0 až 14 let na 100 osob ve věku 15 až 64 let) byl v kraji v loňském roce 24,6 a v meziročním srovnání stoupl o 0,4 p. b. Ukazatel nám říká, že na 100 obyvatel ve věku 15–64 let připadlo 24 dětí. Hodnota indexu závislosti II, která dosáhla hodnoty 28,9, ukázala, že na 100 obyvatel ve věku 15–64 let připadlo téměř 29 osob starších 65 let. Poslední hodnota, kterou lze měřit vzájemné zastoupení věkových skupin, je index ekonomického zatížení, který udává, že na 100 obyvatel ve věku 15 až 64 let připadalo 53,5 obyvatel v dětském a poproduktivním věku (hodnota této závislosti v České republice byla 51,5).

Naděje dožití.

I přesto, že v posledních letech dochází v celé České republice ke zvyšování naděje dožití, hodnoty Ústeckého kraje patří nadále k nejnižším. Muž narozený v roce 2017 v Ústeckém kraji se pravděpodobně dožije 74,10 let (meziroční zvýšení o 0,12 roku), naproti tomu očekávaný věk stejně narozené ženy by činil 79,81 let (meziroční zvýšení o 0,34 roku). Rozdíl v délce naděje dožití mezi pohlavími při narození činí v Ústeckém kraji 5,71 roku a jde o sedmý nejnižší rozdíl v mezikrajovém srovnání.

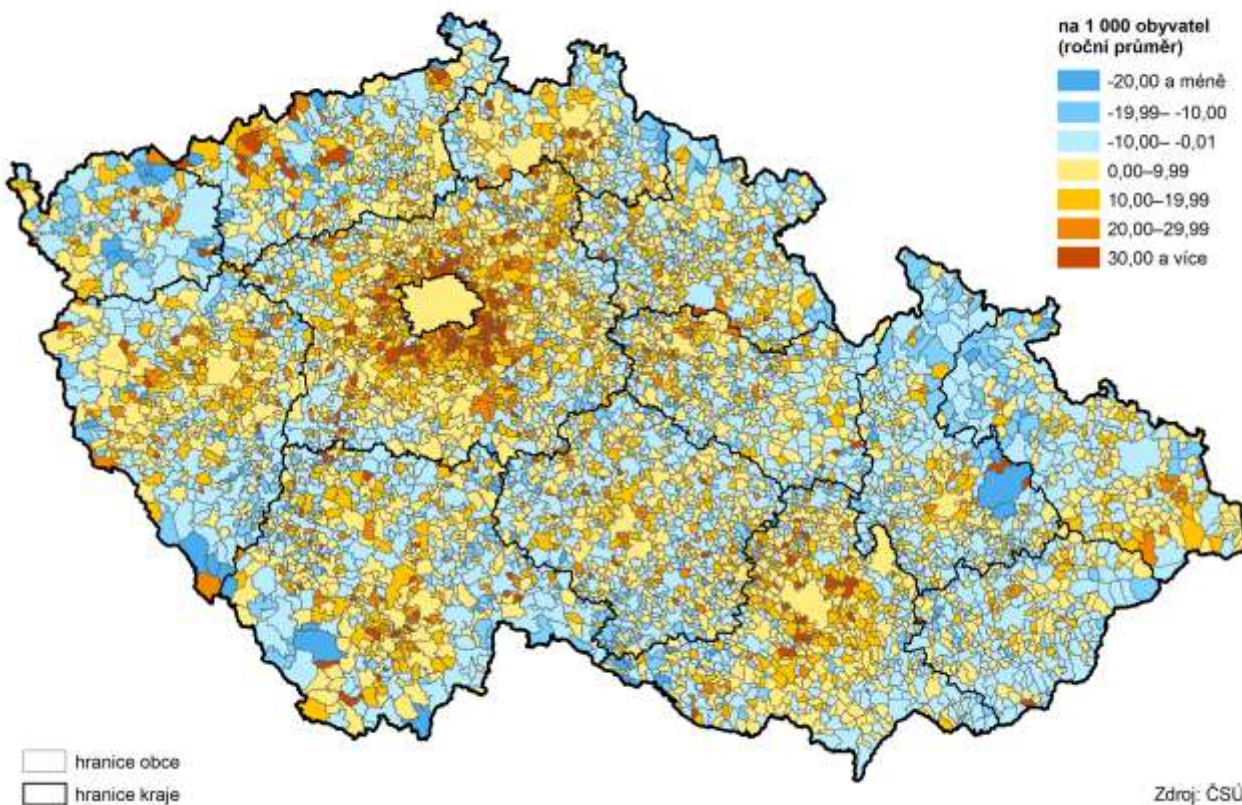
Graf 1.12 Naděje dožití při narození v Ústeckém kraji v letech 1991 až 2017

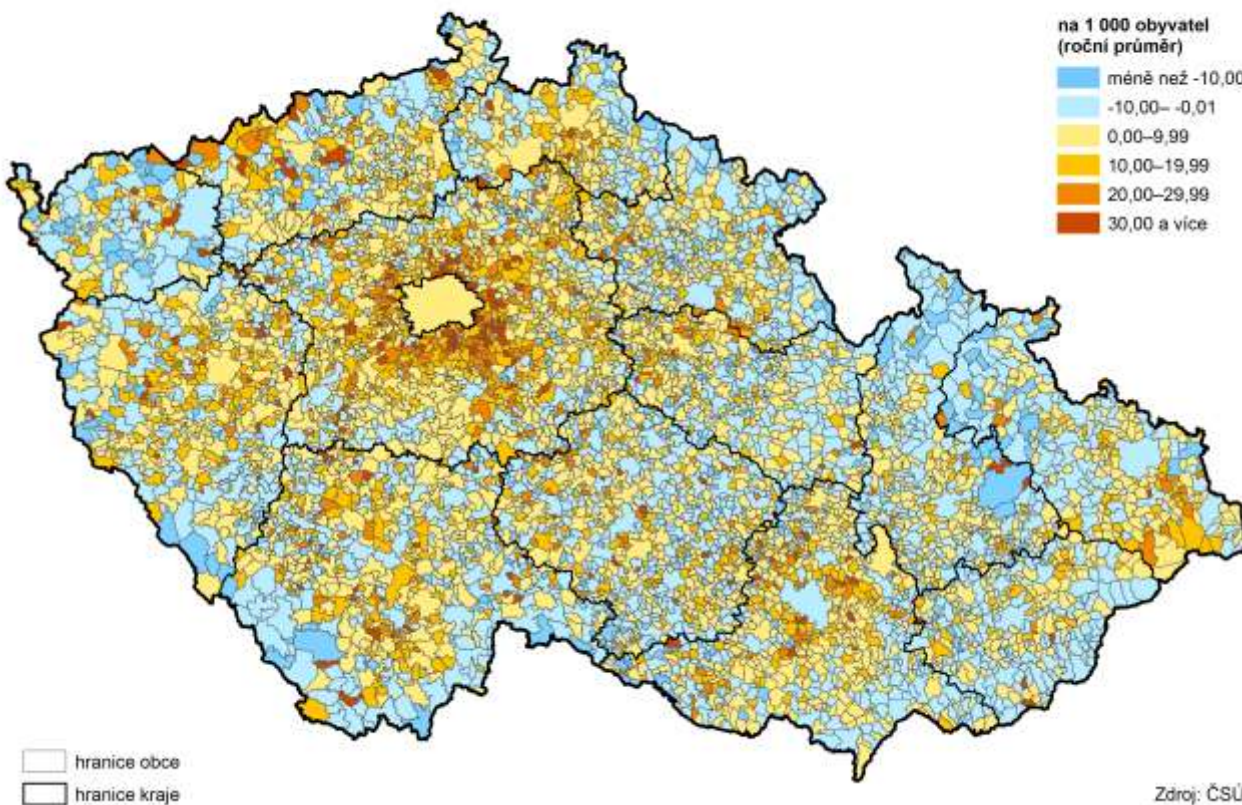
Proti průměru České republiky zaostávala naděje dožití v loňském roce u mužů i žen v Ústeckém kraji o dva roky.

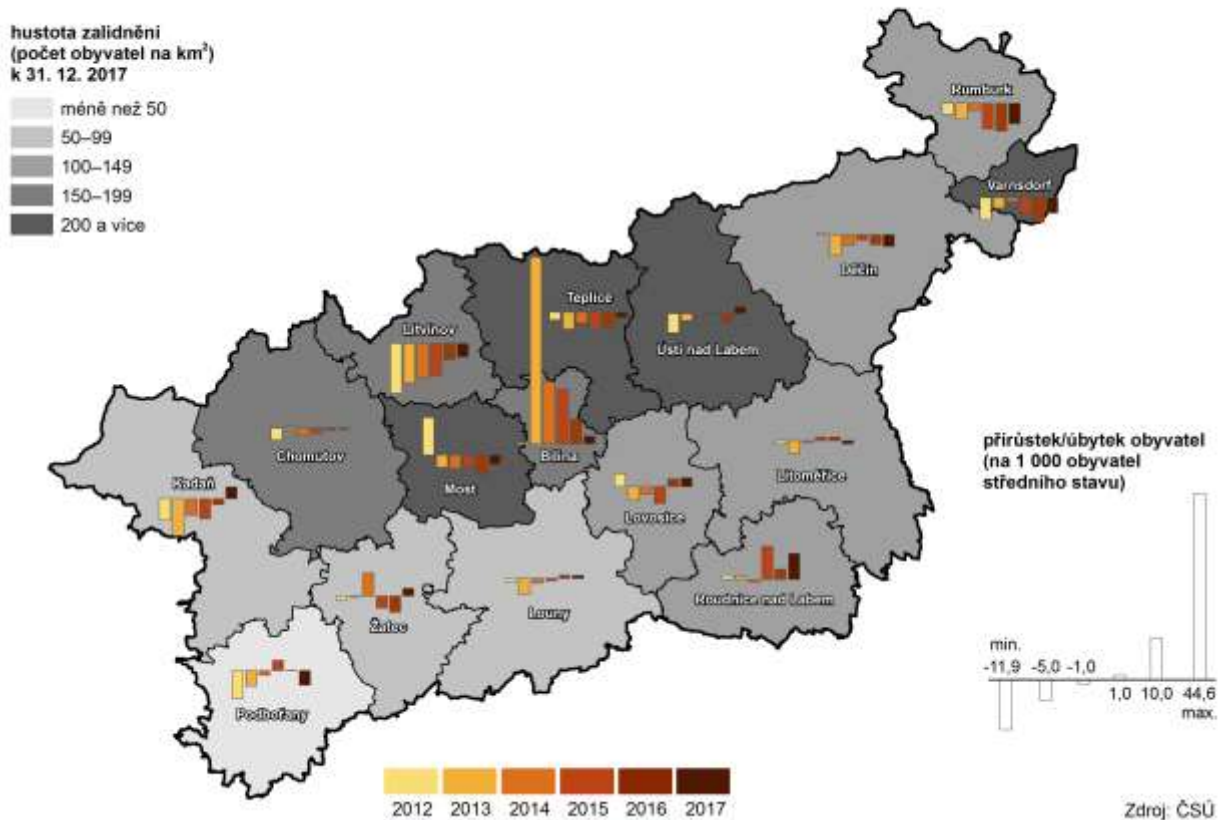
Celkový přírůstek/úbytek počtu obyvatel v obcích v letech 2012 až 2017

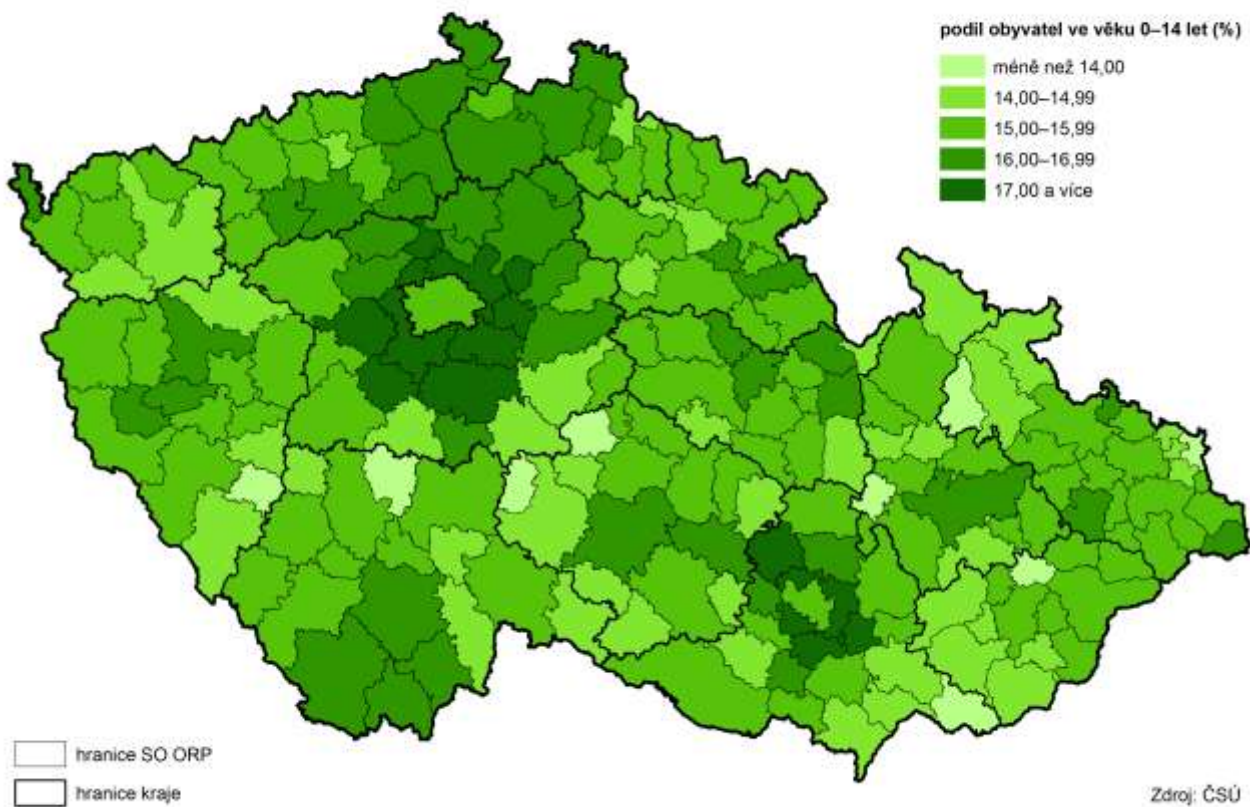
Přírůstek/úbytek počtu obyvatel stěhováním v obcích v letech 2012 až 2017

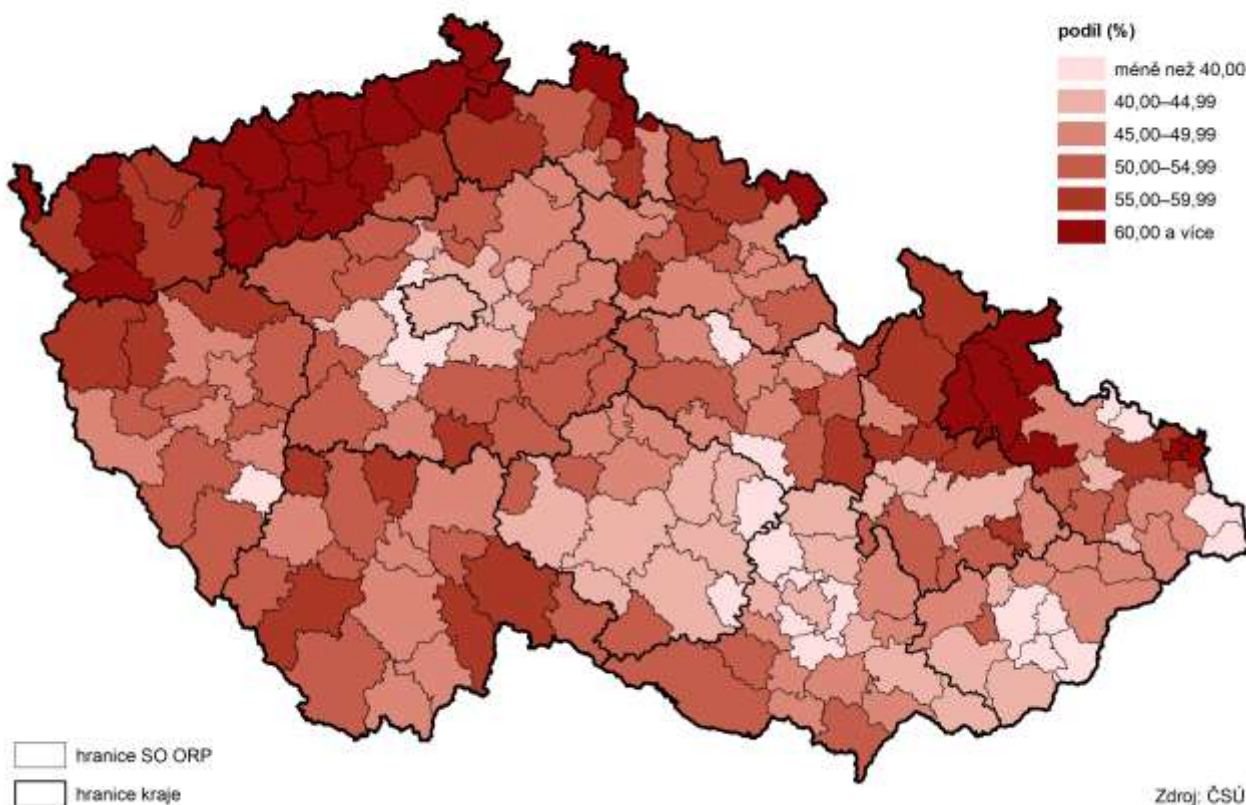
Pohyb obyvatel ve správních obvodech ORP Ústeckého kraje v letech 2012 až 2017

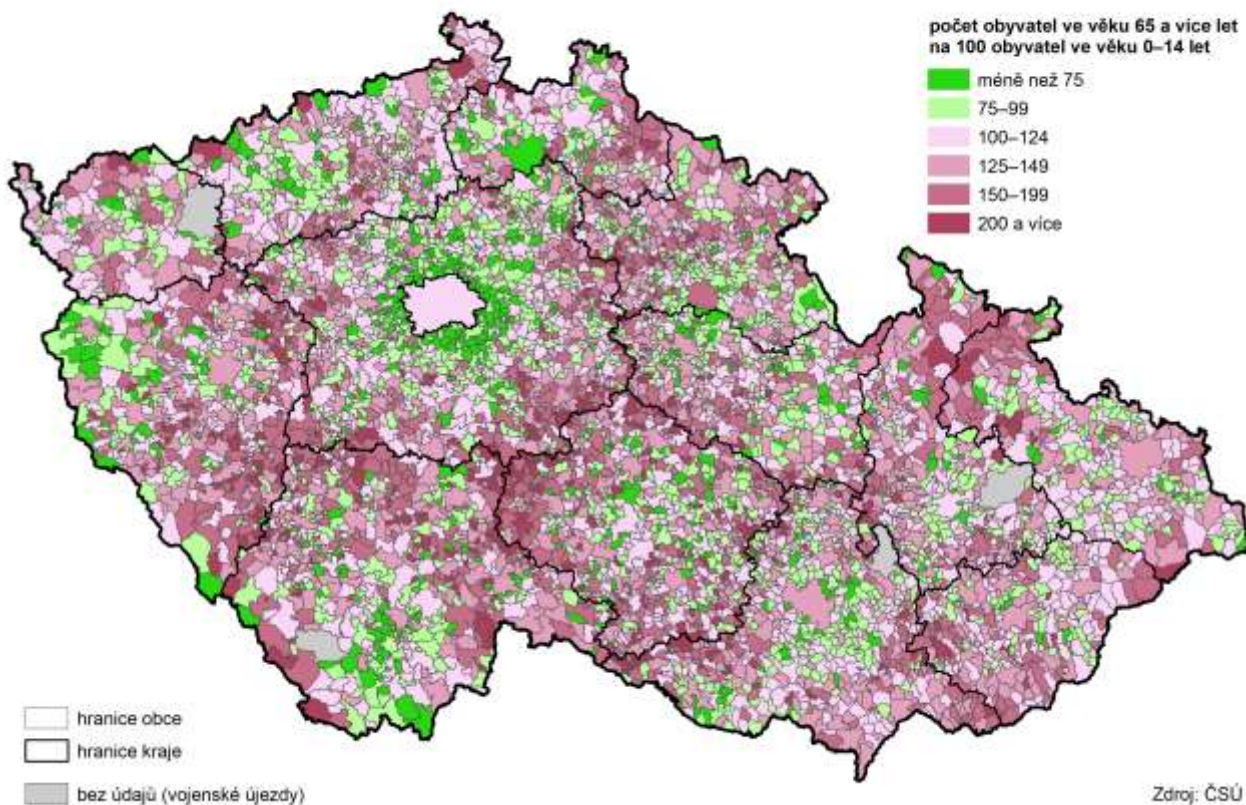
Děti ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností k 31. 12. 2017

Živě narození mimo manželství ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností v roce 2017

Index stáří v obcích k 31. 12. 2017

2. Sociální vývoj

Výsledky VŠPS.

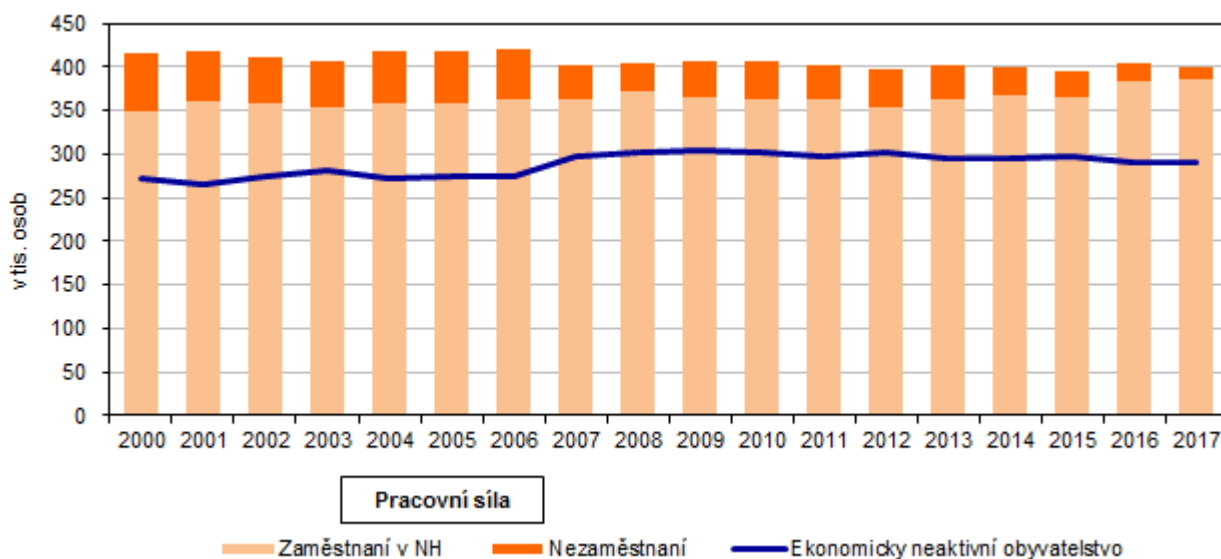
Ekonomicky aktivní obyvatelstvo, tvořící pracovní sílu², jsou osoby patnáctileté a starší, které splňují požadavky na zařazení mezi zaměstnané a nezaměstnané. Údaje o ekonomické aktivitě populace jsou získávány z výběrového šetření pracovních sil (VŠPS).

Zaměstnanost vč. ekonomické aktivity

V kategorii pracovní síla vzrostl počet zaměstnaných za současného úbytku nezaměstnaných.

Podle výsledků tohoto šetření vyplývá, že pracovní potenciál Ústeckého kraje byl v roce 2017 tvořen 399 tisíci obyvateli. Z celkového počtu připadalo 96,5 % na zaměstnané v národním hospodářství, meziročně se tento podíl zvýšil o 1,6 p. b. Na rozdíl od předchozích let, ovlivňovaných na trhu práce nepříznivou ekonomickou situací, se v Ústeckém kraji již pátým rokem podíl nezaměstnaných na pracovní síle snížil na 3,5 % a byl nejnižší od roku 2000.

Graf 2. 1 Pracovní síla (tis. osob) a ekonomicky neaktivní obyvatelstvo (tis. osob) v Ústeckém kraji

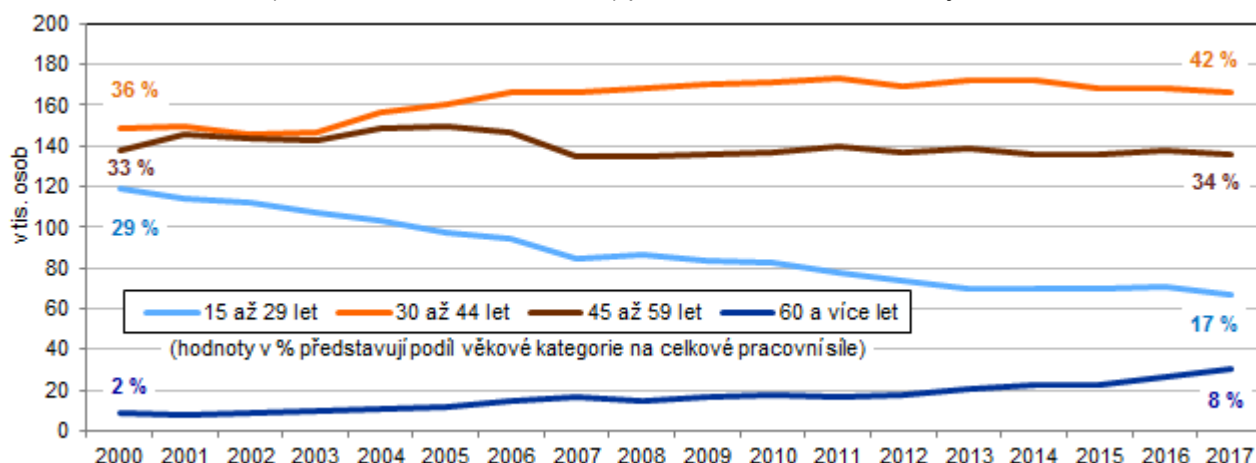
Pracovní síla stárne.

Na změny ve struktuře pracovní síly podle věku působí nejen demografické vlivy, ale i mění se míra ekonomické aktivity u nejmladších (prodlužující se příprava na povolání) i nejstarších věkových kategorií (prodlužování věku pro odchod do důchodu). Ještě v roce 2000 se na pracovní síle v kraji podílely osoby do 30 let 28,7 %, přitom do roku 2017 jejich podíl klesl o 11,9 p. b. na 16,8 %, republikový průměr dosáhl 16,1 %. Naopak zastoupení 60letých a starších mezi zaměstnanými a nezaměstnanými rostl a v roce 2017 dosáhl v kraji 7,5 % (3,4krát vyšší podíl oproti roku 2000) a v ČR 8,2 % pracovní síly.

² Pracovní sílu tvoří osoby ekonomicky aktivní, a to jak zaměstnaní, tak nezaměstnaní. Zaměstnaní se dále člení podle postavení v zaměstnání na zaměstnance, zaměstnavatele a pracující na vlastní účet.

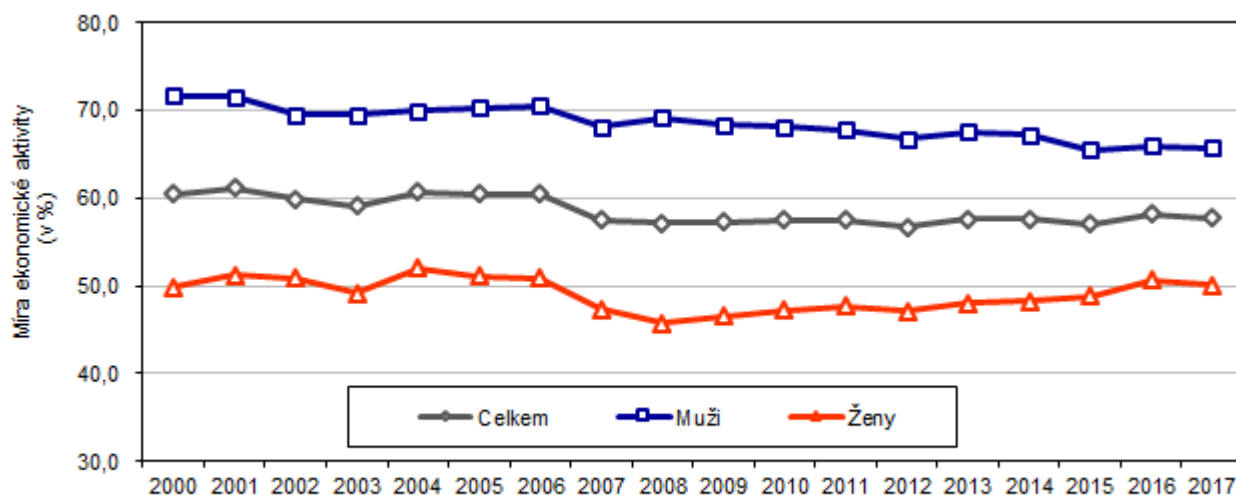
Graf 2.2 Pracovní síla (zaměstnaní a nezaměstnaní) podle věku v Ústeckém kraji

Během roku 2017 pokles růstu míry ekonomické aktivity u žen; u mužů druhá nejnižší od roku 2000.

Míra ekonomické aktivity, vyjadřující podíl pracovní síly na počtu všech osob starších 15 let, během roku 2017 mírně poklesla z 58,2 % na 57,8 %. Republikový průměr v roce 2017 činil 60,2 %. Vývoj míry ekonomické aktivity podle pohlaví od roku 2000 přibližuje následující graf 2.3. Lze sledovat, že míra ekonomické aktivity u žen od roku 2009 převážně stoupala (výjimkou byl rok 2012) až do loňského roku, kdy došlo k poklesu, u mužů byla v roce 2015 a 2017 zaznamenána nejnižší hodnota od roku 2000.

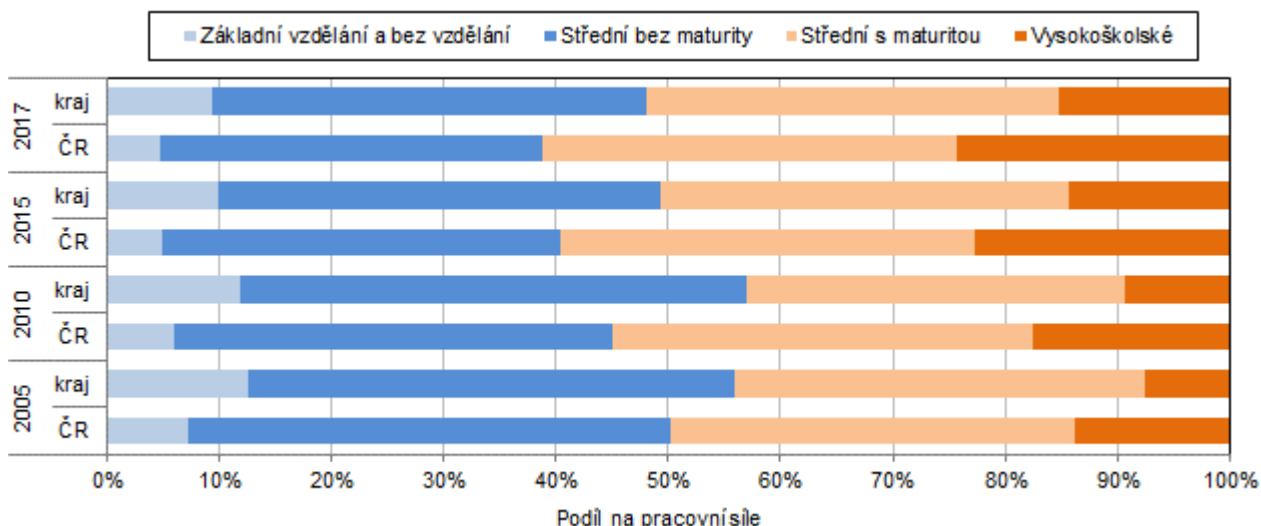
Graf 2.3 Míra ekonomické aktivity podle pohlaví v Ústeckém kraji (v %)

Úroveň vzdělanosti pracovní síly v kraji roste, stále však zaostává za průměrem ČR.

Podíl vysokoškoláků na pracovní síle vzrostl v kraji v roce 2017 na 15,2 % (před třinácti lety činil 7,6 %), i přesto za průměrem ČR zaostává o 9 procentních bodů. Republikové hodnoty nedosahoval ani podíl středoškoláků s maturitou na pracovní síle v kraji. Naproti tomu vyšší než průměr ČR byl podíl středoškoláků bez maturity vč. vyučených, který v roce 2017 dosáhl 38,7 %, proti roku 2005 poklesl o 4,7 p. b. a republikovou hodnotu tak kraj převyšoval o 4,6 p. b. Podíl zaměstnaných a nezaměstnaných se základním vzděláním v kraji byl v roce 2017 (9,5 %) o 4,7 p. b. vyšší než republikový průměr.

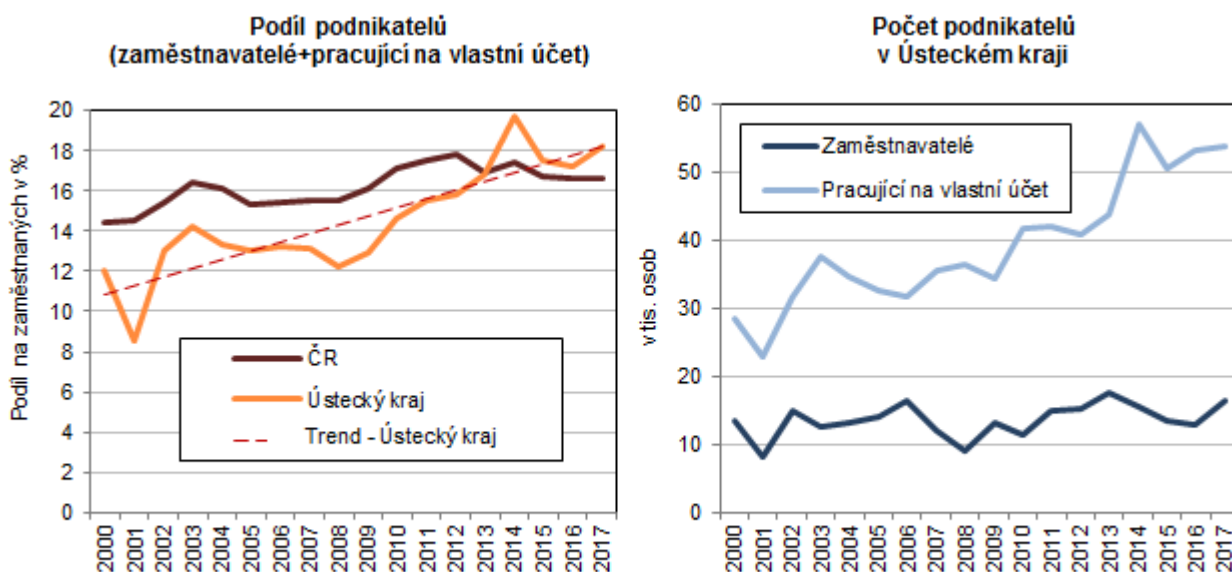
Graf 2.4 Pracovní síla (zaměstnaní a nezaměstnaní) podle vzdělání v Ústeckém kraji a ČR

Intenzita podnikatelské aktivity roste.

Z hlediska postavení v zaměstnání tvoří největší podíl zaměstnaných osob zaměstnanci vč. členů produkčních družstev (81,1 % v kraji v roce 2017); v postavení podnikatelů (tj. zaměstnavatelů a pracujících na vlastní účet) působilo v roce 2017 v kraji 18,2 % zaměstnaných osob, republikový podíl přitom činil 16,6 %. Dlouhodobě se (i přes meziroční výkyvy patrné zejména na krajské úrovni) projevuje růst podílu podnikatelů. To je zřejmé i z následujícího grafu, ve kterém byly krajské výkyvy vyrovnány pomocí lineárního trendu. Zatímco počet zaměstnavatelů kolísá s tendencí k poklesu, počet pracujících na vlastní účet naopak dlouhodobě roste.

Graf 2.5 Zaměstnaní podle vybraných kategorií postavení v zaměstnání

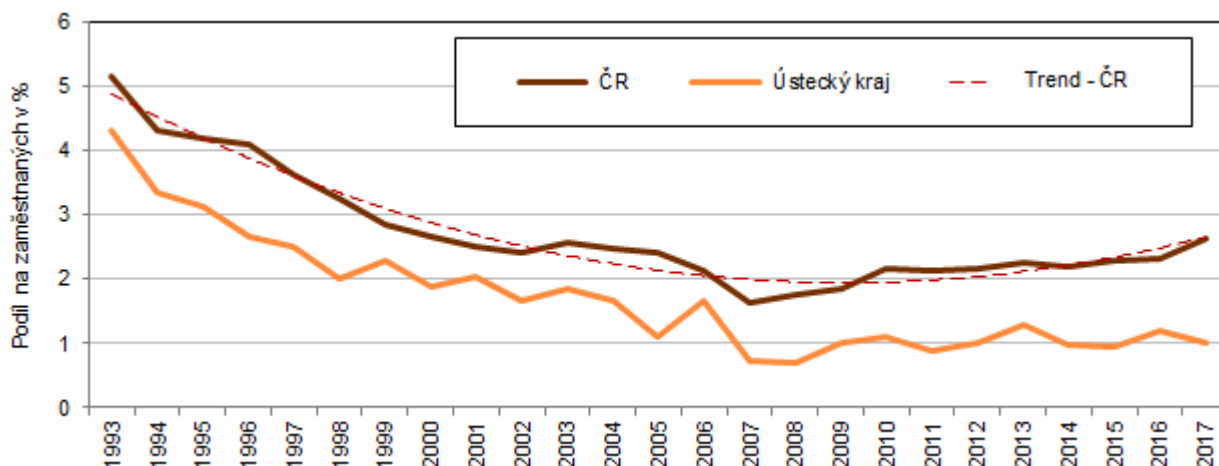

Počet osob s více zaměstnáními v kraji se pohybuje okolo 1 %.

Počet osob s druhým (či dalším) zaměstnáním se v Ústeckém kraji v posledních deseti letech pohybuje okolo 1 %. V roce 2017 mělo v kraji více zaměstnání 3,9 tis. osob. Na celkovém počtu zaměstnaných se v roce 2017 tyto osoby podílely 1,0 % (při republikovém průměru 2,6 %).

Graf 2.6 Osoby s druhým (dalším) zaměstnáním

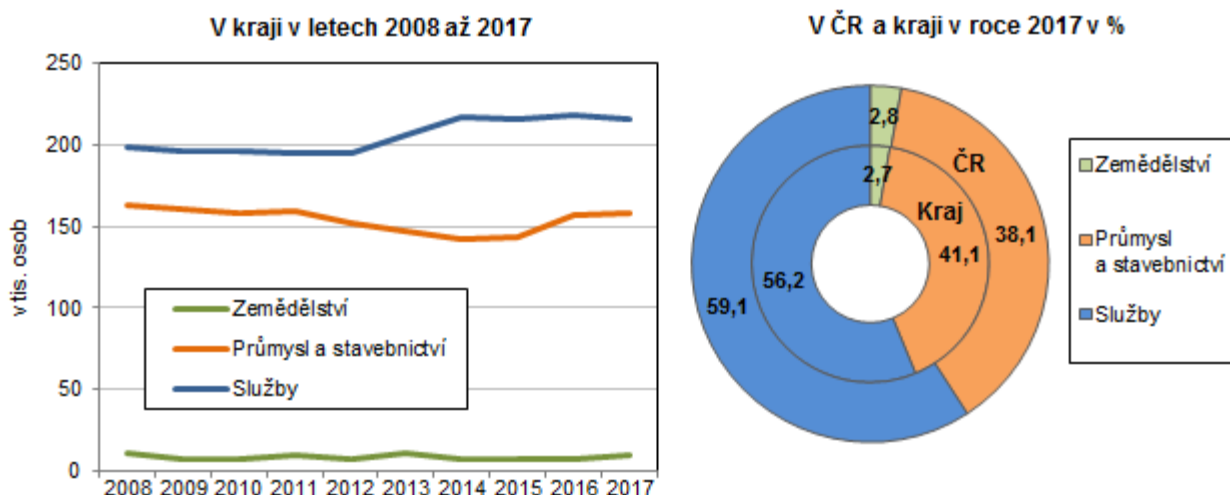
Oživení zaměstnanosti v průmyslu a stavebnictví.

Zaměstnanost podle základních sektorů v Ústeckém kraji zachycuje názorně následující graf. V roce 2017 došlo ke zvýšení podílu zaměstnaných v zemědělství (meziročně z 1,8 % na 2,7 %), v roce 1993 však byla hodnota tohoto podílu dvojnásobná. Nepatrné zvýšení zaznamenalo v loňském roce odvětví průmysl a stavebnictví (meziročně o 0,1 p. b.). Pokračující pokles podílu zaměstnaných osob v roce 2017 jsme zaznamenali v sektoru služeb (meziročně o 1 p. b.).

Přes mírný nárůst zaměstnanosti v kraji, byla nejnižší v republice.

Míra zaměstnanosti v Ústeckém kraji dlouhodobě výrazně zaostává za celorepublikovou úrovní a v rámci krajů zaujímá jednu z nejnižších hodnot. Pozitivním jevem je, že po meziročním snížení v letech 2010 a 2012, hodnota tohoto ukazatele v Ústeckém kraji v dalších letech meziročně rostla, i když s různou intenzitou. V letech 2014 a 2015 pouze mírně (o 0,5 p. b., resp. o 0,1 p. b.), v roce 2016 to už bylo o 2,5 p. b. V roce 2017 dosáhl podíl zaměstnaných ve skupině 15–64letých 55,8 % (nárůst o 0,5 p. b.) a byl nejnižší v mezikrajovém srovnání.

Graf 2.7 Zaměstnané osoby podle odvětvových sektorů v Ústeckém kraji a ČR

Příznivá situace na trhu práce.

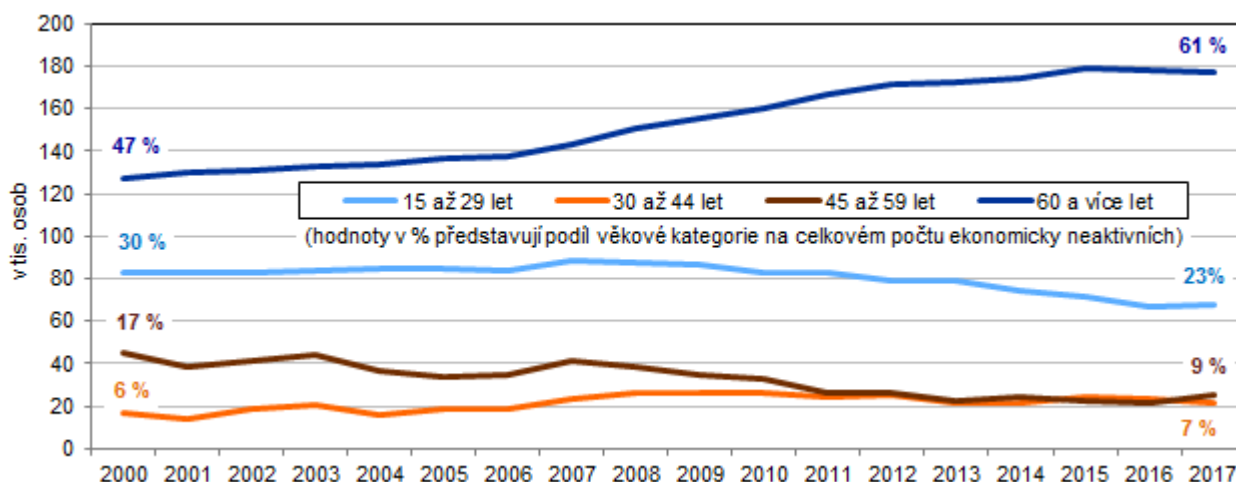
Podle výsledků Výběrového šetření pracovních sil (VŠPS) se v Ústeckém kraji v posledních třech letech vyvíjela příznivým směrem situace na trhu práce. Vlivem zlepšující se ekonomické situace klesaly počty nezaměstnaných. Mezi roky 2016 a 2017 se jednalo o pokles o 6,8 tis. osob (tj. téměř o 33 %) na 13,9 tis. osob.

Obecná míra nezaměstnanosti v roce 2017 klesla na průměrnou roční hodnotu 3,5 % a převýšila republikový průměr o 0,6 p. b. V mezikrajském srovnání byla čtvrtá nejvyšší.

Počet ekonomicky neaktivních klesl.

Počet ekonomicky neaktivních dosáhl v kraji maxima v roce 2009 (303,6 tis.), následoval pozvolný pokles, který v roce 2017 dosáhl 291,4 tis. osob. Z celkového počtu tvořily ženy 60 % ekonomicky neaktivních. Osoby šedesátileté a starší se na celkovém počtu ekonomicky neaktivních v kraji v roce 2017 podílely téměř 61 % a necelou čtvrtinu tvořily osoby ve věku 15–29 let. Podíl 60letých a starších mezi ekonomicky neaktivními dlouhodobě narůstá (v roce 2000 byl v kraji 47 %), zastoupení osob ve věku 15–29 let klesá.

Graf 2.8 Ekonomicky neaktivní v populaci patnáctiletých a starších podle věku v Ústeckém kraji

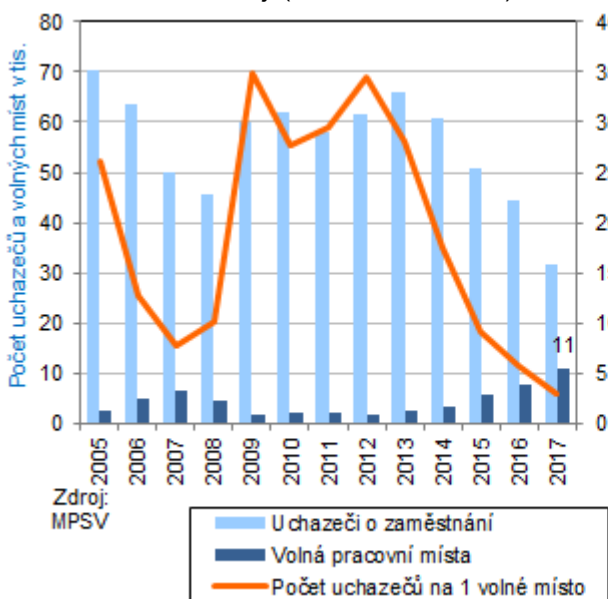

Nezaměstnanost

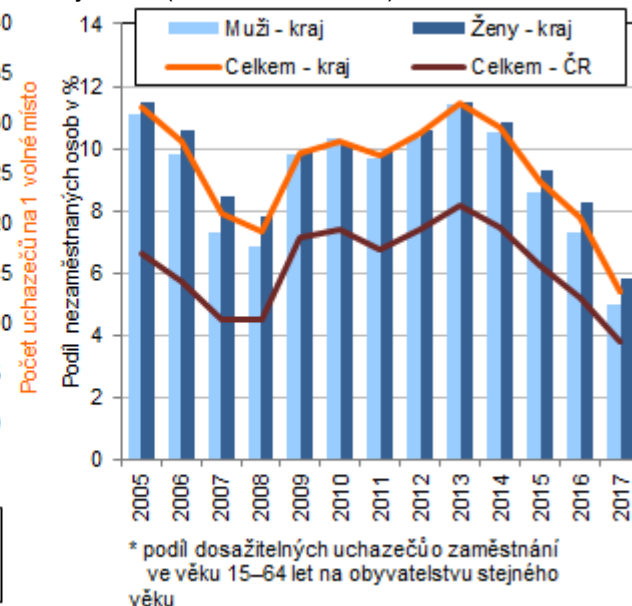
Nezaměstnanost dle údajů MPSV.

Situace na trhu práce (podle údajů MPSV) se v Ústeckém kraji již čtvrtým rokem zlepšuje. Klesá počet uchazečů o zaměstnání, roste počet pracovních příležitostí a již pátým rokem klesá počet uchazečů o práci na 1 volné pracovní místo.

Graf 2.9 Uchazeči o zaměstnání a volná pracovní místa v Ústeckém kraji (stav ke konci roku)

Graf 2.10 Podíl nezaměstnaných osob v Ústeckém kraji a ČR (stav ke konci roku)*

* podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let na obyvatelstvu stejného věku

Počet evidovaných uchazečů o práci již čtvrtým rokem klesal.

Ke konci roku 2017 bylo na úřadech práce v kraji registrováno celkem 31 522 uchazečů o zaměstnání, tj. o 29,2 % méně než v předchozím roce. Ke snížení došlo ve všech okresech kraje. Nejvyšší pokles zaznamenaly úřady práce v okrese Teplice (o 37,3 %), naproti tomu nejmenší pokles byl v okrese Louny (o 23,9 %). Počet uchazečů o zaměstnání k 31. 12. byl v Ústeckém kraji v roce 2017 vůbec nejnižší za posledních deset let, po letech 2016, 2008 a 2007. Meziroční procentní pokles počtu nezaměstnaných v kraji byl čtvrtý nejvyšší mezi kraji.

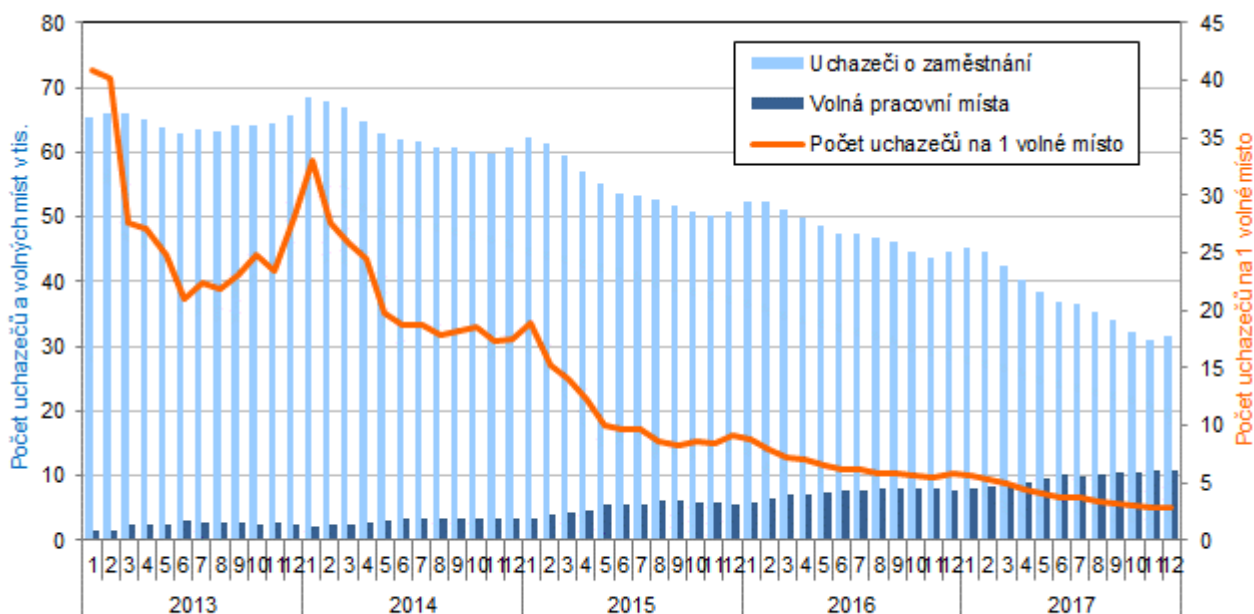
Z celkového počtu uchazečů o zaměstnání ke konci roku 2017 bylo v Ústeckém kraji celkem 28 941 dosažitelných uchazečů ve věku 15–64 let (91,8 % z počtu nezaměstnaných), tj. o 31,5 % méně než v roce 2016. Meziročně se o 521 osob (o 27,6 %) snížil i počet uchazečů z řad absolventů a mladistvých, o 15,5 % poklesl počet uchazečů se zdravotním postižením a dosáhl 5,4 tis. osob, o 21,9 % nižší byl počet uchazečů s nárokem na podporu.

Meziroční nárůst volných pracovních míst o více než 41 %.

Spolu s klesajícím počtem uchazečů o zaměstnání se zároveň zvyšovala nabídka volných pracovních míst hlášených úřadům práce. V Ústeckém kraji nabízely úřady práce k 31. 12. 2017 celkem 10 808 volných pracovních míst. Absolventům a mladistvým bylo určeno 3 540 pozic (32,8 %) z celkového počtu volných míst, osobám se zdravotním postižením bylo k dispozici 901 míst (8,3 %).

Meziročně se počet volných pracovních míst v Ústeckém kraji zvýšil o 41,6 %. Navýšení vykázaly úřady práce ve všech okresech kraje s výjimkou okresu Most, kde došlo ke snížení nabídky volných míst téměř o 20 %. K nejvyššímu nárůstu volných míst došlo v okrese Chomutov (o 144,7 %), v okrese Louny (o 62,1 %) a v okrese Teplice (o 53,6 %).

Graf 2.11 Uchazeči o zaměstnání a volná pracovní místa v Ústeckém kraji (stav ke konci měsíce)

Zdroj: MPSV

Sezónní výkyvy v nezaměstnanosti.

Z grafu č. 2.11, který znázorňuje měsíční počet nezaměstnaných osob a volných pracovních míst, jsou patrné sezónní výkyvy nezaměstnanosti. Počet neumístěných uchazečů o zaměstnání, evidovaných u úřadů práce v Ústeckém kraji, se

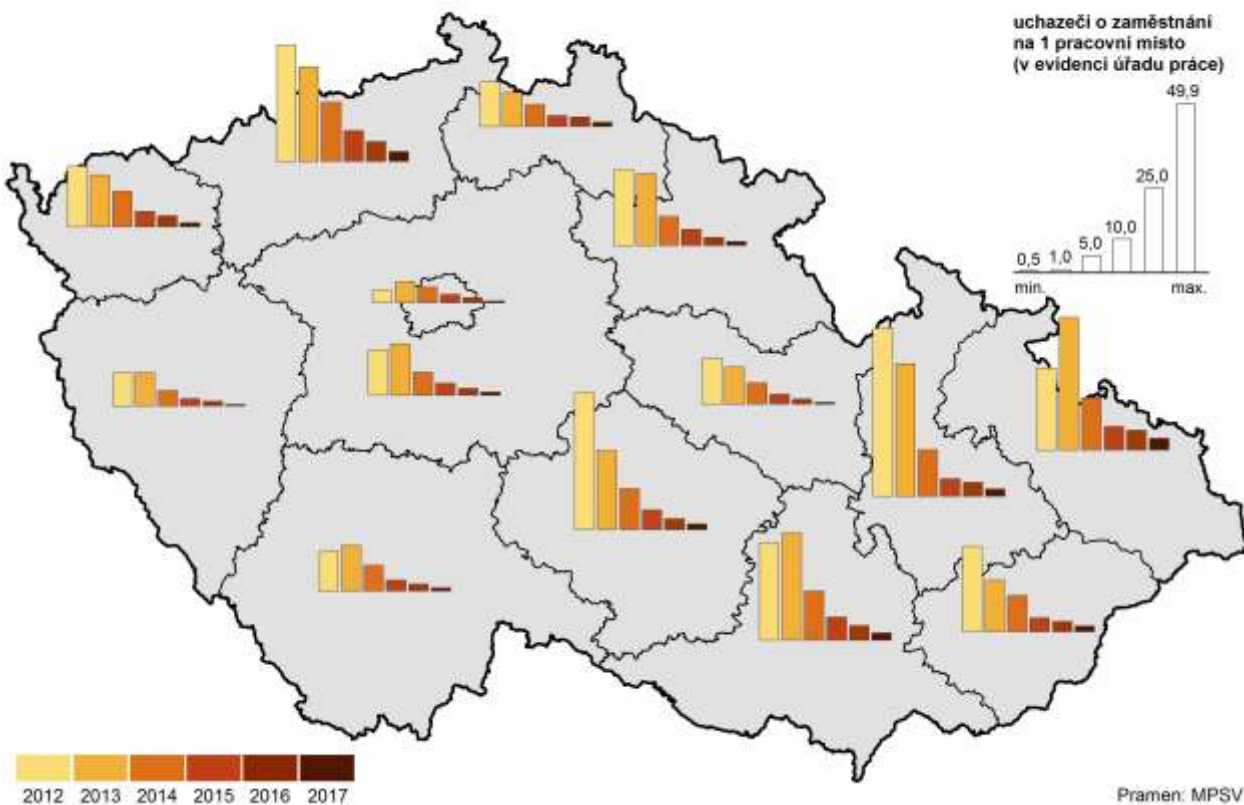
v jednotlivých měsících roku 2017 pohyboval v rozpětí od 31 tisíc osob (listopad) do 45,2 tisíce osob (leden).

Počet volných pracovních míst rostl.

Ke konci prosince 2017 připadalo v Ústeckém kraji na 1 volné pracovní místo celkem 2,9 uchazečů. Meziroční snížení dosáhlo rovněž 2,9 osob, když ke konci roku 2016 připadalo na 1 volné pracovní místo 5,8 uchazečů. K poklesu došlo ve všech okresech kraje, nejvyšší snížení zaznamenaly úřady práce v okrese Chomutov (o 5,8 osob), nejmenší bylo v okrese Most (o 0,5 osob).

K poklesu počtu uchazečů na 1 volné místo došlo jak za republiku, tak ve všech krajích. Nejvíce se počet uchazečů snížil v Ústeckém kraji (o 2,9 osob), v Moravskoslezském kraji (o 2,3 osob), ale i v kraji Jihomoravském (o 2,2) a Karlovarském (o 2,1). Nejnižší pokles zaznamenali v Hlavním městě Praze a v Plzeňském kraji (o 0,9 osob).

Uchazeči o zaměstnání na pracovní místo v evidenci úřadu práce v krajích v letech 2012 až 2017 (stav k 31. 12.)

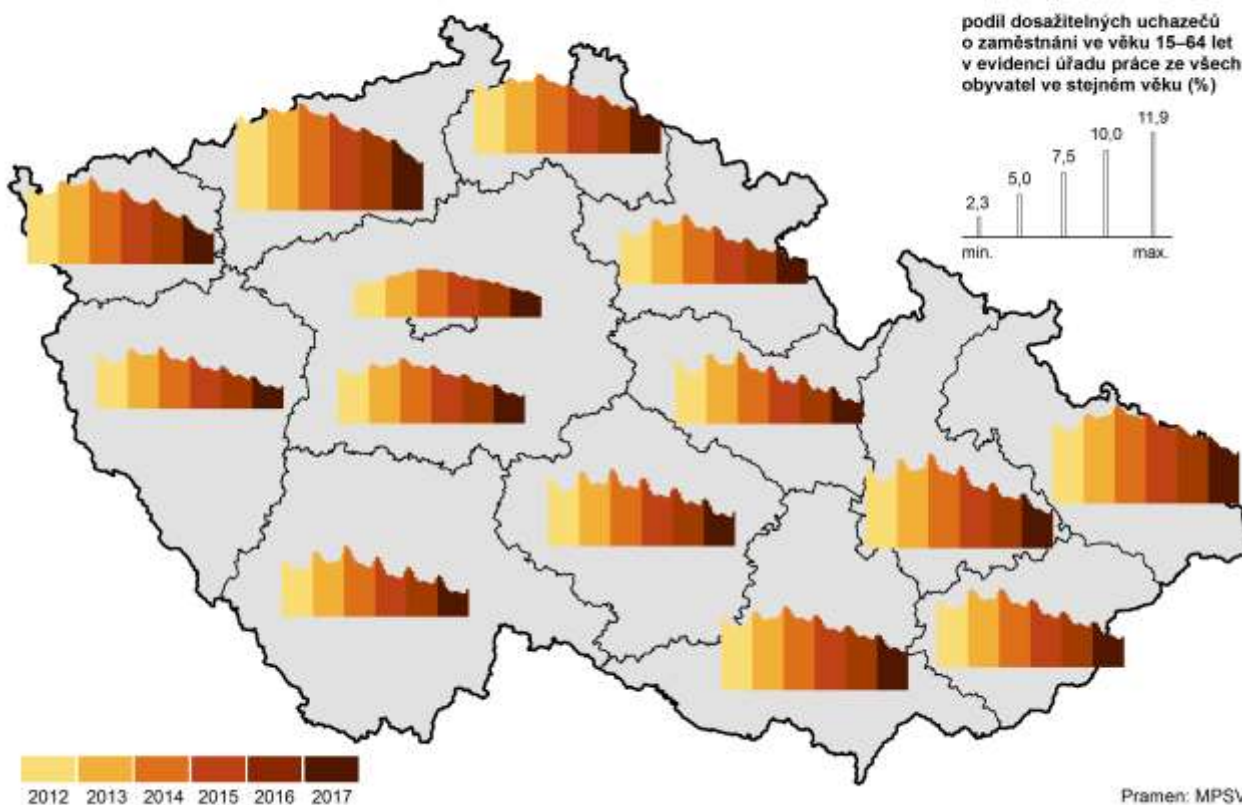

Podíl nezaměstnaných klesl.

Podíl nezaměstnaných na obyvatelstvu Ústeckého kraje dosáhl ke konci loňského roku 5,39 % a v porovnání s koncem roku 2016 se tento ukazatel snížil o 2,39 p. b. Podíl nezaměstnaných žen meziročně poklesl o 2,44 p. b. na hodnotu 5,83 %, u mužů o 2,34 p. b. na 4,98 %. Z pohledu mezikrajového srovnání byl podíl nezaměstnaných v Ústeckém kraji trvale nejvyšší, to se změnilo v loňském roce, kdy se na pomyslnou první příčku dostal Moravskoslezský kraj s hodnotou 5,77 %. Proti republikovému průměru byl podíl nezaměstnaných ke konci prosince 2017 v kraji vyšší o 1,62 p. b., z toho u žen o 2,0 p. b. a u mužů o 1,27 p. b. Pokles nezaměstnanosti souvisel jednak s celkovým oživením na trhu práce a zároveň byl podpořen i mírnou zimou a tedy příznivějšími podmínkami pro sezónní práce.

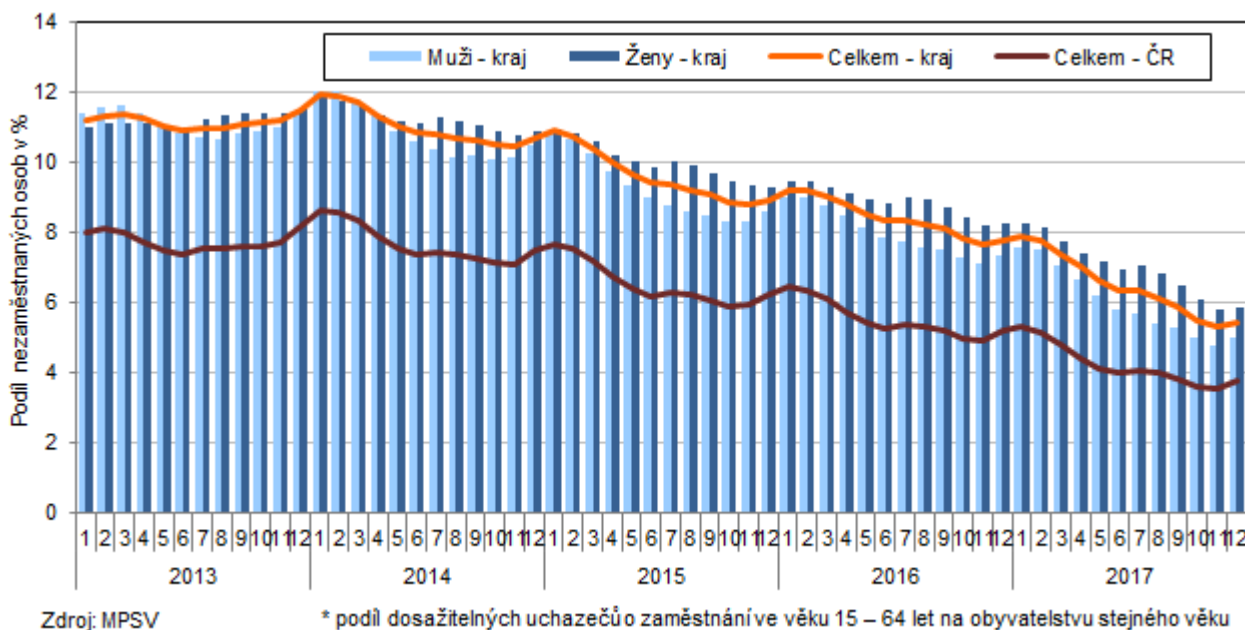

**Podíl nezaměstnaných osob v krajích v letech 2012 až 2017
(stav ke konci jednotlivých měsíců)**

Z následujícího grafu je patrné, že měsíční výkyvy nezaměstnanosti se týkají jak mužů, tak žen. U mužů, kteří jsou častěji zaměstnáváni v odvětvích vázaných na roční období (např. v zemědělství či stavebnictví), jsou sezónní výkyvy trochu větší.

Graf 2.12 Podíl nezaměstnaných osob v Ústeckém kraji a ČR (stav ke konci měsíce)*

Druhý nejnižší průměrný věk evidovaných uchazečů o práci...

Průměrný věk uchazečů o zaměstnání v Ústeckém kraji dosáhl k 31. 12. 2017 hodnoty 42,3 roku a přesto, že se meziročně zvýšil o 0,9 roku, byl druhý nejnižší mezi kraji (po Libereckém kraji – 42,1 roku), proti průměru ČR byl nižší o 0,8 p. b.

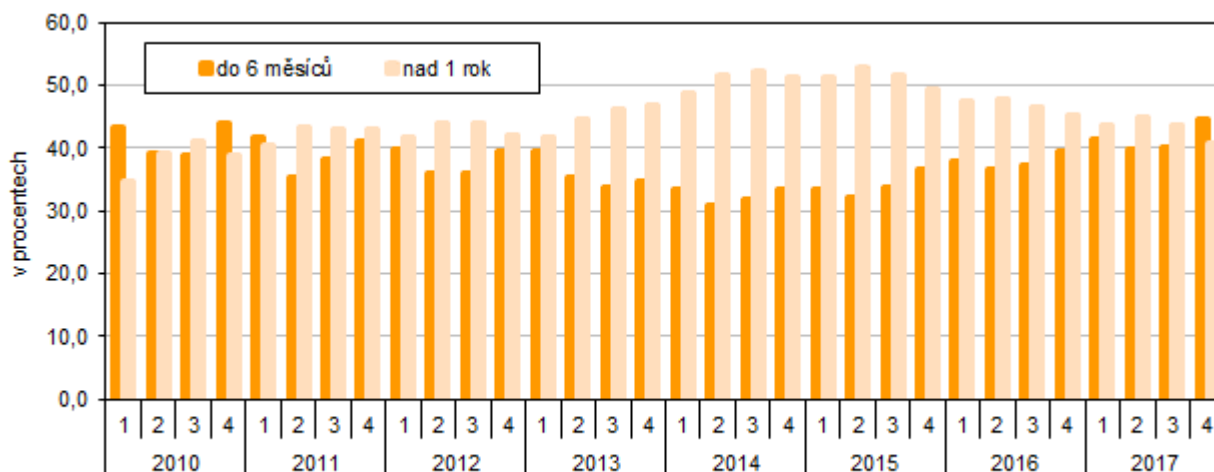
...jedna z nejdelších průměrných dob evidence.

Téměř ve všech krajích bylo i v roce 2017 meziročně zaznamenáno zkrácení průměrné doby evidence uchazečů o práci. Výjimku tvořily kraj Ústecký a Jihomoravský, kde doba evidence zůstala na stejné úrovni jako vloni a kraj Karlovarský a Moravskoslezský, kde se doba evidence prodloužila o 3 dny, resp. o 33 dní. Dlouhodobě je v Ústeckém kraji vykazována druhá nejdelší průměrná doba evidence u úřadu práce v České republice po kraji Moravskoslezském (949 dní). V loňském roce byl v kraji uchazeč průměrně evidován 839 dní. Celorepublikový průměr překročil Ústecký kraj o 160 dnů.

Počet uchazečů v evidenci déle než 1 rok klesal rychleji než celkový počet uchazečů.

Ke konci roku 2017 bylo v kraji evidováno 12 838 uchazečů o zaměstnání po dobu delší než 1 rok (tj. o 36,1 % méně než v roce předchozím). Jejich podíl na všech uchazečích dosáhl 40,7 %. Podíl dlouhodobě nezaměstnaných na osobách v produktivním věku (15–64 let) činil na konci roku 2017 v kraji 2,4 % a byl o 1,3 p. b. nižší než v roce předchozím. Nezaměstnanost delší než 1 rok je v kraji dlouhodobě nejvyšší v mezikrajovém srovnání. V roce 2017 byla druhá nejvyšší a republikový průměr, který činil 1,4 %, byl v kraji překročen o 1 p. b.

Graf 2.13 Vývoj podílu krátkodobě a dlouhodobě nezaměstnaných v Ústeckém kraji dle čtvrtletí (v %)

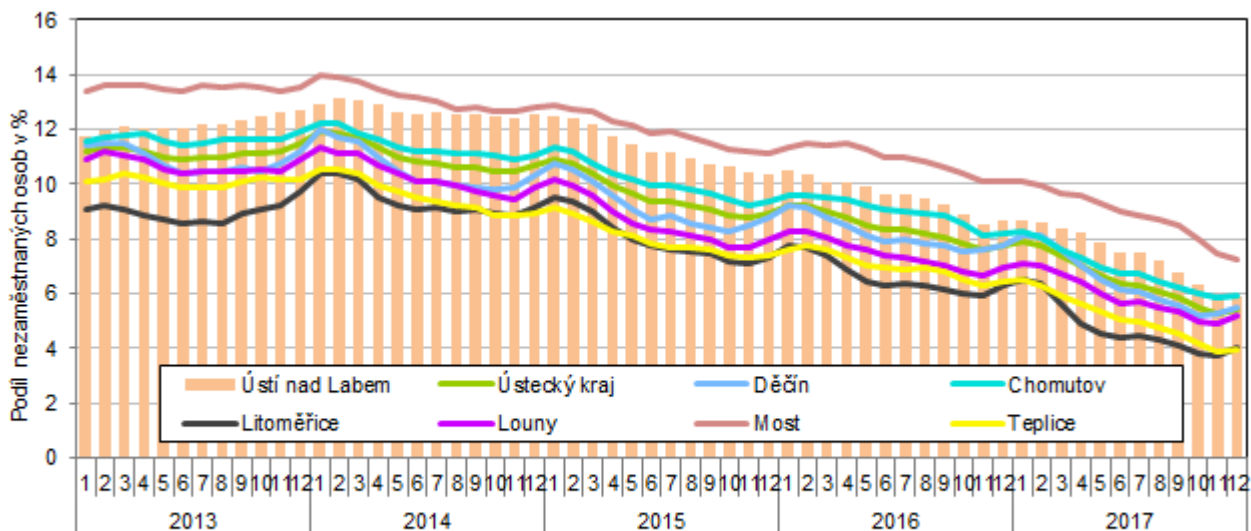
Zdroj: MPSV

Okresy kraje nadále mezi nejhůře postiženými nezaměstnaností.

V rámci celé České republiky se okresy Ústeckého kraje svým umístěním pohybují ve čtvrtině okresů s nejhorším umístěním (z celkového počtu 77 okresů ČR). Dlouhodobě nejhorší umístění vykazuje okres Most, který obsazoval každý měsíc loňského roku 76., tedy předposlední, příčku. Horším umístěním se vyznačují i okresy Ústí nad Labem, Chomutov a Děčín. V závěru roku zůstalo postavení mezi okresy kraje stejné u okresů Most, Chomutov a Děčín. K největšímu zlepšení došlo během roku 2017 v okrese Teplice, který se z 61. příčky ke konci měsíce ledna dostal na 45. příčku ke konci měsíce prosince, a také v okrese Litoměřice (z 60. pozice na 47.). Jediné zhoršení postavení jsme zaznamenali u okresu Louny, které během roku 2017 pokleslo z 64. na 66. příčku.

Graf 2.14 Podíl nezaměstnaných osob v Ústeckém kraji a jeho okresech (stav ke konci měsíce)*

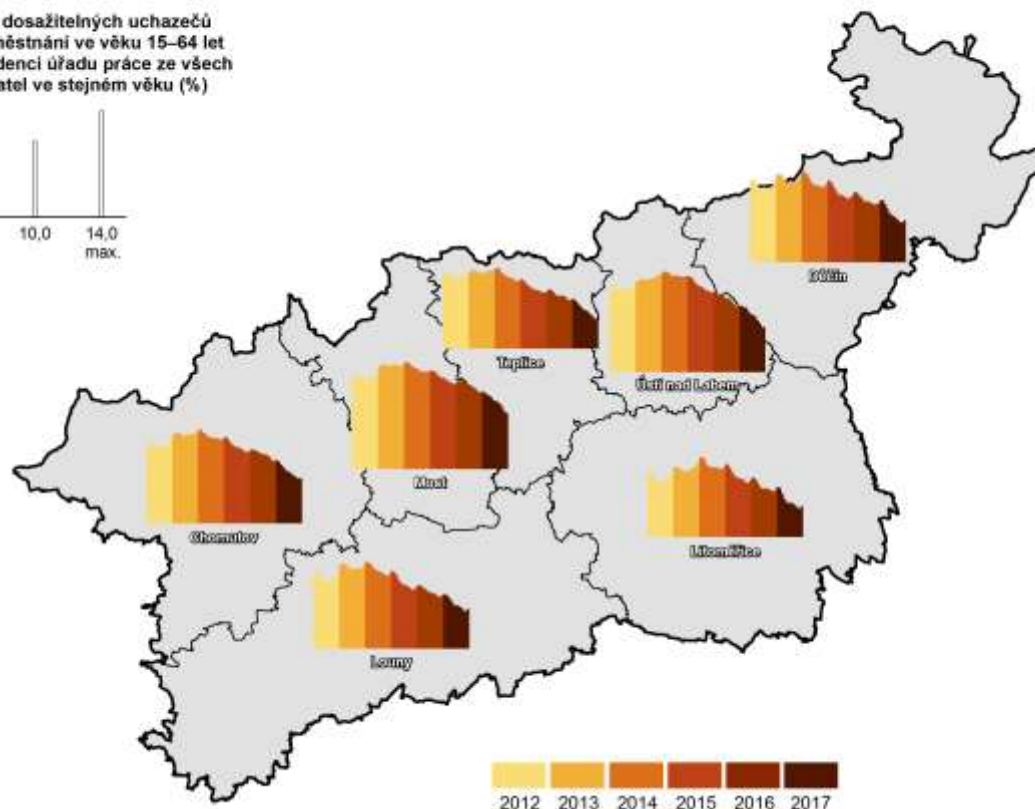
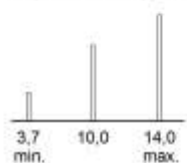

Zdroj: MPSV

* podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15 – 64 let na obyvatelstvu stejného věku

Podíl nezaměstnaných osob v okresech Ústeckého kraje v letech 2012 až 2017 (stav ke konci jednotlivých měsíců)

podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let v evidenci úřadu práce ze všech obyvatel ve stejném věku (%)

Pramen: MPSV

Příjmy a životní podmínky domácností

Příjmy domácností rostly.

Z výsledků výběrového šetření o sociální a ekonomické situaci domácností Životní podmínky 2017 (ŽP 2017) je patrné, že průměrné čisté příjmy v Ústeckém kraji vzrostly z 148,2 tis. Kč v roce 2015 na 150,4 tis. Kč v roce 2016, což představuje nárůst o 2 266 Kč. Více jak polovinu (53,8 %) tvořily v roce 2016 příjmy z hlavního zaměstnání, proti předchozímu roku vzrostl jejich podíl o 4,0 p. b. Z pohledu čistého měsíčního příjmu na osobu se zvýšil podíl domácností s 10 001–12 000 Kč (o 3,3 p. b.) a naopak o 3,5 p. b. poklesl podíl domácností ve skupině 6 001–8 000 Kč.

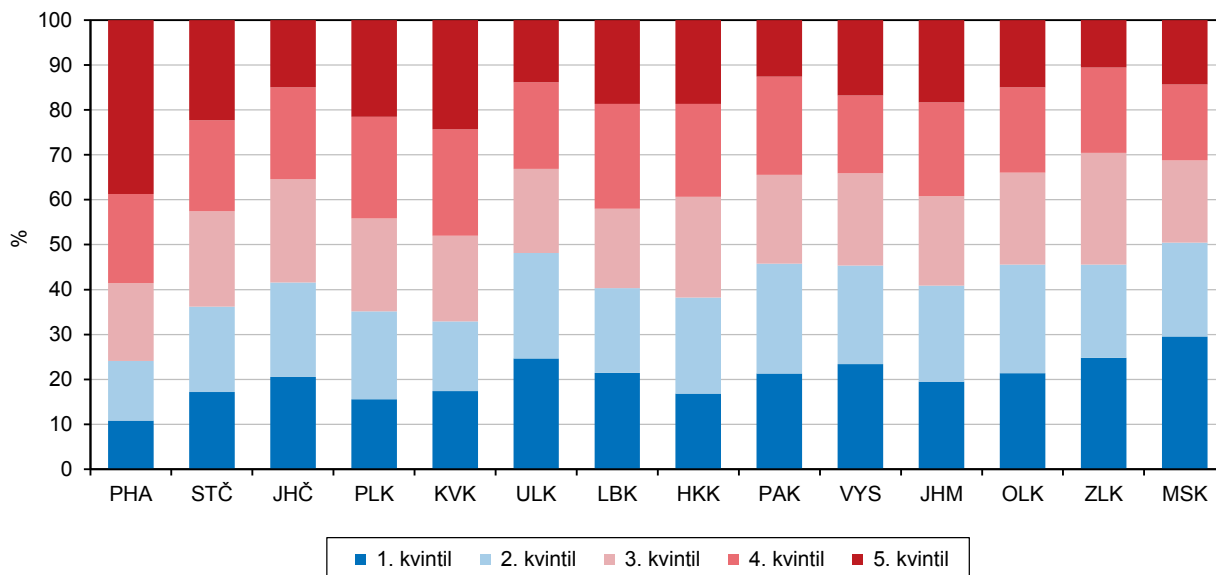
V Ústeckém kraji je třetí nejvyšší podíl domácností s nejnižšími příjmy.

V následujícím zobrazení je znázorněno rozdělení domácností podle čistého peněžního příjmu na osobu, které se provádí tak, že se domácnosti setřídí podle výše čistého peněžního příjmu na osobu do 5 stejně velkých skupin, jedná se o tzv. kvintilové rozdělení. Z tohoto rozdělení je patrné, že nejvyšší podíl domácností v prvním kvintilu s nejnižšími příjmy se nachází v Moravskoslezském (29,5 %), Zlínském (24,8 %) a Ústeckém kraji (24,7 %), přičemž první a třetí jmenovaný patří ke krajům s nejvyšším podílem nezaměstnaných. Nejnižší procento domácností v prvních třech kvintilech vidíme v Hl. m. Praze (10,8 %), kde se naproti tomu nachází nejvyšší podíl domácností s nejvyššími příjmy – 38,7 % z celkového počtu domácností v Hlavním městě Praze.

Podíl domácností v krajích podle kvintilového rozdělení domácností ČR na základě čistého peněžního příjmu v roce 2016

Zdroj: ČSÚ (Životní podmínky 2017)

Rozdělení domácností v celé ČR	1. kvintil: 20 % domácností s nejnižšími příjmy	2. kvintil: druhých 20 % domácností	3. kvintil: třetích 20 % domácností	4. kvintil: čtvrtých 20 % domácností	5. kvintil: 20 % domácností s nejvyššími příjmy
Počet domácností v ČR	874 514	874 857	874 399	874 270	874 217
Horní hranice čistého peněžního příjmu na osobu v ČR (Kč)	122 676	146 358	175 370	230 103	x

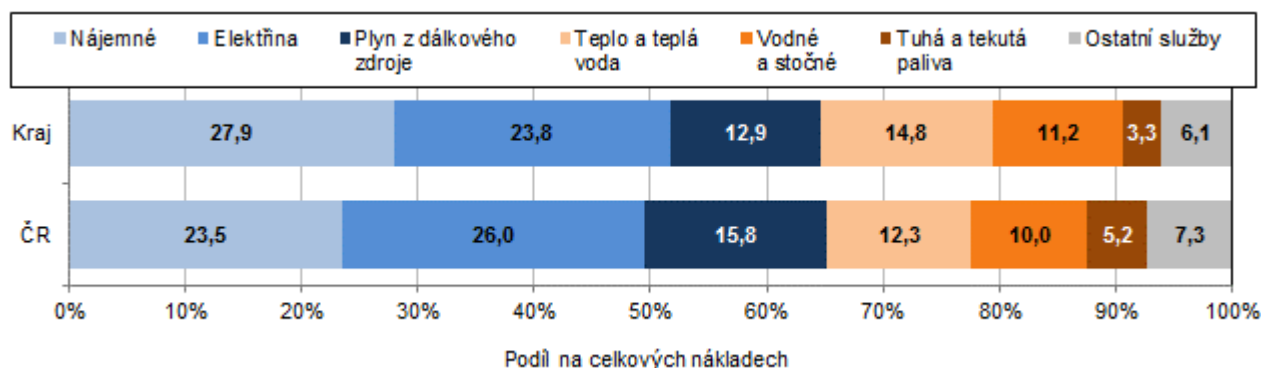
Snížení podílu domácností, pro které byly náklady na bydlení velkou zátěží.

Zlepšení finanční situace domácností se odrazilo i v tom, jak domácnosti vycházely se svými příjmy. Více než pětinu čistých příjmů zaujímaly náklady na bydlení, podle šetření ŽP 2017 představovaly v roce 2016 v Ústeckém kraji 27,9 % (nárůst proti roku 2015 o 0,9 p. b.). Podle výsledků šetření poklesl v kraji podíl domácností, pro které byly náklady na bydlení velkou zátěží, zatímco v roce 2015 se jednalo

o 27,1 % domácností, v roce 2016 tento podíl tvořil 26,6 %, ale i tak patřil tento podíl těchto domácností k nejvyšším v rámci mezikrajského srovnání, nejnižší hodnoty byly zaznamenány v Kraji Vysočina (14,1 %). Nejširší skupinu v kraji představují domácnosti, pro které jsou náklady na bydlení určitou zátěží, v roce 2016 jich bylo 64,7 %, jejich podíl se meziročně zvýšil o 3 p. b. Žádnou zátěží nebyly náklady pro 8,8 % domácností v Ústeckém kraji, jejich podíl meziročně poklesl o 2,4 p. b. Nejvyšší podíl těchto domácností nacházíme v Hl. m. Praze (15,2 %) a nejnižší podíl domácností, které náklady na bydlení vůbec nezatěžují, byl ve Středočeském kraji (6,8 %).

Graf 2.15 Struktura nákladů domácností na bydlení v Ústeckém kraji a ČR podle šetření ŽP 2017

Podíl nákladů na nájemné a elektřinu v kraji je vyšší než v ČR a druhý nejvyšší mezi kraji.

Více jak polovinu nákladů na bydlení představovalo v Ústeckém kraji nájemné a elektřina. Podíl nákladů na nájemné v roce 2016 meziročně vzrostl o 0,9 p. b., u elektřiny naopak poklesl o 0,7 p. b. Největší pokles nákladů byl u plynu (o 0,9 p. b.), u tepla a teplé vody představovalo meziroční snížení 0,4 p. b., nepatrný pokles jsme zaznamenali rovněž u vodného a stočného (o 0,1 p. b.). U tuhých a tekutých paliv nedošlo meziročně k žádné změně. Při porovnání nákladů kraje s republikovým průměrem u jednotlivých položek vyznívá pro kraj příznivěji podíl nákladů na elektřinu, plyn z dálkového zdroje, tuhá a tekutá paliva a ostatní služby. V mezikrajovém srovnání je podíl nájemného na celkových nákladech na bydlení v Ústeckém kraji třetí nejvyšší mezi kraji; nejvyšší, více jak třetinu nákladů na bydlení tvoří tento podíl v Hl. m. Praze, nejnižší pak v Kraji Vysočina. Podíl nákladů na elektřinu, plyn z dálkového zdroje a na tuhá a tekutá paliva je v kraji na čtvrté a třetí nejnižší pozici mezi kraji. Naproti tomu nejvyšší podíl nákladů na domácnost pro obyvatele Ústeckého kraje představují náklady na vodné a stočné a čtvrté nejvyšší na teplo a teplou vodu.

Meziroční nárůst průměrné mzdy.

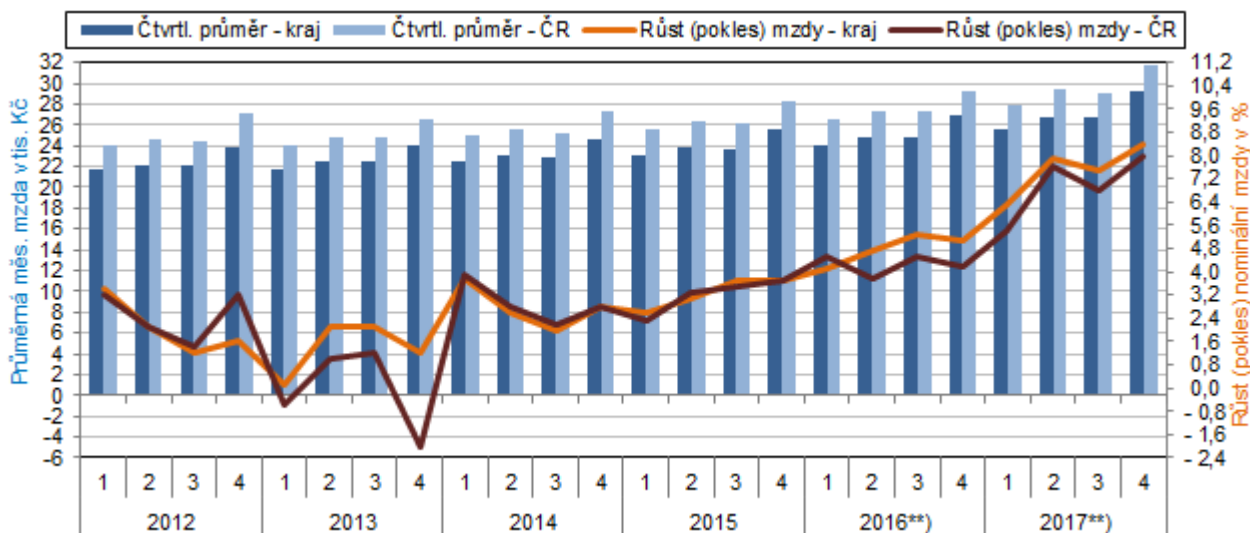
Nejen vývoj nezaměstnanosti, ale i průměrných mezd byl v roce 2017 příznivější než v předchozím období. Podle údajů³ přebíraných z MPSV (šetření o průměrném výděлку) a MF (šetření o platu) dosáhla v roce 2017 průměrná hrubá měsíční mzda⁴ v Ústeckém kraji 28 369 Kč. Jednalo se o osmou nejvyšší mzdu mezi kraji v ČR, přičemž za republikovým průměrem zaostávala o 2,7 tis. Kč, proti nejvyšší vyplácené mzdě v Hl. m. Praze byla mzda v kraji nižší o více než 11 tis. Kč. Ve srovnání s předchozím rokem došlo k jejímu nominálnímu zvýšení o 6,9 %; vlivem zvýšení

³ Údaje o průměrných mzdách jsou výsledkem strukturálního šetření mezd Ministerstva práce a sociálních věcí (šetření o průměrném výděлку) a Ministerstva financí ČR (šetření o platu). Toto výběrové šetření se odlišuje od ostatních mzdových zjišťování, neboť jsou přímo sledovány mzdy jednotlivých zaměstnanců a nikoli celkové objemy mzdových prostředků na úrovni podniků či organizací.

⁴ Průměrná hrubá měsíční mzda počítaná podle skutečného místa pracoviště zaměstnanců – tzv. pracovištní metodou (nikoli podle sídla podniku); za osoby přepočtené na plně zaměstnané.

meziročního nárůstu spotřebitelských cen (míra inflace v roce 2017 v ČR⁵ činila 2,5 %) vzrostla reálně průměrná mzda v kraji o 4,3 %.

Graf 2.16 Průměrná hrubá měsíční mzda*) a její meziroční změny

*) podle místa pracoviště; za osoby přepočtené na plně zaměstnané

***) předběžné údaje

...rozdíl mezi průměrným výdělkem mužů a žen.

Toto šetření opět potvrdilo vyšší hladinu mezd u mužů, v roce 2017 dosáhl rozdíl mezi průměrným výdělkem mužů a žen v Ústeckém kraji 5,6 tis. Kč a pomalu se přibližuje rozdílu na celorepublikové úrovni, kdy tento rozdíl činil 7,1 tis. Kč. Mezi kraji byl rozdíl v Ústeckém kraji třetí nejmenší. Méně než pětitisícový rozdíl byl pouze v Karlovarském a Olomouckém kraji, nejvyšší rozdíl vykazovali v Hl. m. Praze, a to 10 169 Kč. Je třeba uvést, že v roce 2011 došlo při šetření mezd k metodické změně. Na rozdíl od předchozích let šetření zahrnuje i data za podniky s 1 až 9 zaměstnanci, fyzické osoby a neziskové instituce a výsledky let od roku 2011 tak nejsou s předchozími roky srovnatelné.

Medián mezd nadále pod úrovní průměrného výdělku.

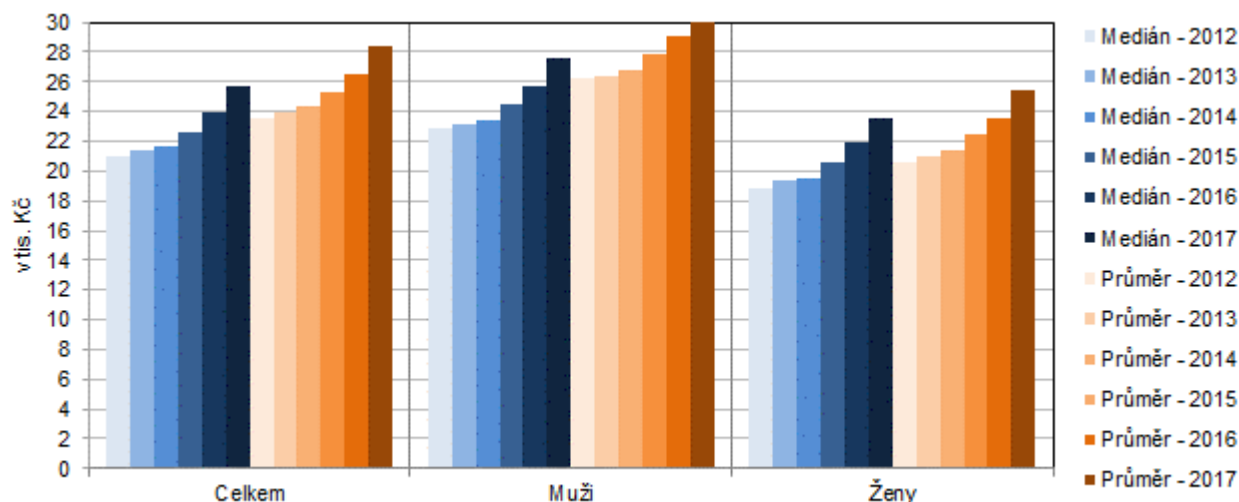
Ve výběrovém šetření mezd není používána pouze průměrná mzda (aritmetický průměr), ale rovněž medián mezd⁶. Medián mezd, který ukazuje mzdu zaměstnance uprostřed mzdového rozdělení, a vypovídá tak mnohem lépe o skutečné mzdové úrovni, se v Ústeckém kraji rovnal 25 639 Kč, rozdíl proti průměrné mzdě v kraji činil 2 730 Kč a zaujímal sedmou nejvyšší příčku. Nejmenší rozdíl mezi mediánem a průměrnou mzdou vykázali v Karlovarském kraji (2 167 Kč). Naproti tomu nejvyšší rozpětí mezi oběma ukazateli bylo dosaženo v Hl. m. Praze, a to 7 904 Kč. Za celou Českou republiku činil rozdíl mezi mediánem mezd a průměrnou mzdou 4 266 Kč, mužů byl nižší o 5 287 Kč a u žen o 2 710 Kč. Medián mezd u mužů v Ústeckém kraji dosáhl částky 27 559 Kč, u žen 23 503 Kč. Rozdíl mezi mediánem a mzdou byl v Ústeckém kraji u obou pohlaví nižší než v celostátním úhrnu – u mužů představoval 3 430 Kč a u žen 1 885 Kč.

⁵ Souhrnný index nárůstu spotřebitelských cen za jednotlivé kraje není k dispozici.

⁶ Medián mezd představuje hodnotu mzdy zaměstnance uprostřed mzdového rozdělení. To znamená, že polovina hodnot mezd je nižší a druhá polovina je vyšší než medián.

Graf 2.17 Medián mezd a průměrná hrubá měsíční mzda podle pohlaví v Ústeckém kraji

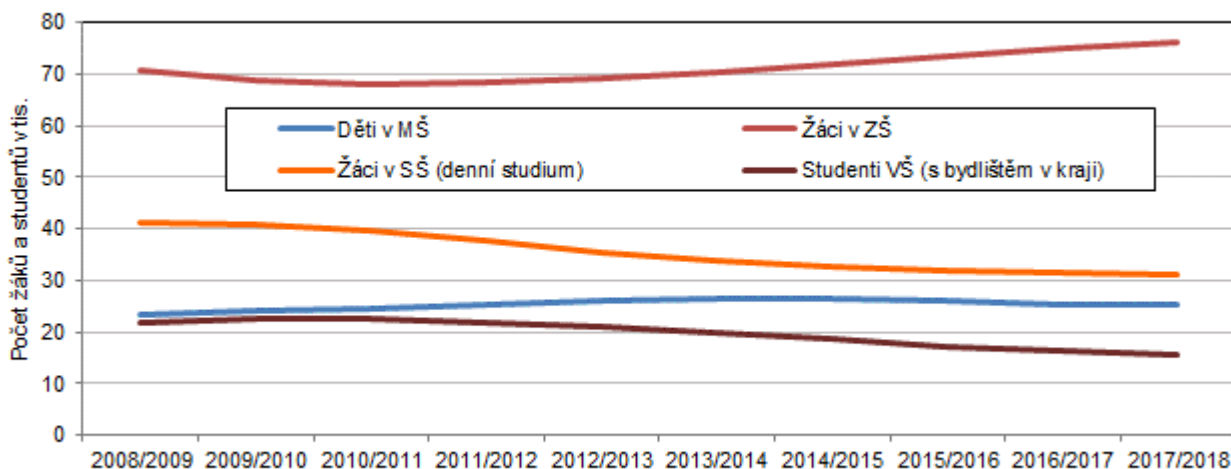
Vzdělávání

Vzdělání je považováno za významný zdroj ekonomické prosperity a udržitelného rozvoje společnosti. Obsazenost jednotlivých stupňů školských zařízení v kraji je dána demografickým vývojem obyvatelstva, týká se to především nižších stupňů (mateřské školy, základní školy i většina typů středních škol), neboť ty se nacházejí v blízkém okolí bydliště a jsou většinou snadno dostupné. Tak, jak se mění věková struktura obyvatelstva určitého území v čase, promítá se tento vývoj i do počtu žáků a studentů jednotlivých typů škol (viz graf 2.18).

V posledním roce nepatrný růst počtu dětí v předškolních zařízeních...

Předškolního vzdělávání, které je ve vzdělávacím systému ČR zajišťováno především mateřskými školami, se účastní i přes nepovinnou docházku velké procento dětí. Od školního roku 2006/2007 počet dětí navštěvujících mateřskou školu v kraji trvale rostl, meziroční přírůstky se však od školního roku 2013/2014 snižovaly a v období let 2015/2016 a 2016/2017 došlo dokonce k poklesu o 510 dětí, resp. o 631. V posledním roce došlo k nepatrnému nárůstu o 76 dětí.

Graf 2.18 Počet žáků a studentů podle typu školy v Ústeckém kraji

Zdroj: MŠMT

Počet studentů na vysokých školách v kraji se v posledních letech snižoval.

I v uplynulém roce lze sledovat postupný pokles počtu studentů vysokých škol s bydlištěm v Ústeckém kraji, který započal již v roce 2011 (v porovnání let 2010 a 2017 snížení počtu studentů o 6 660), zároveň poklesl i počet studentů studujících v našem kraji (snížení ve stejném období o 4 489 studentů). Přitom pro další rozvoj kraje může určitou pozitivní roli hrát právě počet studentů, kteří studují vysokou školu přímo v Ústeckém kraji. Pokud v kraji i bydlí, lze předpokládat, že z regionu po studiích neodejdou. A naopak zájemci o studium z jiných krajů zde po studiích mohou chtít zůstat. Počet absolventů vysokých škol s místem výuky v Ústeckém kraji po letech 2010–2012, kdy překročil hranici 3 tisíce osob, v posledních pěti letech této úrovně nedosáhl. Ve školním roce 2017/2018 dosáhl počet absolventů pouze 2 141 osob (meziroční snížení o 107 studentů).

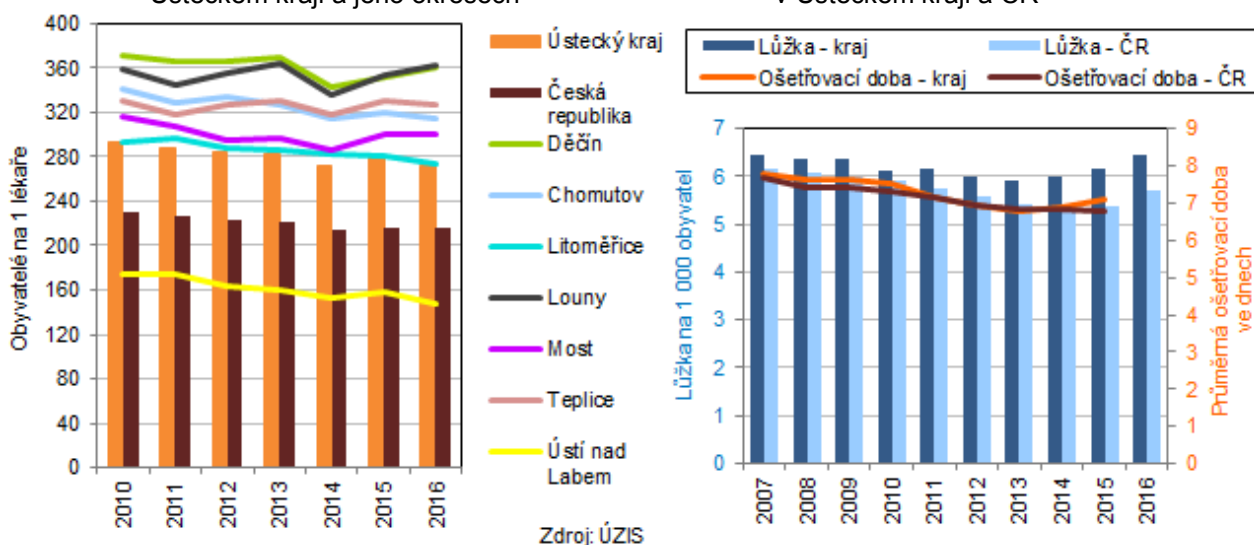
Zdravotnictví

Zdrojem dat uváděných v této části jsou publikace Ústavu zdravotnických informací a statistiky (ÚZIS).

Lůžkovou zdravotní péči v kraji zajišťuje 19 nemocnic.

Síť zdravotnických zařízení představuje jednu z nejdůležitějších složek celého zdravotnického systému. Rozčleňujeme ji na lůžkovou a ambulantní část. Páteř lůžkové části je tvořena sítí nemocničních zařízení (především akutní péče, ale v posledních letech i rozrůstající se skupinou nemocnic specializovaných pouze na následnou péči). V roce 2016 byla lůžková péče v Ústeckém kraji zajišťována v 19 nemocnicích (včetně 9 nemocnic následné péče) s celkovým počtem 5 289 lůžek, meziročně se jejich počet zvýšil o 220 (o 4,3 %). Celkem bylo v tomto roce hospitalizováno 178,5 tisíc pacientů, proti roku 2015 to bylo o 3,3 tisíc osob (o 1,9 %) více. Průměrná ošetrovací doba v nemocnici trvala v roce 2016 5,9 dne, zatímco v roce 2011 to bylo 7,2 dne. Vývoj byl obdobný jako za celou ČR, průměr republiky byl v kraji nižší o 0,3 dne. Celkové využití lůžek v nemocnicích Ústeckého kraje v roce 2016 dosáhlo 226,4 dne, meziročně se zvýšilo o 18,9 dne. Využití lůžek bylo v roce 2016 vůbec nejnižší od roku 1996. Počet realizovaných hospitalizací v Ústeckém kraji na 10 tisíc obyvatel se v posledních pěti letech pohyboval okolo 2,1 až 2,2 tisíce v každém roce. Proti republikovému průměru byl počet hospitalizací v kraji ve všech letech vyšší. V mezikrajovém srovnání se v roce 2016 pohyboval na středové pozici.

Graf 2.19 Počet obyvatel na 1 lékaře v ČR, Graf 2.20 Lůžka a ošetrovací doba v nemocnicích Ústeckém kraji a jeho okresech

Druhý nejvyšší počet obyvatel na 1 lékaře mezi kraji.

Ve státních i nestátních zdravotnických zařízeních v Ústeckém kraji působilo v roce 2016 celkem 3 017 lékařů. Na jednoho lékaře v kraji připadalo v roce 2016 celkem 273 obyvatel. Tento počet byl druhý nejnižší od roku 1994. V porovnání s ostatními kraji však dlouhodobě představuje druhý nejvyšší počet po Středočeském kraji. V porovnání s republikovým průměrem byl v roce 2016 v kraji vyšší o 57 obyvatel. Na tisíc obyvatel kraje připadalo v roce 2016 celkem 3,7 lékaře. Dlouhodobě je tento počet druhý nejnižší mezi kraji, nižší je pouze ve Středočeském kraji, naproti tomu nejvyšší je trvale v Hl. m. Praze.

Nemocenské pojištění

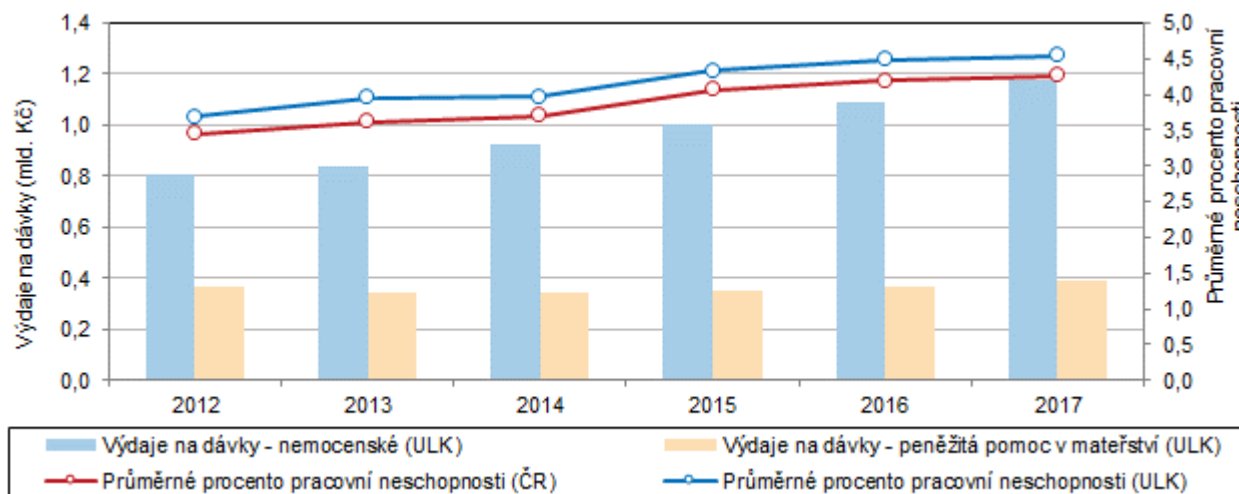
Změny v systému nemocenského pojištění.

Od roku 2012 jsou údaje „Statistiky dočasné pracovní neschopnosti pro nemoc a úraz“ získávány zpracováním dat z administrativního zdroje Informačního systému České správy sociálního zabezpečení (IS ČSSZ)⁷. Statistika zachycuje veškerá onemocnění a úrazy, které zapříčinily alespoň jednodenní pracovní neschopnost u nemocensky pojištěných osob. Administrativní data IS ČSSZ jsou vykazována za všechny zaměstnance právnických i fyzických osob a samostatně za osoby samostatně výdělečně činné.

71 % dávek nemocenského pojištění v kraji bylo vyplaceno na nemocenském, téměř čtvrtina na pomoc v mateřství.

V rámci nemocenského pojištění jsou vypláceny čtyři dávky – nemocenské, peněžitá pomoc v mateřství, ošetřovné a vyrovnávací příspěvek v těhotenství a v mateřství. V Ústeckém kraji bylo v roce 2017 na těchto dávkách vyplaceno celkem 1 663 mil. Kč, což činilo 5,9 % celkového objemu vyplacených dávek v ČR (počtem obyvatel se kraj na obyvatelích ČR podílí necelými 8 %). Výdaje na dávky nemocenského pojištění se v Ústeckém kraji v průběhu let 2012 až 2017 zvýšily o 36,3 %, v ČR vzrostly o 59,5 %. Výdaje na dávky nemocenského pojištění jsou v kraji z téměř 71 % tvořeny výplatou nemocenského a zhruba čtvrtinou (23,6 %) výplatou peněžitě pomoci v mateřství. V republice jako celku je nižší podíl vyplacené nemocenské (64,6 %) a vyšší podíl dávky peněžitá pomoc v mateřství (30,4 %).

Graf 2.21 Vybrané ukazatele nemocenského pojištění

Kratší doba trvání 1 případu pracovní neschopnosti.

V Ústeckém kraji bylo v roce 2017 v průměru 285,2 tisíce osob nemocensky pojištěných, proti roku 2016 se tento počet zvýšil téměř o 2 % (o 5 331 osob).

⁷ Statistika pracovní neschopnosti pro nemoc a úraz byla do roku 2011 sledována statistickým výkazem „Nem Úr 1-02“, jehož výsledky byly doplněny údaji z administrativního zdroje Informačního systému České správy sociálního zabezpečení (zpravodajskou jednotkou byly všechny podniky nad 25 zaměstnanců/pojištěnců; údaje za podniky s menším počtem zaměstnanců a osoby samostatně výdělečně činné byly získávány z ČSSZ). Pro rok 2012 v důsledku snižování administrativní náročnosti a zátěže zpravodajských jednotek již nebyl výkaz „Nem Úr 1-02“ zařazen do Programu statistických zjišťování a byla ukončena jeho působnost. Rokem 2011 tak končí i srovnatelnost časových řad.

V průběhu roku bylo zaznamenáno celkem 111 492 nově hlášených případů pracovní neschopnosti, což představuje proti roku 2016 nárůst o 4,5 tisíc případů (o 4,2 %). Průměrná doba trvání 1 případu pracovní neschopnosti v Ústeckém kraji se meziročně snížila ze 43 dnů v roce 2016 na 42,5 kalendářního dne v loňském roce a byla nejkratší za posledních devět let. Nejdelší průměrná doba trvání 1 případu byla v roce 2012 (48,3 dne). Dočasná pracovní neschopnost pro nemoc trvala v loňském roce v průměru na jedno onemocnění 41,1 kalendářního dne a proti roku 2016 se snížila o 0,9 dne, jednalo se o nejnižší hodnotu od roku 2012.

Růst % pracovní neschopnosti v kraji.

Průměrné procento dočasné pracovní neschopnosti v kraji od roku 2012 postupně rostlo a v roce 2017 dosáhlo 4,549 %. Meziročně se zvýšilo o 0,056 p. b. a proti roku 2012 o 0,863 p. b.

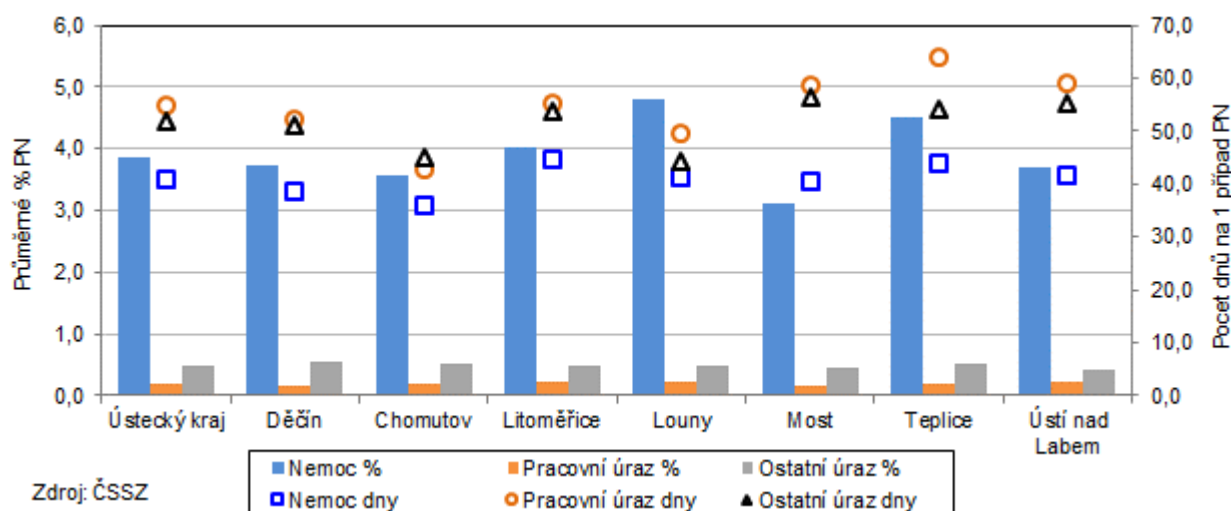
Meziročně se téměř ve všech krajích snížila délka trvání 1 pracovní neschopnosti, ale zvýšilo se procento pracovní neschopnosti.

V mezikrajovém srovnání obsadil v roce 2017 Ústecký kraj osmou nejvyšší příčku v pomyslném žebříčku hodnot průměrné doby trvání 1 případu dočasné pracovní neschopnosti a rovněž osmou nejvyšší příčku z pohledu průměrného procenta dočasné pracovní neschopnosti. Meziročně (2017/2016) došlo ve všech krajích k poklesu průměrné délky jedné pracovní neschopnosti až na Hlavní město Prahu. Naproti tomu se ve dvanácti krajích republiky zvýšilo průměrné procento dočasné pracovní neschopnosti. Nárůst procenta v kraji byl čtvrtý nejnižší mezi krají. Pokles délky jedné dočasné pracovní neschopnosti v Ústeckém kraji byl pátý nejnižší.

V pěti okresech meziročně poklesla doba trvání 1 případu, naopak vzrostlo procento pracovní neschopnosti.

Obdobné tendence jako v kraji vidíme i u okresů Ústeckého kraje. Průměrná doba trvání 1 případu dočasné pracovní neschopnosti se v roce 2017 snížila v pěti okresech. V roce 2017 trvala v průměru pracovní neschopnost nejdéle v okrese Litoměřice a Teplice. Nejkratší dobu 1 případu vykazují dlouhodobě v okrese Chomutov. Průměrné procento dočasné pracovní neschopnosti se v roce 2017 meziročně zvýšilo ve čtyřech okresech kraje. Nejvyšší procento pracovní neschopnosti vykazovali v roce 2017 v okrese Louny. Nejnižší procento pracovní neschopnosti je dlouhodobě v okrese Most.

Graf 2.22 Dočasná pracovní neschopnost (PN) v okresech Ústeckého kraje v roce 2017

Nemocenské pojištění

Systém státní sociální podpory.

Systém státní sociální podpory zabezpečuje adresnou pomoc rodinám s nezaopatřenými dětmi ve stanovených sociálních situacích, na jejichž řešení rodina vlastními silami a prostředky nestačí. Jedná se o různé obtížné životní

situace, jako je například nedostatečný příjem, péče o novorozené nebo malé dítě, neúplnost rodiny apod. Systém rovněž finančně přispívá rodinám a jednotlivcům s nízkými příjmy k úhradě nákladů na bydlení.

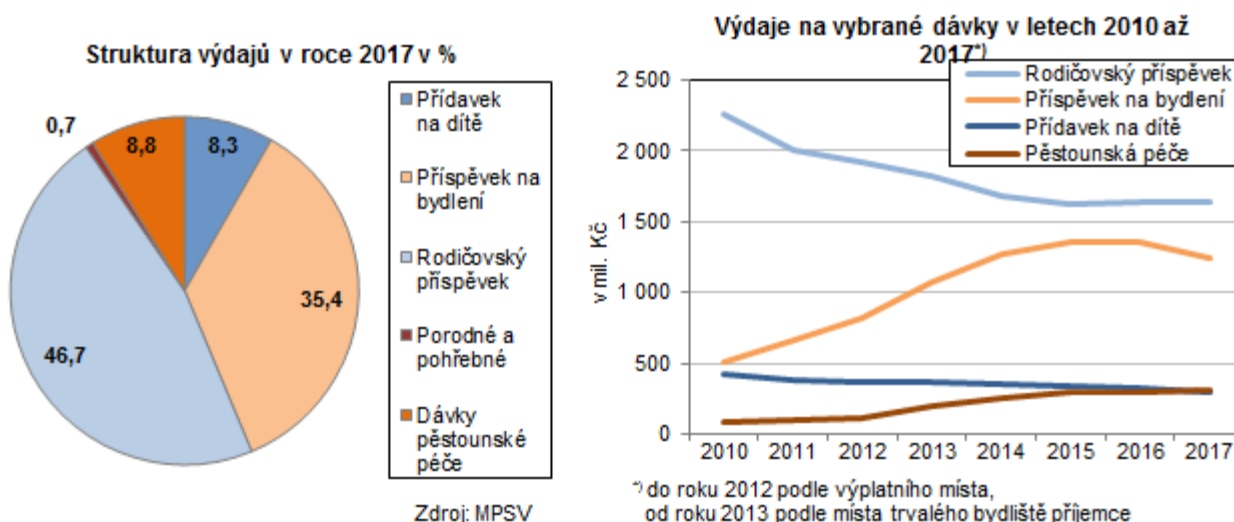
Podíl na celkových výdajích na státní sociální podporu byl pátý nejvyšší mezi kraji, na dávky pěstounské péče druhý nejvyšší.

Na dávky státní sociální podpory a dávky pěstounské péče bylo v roce 2017 v Ústeckém kraji uvolněno 3 508 mil. Kč, což představovalo 9,4 % na celkových výdajích dávek ČR. Tento podíl byl pátý nejvyšší mezi kraji. Dávky na státní sociální podporu v kraji činily 3 197,9 mil. Kč, z toho nejvyšší podíl připadl na rodičovský příspěvek (51,2 %) a na příspěvek na bydlení (38,9 %), 9,1 % z celkové částky státní sociální podpory byl vyplacen na přídavek na dítě.

Dávky pěstounské péče v Ústeckém kraji činily v roce 2017 celkem 310,1 mil. Kč, z této částky připadlo 62,1 % na odměnu pěstouna a 36,2 % na příspěvek na úhradu potřeb dítěte. Na celkových výdajích dávek na pěstounskou péči ČR se kraj podílel 10,5 %, podíl byl druhý nejvyšší mezi kraji po Moravskoslezském kraji (17,3 %).

Meziročně v Ústeckém kraji nepatrně vzrostly výdaje na rodičovský příspěvek o 0,3 %, a také na pěstounskou péči o 4,3 %. Naproti tomu se snížila částka příspěvku na bydlení o 8,6 % a přídávku na dítě o 9,4 %.

Graf 2.23 Výdaje na dávky státní sociální podpory a pěstounské péče v Ústeckém kraji

Legislativní změny v systému státní sociální podpory a pěstounské péče.

Ve vývoji dávek se odráží jak změna místa vyplácení dávek - do roku 2012 se vyplácelo podle výplatního místa, od roku 2013 podle místa trvalého bydliště příjemce, tak významné legislativní změny ke kterým došlo. Od roku 2012 byl zrušen sociální příplatek a nově upraven nárok na rodičovský příspěvek (rodiče mohou pružně volit délku jeho pobírání i výši podle aktuální sociální situace rodiny, celkem tak mohou vyčerpat až 220 tis. Kč, nejdéle však do 4 let věku dítěte; výši příspěvku je možné měnit jednou za 3 měsíce). V případě dávek pěstounské péče došlo od roku 2013 ke změnám v jejich právní úpravě. Zvýšily se částky odměny pěstouna a částky příspěvku na úhradu potřeb dítěte, byl zaveden příspěvek při ukončení pěstounské péče a rozšířen nárok na příspěvek na zakoupení osobního motorového vozidla.

Zařízení sociálních služeb

Tři formy poskytování sociálních služeb.

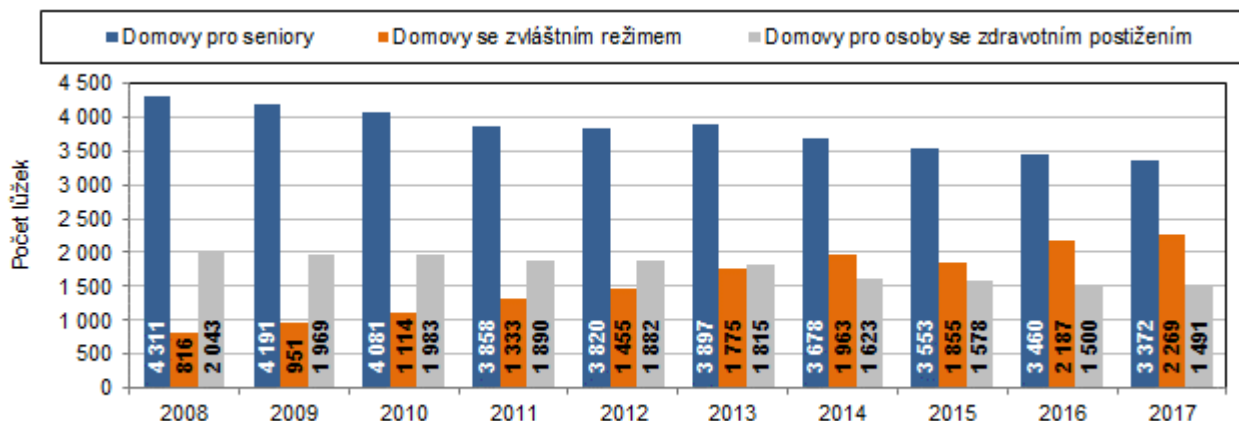
Poskytování sociálních služeb v České republice je vymezeno zákonem č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Základními druhy sociálních služeb jsou sociální

poradenství, služby sociální péče a prevence. Rozlišujeme tři formy poskytování sociálních služeb – terénní, ambulantní a pobytové.

Počty zařízení sociálních služeb v kraji.

V roce 2017 poskytovalo v Ústeckém kraji pobytové sociální služby celkem 39 domovů pro seniory (určeny pro osoby nad 65 let věku, kteří potřebují trvalou pomoc druhé osoby), 36 domovů se zvláštním režimem (pro osoby nemocné stařeckou demencí, Alzheimerovou nemocí a ostatními typy demencí, tyto osoby mají z důvodů těchto onemocnění sníženou soběstačnost), 33 domovů pro osoby se zdravotním postižením, 19 denních a 4 týdenních stacionářů. Dále bylo v kraji 23 objektů s chráněným bydlením, 26 azylových domů, 3 domy na půl cesty a 10 nocleháren a sociální služby v ostatních zařízeních.

Graf 2.24 Lůžka ve vybraných pobytových zařízeních sociálních služeb v Ústeckém kraji

Zdroj: MPSV

Vývoj kapacity ve vybraných zařízeních sociálních služeb v kraji.

Počet zařízení ve výše vybraných zařízeních sociálních služeb zůstal meziročně stejný, pouze u domů pro seniory byl zaznamenán pokles o 1 objekt. Kapacita domů pro seniory se meziročně snižovala, s výjimkou roku 2013, kdy došlo k meziročnímu nárůstu. Obdobná situace byla v domovech pro osoby se zdravotním postižením, kde došlo k jedinému meziročnímu nárůstu, a to v roce 2010 (od roku 2008). Opačná situace byla v domovech se zvláštním režimem, kde kapacita, až na rok 2015, meziročně rostla.

Důchodci, důchody

Jiný pohled na počet příjemců a průměrnou výši starobních a poměrných důchodů.

V datech od roku 2010 je uplatněn (na rozdíl od předchozích let) jiný pohled na počet příjemců a průměrnou měsíční výši starobních důchodů plných a starobních důchodů poměrných (kratší doba pojištění). Nově vycházíme z metodiky MPSV, v níž jsou poměrné důchody přiznané podle § 29 odst. 2 Zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, důsledně zařazovány mezi poměrné starobní důchody. V dosud uplatňovaném pohledu byly součástí starobních plných důchodů. Od roku 2010 se dále invalidní důchod vyplácený ke dni dovršení věku 65 let mění na starobní důchod. Průměrné starobní a invalidní důchody jsou uváděny vždy sólo, tj. bez kombinace s vdovským či vdoveckým důchodem.

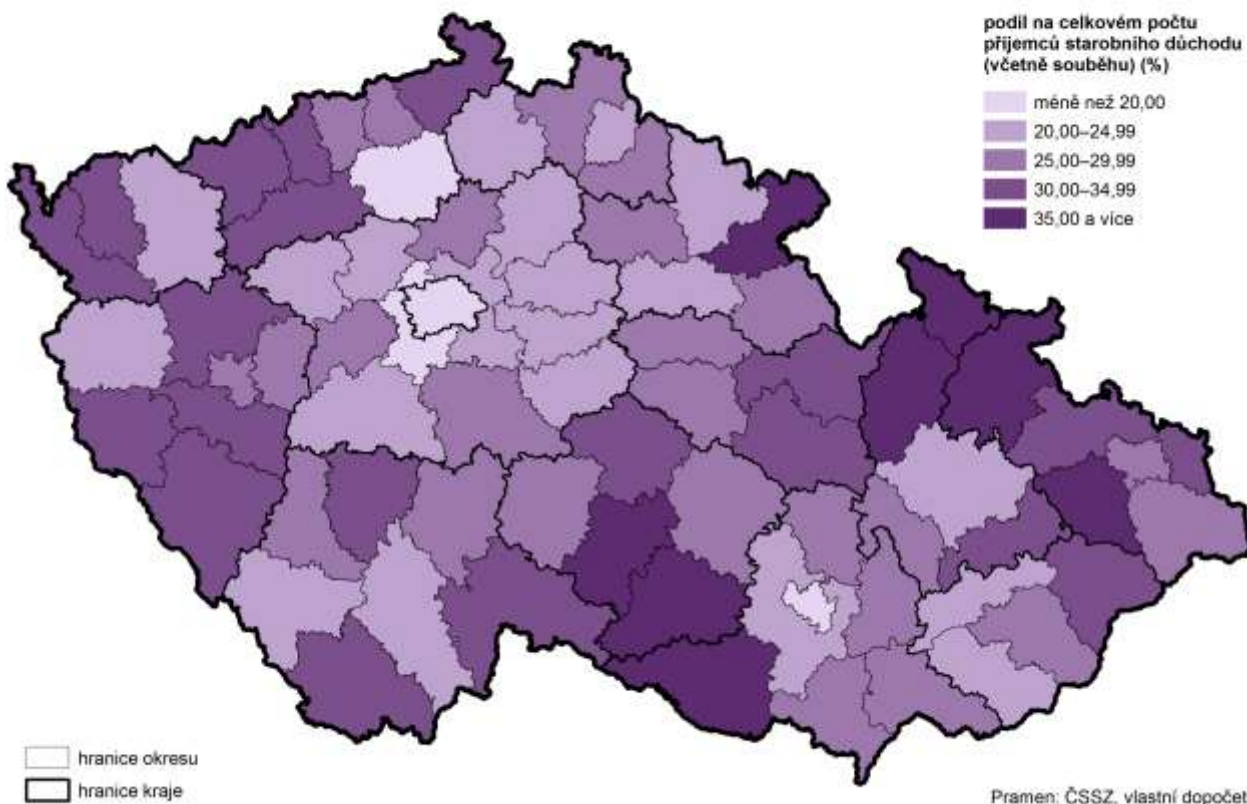
Počet příjemců předčasných důchodů neustále roste.

V roce 2017 bylo v Ústeckém kraji evidováno celkem 182 045 příjemců starobních důchodů (bez poměrných důchodů), z nich bylo 110 451 žen (60,7 %) a 71 594 mužů (39,3 %). Proti roku 2012 se celkový počet starobních důchodců zvýšil o 1,8 % (o 3,2 tisíc), a to zásluhou počtu mužů, kdy jejich počet vzrostl o 5,6 % (o 3,8 tisíc), počet žen se nepatrně snížil o 0,5 % (o 586 žen). Zastoupení příjemců předčasných starobních důchodů na všech příjemcích starobních důchodů se neustále zvyšuje. Zatímco v roce 2012 činil jejich podíl 25,4 %, v roce 2017 byl o 3 p. b. vyšší a dosáhl

28,3 %. Ve všech sledovaných letech převyšoval podíl předčasných starobních důchodců celorepublikovou hodnotu o 2,5 až 3,0 p. b.

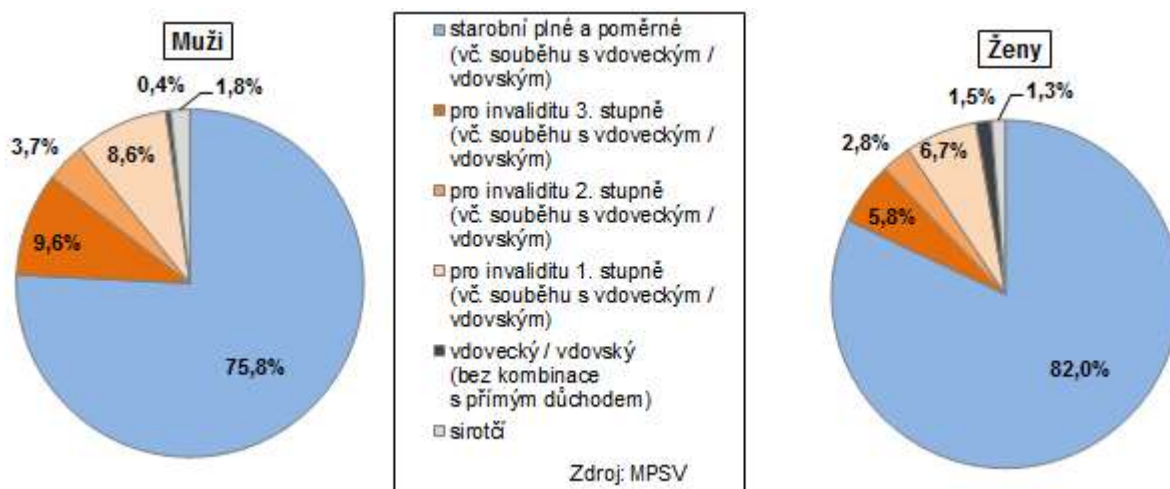
Příjemci předčasného starobního důchodu v okresech v prosinci 2017

Počet příjemců důchodů meziročně mírně klesl.

Ke konci prosince roku 2017 splňovalo v Ústeckém kraji podmínky pro výplatu některého z důchodů 229 816 osob (z toho 58,8 % žen), o 169 osob méně proti roku 2016, a to především díky poklesu počtu důchodců invalidity 3. stupně.

Graf 2.25 Příjemci důchodů podle pohlaví a druhu pobíraného důchodu v Ústeckém kraji v prosinci 2017

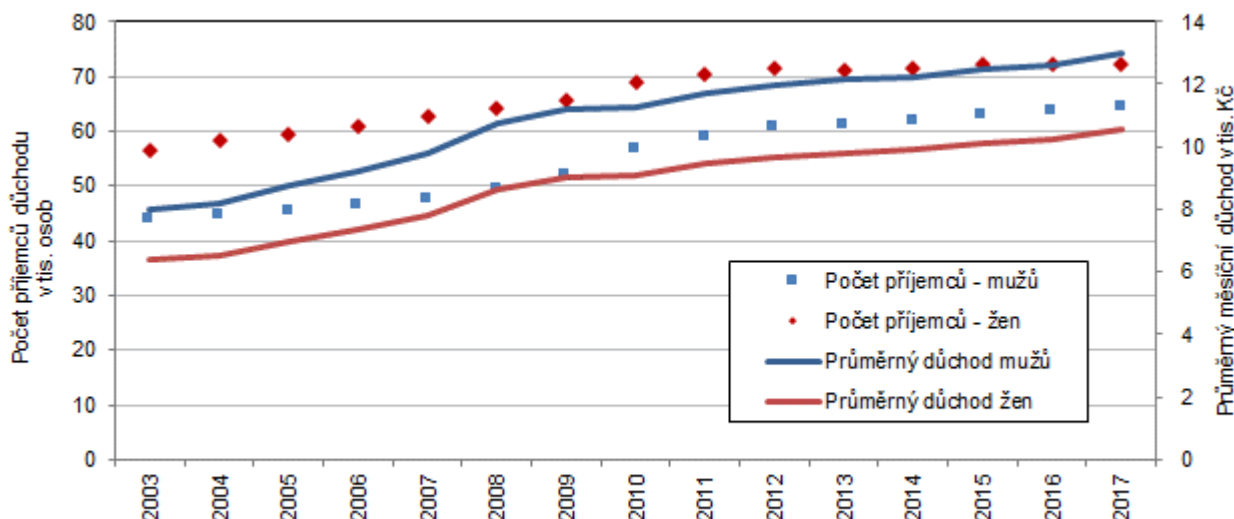
Podíl invalidních důchodců v kraji převyšoval republikový průměr.

Nejvyšší procento osob (79,4 %) pobíralo starobní plný a poměrný (vč. souběhu s vdoveckým nebo vdovským) důchod. Některý z důchodů pro invaliditu 1. až 3. stupně (vč. souběhu s vdoveckým nebo vdovským důchodem) pobíralo celkem 18 %

osob. Vdovský a vdovecký důchod bez kombinace s přímým důchodem pobíralo jen 1 % mužů a žen. Sirotčí důchod dostávalo celkem 1,5 % osob.

V porovnání s republikovým průměrem byl v Ústeckém kraji nižší podíl příjemců starobních důchodů (vč. souběhu), podíl ostatních druhů pobíraného důchodu byl v kraji vyšší, z toho nejvíce převyšoval průměr ČR podíl invalidních důchodců (o 3,4 p. b.).

Graf 2.26 Starobní důchodci a důchody sólo (bez souběhu) v Ústeckém kraji

Zdroj: MPSV

Starobní důchody sólo v kraji zaostávají za republikovým průměrem.

Průměrné plné starobní důchody (bez souběhu) v kraji zaostávaly v roce 2017 svojí výší (11 718 Kč) za republikovou hodnotou o 148 Kč, z toho u mužů o 88 Kč a u žen o 200 Kč. V porovnání s ostatními kraji byl starobní důchod v Ústeckém kraji šestý nejnižší.

Důchod u mužů (13 005 Kč) byl v mezikrajovém srovnání čtvrtý nejvyšší. Ženy v kraji pobíraly v roce 2017 v průměru 10 572 Kč plného starobního důchodu, což bylo o 2,4 tis. Kč méně oproti mužům. V mezikrajovém srovnání byl důchod žen v kraji pátý nejnižší.

Mezi průměrným starobním důchodem a mediánem mezd se neustále rozevírají nůžky.

Porovnáním průměrných sólo starobních důchodů s mediánem mezd vidíme, že od roku 2011, kdy starobní důchod v Ústeckém kraji dosahoval 51 % mediánu mezd v kraji, se v následujících letech tento podíl neustále snižoval a v roce 2017 dosáhl ani ne polovinu mediánu mezd (45,7 %). V mezikrajovém porovnání byl podíl roku 2017 v kraji šestý nejvyšší. Více než 46 % mediánu zaujímal tento podíl ve Zlínském, Moravskoslezském, Karlovarském, Jihočeském a Olomouckém kraji. Naproti tomu nejnižší byl v Hl. m. Praze (39,8 %).

Kriminalita, dopravní nehody a požáry

Druhá nejvyšší intenzita kriminality mezi kraji.

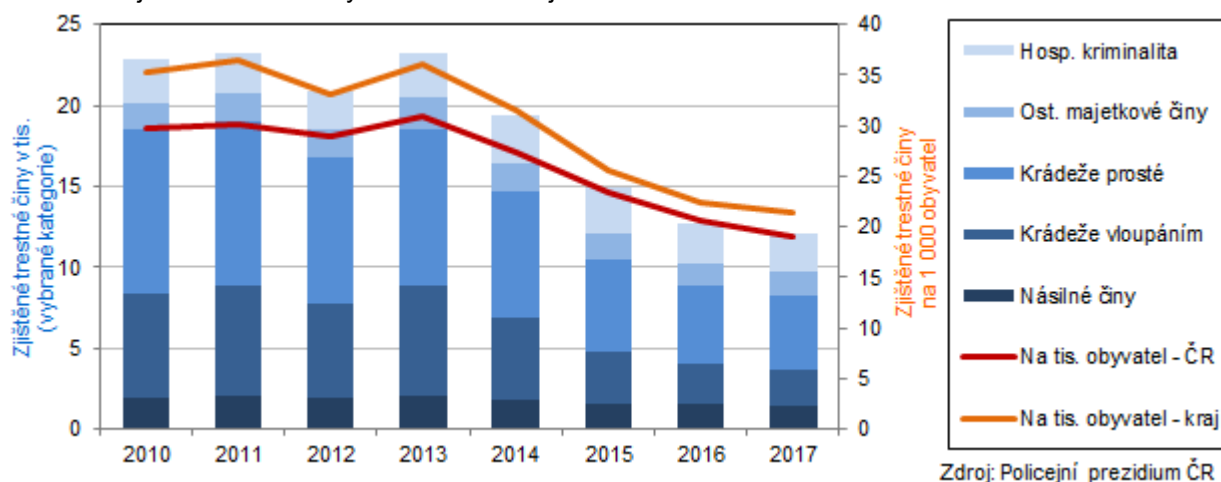
Ústecký kraj patří dlouhodobě k regionům s nejvyšší intenzitou kriminality. Od roku 2003 je počet zjištěných trestných činů na 1 000 obyvatel kraje trvale druhý nejvyšší po Hl. m. Praze. Naproti tomu nejnižší kriminalitu dlouhodobě sledujeme v Pardubickém a Zlínském kraji a v Kraji Vysočina (nejnižší hodnota v loňském roce 10,7 %). V roce 2017 dosáhl počet zjištěných trestných činů na 1 tisíc obyvatel v Ústeckém kraji hodnoty 21,4 a byl o pouhý jeden případ (o 4,4 %) nižší než v roce 2016. Regiony s nejvyšší kriminalitou v kraji jsou okresy Most a Ústí nad Labem, naproti tomu okresem s nejnižší kriminalitou je dlouhodobě okres Louny.

Meziroční pokles kriminality ve všech krajích, v Ústeckém kraji byl třetí nejnižší.

V roce 2017 bylo v kraji zjištěno 17 531 trestných činů, tj. o 4,6 % méně než v předchozím roce. Meziročně se kriminalita snížila téměř ve všech krajích, až na Karlovarský a Plzeňský kraj, pokles v Ústeckém kraji byl mezi kraji třetí nejnižší. Republikový pokles byl v kraji překročen o 2,7 p. b. Z pohledu jednotlivých okresů kraje došlo k poklesu kriminality ve všech s výjimkou okresu Most, kde došlo k nárůstu o 2,2 %. Nejvyšší meziroční pokles byl zaznamenán v okrese Teplice (o 14,5). Nejmenší meziroční pokles počtu zjištěných trestných činů vykázaly v okrese Chomutov (o 0,9 %).

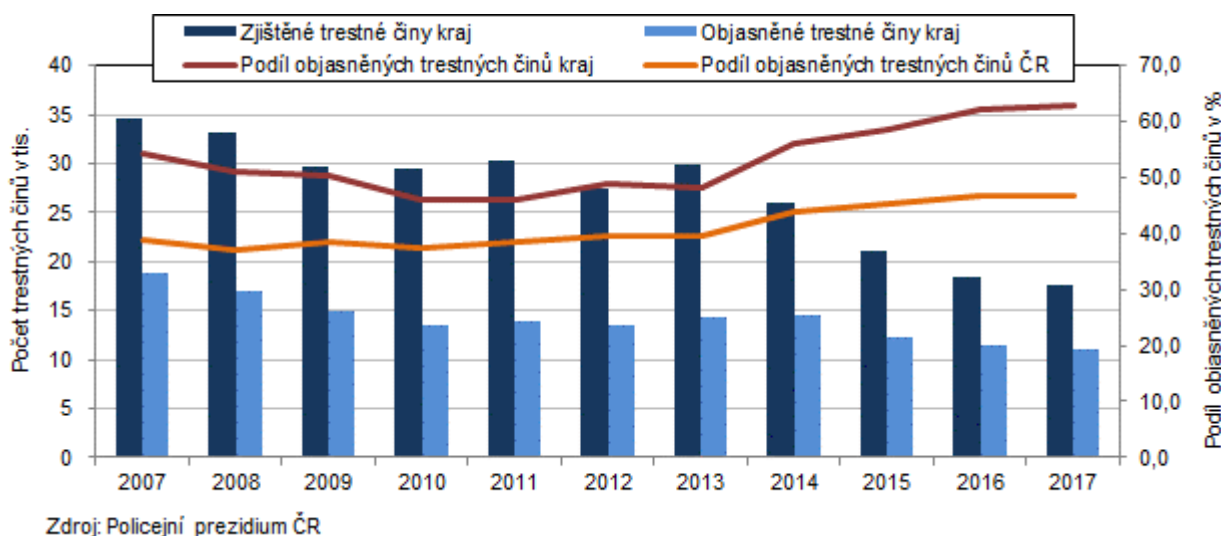
Graf 2.27 Zjištěné trestné činy v Ústeckém kraji a ČR

Objasněnost trestných činů se zlepšuje.

Positivním jevem v Ústeckém kraji je dlouhodobě vyšší objasněnost trestných činů než v celé ČR. V minulém roce se úspěšnost policistů Ústeckého kraje při řešení kriminálních případů opět zvýšila. Od roku 2010 tak můžeme pozorovat téměř neustále stoupající tendenci (jen mezi roky 2012 a 2013 pokles o 0,6 p. b.). Objasněnost trestných činů v roce 2017 vzrostla na 63 % a v meziročním srovnání se zvýšila o 0,7 p. b. Již čtvrtým rokem se tak daří objasnit více jak polovinu zjištěných trestných činů.

Graf 2.28 Trestné činy v Ústeckém kraji a ČR

Počet nehod na tisíc obyvatel kraje byl druhý nejvyšší v mezikrajovém srovnání.

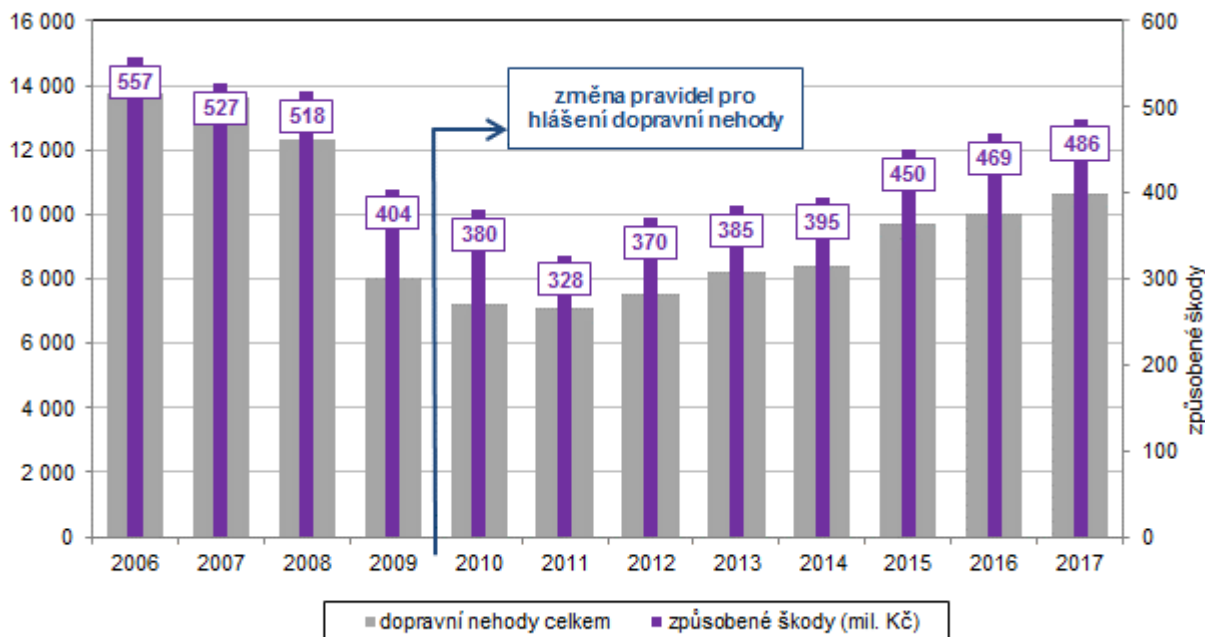
V roce 2017 bylo Policii ČR v kraji nahlášeno celkem 10 638 dopravních nehod (o 636 více než v předchozím roce), z toho 2 090 nehod bylo na území okresu Ústí nad Labem. Na tisíc obyvatel připadlo v roce 2017 v kraji 13 nehod (o 0,8 více proti

roku 2016). Republikový průměr byl v kraji překročen o 3,2 nehody a od roku 2009 je kraj neustále nad průměrem ČR, zatímco v dřívějších letech se pohyboval pod hranicí průměru ČR. V mezikrajovém srovnání je kraj od roku 2011 trvale na druhé nejhorší pozici za Hl. m. Prahou.

Nárůst počtu usmrcených i zraněných.

Při dopravních nehodách bylo na území Ústeckého kraje v roce 2017 usmrceno 47 osob, což je o 15 osob více než v předchozím roce a v rámci mezikrajového srovnání šlo o vůbec nejvyšší absolutní nárůst počtu usmrcených. Celkem bylo zraněno 2 031 osob (o 5 osob více než v roce 2016), z toho zranění lehčího rázu utrpělo 1 833 osob a 198 osob bylo zraněno těžce.

Graf 2.29 Dopravní nehody v Ústeckém kraji

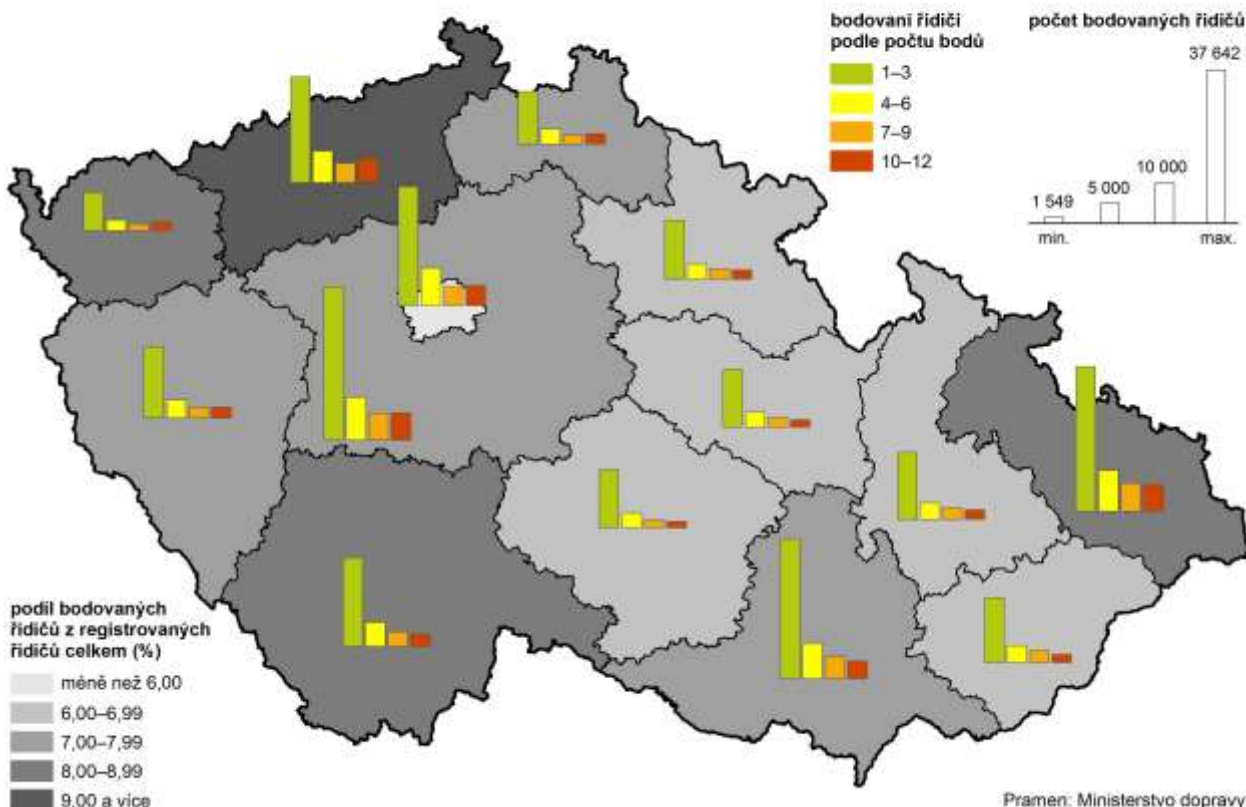
Zdroj: Policejní prezidium ČR

Bodování řidičů.

V centrálním registru řidičů bylo k 31. 12. 2017 evidováno 44 650 řidičů z Ústeckého kraje, kteří se dopustili přestupku (trestného činu) započítávaného do bodového hodnocení řidiče. Toto množství řidičů odpovídalo 9,1 % všech registrovaných řidičů v kraji, tato hodnota překročila republikový limit o 1,9 p. b. a v mezikrajovém srovnání patřila k hodnotě nejvyšší. V republikovém srovnání podílu bodovaných řidičů (řidič, který má na svém kontě alespoň jeden „trestný“ bod) a registrovaných řidičů v daném kraji se nejvíce „slušných“ řidičů pohybovalo v loňském roce na území Hlavního města Prahy (5,6 %), Královéhradeckého kraje a Kraje Vysočina (shodně 6,4 %). Hazardéři se vyskytovali, kromě Ústeckého kraje, ještě v Karlovarském (8,48 %), Moravskoslezském (8,12 %) a Jihočeském kraji (8,0 %).

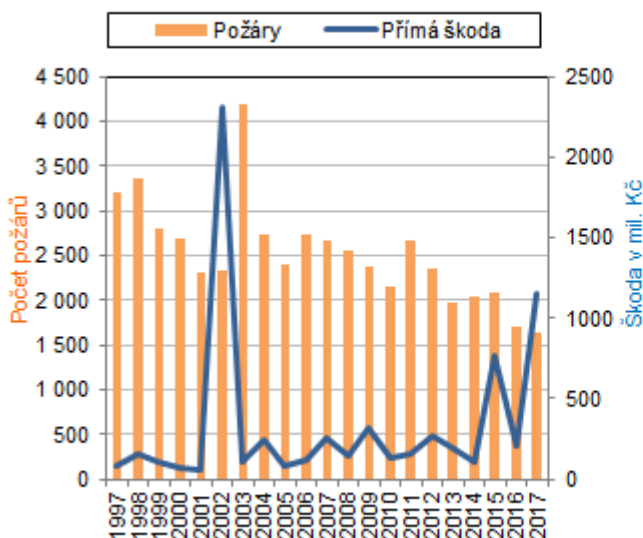
Bodové hodnocení řidičů v krajích k 31. 12. 2017

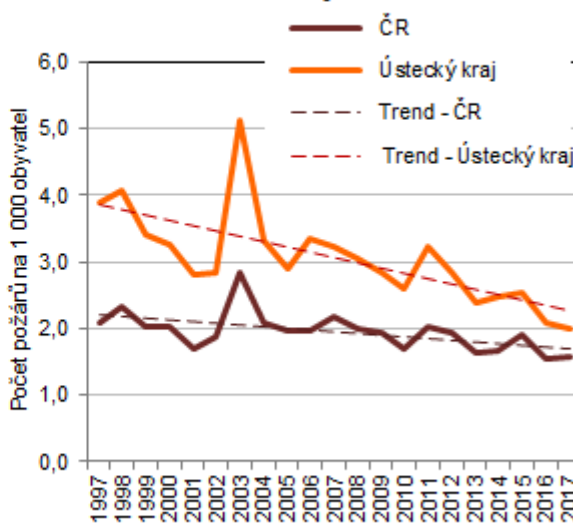
Vůbec nejnižší počet požárů v kraji od roku 1997.

Údaje o požárech a hlavních důvodech zásahů hasičských záchranných sborů přebírá ČSÚ z informací zpracovávaných Hasičskými záchrannými sbory. Za rok 2017 vzniklo na území Ústeckého kraje celkem 1 646 požárů a proti roku 2016 se jejich počet snížil o 66, což představovalo pokles 3,9 %. Od roku 1997, od kdy jsou k dispozici data, se jednalo o vůbec nejnižší počet požárů v kraji.

Graf 2.30 Požáry a škody v Ústeckém kraji

Graf 2.31 Požáry na 1 000 obyvatel v Ústeckém kraji a ČR

Zdroj: Hasičský záchranný sbor ČR

Nejvyšší počet osob zraněných při požáru.	Při požárech vzniká škoda nejen na majetku, ale i na zdraví občanů. V roce 2017 bylo v kraji při požárech zraněno 111 osob a 10 osob zemřelo. V loňském roce se zranilo vůbec nejvíce osob za posledních 21 let. Nejtragičtějším rokem z pohledu usmrčených osob byl rok 1997, kdy při požárech zemřelo celkem 17 osob.
Počet požárů na tisíc obyvatel je trvale vyšší než průměr ČR.	V posledních dvou letech připadaly v přepočtu na 1 000 obyvatel Ústeckého kraje 2 požáry. Od roku 1997 se jednalo o hodnotu nejnižší. Z pohledu mezikrajového srovnání byl počet požárů na 1 000 obyvatel v Ústeckém kraji druhý nejvyšší po Karlovarském kraji. Průměr celé ČR byl překročen v pěti krajích, v Ústeckém kraji bylo o 0,4 požáru na tisíc obyvatel více, než dosahoval celorepublikový průměr.
Přímá škoda v kraji nejvyšší mezi kraji.	Přímá škoda způsobená požáry v roce 2017 v Ústeckém kraji dosáhla částky 1 148,3 mil. Kč (o 938 mil. Kč více než v roce 2016). Vysoký meziroční nárůst škody byl způsoben požárem v průmyslové zóně Joseph nedaleko Havraně na Mostecku hned počátkem roku. Za posledních 21 let byla výše škod v loňském roce v kraji druhá nejvyšší (po roce 2002). Z mezikrajového pohledu byla v roce 2017 hodnota přímých škod v Ústeckém kraji nejvyšší v republice.

3. Ekonomický vývoj

Revize ročních národních a regionálních účtů a zpřesnění dříve publikovaných údajů.

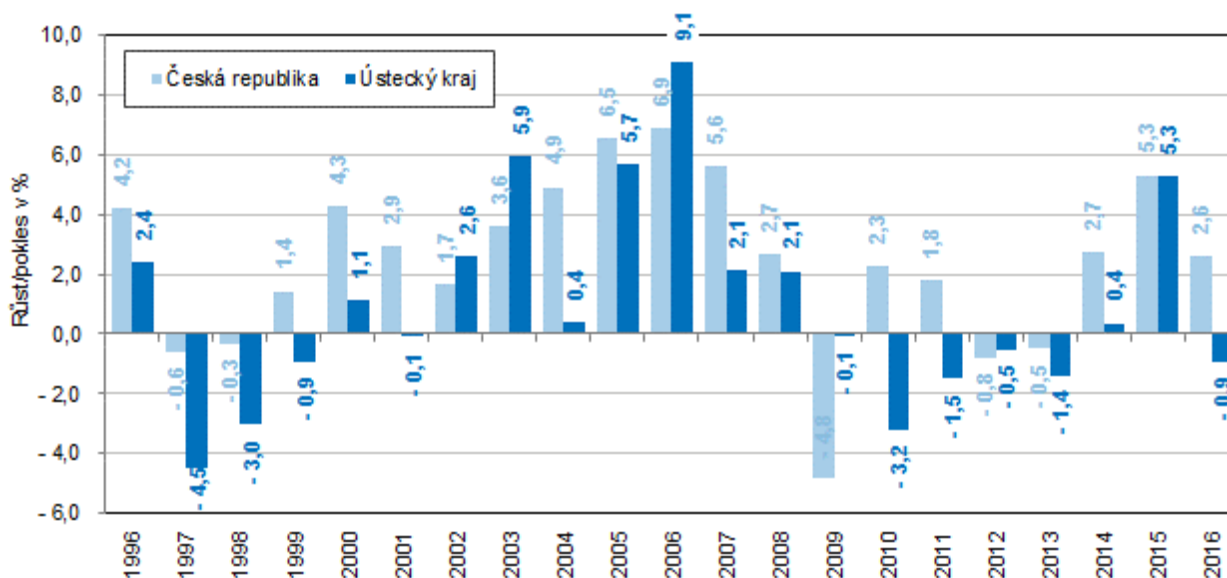
Dne 15. prosince 2017 publikoval ČSÚ v návaznosti na předběžnou sestavu ročních národních účtů zveřejněnou 30. června 2017 předběžné údaje regionálních účtů za rok 2016. Současně byly zpřesněny již dříve publikované údaje za roky 2011 až 2015 navazující na předcházející revize ročních národních účtů. Aktuálně zveřejněné údaje za rok 2016 vycházejí z předběžné verze ročních národních účtů a zatím neúplných datových zdrojů potřebných pro regionální členění. Proto je třeba považovat zde publikované údaje regionálních účtů za roky 2015 a 2016 za předběžné. Po zapracování aktuálnějších vstupních údajů bude koncem roku 2018 vydána spolu s předběžnými daty za rok 2017 i revidovaná verze regionálních účtů za rok 2016, případně i aktualizovaná verze let předchozích.

Makroekonomický rámec

V roce 2016 pokles HDP.

Regionální hrubý domácí produkt (HDP), který na regionální úrovni představuje základní ukazatel pro hodnocení výkonnosti ekonomiky na daném území, zaznamenal v roce 2016 v Ústeckém kraji, po dvou letech pozitivního hospodářského vývoje, meziroční pokles. Objem HDP ve stálých cenách mezi roky 2016 a 2015 poklesl o 0,9 %.

Graf 3.1 HDP ve srovnatelných cenách v Ústeckém kraji a ČR

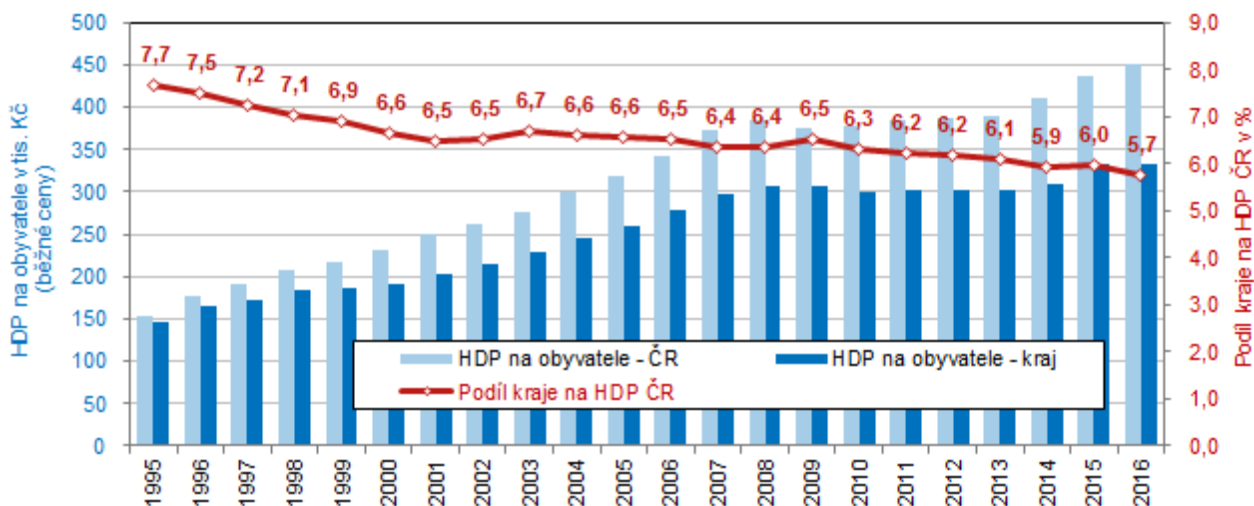
Ústecký kraj – jediný kraj s meziročním poklesem HDP.

Hrubý domácí produkt ve stálých cenách meziročně vzrostl ve většině krajů republiky s výjimkou Ústeckého kraje. Nejrychleji se ekonomika vyvíjela ve Středočeském a Moravskoslezském kraji (u obou nárůst o 5,9 %), v Královéhradeckém kraji vzrostla o 5,2 %. Ve většině krajů se HDP dostala na předkrizovou úroveň, výjimkou byl Ústecký a Karlovarský kraj, kde vlivem poklesu předchozích let HDP ještě zaostával za předkrizovou úrovní.

Podíl kraje na HDP ČR byl nejnižší od roku 1995...mezi kraji je trvale pátý nejvyšší.

Podíl HDP kraje na tvorbě HDP České republiky dlouhodobě klesá. Jeho úloha v rámci republiky se postupně snižovala a v roce 2016 se kraj na tvorbě HDP ČR podílel 5,7 %, tento podíl byl nejnižší od roku 1995. V mezikrajovém srovnání zůstává pořadí podílu Ústeckého kraje trvale páté nejvyšší.

Graf 3.2 Hrubý domácí produkt v Ústeckém kraji

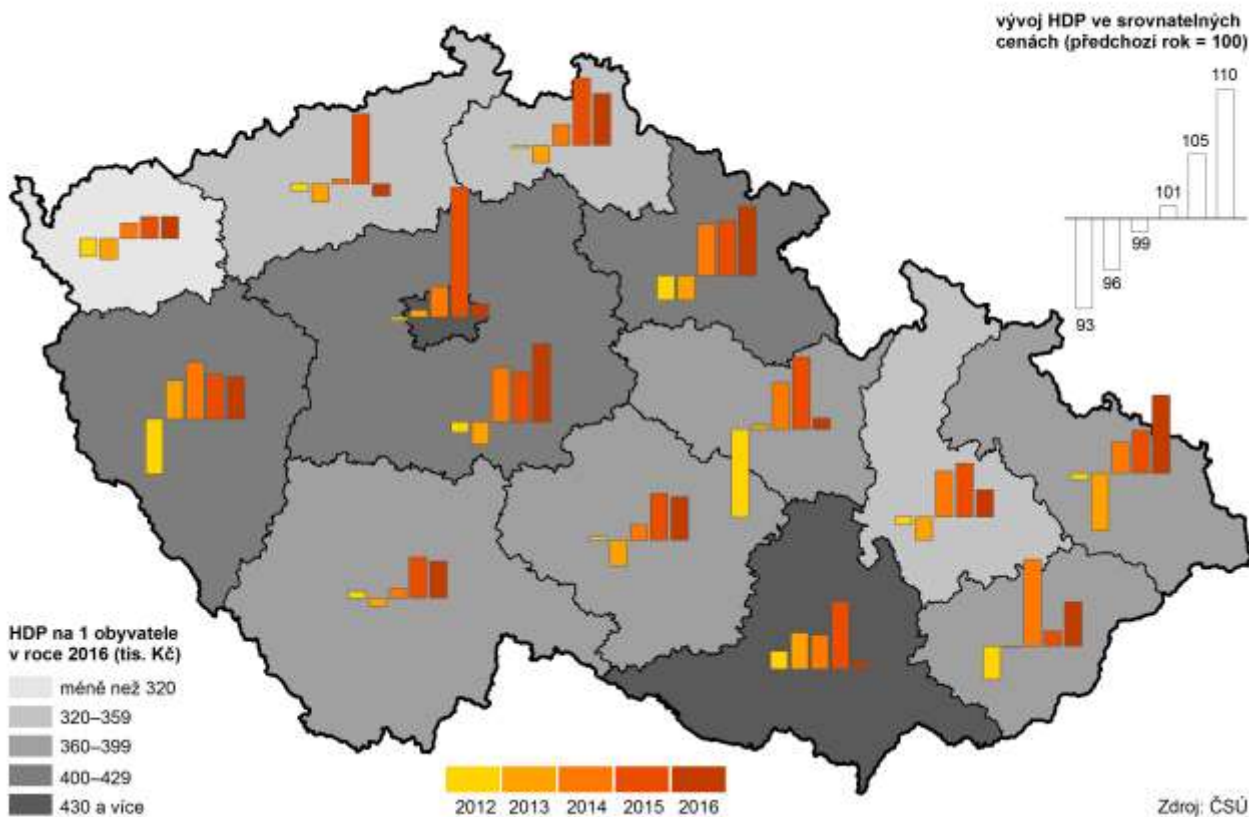

HDP na obyvatele dlouhodobě pod republikovou úrovní...

...pozice kraje v letech 2014 až 2016 nejhorší od roku 1995

HDP v přepočtu na 1 obyvatele kraje meziročně rostl téměř ve všech letech s výjimkou roku 2010, 2013 a 2016, kdy došlo k meziročnímu poklesu. Postavení kraje v mezikrajovém srovnání se od roku 1995, kdy Ústecký kraj zaujímal třetí nejvyšší příčku, výrazně zhoršilo. V letech 2010 až 2013 zaujímal jedenáctou pozici a v posledních třech letech (2014 až 2016) se posunul až na pozici třináctou. Postavení Ústeckého kraje bylo v letech 2014 až 2016 nejhorší od roku 1995. Zatímco HDP na 1 obyvatele byl v Ústeckém kraji oproti ČR v roce 1995 nižší pouze o 4,2 %, v roce 2016 se jednalo již o více než čtvrtinu (o 26,2 %).

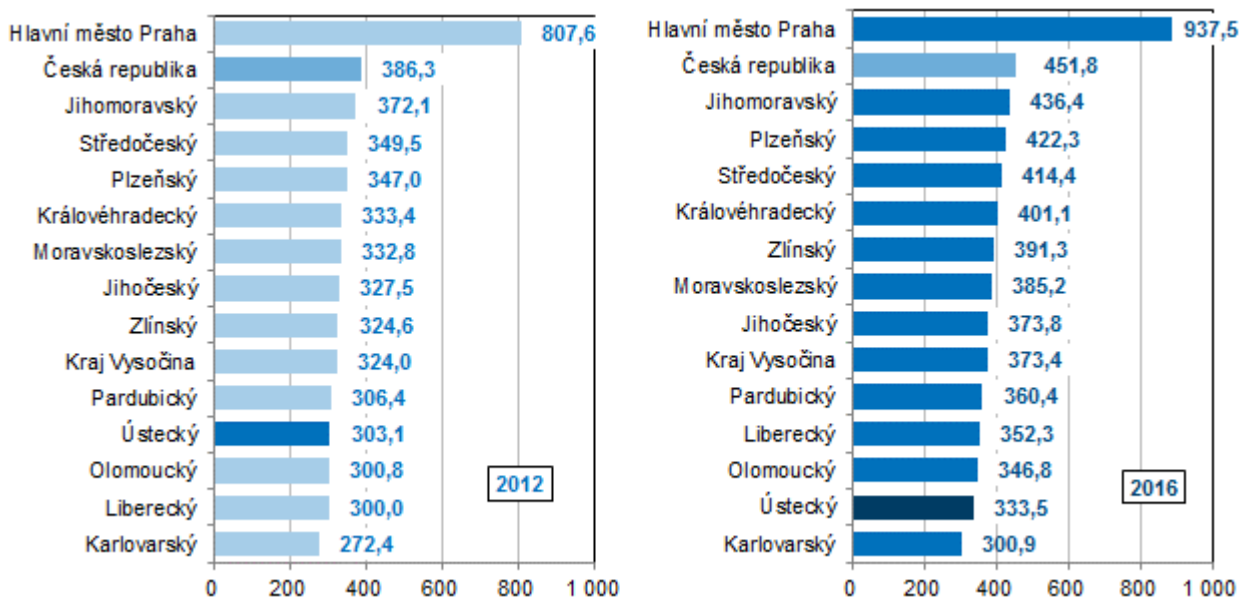
Regionální hrubý domácí produkt v krajích v letech 2012 až 2016

Zdroj: ČSÚ

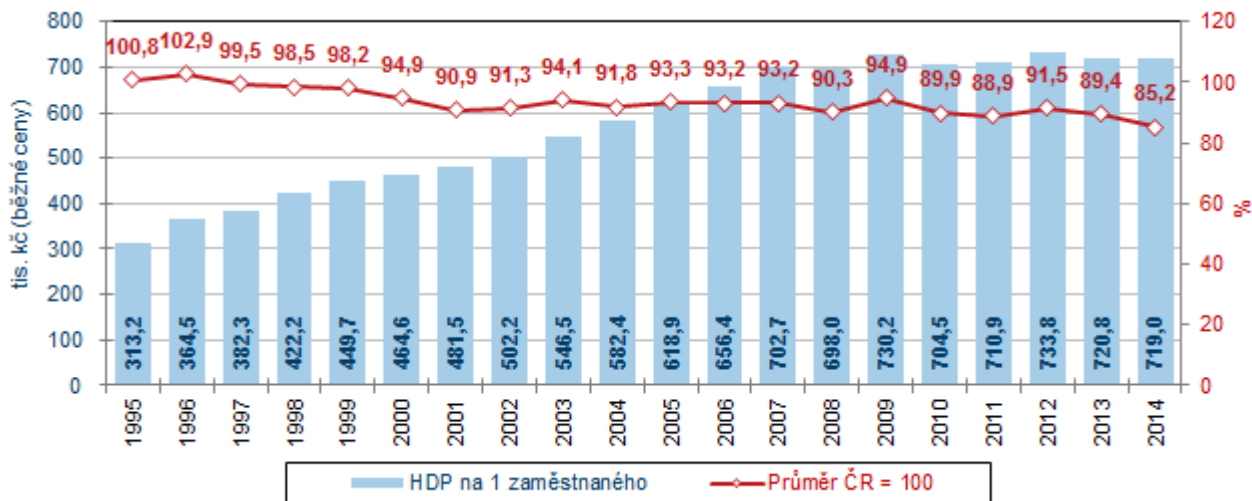
Graf 3.3 Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele podle krajů (v tis. Kč, běžné ceny)

Výkonnost Ústeckého kraje byla v roce 2016 čtvrtá nejnižší mezi kraji.

Výkonnost (produktivita) regionu, počítaná jako podíl HDP na 1 zaměstnaného (podle místa pracoviště vč. sebezaměstnaných), se v posledním roce proti roku 2015 snížila, a to o 2,7 %. K meziročnímu poklesu došlo od roku 1995 pouze v pěti letech (2008, 2010, 2013, 2014 a 2016), v ostatních letech produktivita meziročně rostla. Zatímco výkonnost Ústeckého kraje byla v mezikrajovém srovnání v letech 1995 až 2000 druhá až třetí nejvyšší, v roce 2016 byla čtvrtá nejnižší, a to i přesto, že hodnota 762 141 Kč na zaměstnaného v kraji byla po roce 2015 druhá nejvyšší od roku 1995.

Graf 3.4 Regionální HDP na zaměstnaného v Ústeckém kraji

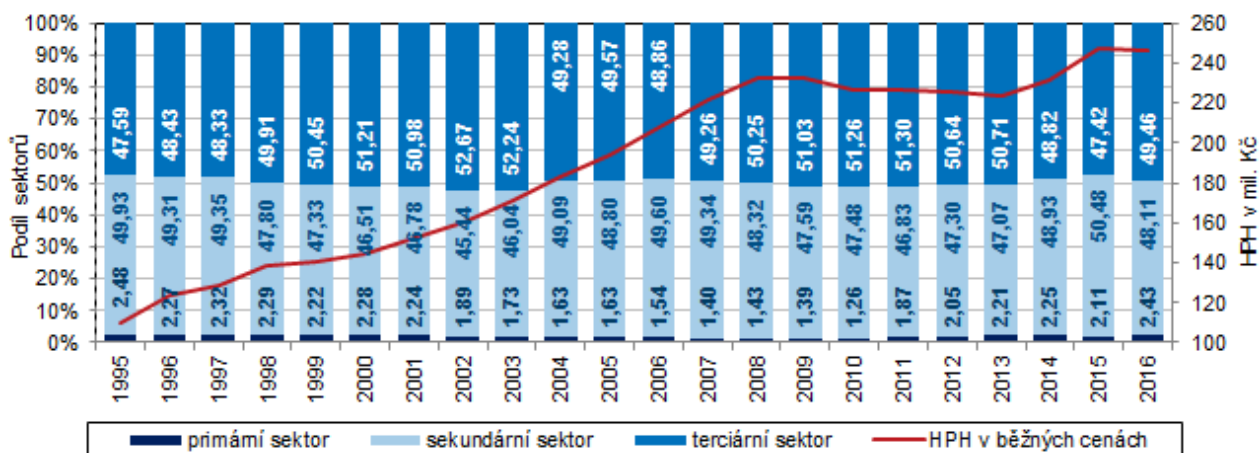
HPH v roce 2016 meziročně poklesla.

Regionální hrubá přidaná hodnota (HPH)⁸ v Ústeckém kraji rostla do roku 2008. V dalších čtyřech letech vlivem probíhající recese meziročně klesala. Po růstu v letech 2014 a 2015, ovlivnil v roce 2016 meziroční pokles HDP vývoj hrubé přidané hodnoty (HPH) v odvětví průmyslu (index 2016/2015 byl 93,8 %), z toho ve zpracovatelském průmyslu došlo k meziročnímu poklesu dokonce o 9,2 %.

⁸ Ukazatel, který vyjadřuje rozdíl mezi celkovou produkcí a mezispotřebou jednotlivých odvětví v daném regionu.

Ve všech ostatních odvětvích HPH proti roku 2015 vzrostla, z toho v zemědělství o 15,2 %, ve stavebnictví o 3,1 %, v obchodě, dopravě, ubytování a pohostinství o 5,7 %. K druhému nejvyššímu nárůstu došlo v oblasti peněžnictví a pojišťovnictví (o 11,9 %).

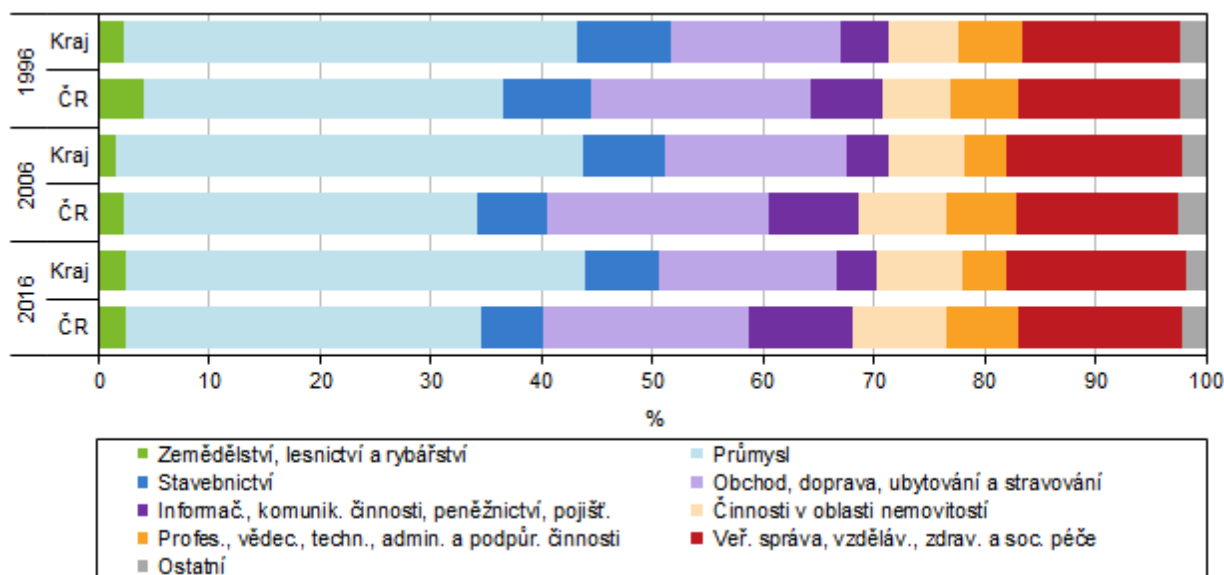
Graf 3.5 Hrubá přidaná hodnota v Ústeckém kraji (běžné ceny)

Podíl primárního sektoru v kraji v roce 2016 vzrostl a byl druhý nejvyšší po roce 1995... v mezikrajovém srovnání byl čtvrtý nejnižší.

V sektorové skladbě ekonomiky Ústeckého kraje klesal ve většině let až do roku 2010 (včetně) podíl primárního sektoru (zemědělství, lesnictví a rybářství; těžba a dobývání), v následujících čtyřech letech se jeho podíl meziročně zvyšoval, v roce 2015 opět poklesl na 2,11 % HPH kraje. Podílem 2,43 % v roce 2016 zaujímal primární sektor v kraji druhou nejvyšší úroveň po roce 1995. Meziroční nárůst primárního sektoru jsme v roce 2016 zaznamenali celkem v šesti krajích, nárůst o 15,5 % v kraji byl druhý nejvyšší po Hl. m. Praze. Podíl primárního sektoru v Ústeckém kraji byl zhruba na úrovni celé ČR. V mezikrajovém srovnání byl čtvrtý nejnižší po Hl. m. Praze, Moravskoslezském a Libereckém kraji.

Graf 3.6 Odvětvová struktura hrubé přidané hodnoty v Ústeckém kraji a ČR

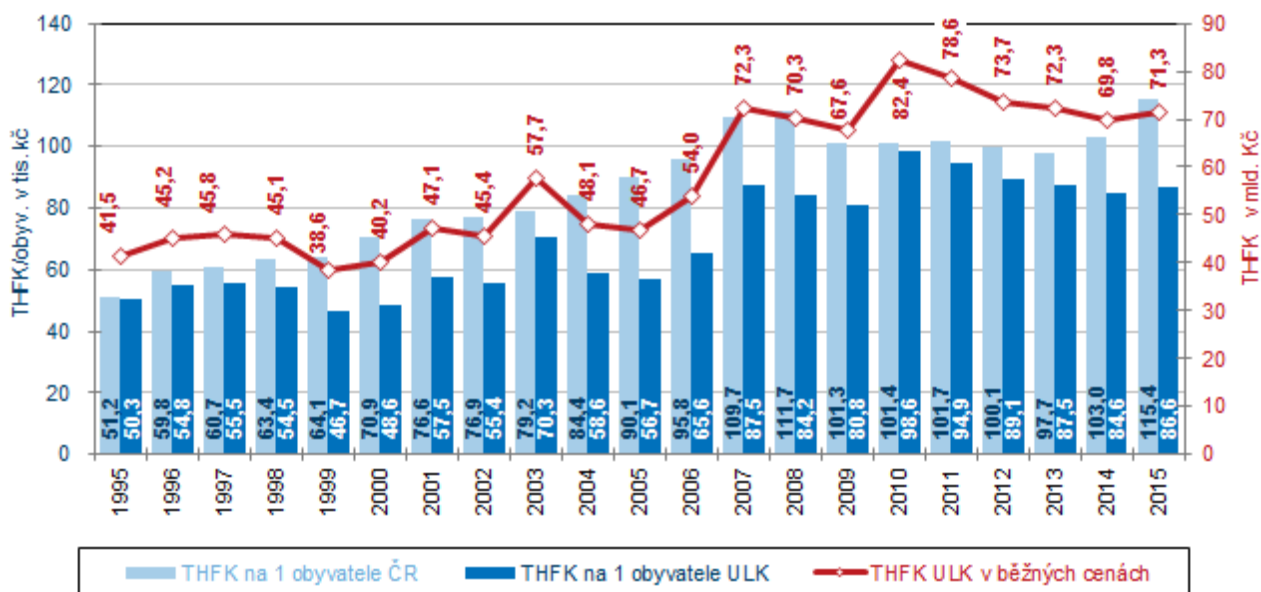
Podíl sekundárního a terciárního sektoru v kraji se dlouhodobě téměř nemění.

Zastoupení sekundárního a terciárního sektoru se v kraji dlouhodobě pohybuje na 45–50 % hrubé přidané hodnoty a v průběhu let se měnilo jen nepatrně. V roce 2016 připadalo na sekundární sektor (průmysl a stavebnictví) 48,1 % HPH kraje, proti celorepublikové úrovni byl podíl o 10,5 p. b. vyšší, v porovnání s ostatními kraj

byl pátý nejvyšší. Terciární sektor (doprava a služby) se v roce 2016 podílel na HPH kraje 49,5 %, v mezikrajovém srovnání se svým podílem Ústecký kraj řadil na 10. místo a za celostátním průměrem zaostával o 10,5 p. b.

Graf 3.7 Tvorba hrubého fixního kapitálu (THFK) v Ústeckém kraji (běžné ceny)

Tvorba hrubého fixního kapitálu na obyvatele v kraji byla ve všech letech pod republikovým průměrem.

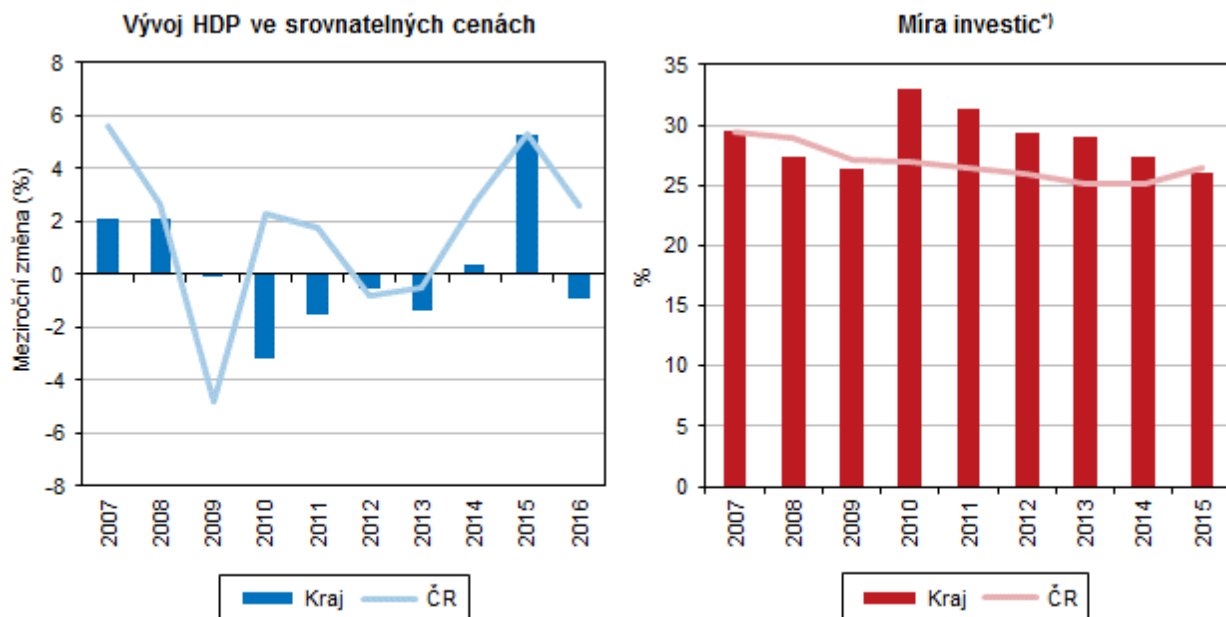
Vývoj investiční aktivity v regionálním členění (např. nové investice, rekonstrukce, modernizace, nákupy) představuje tvorba hrubého fixního kapitálu, která dosáhla nejvyšší hodnoty v roce 2010, a to jak absolutně (82 423 mil. Kč), tak na 1 obyvatele kraje (98 616 Kč). V tomto roce se THFK na obyvatele Ústeckého kraje řadila na třetí nejvyšší příčku mezi kraji, v následujících třech letech byla čtvrtá nejvyšší, v roce 2014 šestá nejvyšší a v roce 2015 až desátá nejvyšší. Ve všech letech byla hodnota regionálního THFK na obyvatele pod republikovým průměrem. V roce 1995 byla THFK na obyvatele v kraji nižší o necelý 1 tisíc Kč proti průměru ČR, zatímco v roce 2015 představoval propad kraje téměř 29 tisíc Kč na obyvatele.

V roce 2015 dosáhl celkový objem THFK v běžných cenách 71 344 mil. Kč a na celkové tvorbě hrubého fixního kapitálu České republiky se podílel 5,9 %. V mezikrajovém srovnání je dlouhodobě pátý nejvyšší. V přepočtu na 1 obyvatele kraje připadlo 86 648 Kč THFK, proti rekordní úrovni roku 2010 to bylo téměř o 12 tis. Kč méně.

Míra investic v roce 2015 skončila po pěti předchozích letech, kdy překračovala republikový průměr, opět pod republikovou úrovní.

Nejvyšší míra investování (podíl tvorby hrubého fixního kapitálu na hrubém domácím produktu) v Ústeckém kraji proběhla po letech 1995 a 1996 (34,2 resp. 33,1 %) i v roce 2010, kdy do tvorby hrubého fixního kapitálu směřovalo 32,9 % HDP kraje, v následujících letech se tento podíl postupně snižoval až na 25,9 % v roce 2015. Míra investic v kraji byla během let 1995 až 2015 celkem devětkrát nad průměrem České republiky (1995, 1997, 2003, 2007 a v letech 2010 až 2014). V roce 2015 opět spadla pod republikovou úroveň.

Graf 3.8 Hrubý domácí produkt a míra investic v Ústeckém kraji a ČR

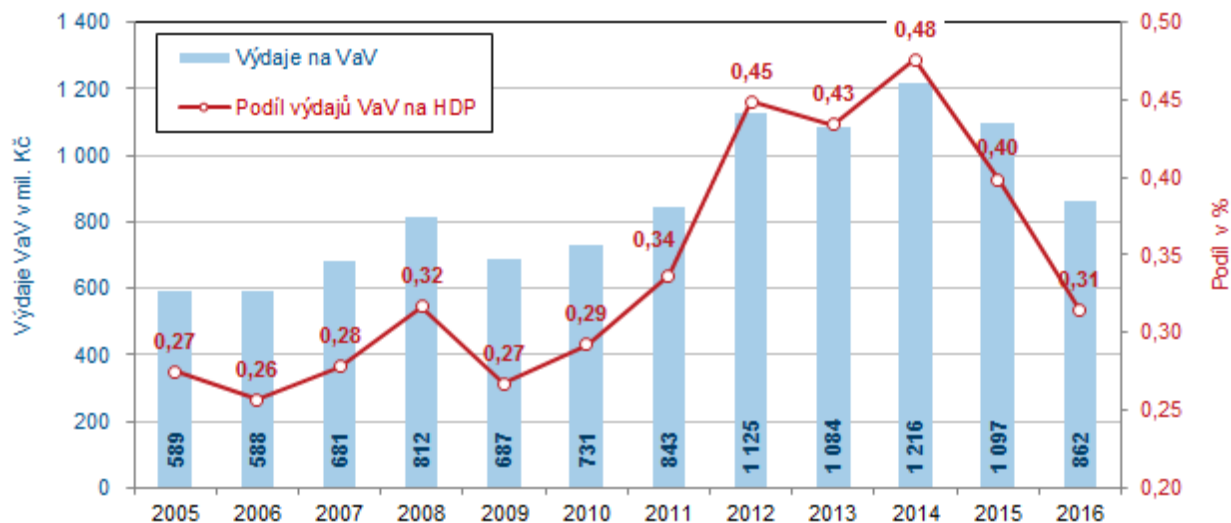
* podíl tvorby hrubého fixního kapitálu na hrubém domácím produktu

Věda, IT

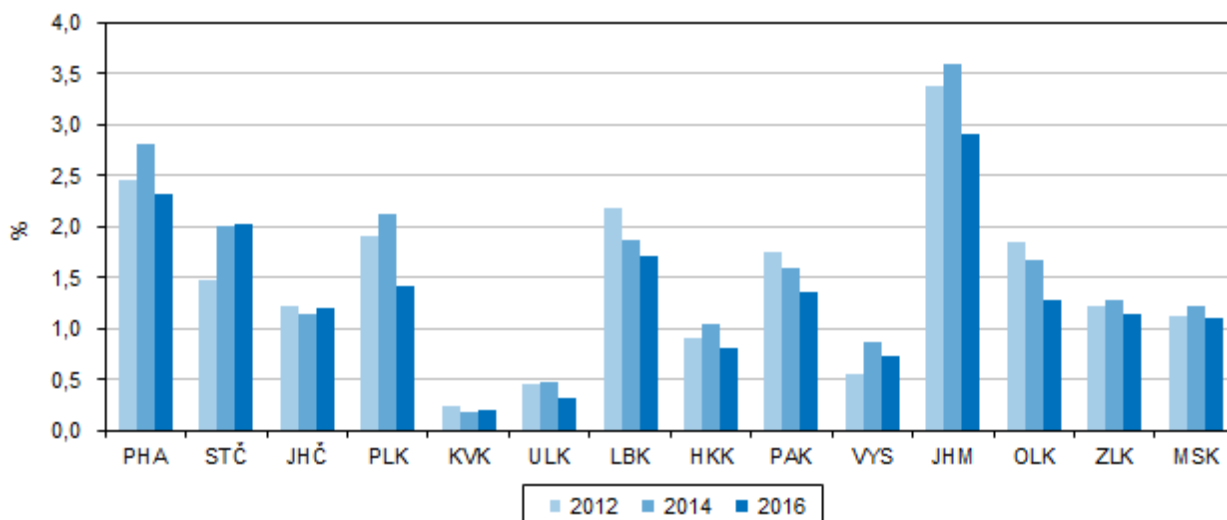
V posledních dvou letech výdaje na vědu a výzkum v kraji klesaly.

Investice do vědy a výzkumu patří k důležitým faktorům zvyšování produktivity, zaměstnanosti, zajištění ekonomické konkurenceschopnosti, udržitelného rozvoje a sociální soudržnosti. Celkové výdaje na výzkum a vývoj (VaV) v Ústeckém kraji dosáhly v roce 2016 částky 862 mil. Kč a byly nejnižší za posledních 5 let. Podíl na objemu výdajů v ČR činil 1,1 %. Podíl výdajů VaV na HDP v kraji dosáhl nejnižší hodnoty v roce 2006, nejvyšší pak v roce 2014, v dalších dvou letech postupně klesal.

Graf 3.9 Výdaje na výzkum a vývoj v Ústeckém kraji

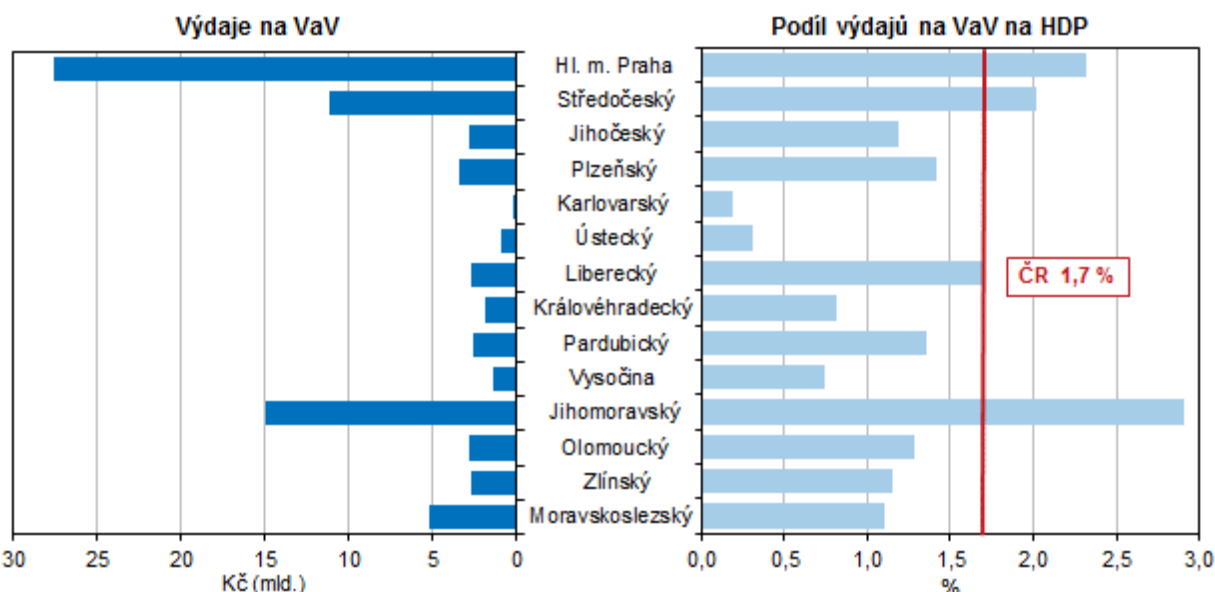
Graf 3.10 Podíl výdajů na výzkum a vývoj na regionálním HDP v krajích

Podíl VaV na HDP v Ústeckém kraji je hluboko pod republikovým průměrem.

Nejvíce se na výzkum a vývoj investuje v Hl. m. Praze, naproti tomu nejméně prostředků vynakládají v Karlovarském kraji. Nejvyšší podíl výdajů VaV na HDP, neboli intenzita VaV, byl v Jihomoravském kraji, na druhém místě byl podíl v Hl. m. Praze. Celorepublikový průměr překračují celkem 3 kraje, podíl v Libereckém kraji byl na republikové úrovni a zbývajících 10 krajů průměr krajů nedosahuje.

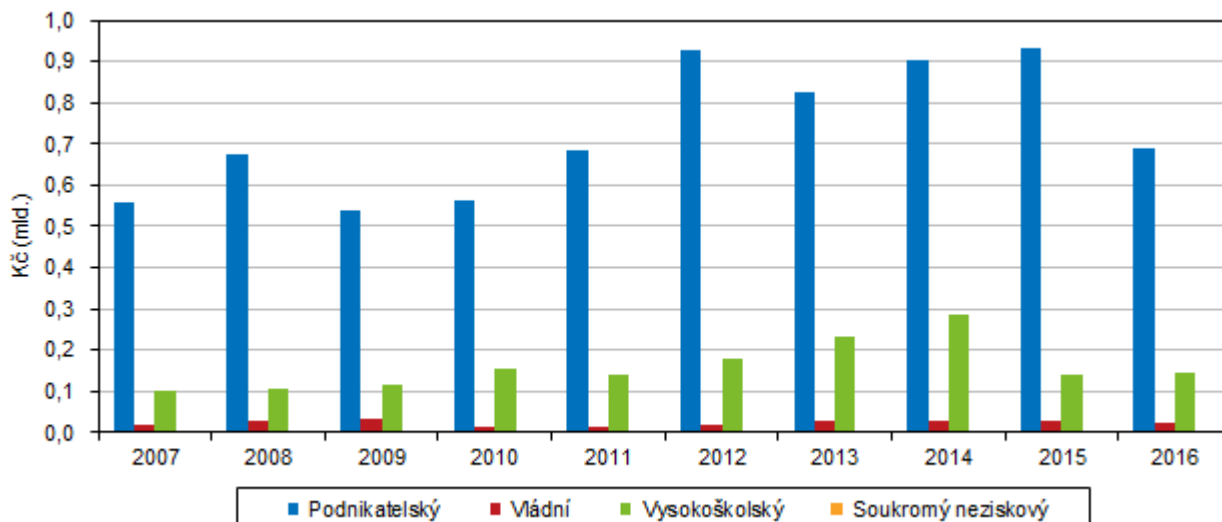
Graf 3.11 Výdaje na výzkum a vývoj v krajích v roce 2016

Financování VaV zajišťuje v kraji převážně podnikatelský sektor.

Nejdůležitějším zdrojem financování výzkumných a vývojových činností v kraji je dlouhodobě podnikatelský sektor. V roce 2016 poskytli podnikatelé na výzkum v Ústeckém kraji částku 690,5 mil. Kč a podíl na celkových výdajích dosáhl 80,1 %. Druhým nejvýznamnějším poskytovatelem finančních prostředků je vysokoškolský sektor, který v roce 2016 investoval 146,9 mil. Kč, tj. 17 % z celkových výdajů na VaV. Necelými 3 % se podílel vládní sektor a jeho investice v roce 2016 představovala 24,9 mil. Kč. Soukromý neziskový sektor investoval na vědu a výzkum v Ústeckém kraji pouze v letech 2007 až 2009 a podíl představoval 0,6 % v prvním roce a v dalších dvou letech to bylo 0,1 %.

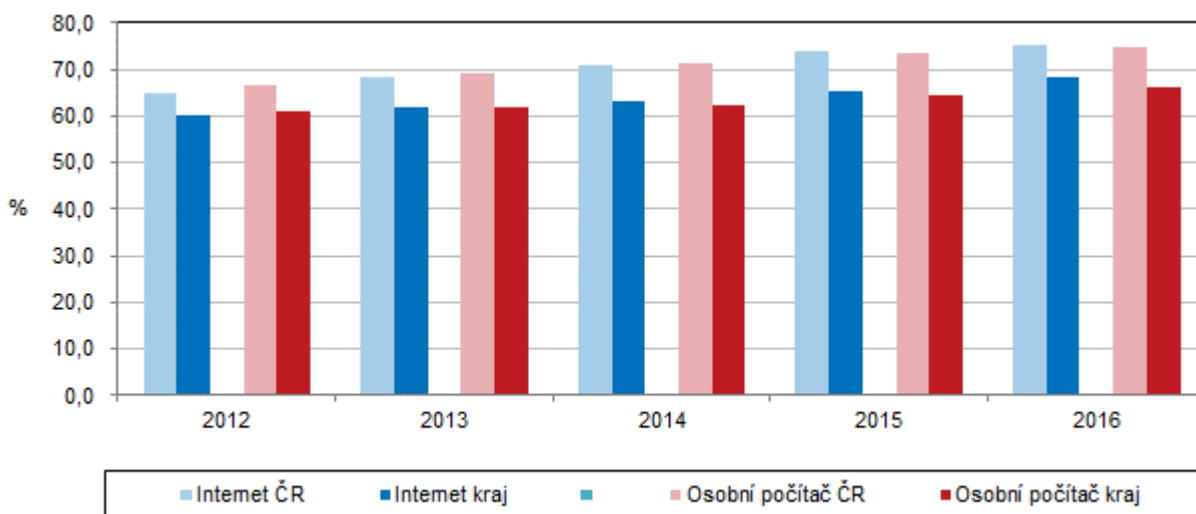
Graf 3.12 Výdaje na vědu a výzkum podle sektorů v Ústeckém kraji

V roce 2016 se v kraji snížil počet pracovníků i objem mzdových prostředků.

V oblasti VaV pracovalo v kraji v roce 2016 celkem 963 zaměstnanců (přepočtený počet na plně zaměstnané), meziročně jejich počet poklesl o 10 %, tj. nejvíce v celé ČR. Z celkového počtu zaměstnanců bylo 450 výzkumných pracovníků (pokles o 10,2 %). Mzdové náklady se na celkovém objemu prostředků na vývoj a výzkum v kraji podílely od 35,4 % v roce 2005 až po 50,8 % v roce 2016. Celkový objem mzdových prostředků meziročně poklesl o 0,7 % a v roce 2016 dosáhl hodnoty 438,2 mil. Kč.

Graf 3.13 Vybavení domácností Ústeckého kraje a České republiky informační a komunikační technologií

Vybavení domácností počítačem se neustále zvyšuje, přesto je v kraji nejnižší v ČR.

Jak vyplývá ze šetření o využívání informačních a komunikačních technologií v domácnostech⁹ podíl domácností vybavených osobním počítačem rok od roku stoupá. Zatímco v roce 2012 bylo v Ústeckém kraji vybaveno počítačem 61,1 % domácností, v roce 2016 činil tento podíl již 66,0 %. Republikový průměr byl však o 8,9 p. b. vyšší. V mezikrajovém srovnání byla vybavenost domácností osobním počítačem v posledních čtyřech sledovaných letech v kraji nejnižší ze všech.

⁹ Údaje jsou zjišťovány jednou ročně, z důvodu vyšší reprezentativnosti jsou data v regionálním členění publikována ve tříletých klouzavých průměrech (např. údaj roku 2015 je vypočten z dat roku 2014, 2015 a 2016).

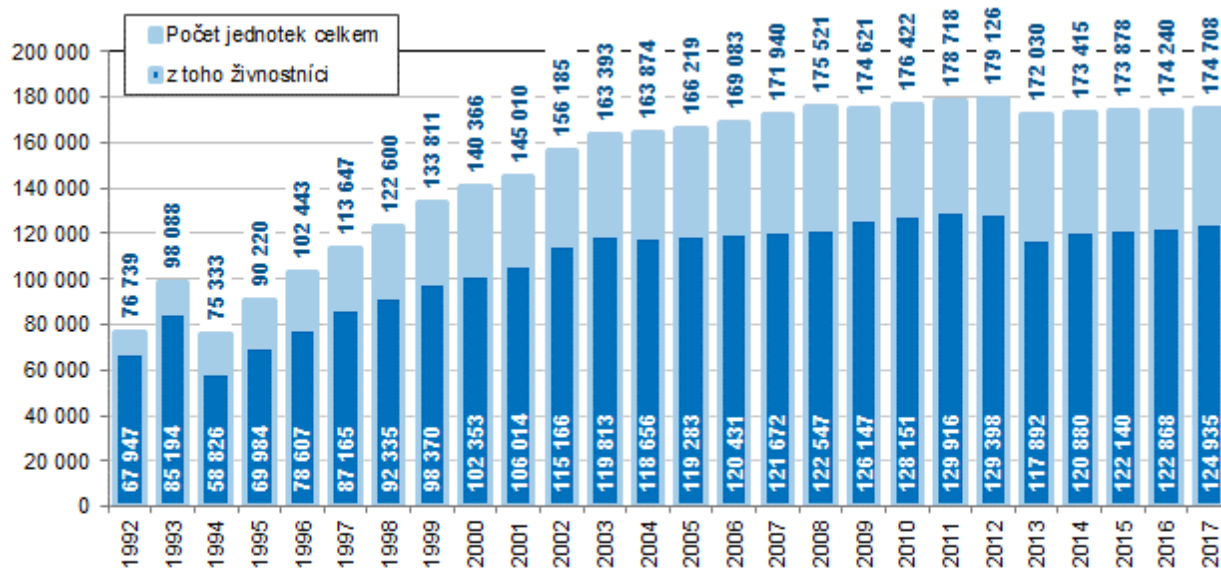
O příčku příznivější je postavení kraje z pohledu domácností majících připojení na internet. V roce 2016 využívalo v kraji 68,3 % domácností připojení k internetu, proti roku 2012 se tento podíl zvýšil o 13,6 p. b. Republikový průměr v roce 2016 byl o 7,2 p. b. vyšší. V mezikrajovém srovnání zaujímal kraj poslední tři roky druhé nejnižší místo po Olomouckém kraji.

Organizační struktura

Od roku 2013 zpřesnění dat dle ROS; údaje nejsou plně srovnatelné s předchozím obdobím.

Ke konci roku 2017 bylo v kraji registrováno téměř 175 tisíc ekonomických subjektů se sídlem v Ústeckém kraji, z toho 46,1 % (80 465) tvořily subjekty se zjištěnou aktivitou, tj. podniky, které vykazují ekonomickou aktivitu podle informací ze statistických zjišťování nebo z administrativních zdrojů.

Graf 3.14 Počet ekonomických subjektů v Ústeckém kraji k 31. 12.

Vlivem zpřesnění dat podle Registru osob (ROS) nejsou údaje od roku 2013 plně srovnatelné s předchozími roky

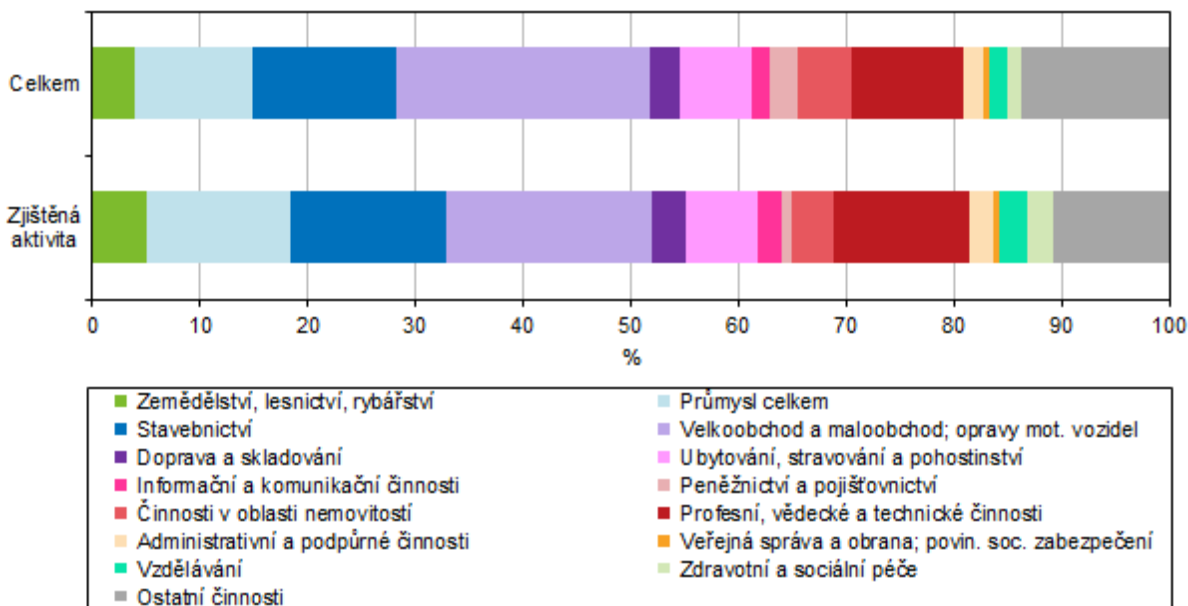
Nejvýznamnější zastoupení v RES mají subjekty s velkoobchodní a maloobchodní činností a opravami motorových vozidel.

Nejvíce aktivních ekonomických subjektů podniká ve velkoobchodu a maloobchodu a opravách motorových vozidel (19 %), více než deseti procenty se na celkovém počtu aktivních subjektů podílejí osoby (právnícké i fyzické) zabývající se stavebnictvím (14,4 %), průmyslem (13,4 %) a profesními, vědeckými a technickými činnostmi (12,6 %).

Téměř 80 % subjektů v RES Ústeckého kraje tvoří fyzické osoby.

V registru ekonomických subjektů (RES) kraje bylo evidováno ke konci loňského roku 138,7 tisíc fyzických osob (79,4 % z celku) a 36 tisíc právnických osob. Mezi fyzickými osobami převažovali živnostníci, kteří ke konci roku 2017 představovali 90,1 % fyzických osob. Mezi právnickými osobami byla více než polovina (55,2 %) obchodních společností (téměř 20 tisíc subjektů).

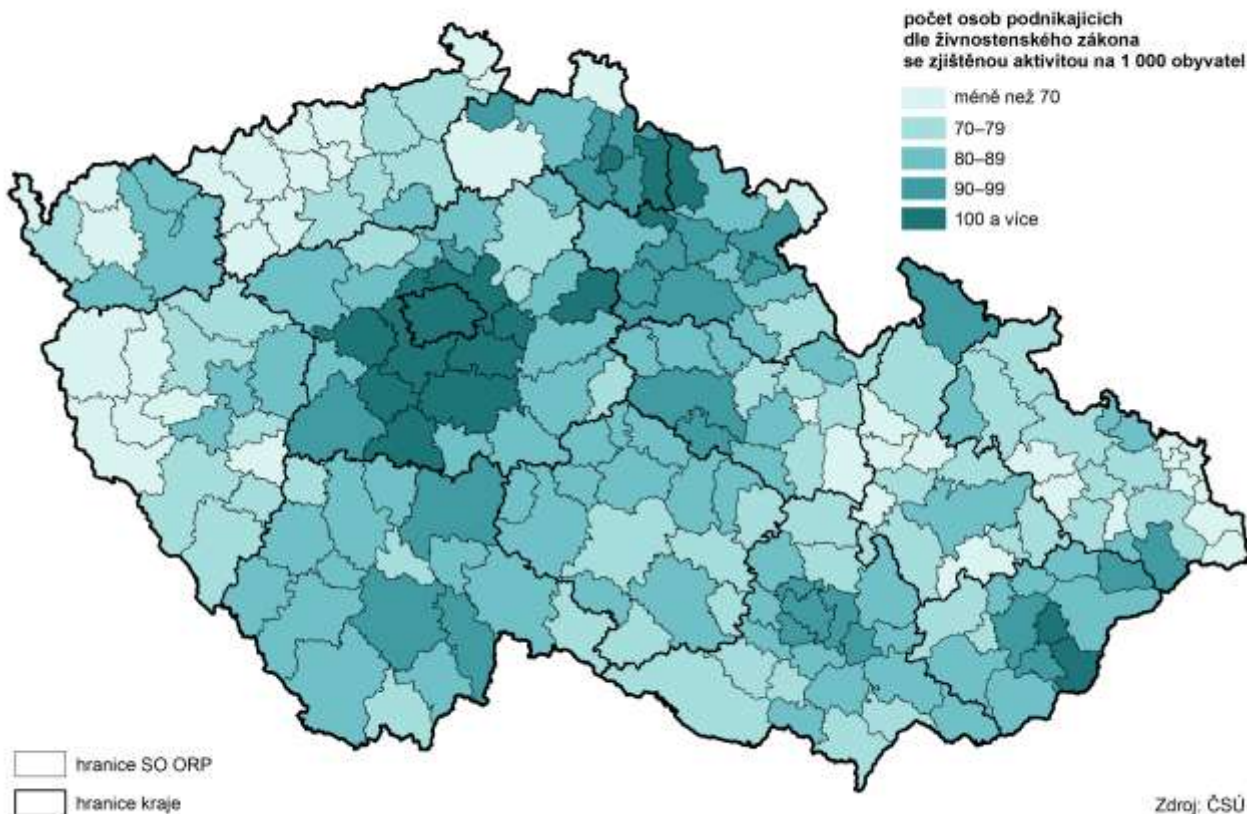
Graf 3.15 Ekonomické subjekty podle převažující ekonomické činnosti v Ústeckém kraji k 31. 12. 2017 (subjekty s uvedenou činností)

Nejvíce živnostníků bylo v ORP Roudnice nad Labem.

Nejvyšší počet osob podnikajících podle živnostenského zákona a zemědělství podnikatelé se zjištěnou aktivitou v přepočtu na 1 tisíc obyvatel ke konci roku 2017 byl evidován ve SO ORP Roudnice nad Labem (téměř 90 %), naproti tomu nejnižší počet osob byl zjištěn ve správním obvodu Děčín (zhruba 45 %).

Živnostníci ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností k 31. 12. 2017

Zemědělství

Dlouhodobá převaha rostlinné produkce.

Zemědělská produkce vyjádřená souhrnným zemědělským účtem (SZÚ) v běžných cenách rostla v letech 2012 až 2014 a v roce 2016 ve většině krajů. Výjimkou byl rok 2015, kdy zemědělská produkce ve většině krajů poklesla, pouze v Ústeckém a Jihomoravském kraji došlo k meziročnímu nárůstu. Rozhodující vliv na vývoj zemědělské produkce má rostlinná produkce, která v roce 2016 dosáhla v Ústeckém kraji 5 730 mil. Kč v běžných cenách a představovala tři čtvrtiny celkové produkce (7 639 mil. Kč). Proti předchozímu období vzrostla o 3,3 %. Živočišná výroba v Ústeckém kraji zaznamenala v posledních dvou letech meziroční pokles. V roce 2016 dosáhla hodnoty 1 359 mil. Kč a meziročně se snížila o 7 %. Zemědělský sektor Ústeckého kraje se na SZÚ ČR podílel za posledních 5 let mezi 5,1 % (v roce 2012) a 5,9 % (v roce 2015).

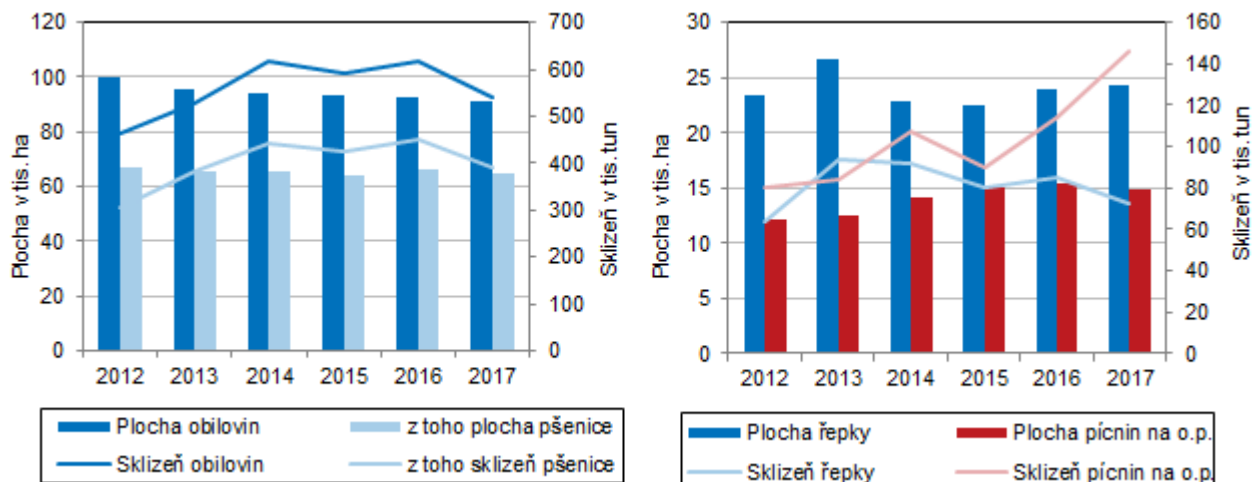
Pozice kraje se v posledních třech letech postupně zlepšovala.

Objem celkové produkce na 1 hektar obhospodařované půdy dosáhl v roce 2016 v Ústeckém kraji 35,2 tisíc Kč a byl nejvyšší za posledních 5 let, meziročně vzrostl o 0,7 %. Proti průměru ČR byla produkce kraje o 2,7 tisíc nižší. Hodnota krajské produkce na hektar půdy byla v letech 2009–2013 třetí nejnižší mezi kraji, po krajích Karlovarském a Libereckém. V následujících třech letech se jeho pozice postupně zlepšovala – v roce 2014 kraj skončil na čtvrté nejnižší pozici, v roce 2015 byl na šesté nejnižší příčce a v roce 2016 se umístil přesně ve středu (Hl. m. Praha a Středočeský kraj jsou posuzovány dohromady).

Rostlinná výroba

Výměra obhospodařované zemědělské půdy se meziročně zvýšila o 0,9 %, výměra orné půdy byla na zhruba stejné úrovni jako v roce 2016. V roce 2017 v kraji meziročně poklesly plochy obilovin, brambor a píce na orné půdě. K nárůstu došlo u luskovin, technické cukrovky, řepky, trvalých travních porostů, plodících chmelnic a vinic. Obdobně tomu bylo i v celé ČR, kde se navíc mírně rozšířily plochy brambor.

Graf 3.16 Sklizeň a sklizňové plochy vybraných plodin v Ústeckém kraji

Sklizeň obilovin v loňském roce byla sedmá nejvyšší od vzniku kraje.

Produkce většiny zemědělských plodin v roce 2017 většinou zaostaly za úrovní předchozího roku. Stěžejní plodinou ve struktuře pěstovaných plodin ve všech krajích jsou obiloviny. V mezikrajovém srovnání zaujímaly v roce 2017 obiloviny v Ústeckém kraji nejvyšší podíl na celkové osevní ploše kraje (61,2 %), a to i přesto, že byl tento podíl o 1,8 p. b. nižší než v roce 2016. V roce 2017 bylo v Ústeckém kraji sklizeno celkem 542,2 tisíc tun obilovin (včetně kukuřice na zrno a ostatních obilovin). V porovnání s předchozím rokem to znamenalo pokles o 12 % (o 73,8 tis. tun zrna). Na meziročním poklesu se podílel jak pokles ploch (o 1,4 %), tak nižší

hektarové výnosy (o 10,7 %). Z jednoho hektaru bylo v kraji sklizeno 5,93 tuny zrna, tj. o 0,71 tuny méně než v roce 2016.

Sklizeň luskovin historicky nejvyšší v kraji.

Proti úrovni předchozího roku byla v roce 2017 v Ústeckém kraji o 42 % vyšší produkce luskovin, což bylo ovlivněno jak nárůstem ploch o více než třetinu a vyšším výnosem. V loňském roce bylo v kraji na výměře 3 182 hektarů (nárůst o 817 ha, o 34,6 %) vypěstováno celkem 8 836 tun luskovin (o 2 614 tun více než v roce 2016). Z jednoho hektaru bylo sklizeno 2,78 tuny zrna (meziroční nárůst o 0,15 t/ha, tj. 5,5 %). Loňská sklizeň byla v kraji historicky nejvyšší.

Nárůst ploch cukrovky o třetinu.

Cukrovka technická se v roce 2017 v kraji pěstovala na 4 260 hektarech (nárůst o 1 065 ha, tj. o třetinu proti roku 2016). Z jednoho hektaru bylo sklizeno 67,77 tuny bulev, tj. o 0,2 % (o 0,13 t/ha) méně než v předešlém roce. Celková sklizeň 288 711 tun byla meziročně o 71 763 tuny (o 33,1 %) vyšší proti roku 2016.

Sklizeň řepky o 15 % nižší vlivem nižšího výnosu řepkového semene.

Na rozloze 24 331 hektarů (větší plocha pouze v roce 2013) byla v roce 2017 v Ústeckém kraji pěstovaná řepka, meziročně se její plochy zvýšily o 330 hektarů, tj. o 1,4 %. Celková sklizeň ve výši 72 997 tun byla proti roku 2016 nižší o 12 509 tun (o 14,6 %). Na nižší úrodě se podílel výhradně nižší výnos řepkového semene, z jednoho hektaru byly sklizeny v průměru 3 tuny, což představovalo pokles o 0,56 tuny na hektar (o 15,8 %).

Nižší plochy a letní sucho ovlivnilo sklizeň píce.

Sklizňová plocha píce na orné půdě se v Ústeckém kraji v roce 2017 snížila o 2,8 % (o 436 ha) a dosáhla 14 919 hektarů. Celkem bylo sklizeno 146 363 tun sena, úroda loňského roku byla o 28,1 % nižší. Z jednoho hektaru bylo sklizeno 9,81 tuny, tj. o 2,37 tuny (o 31,8 %) méně než v roce 2016.

Méně příznivé klimatické podmínky se odrazily v nižší sklizni sena z TTP a pastvin.

Plocha trvalých travních porostů vč. pastvin, uváděná ve skutečném rozsahu provedené sklizně a zahrnující sklizené i spásané plochy, ve výši 59 948 hektarů zaznamenala meziroční nárůst o 2 181 ha, tj. o 3,8 %. Méně příznivé klimatické podmínky se projeví nižším dosaženým výnosem 3,18 t/ha, který proti předchozímu roku znamenal pokles o 13,7 %, tj. o 0,51 t/ha. Celkem bylo ve všech sečích sklizeno 190 892 tun sena, což bylo o 10,5 %, tj. o 22,3 tis. tun hmoty (přepočtené na suchou píci) méně než v roce 2016.

Sklizeň chmele proti rekordnímu roku 2016 nižší o 9 %.

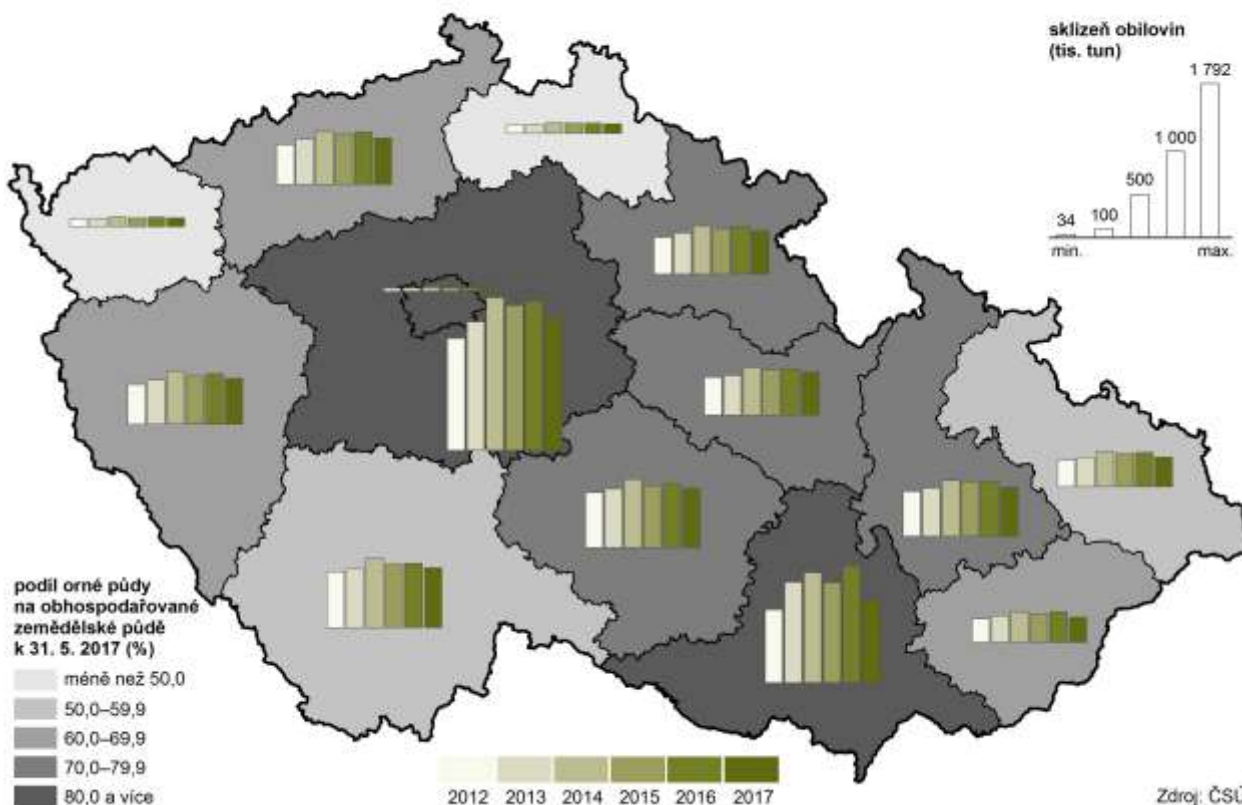
Na území Ústeckého kraje se nachází více než polovina ploch (56,8 %) plodících chmelnic České republiky. Zatímco do roku 2013 (včetně) se v kraji i v celé ČR plocha plodících chmelnic meziročně snižovala, v posledních čtyřech letech dochází jak v kraji, tak republikově k jejímu rozšiřování. Meziročně se v roce 2017 v kraji zvýšila plocha o 97 ha a za celou ČR o 170 ha, u obou o 3,6 %. I přes tento pozitivní vývoj byly v roce 2017 plochy plodících chmelnic v Ústeckém kraji i v celé ČR na úrovni zhruba 80 % roku 2000. Produkce „zeleného zlata“ v kraji byla v roce 2017 vlivem meziročně nižšího výnosu (o 12,1 %) pod úrovní předchozího roku. Dosažený výnos 1,37 tuny z jednoho hektaru byl o 0,19 t/ha (o 12,1 %) nižší než v roce 2016. Celkem bylo v kraji sklizeno 3 863 tun chmele, což bylo proti rekordní sklizni roku 2016 o 378 tun (o 8,9 %) méně.

Sklizeň vína o pětinu vyšší než v roce 2016.

Pro vinice, jejichž plodící plocha v kraji zaujímala z republikového pohledu pouze necelá 2 %, byl rok 2017 příznivější než rok předchozí. Vlivem meziročního nárůstu ploch o 3,8 % (o 11 ha) a výnosu o 15,2 % (o 0,64 t/ha) bylo z plochy o výměře 296 hektarů sklizeno 1 439 tun hroznů, tj. o 236 tun (o 19,6 %) více než v roce 2016.

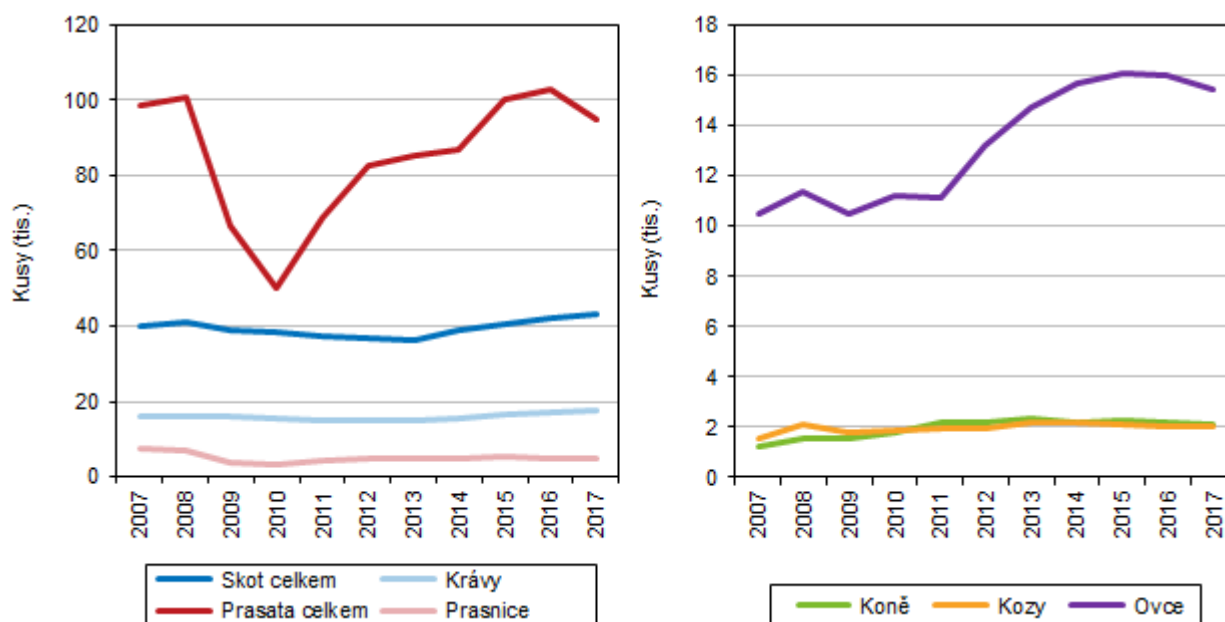
Sklizeň obilovin v krajích v letech 2012 až 2017

Živočišná výroba
Chovy skotu, vč. krav rostly.

V Ústeckém kraji se v roce 2017, stejně jako ve většině krajů, zvýšily stavy skotu, v kraji se jejich stavy zvýšily o 3,5 %, tj. téměř o 1,5 tisíce kusů. Celkem chovali zemědělci v kraji 43 358 kusů skotu, z toho 17 455 krav (meziroční nárůst o 2,2 %).

Graf 3.17 Hospodářská zvířata v Ústeckém kraji (stav k 1. 4.)

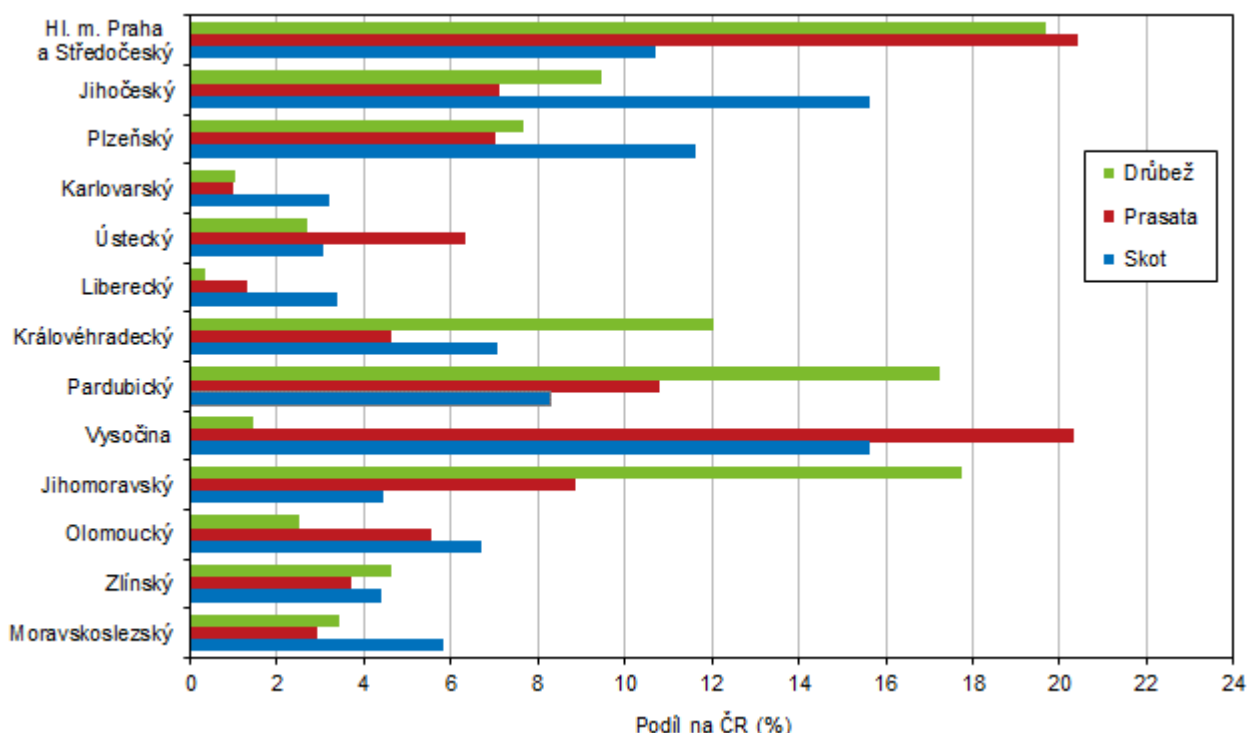

Meziroční pokles stavu prasat.

Ve většině krajů se v loňském roce snížily stavy prasat. V Ústeckém kraji došlo k poklesu stavů v letech 2009 a 2010, v dalších čtyřech letech se počty zvyšovaly, v roce 2016 dosáhly více než 102,6 tisíce kusů. V loňském roce jejich stavy znovu

poklesly na 94,6 tisíc kusů. Meziročně se snížily o 7,8 % (o více než 8 tisíc). Za posledních deset let se o téměř polovinu zvýšily stavy ovcí a o více než ¼ vzrostly stavy koní. O 29 % rozšířily zemědělci chovy koz. V meziročním srovnání doznaly chovy ovcí i koní v Ústeckém kraji pokles.

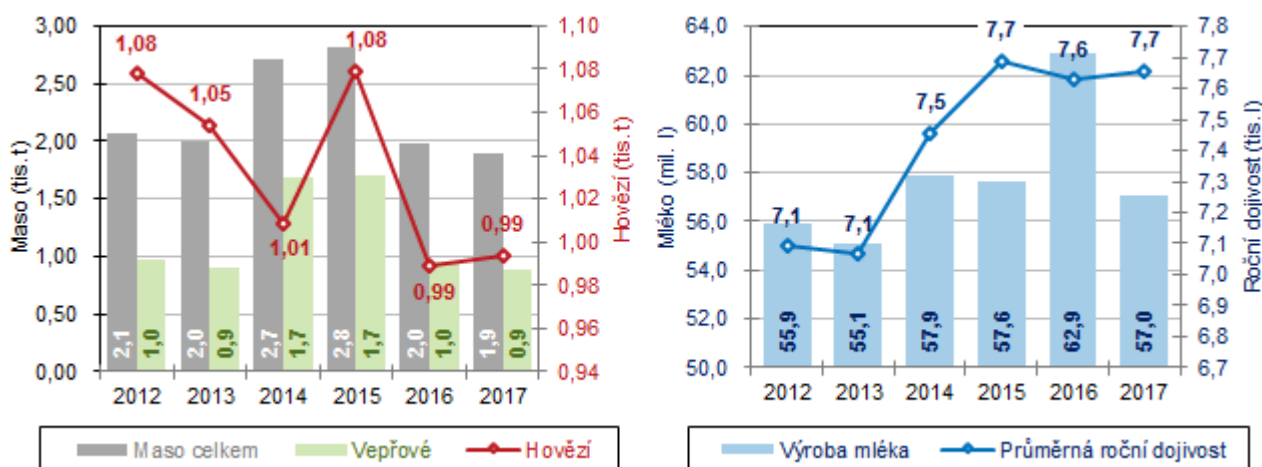
Graf 3.18 Podíl krajů na stavech skotu, prasat a drůbeže k 1. 4. 2017

Na republikových stavech zvířat se kraj podílí nejméně.

Ústecký kraj patří ke krajům, které se na celkových stavech jednotlivých druhů zvířat podílejí nejméně. Chovy skotu v Ústeckém kraji zaujímaly k 1. dubnu loňského roku 3,1 % z celkových republikových stavů, což představovalo nejnižší podíl v rámci krajů. Chov prasat se na republikovém chovu podílel 6,3 % a chovy drůbeže zaujímaly 2,7 % republikových stavů..

Graf 3.19 Produkce masa a mléka v Ústeckém kraji

Výroba masa pod úrovní roku 2012, výroba mléka vyšší než před pěti lety.

Produkce živočišné výroby v Ústeckém kraji byla v porovnání s rokem 2012 nižší u masa, vyšší u mléka. Ve výrobě vepřového masa dochází v posledních dvou letech k poklesu po letech 2014 a 2015. Nárůst produkce mléka o 2 % v porovnání s rokem

Meziroční vývoj obou komodit má klesající tendenci.

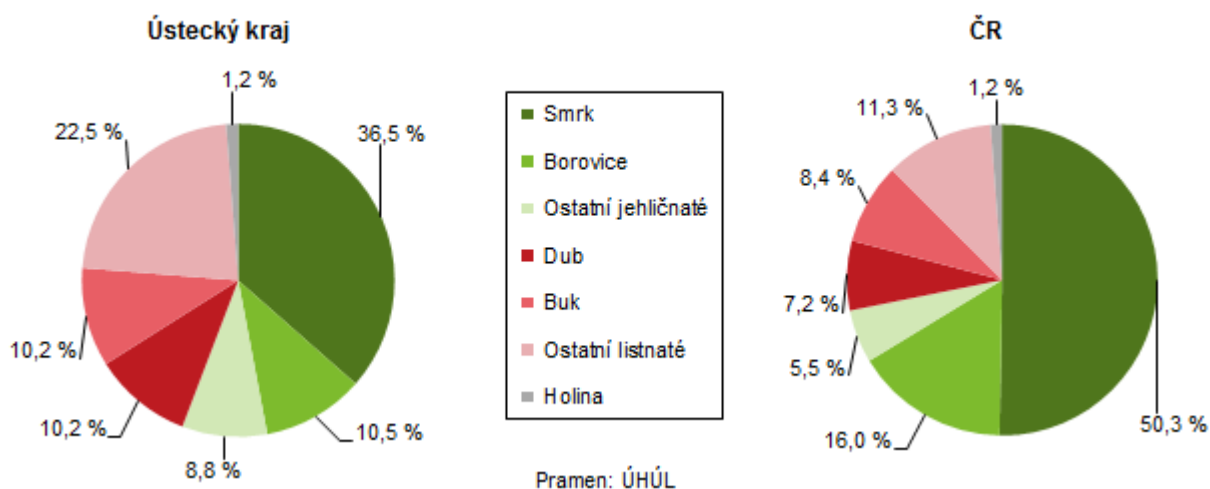
2012 byl ovlivněn jak vyšším stavem krav, tak vyšší dojitostí o 8 %. Srovnání posledních dvou let již tak příznivé není – produkce masa poklesla o 3,7 p. b., z toho vepřového o 7,6 p. b. a výroba mléka o 9,3 p. b. Naopak mírné zvýšení jsme zaznamenali u produkce hovězího masa (o 0,5 p. b.) a u průměrné roční dojitosti (o 0,4 p. b.).

Lesnictví

Postupný růst lesních ploch.

Dlouhodobým pozitivním jevem v Ústeckém kraji je postupné rozšiřování lesních porostů. Od roku 2012 se rozloha lesa v kraji zvýšila téměř o 1,4 tisíce hektarů a její podíl na celkové výměře kraje představoval 30,6 % v roce 2017. Proti celorepublikovému průměru je však podíl lesů Ústeckého kraje o 3,3 p. b. nižší. Ve struktuře ploch lesních porostů převažovaly jak v kraji, tak v celé ČR jehličnany, v roce 2017 zaujímaly v kraji 56 %, na celém území republiky 72 %.

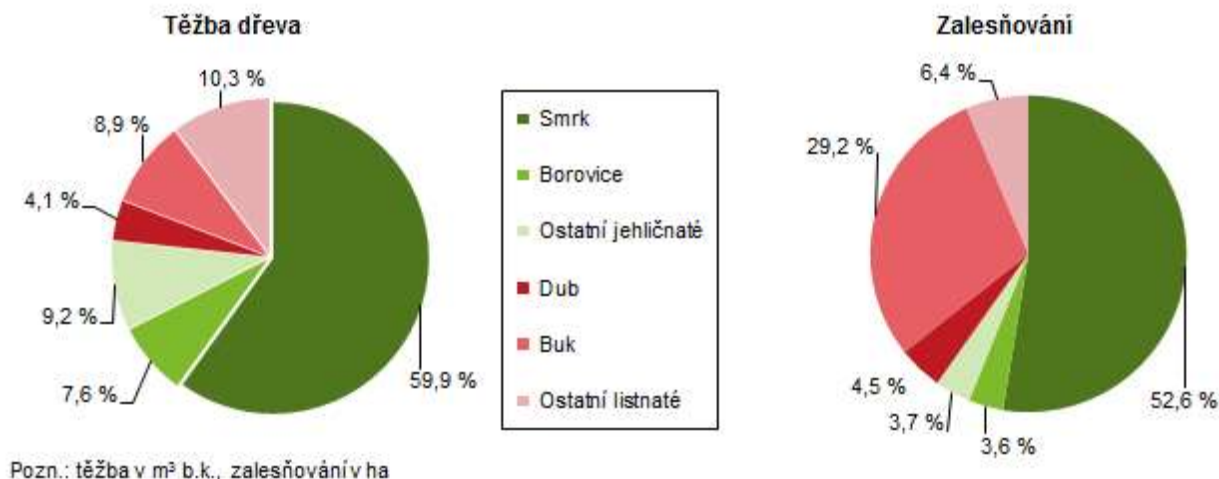
Graf 3.20 Druhová skladba dřevin lesních porostů v Ústeckém kraji v roce 2017

Převaha jehličnanů.

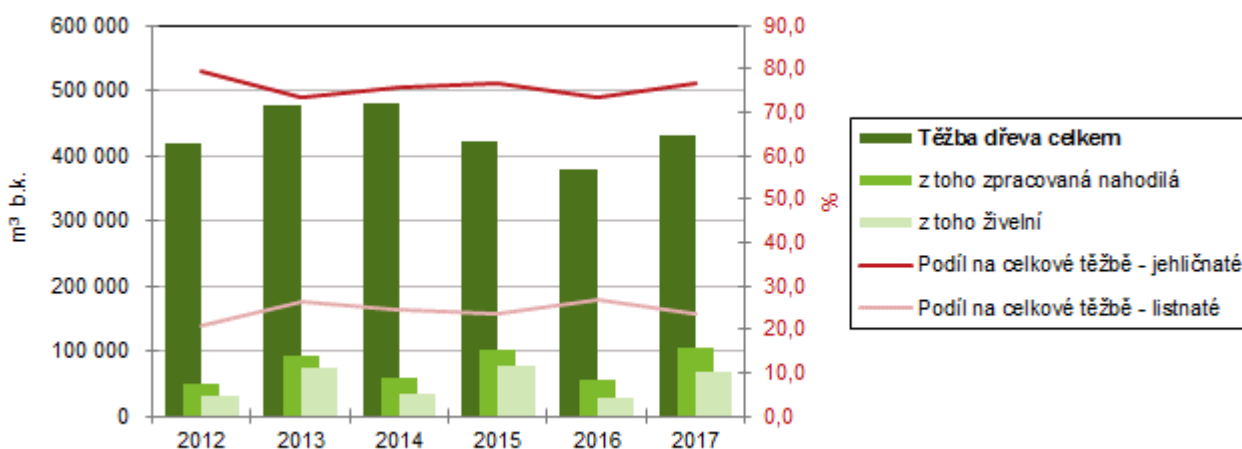
V roce 2015 byl v kraji narušen dosud pozitivní trend zvyšování ploch zalesněním. Nejvyšší plocha zalesnění v kraji byla vykázána v roce 2011, a to 1 821 hektarů. V roce 2017 byla v Ústeckém kraji zalesněna plocha o výměře 1 122 ha a proti roku 2016 to představovalo o 48 ha méně (o 4,1 %), proti roku 2011, kdy bylo zalesnění nejvyšší, o 699 ha méně (o 38,4 %) méně. Ve struktuře zalesňovaných ploch převažovaly z 60 % jehličnany.

Graf 3.21 Těžba dřeva a zalesňování podle dřevin v Ústeckém kraji v roce 2017

Těžba dřeva se zvýšila..... V roce 2017 se v Ústeckém kraji vytěžilo více než 431 tisíc m³ dřeva a z toho více než tři čtvrtiny tvořily jehličnaté stromy. Celkový objem těžby dřeva vzrostl jak proti roku 2012 (o 3,3 %), tak meziročně (o 13,6 %).

Graf 3.22 Těžba dřeva v Ústeckém kraji

.....vzrostl i objem nahodilé těžby.

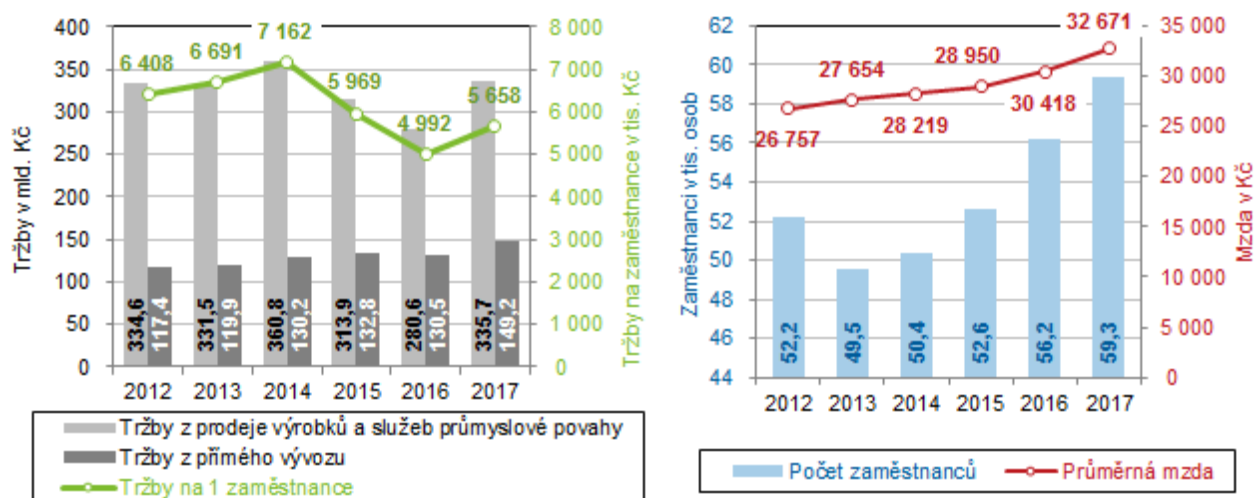
Objem nahodilé těžby je ovlivněn množstvím zpracované hmoty z větrných polomů a případně plochy napadené kůrovcem. Nejvyšší objem nahodilé těžby v kraji byl v letech 2012 až 2017 evidován v letech 2017 a 2015, v roce 2017 se jednalo o více než 106 tis. m³ b. k. (bez kůry), v roce 2015 téměř 102 tis. m³. Ve většině let převažovala těžba nahodilá živelní. V obou zmiňovaných letech představovala 75,9 resp. 64,9 %. Meziročně vzrostla živelní těžba více než dvakrát, vzrostl i objem těžby hmyzové, a to o 8,1 %.

Průmysl

V roce 2017 nejvyšší nárůst tržeb mezi kraji.

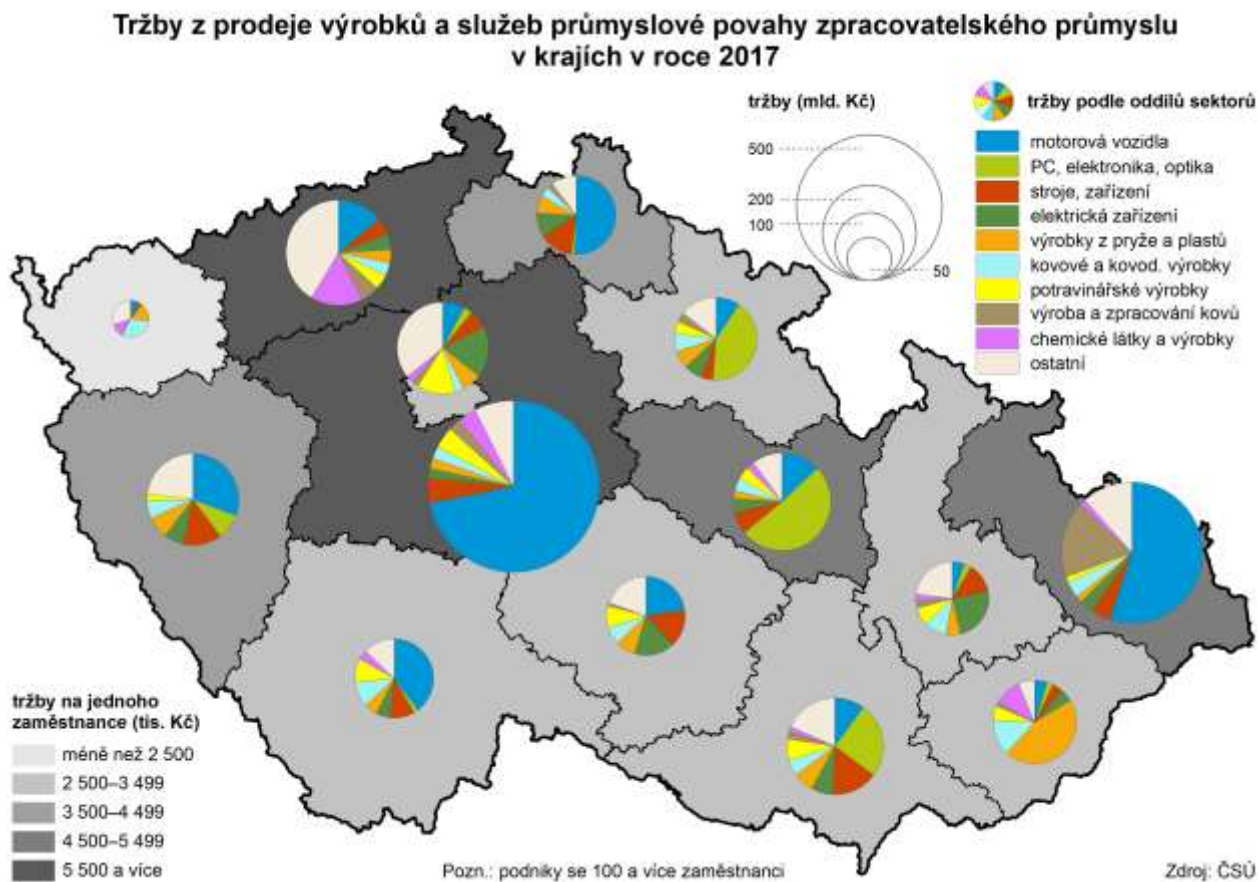
Průmyslové podniky se 100 a více zaměstnanci v Ústeckém kraji i ve většině ostatních krajů vykazovaly v letech 2012 až 2016 střídavě růst a pokles. V roce 2017 se tržby z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy meziročně zvýšily ve všech krajích. Nárůst v Ústeckém kraji – o 19,7 %, byl mezi kraji nejvyšší. Tržby za prodej vlastních výrobků a služeb průmyslové povahy dosáhly za loňský rok v Ústeckém kraji více než 335 mld. Kč a svým objemem byly třetí nejvyšší v porovnání s ostatními kraji. Na celorepublikových tržbách se podílely 9,1 %.

Graf 3.23 Vybrané ukazatele průmyslu v Ústeckém kraji

Třetí nejvyšší nárůst tržeb za přímý vývoz mezi kraji.

V roce 2017 se ve velkých průmyslových podnicích Ústeckého kraje zvýšily i tržby za přímý vývoz, a to o 14,3 %. K meziročnímu nárůstu došlo v 10 krajích republiky s výjimkou Jihočeského, Plzeňského, Pardubického a Moravskoslezského kraje. Zvýšení v Ústeckém kraji bylo třetí nejvyšší po Středočeském a Královéhradeckém kraji.

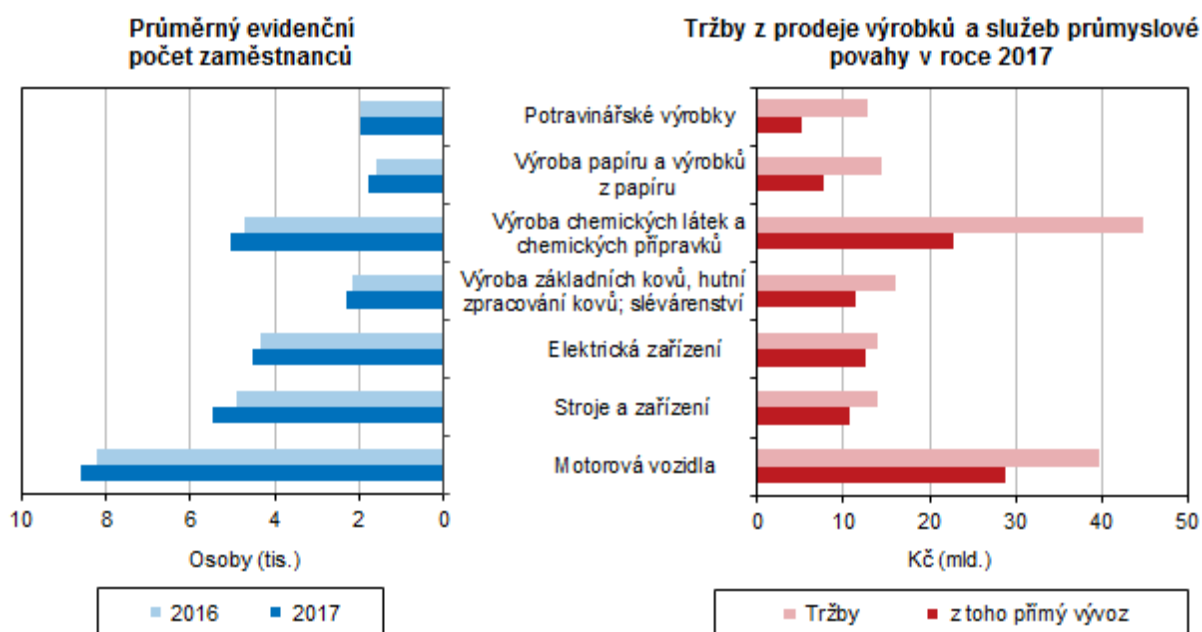
Nejvyšší podíl na tržbách měl zpracovatelský průmysl.

Na celkovém objemu tržeb z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy se zásadní měrou podílel zpracovatelský průmysl. V roce 2017 dosáhl jeho podíl 83,7 %. Celkové tržby z přímého vývozu byly zpracovatelským průmyslem tvořeny z 99,7 %. Nejvyšší objem tržeb zpracovatelského průmyslu tvořila výroba chemických látek a chemických přípravků a výroba motorových vozidel. Přímý vývoz zpracovatelského průmyslu byl naopak z větší části tvořen v odvětví výroby motorových vozidel a následně při výrobě chemických látek a chemických přípravků.

Počet pracovníků v průmyslu se v posledních čtyřech letech postupně zvyšoval.

Počet pracovníků v průmyslu se od roku 2014 postupně zvyšoval, v roce 2017 ale přesto dosáhl jen 92,7 % úrovně roku 2008, kdy byl počet zaměstnanců v průmyslu Ústeckého kraje nejvyšší. Velké průmyslové podniky kraje zaměstnávaly v loňském roce více než 59,3 tisíc osob, proti roku 2016 došlo k nárůstu počtu pracovníků o 3,1 tis. osob, tj. o 5,6 %. Meziročně vzrostl počet pracovníků ve většině krajů republiky s výjimkou Karlovarského a Moravskoslezského kraje. Na celkovém počtu zaměstnaných v průmyslových podnicích České republiky se kraj podílel 7 %.

Graf 3.24 Zaměstnanci a tržby podle vybrané převažující výroby zpracovatelského průmyslu v Ústeckém kraji

Průměrná mzda byla v loňském roce třetí nejvyšší mezi kraji.

Průměrná mzda pracovníků v průmyslu rostla po celé období. Pozice kraje v porovnání výše průměrné mzdy s ostatními kraji se od roku 2010 zlepšila. Zatímco v roce 2012 byla průměrná mzda v kraji pátá nejvyšší, v roce 2017 zaujímala třetí nejvyšší příčku po Hl. m. Praze a po Středočeském kraji.

Nárůst produktivity práce nejvyšší mezi kraji.

Produktivita práce¹⁰ v kraji dosáhla rekordní úrovně (7 162 tis. Kč) v roce 2014 a byla pátým rokem nejvyšší mezi kraji. V roce 2017 představovala hodnotu 5 658 tis. Kč a byla druhá nejvyšší po Středočeském kraji. Průměr ČR pak překročila o 1 313 tis. Kč (o 30,2 %). V porovnání s rokem 2016 vzrostla produktivita práce v absolutní hodnotě v kraji o 667 tis. Kč na zaměstnance, tj. o 13,4 %. Nárůst v Ústeckém kraji byl mezi kraji nejvyšší.

Energetika

Zdroje dat – Energetický regulační úřad.

Zdrojem dat pro tuto část publikace je Energetický regulační úřad – Roční zpráva o provozu ES ČR a Roční zpráva o provozu plynárenské soustavy ČR. Informace z oblasti energetiky o provozu elektrizační a plynárenské soustavy rovněž pravidelně zveřejňuje Energetický regulační úřad na webu. Data o elektroenergetice jsou získávána přímo od výrobců elektřiny, provozovatelů distribučních soustav a přenosové soustavy, data o obnovitelných zdrojích od OTE, a.s. Údaje o plynu zpracovává Energetický regulační úřad od výrobců, provozovatelů zásobníků, provozovatele přepravní soustavy, provozovatelů distribučních soustav, obchodníků s plynem a operátora trhu OTE, a.s.

Podíl na výrobě elektřiny ČR je nejvyšší mezi kraji.

V Ústeckém kraji se v roce 2017 vyrobilo celkem 24 480,5 GWh elektřiny¹¹, což představovalo 28,1 % z veškeré vyrobené elektřiny republiky (87 037,6 GWh). Podíl vyrobené elektřiny v Ústeckém kraji byl v mezikrajovém srovnání nejvyšší. Z pohledu

¹⁰ Tržby (bez DPH) z prodeje vlastních výrobků a služeb průmyslové povahy (běžné ceny) na zaměstnance v tis. Kč.

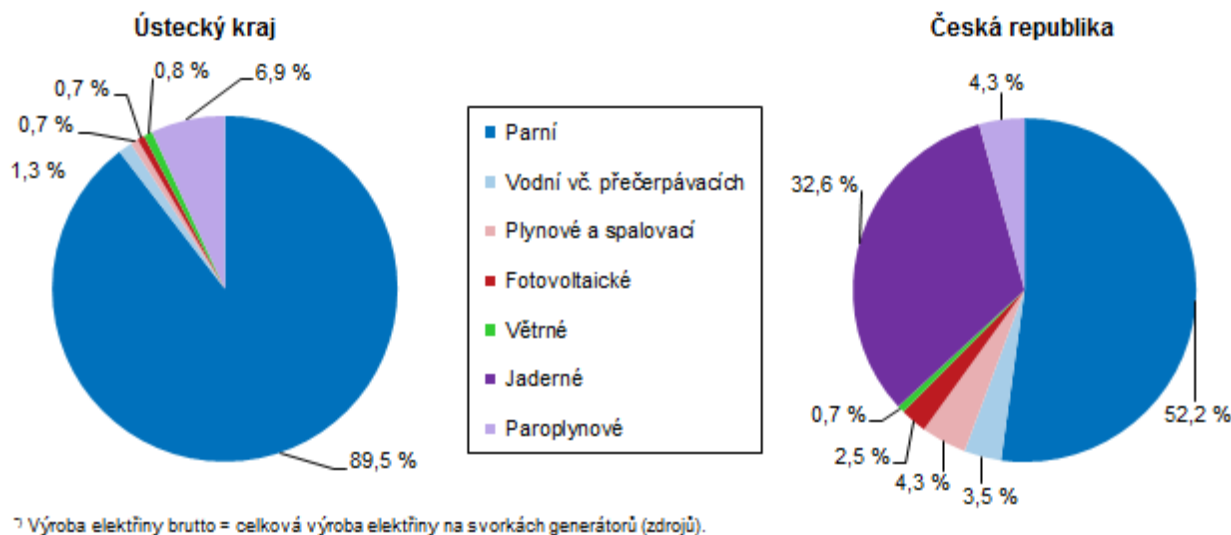
¹¹ Výroba elektřiny brutto představuje celkovou výrobu elektřiny na svorkách generátorů. Výroba elektřiny netto je vyjádřena rozdílem mezi celkovou výrobou elektřiny brutto a vlastní spotřebou na výrobu elektřiny včetně ztrát.

jednotlivých typů elektráren převažovaly v kraji jednoznačně parní elektrárny, které za loňský rok vyrobily 21 921,3 GWh elektřiny. Druhé v pořadí byly paroplynové elektrárny s výrobou 1 696,3 GWh, výroba z ostatních typů elektráren byla v podstatě okrajová. V kraji se nevyskytovala žádná jaderná elektrárna.

Graf 3.25 Výroba elektřiny brutto*) podle technologie elektráren v roce 2017

Pramen: ERÚ

Nejvyšší podíl na instalovaném výkonu elektrizační soustavy v kraji mají parní elektrárny.....

.....podíl je nejvyšší mezi kraji.

Instalovaný výkon elektrárenských soustrojí, který je součet jmenovitých výkonů jednotlivých energetických soustrojí (bloků) k poslednímu dni sledovaného období - jedná se o nejvyšší teoretický činný výkon soustrojí dosáhl v loňském roce v Ústeckém kraji 5853,8 MW, na celkovém instalovaném výkonu republiky se podílel 26,3 %. Mezi kraji obsadil nejvyšší příčku. Na celkovém instalovaném výkonu elektrizační soustavy v kraji se nejvíce podílely parní elektrárny (79 %), druhý nejvyšší podíl zaujímaly paroplynové elektrárny se 14,4 %, fotovoltaické elektrárny zaujímaly na celkovém instalovaném výkonu kraje 3 %. Podíl ostatních typů elektráren se pohyboval okolo 1 %.

Metodika.

Energetický regulační úřad zveřejňuje od roku 2014 spotřebu elektrické energie v hodnotě netto, která představuje spotřebu elektřiny v odběrných místech a spotřebu výrobců a subjektů přímo napojených na danou výrobu. V předchozích letech zveřejňoval spotřebu elektřiny pouze v hodnotě brutto (součet spotřeby elektřiny netto, vlastní spotřeby na výrobu elektřiny, spotřeby na přečerpávání v přečerpávacích vodních elektrárnách a ztrát v sítích).

Nejvyšší nárůst spotřeby elektřiny mezi kraji.

Celková spotřeba elektřiny v Ústeckém kraji představovala v roce 2017 hodnotu 6 046,4 GWh a na celkové spotřebě ČR se podílela 10,2 %. V porovnání s předchozím rokem se spotřeba elektřiny zvýšila téměř ve všech krajích s výjimkou Karlovarského kraje. Nárůst v Ústeckém kraji představoval 4,7 % a mezi kraji byl nejvyšší. Nejvíce elektřiny se spotřebovalo v průmyslu, následoval obchod, služby, školství a zdravotnictví. Třetí v pořadí, co se týká jednotlivých odvětví, byla energetika. V porovnání s předchozím rokem vzrostla spotřeba elektřiny ve většině odvětví s výjimkou energetiky a dopravy.

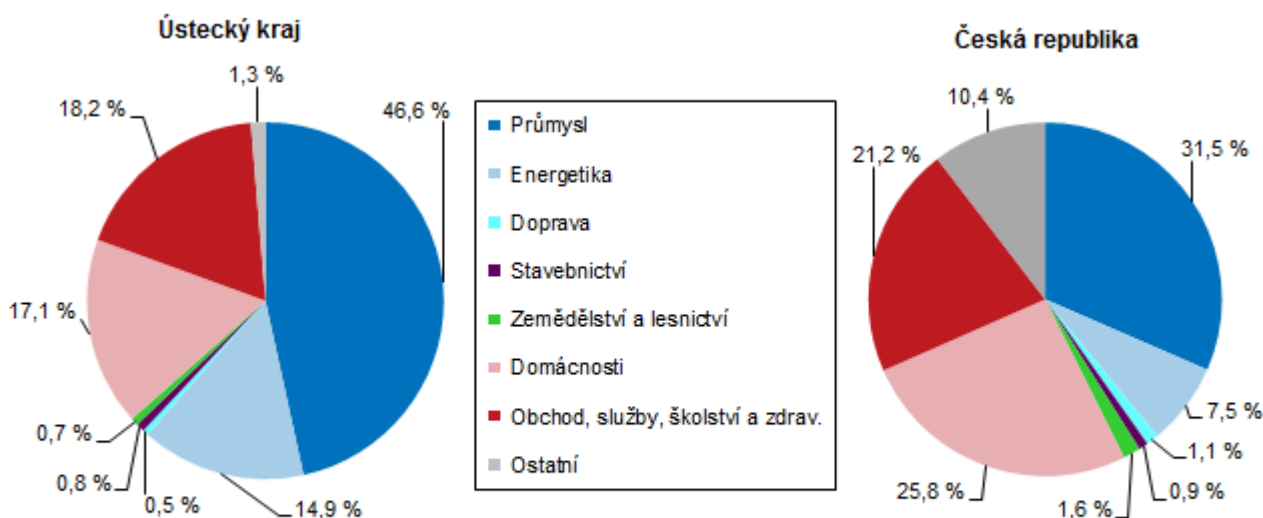
Spotřeba elektřiny v domácnostech roste.

V domácnostech Ústeckého kraje se v roce 2017 spotřebovalo celkem 1 032,3 GWh elektřiny, na celkové spotřebě v kraji zaujímala 17,1 %. Od roku 2014, kdy je

spotřeba uváděna v hodnotě netto, spotřebovávají domácnosti rok od roku více elektřiny. V porovnání s rokem 2016 představoval nárůst 2,7 %.

Graf 3.26 Spotřeba elektřiny netto^{*)} podle odvětví spotřeby v roce 2017

Pramen: ERÚ

Spotřeba elektřiny v domácnostech na obyvatele pátá nejnižší mezi kraji.

V přepočtu na 1 obyvatele spotřebovaly domácnosti v Ústeckém kraji v roce 2017 celkem 1 257,5 kWh elektřiny. V mezikrajovém srovnání se jednalo o pátou nejnižší spotřebu. Nejvyšší spotřebu elektřiny na obyvatele vykazují ve Středočeském a Jihočeském kraji (téměř 2 tisíce kWh), naproti tomu nejnižší spotřebu v domácnostech mají v Jihomoravském a Moravskoslezském kraji – 1,1 tisíc kWh na obyvatele.

Více než 90 % odběratelů zemního plynu tvoří domácnosti.

K 31. 12. 2017 bylo v Ústeckém kraji evidováno celkem 225 726 odběratelů zemního plynu, z toho 94,3 % tvořily domácnosti. Jejich podíl byl v mezikrajovém srovnání druhý nejvyšší po Moravskoslezském kraji (95,1%). Devadesátiprocentní hranici překračoval podíl domácností odebírajících plyn ve všech krajích.

Nejvyšší podíl spotřeby zemního plynu připadl na velkoobdoběratele.

V roce 2017 se v Ústeckém kraji spotřebovalo 1 131 994 tis. m³ zemního plynu, z toho 76,9 % připadlo na velkoobdoběratele, 3,7 % na střední odběratele, 6 % na maloobdoběratele a 13 % na domácnosti. Mezi roky 2017 a 2016 se spotřeba zemního plynu v kraji snížila pouze u středních odběratelů, u ostatních došlo k nárůstu. Na celkové spotřebě plynu v ČR má největší podíl (13,4%) kraj Ústecký, kde je součástí celkové spotřeby i plynová elektrárna Počerady II, která měla zásadní vliv na odběr plynu v kraji. Stejným procentem se na republikovém úhrnu podílí i kraj Jihomoravský.

Spotřeba v domácnosti na 1 odběratele byla třetí nejnižší mezi kraji a nižší než průměr ČR.

Relativní spotřebu zemního plynu v domácnosti na 1 odběratele uvádíme jednak v kWh a jednak v m³. Po většinu sledovaných let mají ukazatele s výjimkou roku 2014 rostoucí tendenci. V roce 2017 představovala spotřeba zemního plynu v domácnosti 7 400,4 kWh na 1 odběratele Ústeckého kraje a mezi kraji byla třetí nejnižší po Moravskoslezském a Karlovarským kraji. V porovnání s republikovou spotřebou byla v kraji o 2 438,6 kWh nižší. Spotřebu vyšší než 12 tisíc kWh vykazovaly kraje Středočeský a Jihomoravský. Na 1 odběratele v domácnosti bylo

v loňském roce v Ústeckém kraji spotřebováno v domácnostech 693,4 m³, v porovnání s průměrem ČR byla spotřeba v kraji nižší o 228,6 m³.

Stavebnictví, stavební povolení

Nižší objem ZSV byl ovlivněn inženýrským stavitelstvím.

Základní stavební výroba velkých stavebních firem (s 50 a více zaměstnanci) se sídlem v Ústeckém kraji měla mezi roky 2012 až 2017 vzestupnou tendenci až do roku 2015, v letech 2016 a 2017 však znovu klesala. V Ústeckém kraji dosáhla základní stavební výroba (ZSV) v roce 2017 výše 10,5 mld. Kč v běžných cenách (b. c.), mezi kraji byla čtvrtá nejvyšší po Hl. městě Praze, po Jihomoravském a Jihočeském kraji. Proti roku 2016 se snížil objem ZSV v polovině krajů. V Ústeckém kraji představoval pokles 1 956 mil. Kč, tj. 15,6 %, objemově i v procentním vyjádření byl nejvyšší mezi kraji. Nižší objem základní stavební výroby v Ústeckém kraji byl ovlivněn výhradně inženýrským stavitelstvím (pokles o 26,6 %). Naproti tomu ZSV u pozemního stavitelství vzrostla o 18,8 %. V porovnání s rokem 2012 však byla hodnota ZSV u pozemního stavitelství nižší o 21,6 %. Naproti tomu objem ZSV u inženýrského stavitelství byl v roce 2017 proti roku 2012 vyšší o 41,4 %, jednalo se o třetí nejvyšší hodnotu od roku 2012.

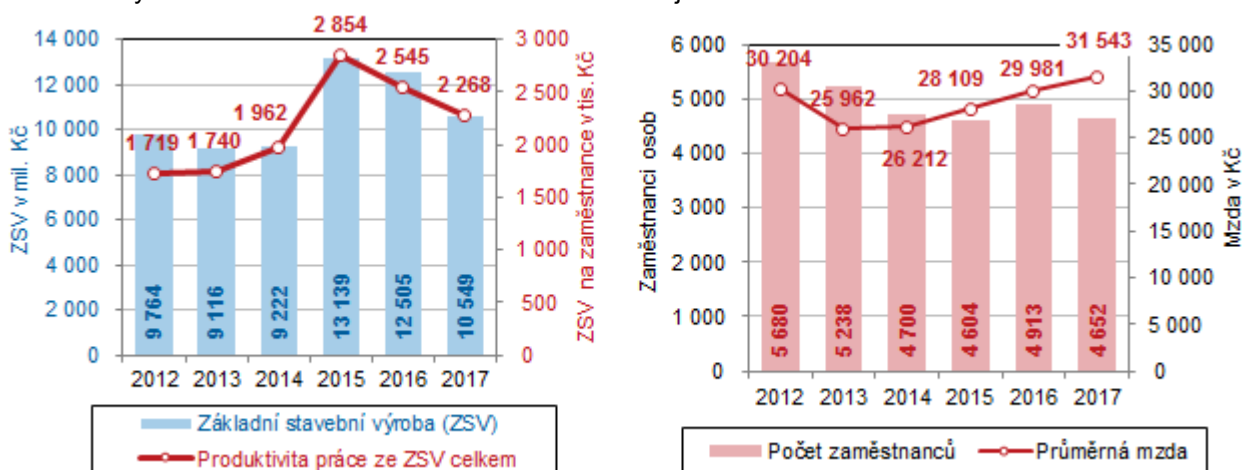
Pokles počtu zaměstnanců v kraji byl třetí nejvyšší v ČR.

Podniky se stavební výrobou v kraji zaměstnávaly 4 652 pracovníků. Kraj se řadil počtem zaměstnanců na šestou nejvyšší příčku. Na počtu zaměstnanců stavebních firem České republiky (76 741) se kraj podílel 6,1 %. Meziročně počet zaměstnanců ve stavebnictví poklesl v devíti krajích včetně Ústeckého. Pokles v Ústeckém kraji představoval 261 osob (5,3 %) a byl třetí nejvyšší mezi kraji.

Meziroční zvýšení mezd v kraji bylo spolu s Moravskoslezským krajem šesté nejvyšší v ČR.

Průměrná mzda zaměstnanců ve stavebnictví dosáhla v Ústeckém kraji 31 543 Kč a proti úrovni roku 2016 se zvýšila o 1 562 Kč (o 5,2 %). K meziročnímu nárůstu mezd došlo ve všech krajích republiky. Zvýšení v Ústeckém kraji bylo spolu s Moravskoslezským krajem šesté nejvyšší. Proti průměru ČR byla mzda v Ústeckém kraji nižší o 2 963 Kč (o 8,6 %). Proti Hl. městu Praze, kraji s nejvyšší mzdou ve stavebnictví, byla nižší o 9,8 tisíc Kč (o 23,6 %).

Graf 3.27 Vybrané ukazatele stavebnictví v Ústeckém kraji

Produktivita práce nejvyšší mezi kraji.

Produktivita práce ze ZSV byla v kraji nad celorepublikovým průměrem o 396 tis. Kč (o 21,1 %) a dosáhla 2 268 tis. Kč. V porovnání s ostatními kraji zaujímala nejvyšší příčku, a to i přesto, že došlo k meziročnímu poklesu o 278 tis. Kč (o 10,9 %). Celkem se produktivita práce snížila v polovině krajů, v Ústeckém kraji byl pokles nejvyšší.

Objem stavebních prací na území kraje byl v roce 2017

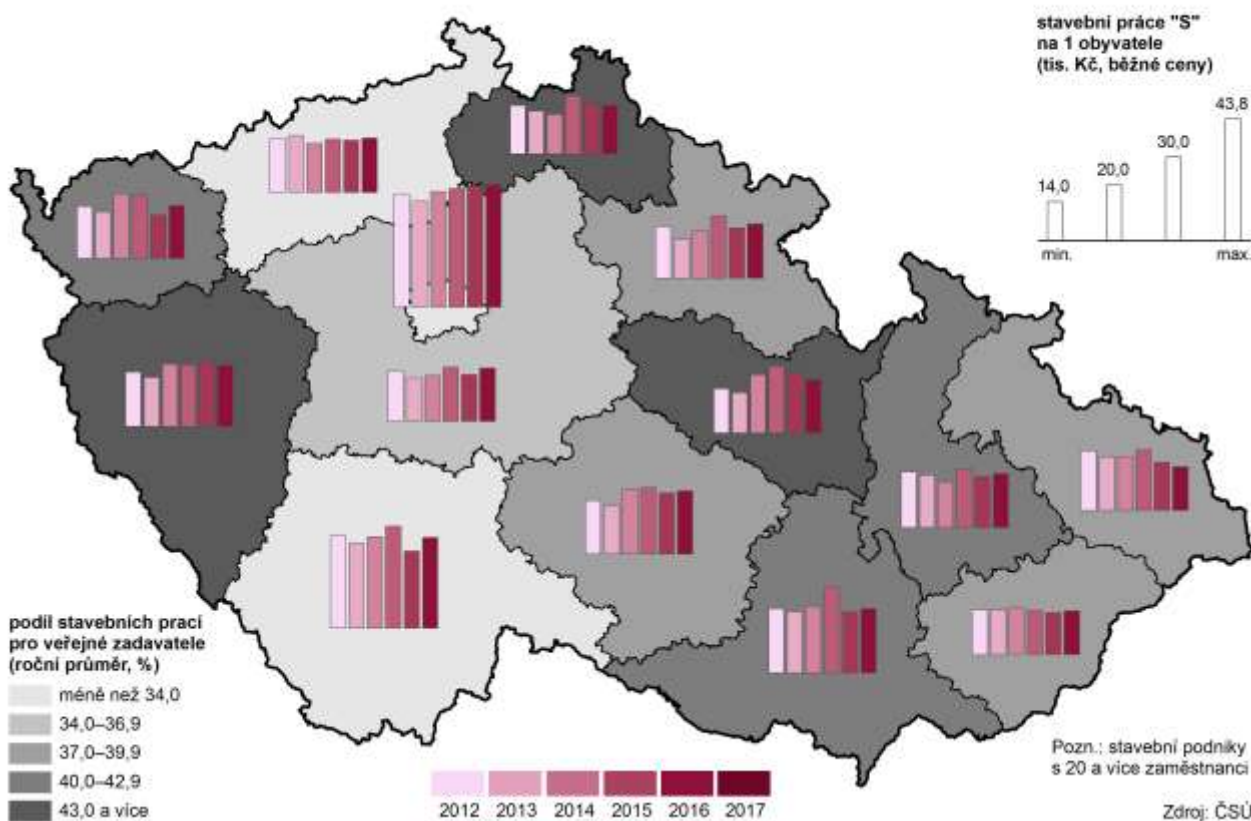
Z hlediska územní realizace výstavby objem stavebních prací na stavbách v Ústeckém kraji kolísal. Nejvyšší úroveň dosáhl v roce 2013. V roce 2014 byl objem

druhý nejvyšší za posledních šest let.

stavebních prací v kraji nejnižší v letech 2012 až 2017. V následujících letech se situace zlepšovala a v posledním sledovaném roce, kdy se stavební práce meziročně zvýšily o 4,1 %, dosáhly hodnoty 15 985 mil. Kč. Nejvyšší objem – více než pětina z celkového objemu stavebních prací v kraji - byl realizován v okrese Chomutov, zhruba 15 % z objemu kraje bylo uskutečněno v okresech Litoměřice, Louny a Most. Zhruba 12 % připadlo na okres Teplice a více než 11 % bylo realizováno v okresech Děčín a Ústí nad Labem.

Z objemu prací provedených na území kraje tvořily v letech 2012–2017 práce pro veřejné zadavatele v průměru 32 %. Nejvyšší podíl jsme zaznamenali v roce 2013 (37,5 %), naproti tomu nejnižší v roce 2017 (26,7 %). Z meziokresního srovnání byl v roce 2017 nejvyšší podíl prací pro veřejné zadavatele realizován v okresech Děčín (42,9 %) a Ústí nad Labem (40,6 %), následoval okres Litoměřice s 37,9 %. Naopak nejnižší podíl zaujímaly z celkového objemu stavebních prací v regionu práce pro veřejné zadavatele v okrese Most s 10,7 %.

Stavební práce "S" podle kraje místa stavby v letech 2012 až 2017

Objem stavebních prací na 1 obyvatele kraje byl v posledních dvou letech sedmý nejvyšší mezi kraji.

Objem stavebních prací provedený podniky s 20 a více zaměstnanci v Ústeckém kraji v přepočtu na 1 obyvatele kraje dosáhl nejnižší úrovně v roce 2014, a to 17,5 tisíc Kč. Naopak nejvyšší objem byl vytvořen v roce 2013 (20,3 tis. Kč). V posledním sledovaném roce připadlo na 1 obyvatele kraje 19,5 tis. Kč stavebních prací. V mezikrajovém srovnání postavení kraje kolísalo od 4. nejvyšší pozice po 4 nejnižší pozici. V posledních dvou letech zaujímal Ústecký kraj sedmou nejvyšší příčku. Nejvyšší objem na 1 obyvatele byl ve všech sledovaných letech realizován v Hlavním městě Praze. Průměrný podíl stavebních prací pro veřejné zadavatele byl v letech 2012 až 2017 v Ústeckém kraji druhý nejnižší po Hlavním městě Praze.

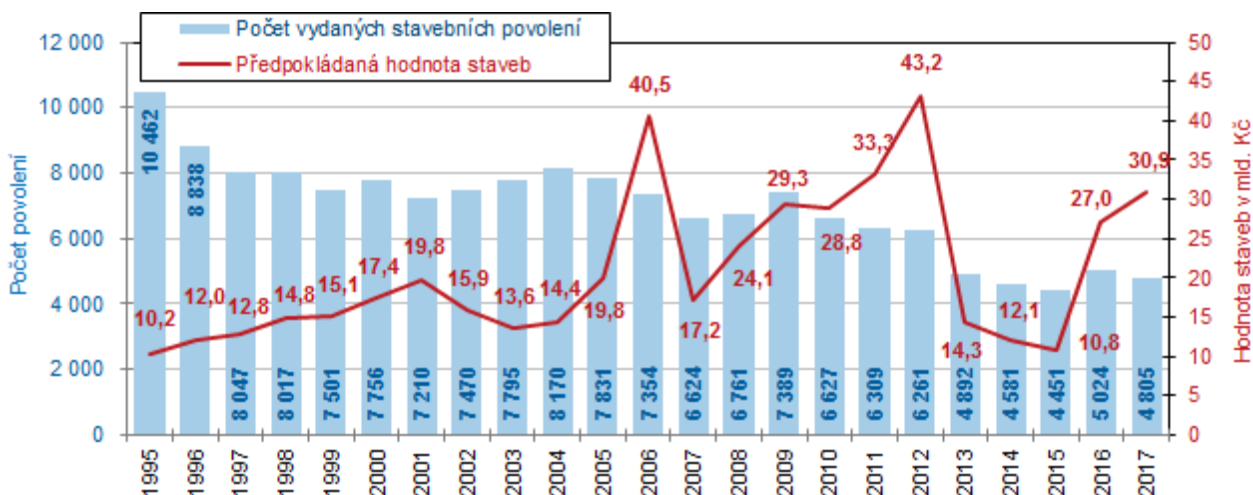
Počet vydaných stavebních povolení v kraji byl třetí nejnižší od roku 1994.

Stavební úřady Ústeckého kraje vydaly v průběhu roku 2017 celkem 4 805 stavebních povolení, v porovnání s rokem 2016 to bylo o 219 (o 4,4 %) stavebních povolení méně. Na republikovém úhrnu se Ústecký kraj podílel 5,3 %, což byl sedmý nejvyšší podíl. Nejvyšší stavební aktivitu projevil Středočeský kraj (16 382 stavebních povolení, tj. 19,7 % z úhrnu ČR). Nejméně povolení bylo vydáno v Karlovarském kraji (2 306, tj. 2,8 % z republikového úhrnu). Ve většině krajů se zájem o výstavbu meziročně zvýšil. Méně povolení bylo vydáno pouze v pěti krajích, včetně Ústeckého, kde byl pokles druhý nejvyšší po Hl. m. Praze.

Druhý nejnižší počet stavebních povolení na tisíc obyvatel kraje.

Na tisíc obyvatel Ústeckého kraje bylo v roce 2017 vydáno 5,9 stavebních povolení, tento počet byl v mezikrajovém srovnání druhý nejnižší po Hlavním městě Praze (3,8). Nejvíce vydaných stavebních povolení na tisíc obyvatel bylo evidováno ve Středočeském kraji (12,2).

Graf 3.28 Stavební povolení v Ústeckém kraji

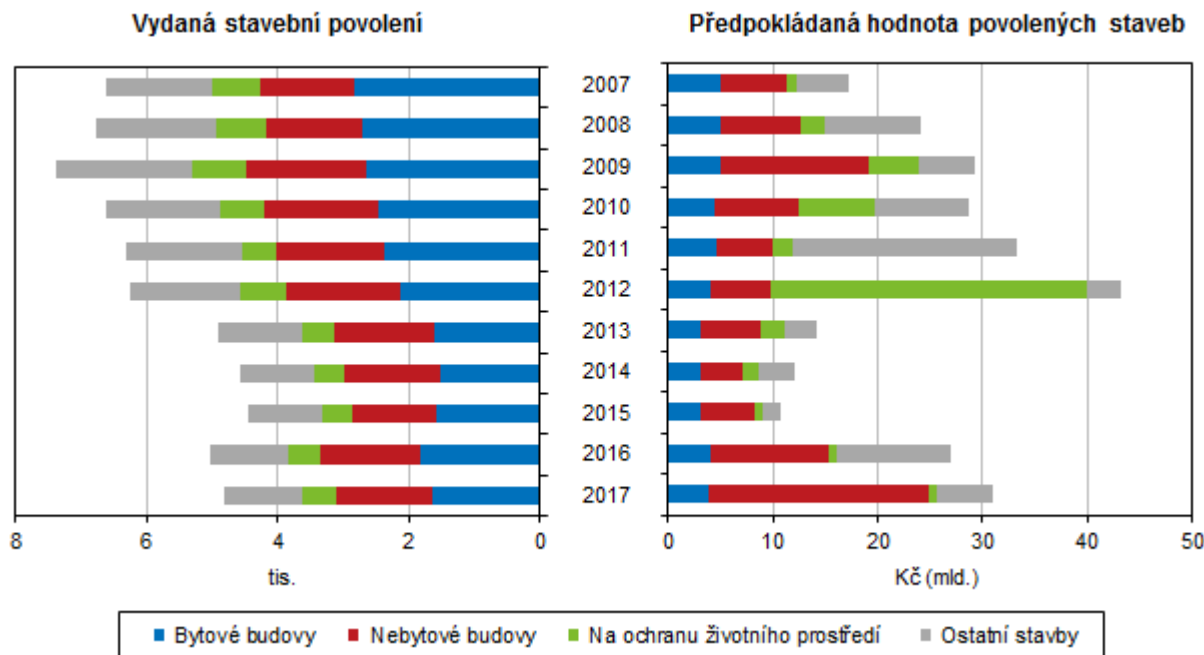
Orientační hodnota nově povolených staveb vzrosla.

Celková orientační hodnota vydaných stavebních povolení, která představuje odhad celkových nákladů staveb včetně technologie vynaložené na přípravu, realizaci a uvedení stavby do provozu (nejedná se o konečné náklady stavby), dosáhla v Ústeckém kraji 30 938 mil. Kč a byla o 14,4 % vyšší než v roce 2016. K meziročnímu nárůstu došlo s výjimkou Jihočeského kraje i ve všech ostatních krajích, v Ústeckém kraji byl sedmý nejvyšší.

Průměrná hodnota jedné povolené stavby byla druhá nejvyšší v novodobé historii kraje.

Orientační hodnota na jedno stavební povolení vydané v Ústeckém kraji dosáhla hodnoty 6 439 tis. Kč, což v novodobé historii kraje představuje druhou nejvyšší hodnotu po roce 2012 (6 900 tis. Kč). V porovnání s rokem 2016 se hodnota jedné plánované stavby zvýšila celkem ve dvanácti krajích. Navýšení v Ústeckém kraji o 19,6 % bylo páté nejvyšší po krajích Královéhradeckém, Zlínském, Vysočině a Olomouckém. Meziročně poklesla hodnota na jedno stavební povolení pouze v Jihočeském a Pardubickém kraji (o 8,6 resp. 0,2 %).

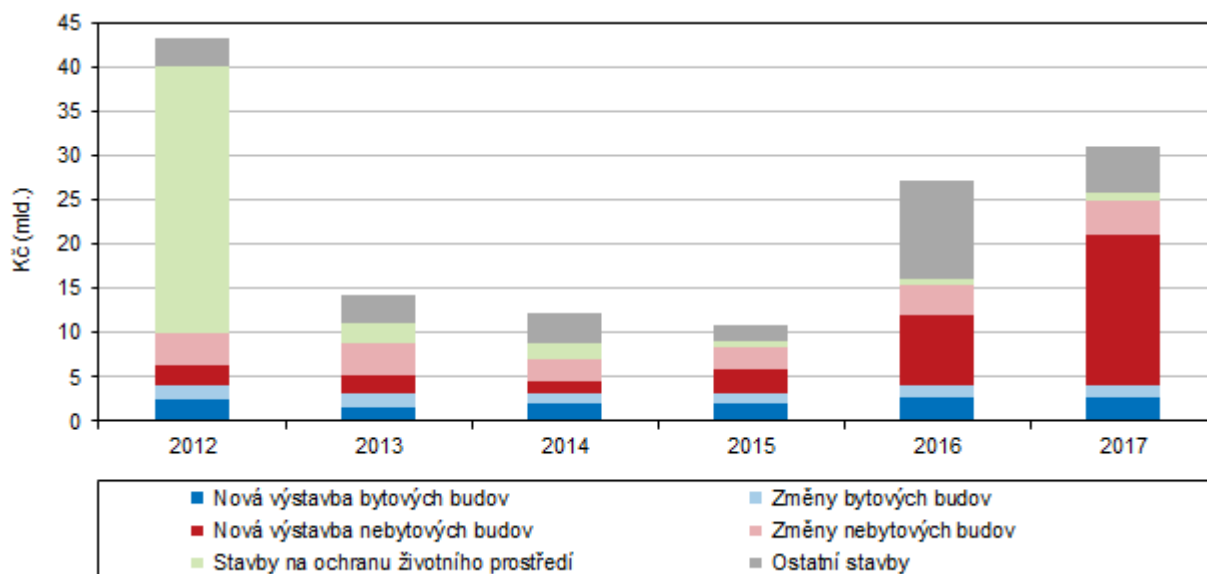
Graf 3.29 Vydaná stavební povolení podle druhu stavby v Ústeckém kraji

Podíl investic do nebytových budov v kraji byl nejvyšší v ČR.

Nejvyšší podíl investic v Ústeckém kraji v roce 2017, téměř 68 % celkové orientační hodnoty vydaných stavebních povolení, bude proinvestován v rámci výstavby nebytových budov. Proti roku 2016 se jejich podíl zvýšil o 25,7 p. b. V mezikrajovém srovnání obsadil podíl investic do nebytových budov v Ústeckém kraji nejvyšší pozici. Proti průměru ČR byl vyšší o 27,2 p. b. Druhý nejvyšší podíl investic v kraji připadl na ostatní stavby (vodovodní sítě včetně přípojek, komunikace, mosty, kabelizace, billboardy apod.), v roce 2017 představoval 17 %, meziročně poklesl téměř o 24 p. b. Podíl investic na výstavbu bytových budov poklesl v kraji o 2,1 p. b. a dosahoval 12,7 % oproti 14,8 % v roce 2016. Pro stavby na ochranu životního prostředí by mělo být v kraji proinvestováno pouze 2,5 % celkové orientační hodnoty vydaných stavebních povolení v roce 2017, meziročně se jejich podíl snížil o 0,1 p. b.

Graf 3.30 Orientační hodnota staveb podle druhu stavby v Ústeckém kraji

Bytová výstavba

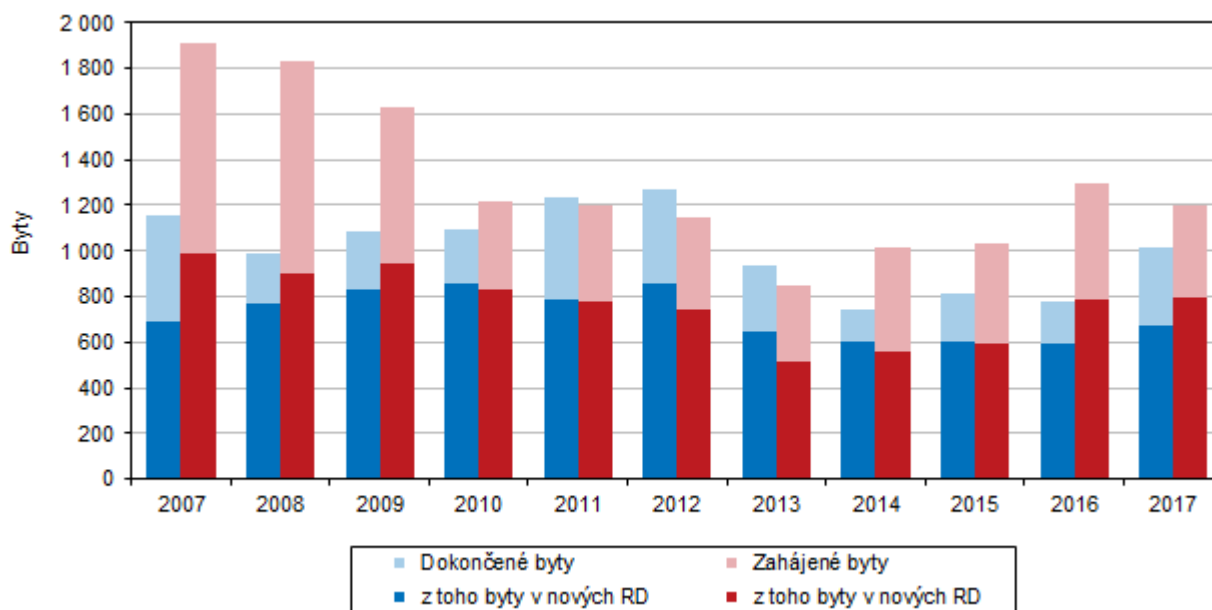
Počet zahájených bytů meziročně poklesl, počet dokončených bytů naopak vzrostl.

Od roku 2007, kdy počet zahájené výstavby bytů v Ústeckém kraji, dosáhl nejvyšší hodnoty, klesaly v následujících letech počty nově zahájené výstavby každým rokem až do roku 2013 (včetně). Ke zlepšení došlo v následujících třech letech, v loňském roce počet výstavby zahájených bytů opět poklesl. V průběhu roku 2017 byla v Ústeckém kraji zahájena výstavba celkem 1 196 bytů, v porovnání s rokem 2016 to znamenalo pokles o 103 bytů, tj. o 7,9 %. V České republice bylo zahájeno celkem 31 521 bytů, kraj se na tomto počtu podílel 4,4 %. K meziročnímu poklesu došlo kromě Ústeckého kraje i v Jihočeském kraji. Nejvyšší meziroční nárůst vykázali v Olomouckém kraji.

Struktura zahájených bytů a nitroregionální srovnání.

Od roku 2007, kdy počet zahájené výstavby bytů, dosáhl nejvyšší hodnoty, klesaly v následujících letech počty nově zahájené výstavby každým rokem až do roku 2013 (včetně). Ke zlepšení došlo v následujících třech letech. V roce 2014 se v porovnání s rokem 2013 začalo stavět o pětinu bytů více (celkem 1 019 bytů). V roce 2015 bylo zahájeno 1 031 bytů, tj. o 1,2 % více než předchozí rok. Na celkovém počtu zahájených bytů v kraji v roce 2017 se ze 73,3 % podílela nová výstavba, zbývajících 26,7 % připadalo na změny již dokončených staveb, při kterých vznikají nové byty. Výstavba bytů zahájená v roce 2017 byla v Ústeckém kraji ze dvou třetin prováděna v rodinných domech, jednalo se o 796 bytů. Více než pětina (21 %) ze zahájené stavby rodinných domů v kraji byla uskutečněna v okrese Teplice, v ostatních okresech se podíl pohyboval mezi 11 až 16 %, pouze v okrese Most to bylo necelých 8 %. V uplynulém roce byla v kraji zahájena výstavba 27 nových bytů v bytových domech, z toho 70 % byla zahájena v okrese Chomutov, zbývajících 30 % v okrese Teplice, v ostatních okresech nebyla žádná výstavba zahájena. V loňském roce byla rovněž zahájena nástavba, přístavba či vestavba 70 bytů v bytových domech (z toho téměř 69 % v okrese Teplice) a 49 bytů v rodinných domech - zhruba čtvrtina v okrese Teplice a pětina v okrese Děčín, nejnižší podíl (4,1 %) v okrese Most. Z celkového počtu 45 bytů v domovech-penzionech a domovech pro seniory bylo zahájeno v okresech Most, Litoměřice a Louny.

Graf 3.31 Bytová výstavba v Ústeckém kraji

V roce 2017 počet dokončených bytů vzrostl.

Nejvíce bytů bylo v Ústeckém kraji dokončeno v roce 2012, v následujících letech jejich počet střídavě klesal a rostl. V roce 2017 bylo v kraji zkolaudováno celkem 1 012 nových bytů (podíl 3,5 % na republikovém úhrnu 28 569 bytů), oproti

předchozímu roku bylo dokončeno o 232 bytů, o 29,7 % více. Meziročně více bytů bylo dokončeno ještě v devíti dalších krajích. Nárůst v Ústeckém kraji byl nejvyšší.

Převaha dokončených bytů v rodinných domech.

Ve struktuře dokončených bytů převažovaly v roce 2017 téměř ve všech krajích byty v rodinných domech, s výjimkou Hlavního města Prahy, kde se na počtu dokončených bytů podílely jen 10,6 % a převažující podíl (79,1 %) byl realizován v bytových domech. V Ústeckém kraji představoval v roce 2017 podíl nových bytů v rodinných domech 66,9 % a byl šestý nejvyšší po Kraji Vysočina, Středočeském, Pardubickém, Jihočeském a Moravskoslezském kraji. Celkem bylo v rodinných domech dokončeno 677 bytů a jejich počet meziročně vzrostl o 85 bytů (o 14,4 %). Podíl bytů v RD v jednotlivých okresech se pohyboval od 37 % v okrese Most do téměř 88 % v okrese Litoměřice a 85 % v okrese Děčín.

Dlouhodobě nejnižší počet dokončených bytů na tisíc obyvatel kraje.

V přepočtu na tisíc obyvatel byl v Ústeckém kraji v roce 2017 dokončen 1 byt, což představuje nejnižší hodnotu mezi krajemi. Nejvíce bytů na tisíc obyvatel (4,6) bylo zkolaudováno v Hl. m. Praze, 4,1 bytu ve Středočeském kraji a 3,6 bytu v Jihomoravském kraji.

Nejvyšší stavební aktivita za posledních 6 let byla v okresech Litoměřice a Teplice...

Téměř pětina bytů (19,8 %) z bytů dokončených v Ústeckém kraji připadala v letech 2012–2017 na okres Litoměřice, druhým v pořadí byl okres Teplice (17 %). V ostatních okresech se podíl pohyboval mezi 12 až 14 %.

...v přepočtu na tisíc obyvatel na Litoměřicku a Lounsku.

V přepočtu na tisíc obyvatel bylo za roky 2012–2017 dokončeno v Ústeckém kraji celkem 6,7 bytu. Nejvyšší stavební aktivitu za období posledních 6 let v rámci kraje vykazují v okrese Litoměřice 9,2 bytu a v okrese Louny (7,8 bytu), nejnižší v okrese Děčín, Chomutov a Most – shodně 5,7 bytu.

Ceny nemovitostí

Systém monitorování cen nemovitostí.

Od roku 1997 spolupracuje MF a ČSÚ na vytvoření systému monitorování cen nemovitostí v ČR. Účelem tohoto systému je poskytovat informace na makroekonomické úrovni. Zdrojem dat jsou přiznání k dani z převodu nemovitostí z databáze finančních úřadů. Nejedná se o index cen nemovitostí postavených novou bytovou výstavbou.

Ceny rodinných domů v ČR i v kraji vyšší než v roce 2010.

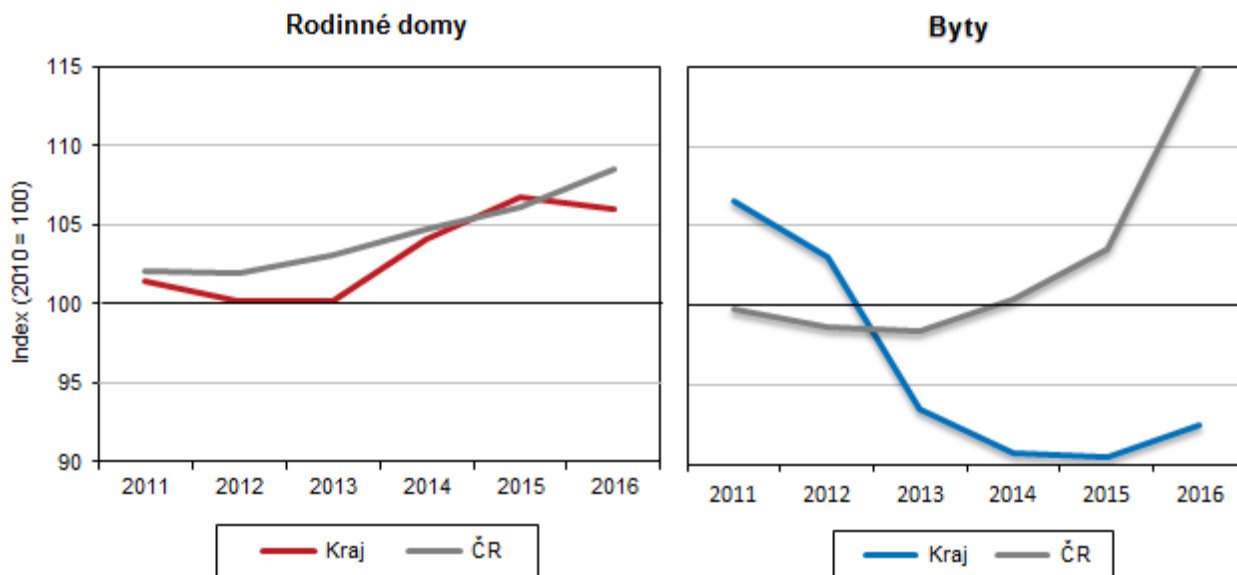
V porovnání s rokem 2010 byly ceny rodinných domů v České republice po celou dobu vyšší než ve výchozím roce. Rovněž v Ústeckém kraji se držely nad úrovní roku 2010. V posledním sledovaném roce (2016) došlo podle předběžných výsledků v kraji k mírnému poklesu.

Vývoj cen bytů v kraji rozdílný od ČR.

Vývoj cen bytů byl odlišný. V České republice byly v porovnání s rokem 2010 ceny až do roku 2013 nižší, v dalších dvou letech stoupaly, ke strmému nárůstu, v porovnání s výchozím rokem, došlo v roce 2016. V Ústeckém kraji byla situace opačná, v roce 2011 a 2012 byly ceny bytů nad úrovní roku 2010, ale v následujících čtyřech letech jejich cena klesla pod tuto úroveň.

Graf 3.32 Indexy cen nemovitostí v Ústeckém kraji a ČR (roční průměr)

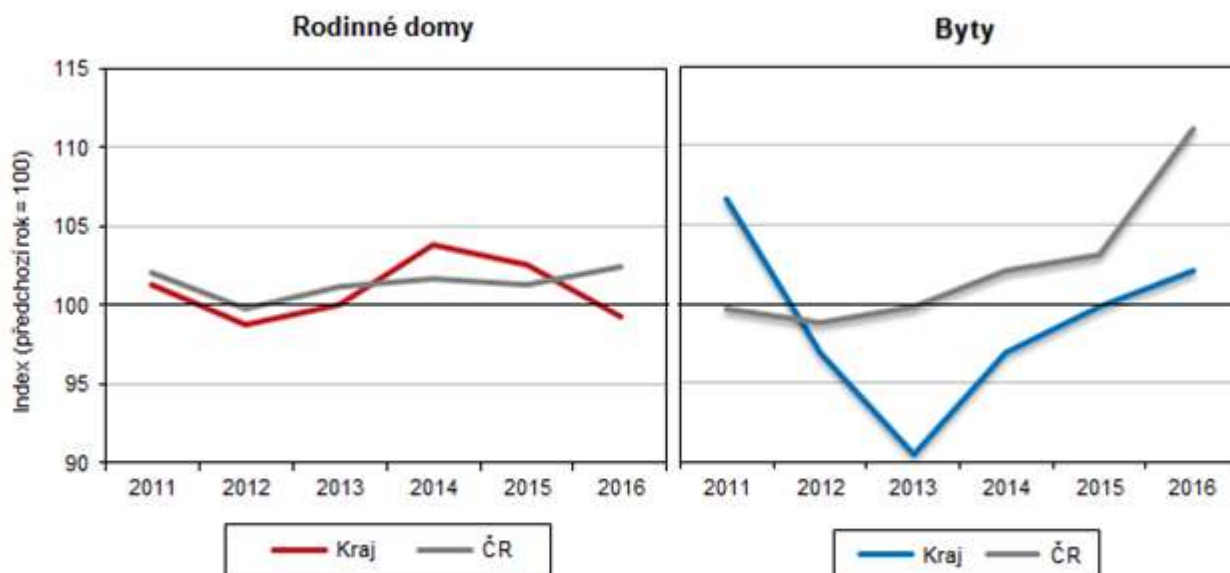

Pozn.: údaje za rok 2016 jsou předběžné

Meziroční vývoj cen bytů.

Při meziročním srovnání klesly ceny rodinných domů v ČR i v Ústeckém kraji pod úroveň předchozího roku v roce 2012, v Ústeckém kraji navíc ještě v posledním sledovaném roce. Ceny bytů v České republice měly klesající tendenci do roku 2013 (včetně), v následujících třech letech meziročně rostly. V Ústeckém kraji ceny meziročně vzrostly v roce 2011 a v roce 2016, v ostatních letech ceny bytů v porovnání s předchozím rokem klesaly.

Graf 3.33 Indexy cen nemovitostí v Ústeckém kraji a ČR (roční průměr)

Doprava

Největší část silnic a dálnic procházela okresy Litoměřice a Louny.

Celková délka pozemních komunikací k 1. 1. 2018¹² na území Ústeckého kraje činila podle údajů Ředitelství silnic a dálnic České republiky 4 216,8 km. Největší část komunikací procházela okresem Litoměřice (22,8 %) a okresem Louny (22,1 %). Komunikace procházely zhruba 15 % území okresu Děčín a Chomutov, více než 9 % v okresech Teplice a Ústí nad Labem a nejméně (6,4 %) územím okresu Most.

Dálnice I. a II. třídy tvoří 2 % silniční sítě kraje.

Ve struktuře silniční sítě Ústeckého kraje převažovaly z 65 % silnice III. třídy, které slouží především k propojení obcí. Nejvyšší podíl tohoto typu komunikací evidovali v okrese Litoměřice (68 %). Ke spojení jednotlivých okresů jsou určeny silnice II. třídy, ty v roce 2017 tvořily 21,3 % veškerých komunikací a relativně nejvíce (více než 23 % místní sítě) se jich nacházelo v okresech Děčín a Louny. Pro dálkovou a mezinárodní dopravu slouží silnice I. třídy, jejich podíl v kraji dosáhl 11,6 %. Nejvíce se jich nacházelo v okrese Most, kde tvořily 23,4 % silniční sítě. Dálnice, které jsou určeny pro rychlou dálkovou a mezistátní dopravu, rozdělené na dálnice I. a II. třídy, představovaly celkem 2,1 % silniční sítě kraje. Nacházíme je jen na území okresů Ústí nad Labem (7,9 % silniční sítě okresu), Litoměřice (3,7 %), Chomutov (2 %), Louny (1 %) a Teplice (0,3 %).

Nejhustší silniční síť je v okresech Ústí nad Labem a Litoměřice.

Hustota silniční sítě v Ústeckém kraji 79,0 km na 100 km² území je třetí nejvyšší mezi kraji. Průměr České republiky (70,7 km na 100 km²) převyšuje o 8,3 km. Nejhustší silniční síť v rámci Ústeckého kraje vykazuje okres Ústí nad Labem (100,4 km na 100 km²) a okres Litoměřice (93,2 km na 100 km²). Naopak nejnižší hustotou silniční sítě se vyznačuje okres Most (57,8 km na 100 km²).

Nejvíce metrů silnic a dálnic připadá na obyvatele Kraje Vysočina a Jihočeského kraje....

Více než 90 metrů silnic a dálnic v přepočtu na 1 obyvatele se nachází v Kraji Vysočina (99,8 m) a v Jihočeském kraji (96,2 m). Nejnižší počet byl zaznamenán na obyvatele Hl. m. Prahy (0,7 m) a Moravskoslezského kraje (28,7 m). V Ústeckém kraji bylo v roce 2017 registrováno 51,4 m silnic a dálnic na obyvatele, což představovalo pátou nejnižší příčku mezi kraji.

...v Ústeckém kraji na obyvatele okresů Louny a Litoměřice.

Z pohledu jednotlivých okresů kraje připadlo nejvíce metrů silnic a dálnic na obyvatele okresů s nejvyšším počtem obcí – na okres Louny (107,9 m) a Litoměřice (80,5 m), nejméně pak na obyvatele okresu Most (23,9 m).

Cestovní ruch

Revize dat.

Na základě výsledků projektu Ministerstva pro místní rozvoj "Zkvalitnění informací o vybraných sektorech cestovního ruchu" byl aktualizován Registr hromadných ubytovacích zařízení ČSÚ a došlo k revizi dat o kapacitách i návštěvnosti za referenční roky 2012 a 2013; z toho důvodu nejsou údaje před rokem 2012 srovnatelné.

Počet ubytovacích zařízení za šest let poklesl ve všech krajích.

Na území Ústeckého kraje poskytovalo v roce 2017 ubytování celkem 466 subjektů¹³. Za posledních šest let se jejich počet snížil o 53, tj. o 10,2 %. Pokles jsme zaznamenali téměř ve všech okresech kraje, s výjimkou okresu Louny, kde došlo proti roku 2012 k nárůstu o 26,7 %. K poklesu došlo rovněž ve všech krajích,

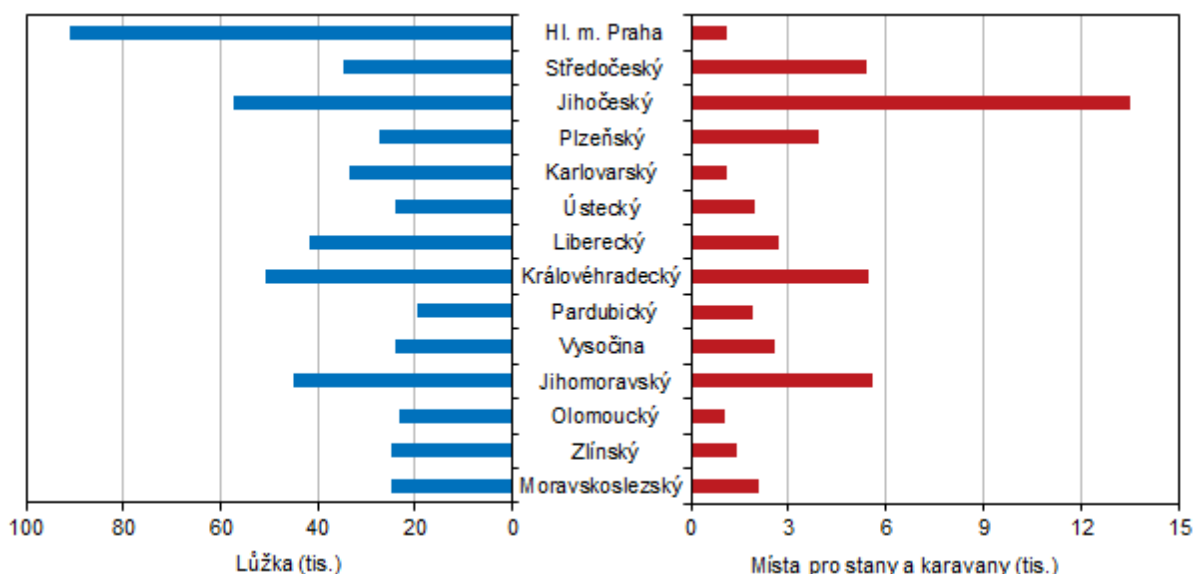
¹² Od 1. ledna roku 2016 došlo ke změně zákona o pozemních komunikacích. V důsledku tzv. nového pojetí dálniční sítě byla většina (přibližně 434 km) rychlostních silnic přeznačena na dálnice II. třídy a pouze dva úseky bývalých rychlostních komunikací (R35 Liberec – Ohrázenice a R63 Bystřany – Řehlovice) v délce cca 25 km nebyly zařazeny do kategorie dálnice a jsou nyní vedeny jako silnice I. třídy. Po tomto administrativním zásahu se délka dálniční sítě Česka zvýšila o 56 % na celkovou délku 1 210 km.

¹³ Zařízení s minimálně pěti pokoji a zároveň deseti lůžky sloužící pro účely cestovního ruchu, tj. poskytující přechodné ubytování hostům (včetně dětí) za účelem dovolené, zájezdu, lázeňské péče, služební cesty, školení, kursu, kongresu, symposia, pobytu dětí ve škole v přírodě, v letních a zimních táborech apod., provozovaná na komerčním principu právníky nebo fyzickými osobami.

nejvýrazněji se snížení projevilo ve Středočeském kraji, kde došlo k úbytku o 18,1 % zařízení, zhruba o 15 % méně zařízení než v roce 2012 vykazovaly kraje Plzeňský, Vysočina a Liberecký, pokles v Ústeckém kraji byl šestý nejvyšší.

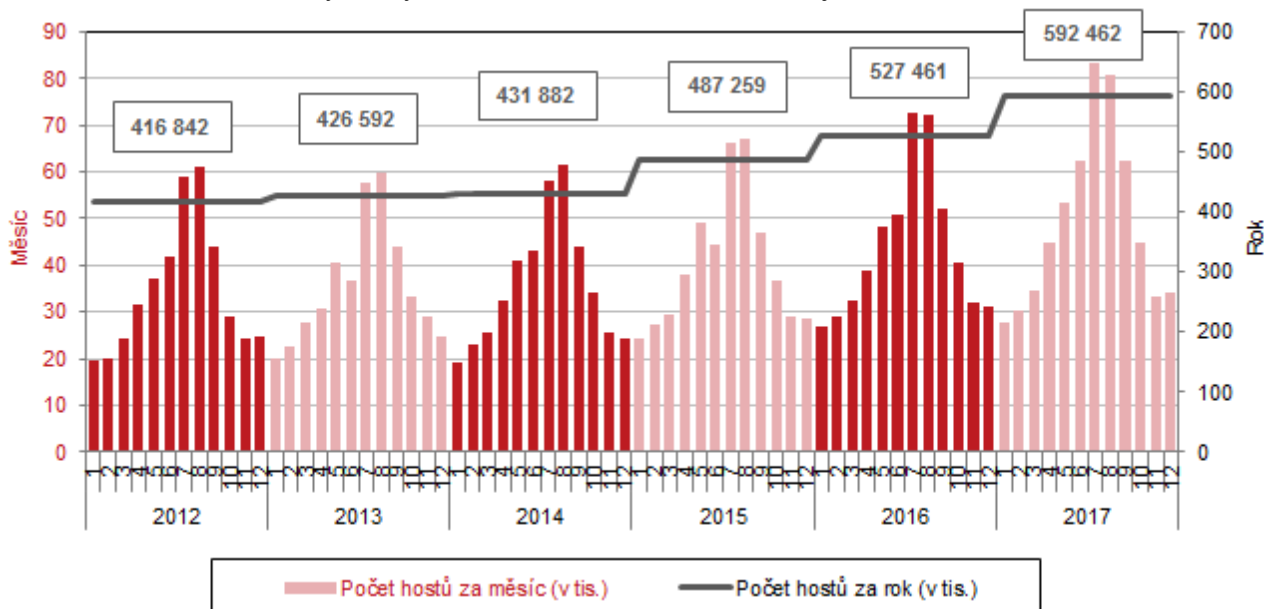
Graf 3.34 Kapacity hromadných ubytovacích zařízení podle krajů v roce 2017

Počet lůžek čtvrtý nejnižší a počet míst pro stany a karavany šestý nejnižší mezi kraji.

Ubytovací zařízení Ústeckého kraje nabízela v roce 2017 celkem 24 132 lůžek¹⁴. Z předchozího grafu vyplývá, že jejich počet byl mezi kraji čtvrtý nejnižší. Výrazně nejvyšší počet lůžek nabízí Hl. m. Praha, nejméně Pardubický kraj. Nejvyšší počet míst pro stany a karavany měl v loňském roce na svém území Jihočeský kraj, naproti tomu v Hl. m. Praze byl počet míst nejnižší. V Ústeckém kraji bylo celkem 1 984 míst pro stany a karavany, tento počet byl mezi kraji šestý nejnižší.

Graf 3.35 Hosté v hromadných ubytovacích zařízeních Ústeckého kraje

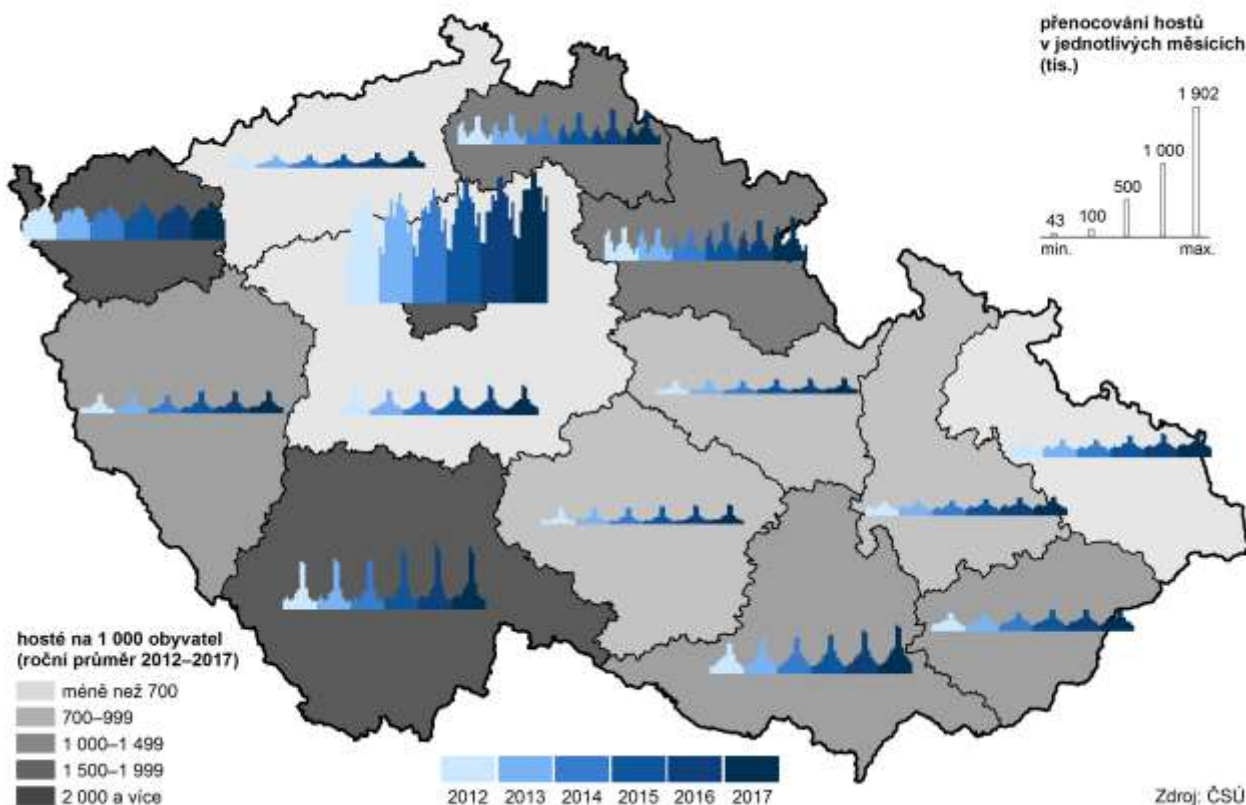
¹⁴ Jedná se o počet lůžek vyčleněných výhradně pro hosty (zahrnují se jen lůžka sloužící pro cestovní ruch a nezahrnují se příležitostná lůžka).

Pozitivní vývoj počtu hostů a počtu přenocování...

...v roce 2017 přicestovalo do kraje o 65 tisíc návštěvníků více než v předchozím roce.

Z pohledu počtu hostů a přenocování v hromadných ubytovacích zařízeních Ústeckého kraje je patrný pozitivní vývoj – mezi jednotlivými roky rostl jak počet hostů, kteří kraj navštívili, tak počet nocí, které v hromadných ubytovacích zařízeních kraje strávili. Za celý rok 2017 navštívilo Ústecký kraj celkem 592 462 hostů. Počet návštěvníků se proti stejnému období roku 2016 zvýšil o 12,3 %, podíleli se na něm jak zahraniční návštěvníci (+13,9 %), tak i domácí hosté (+11,5 %).

Hosté v hromadných ubytovacích zařízeních v krajích v letech 2012 až 2017

Roční průměr hostů na 1 tisíc obyvatel byl nejnižší mezi krají.

V letech 2012–2017 navštívilo hromadná ubytovací zařízení Ústeckého kraje ročně v průměru 583 osob v přepočtu na 1 tisíc obyvatel. V porovnání s ostatními krají byl tento počet nejnižší ze všech. Nejvíce návštěvníků (ročně zhruba 5,2 tisíc na tisíc obyvatel) přivítali v Hl. m. Praze.

Počet přenocování byl proti roku 2016 vyšší o 8,4 %.

V roce 2017 přenocovalo v ubytovacích zařízeních Ústeckého kraje celkem 1 561 tisíc hostů. Počet přenocování byl ve srovnání s rokem 2016 vyšší o 8,4 % a bylo to zásluhou jak domácích, tak zahraničních hostů. U zahraničních návštěvníků se prodloužila délka pobytu o 11,6 %, u domácích klientely se počet přenocování v krají meziročně zvýšil o 6,7 %.

Nejdéle v krají pobývali hosté z Ruska a Japonska.

Průměrná doba pobytu hostů v Ústeckém krají v roce 2017 činila 3,6 noci celkem, u domácích klientely a u zahraničních hostů byla mírně vyšší (3,7 noci). Nejdéle v krají v průměru pobývali hosté z Ruska (6,5 noci), hosté z Japonska (5,3 noci) a dále hosté ze Španělska (4,9 noci) a USA (4,0 noci).

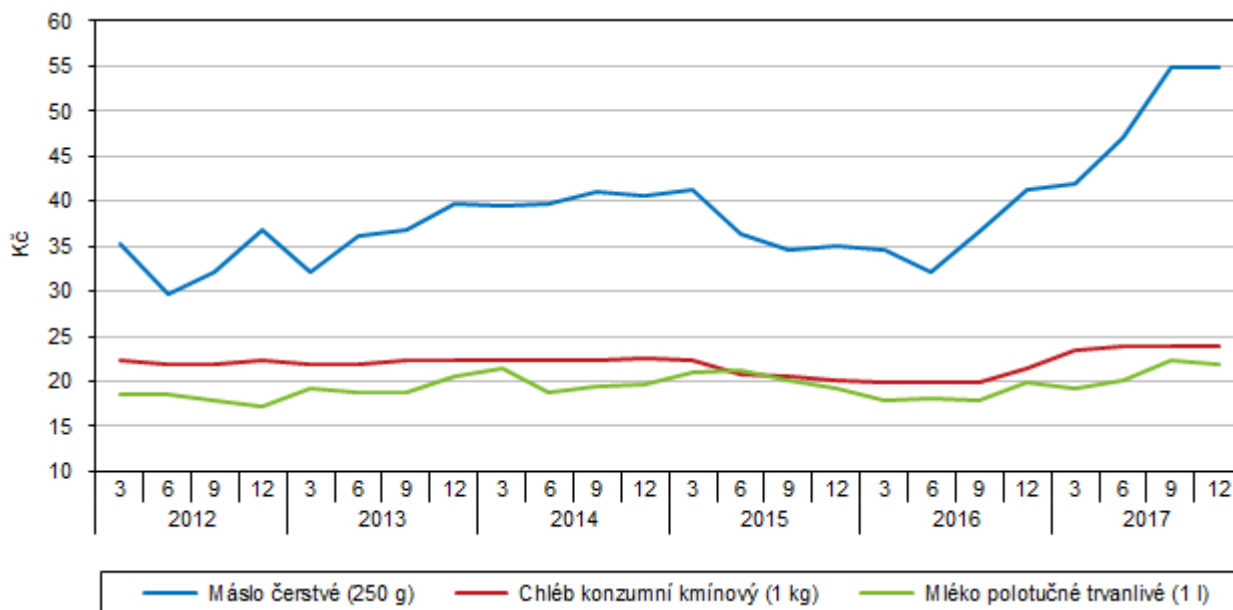

Ceny vybraných potravin

Spotřebitelské ceny v České republice v posledních dvou letech rostly.

Vývoj cenové hladiny vyjádřený indexem spotřebitelských cen není v regionálním členění v České republice publikován¹⁵. Přesto zde pro dokreslení základních tendencí ekonomického vývoje Ústeckého kraje uvádíme alespoň údaje České republiky jako celku. Meziroční míra inflace dosahovala v prosinci roku 2012 hodnoty 3,3 %, v letech 2013 až 2014 se její hodnota snižovala. V posledních dvou letech znovu postupně rostla. V roce 2017 na míru inflace (2,5 %) působil zejména růst cen potravin a nealkoholických nápojů (průměrný meziroční nárůst 5,2 %) a cen stravování a ubytování (meziročně vzrostly o 5,7 %). Z průměrné roční míry inflace, která odráží vývoj cenové hladiny, byl patrný i vývoj průměrných spotřebitelských cen jednotlivých druhů potravin.

Graf 3.36 Průměrné spotřebitelské ceny másla, chleba a mléka za vybrané měsíce v Ústeckém kraji

¹⁵ V regionálním členění jsou vydávány pouze průměrné ceny vybraných výrobků a služeb (viz Statistický bulletin Ústeckého kraje).

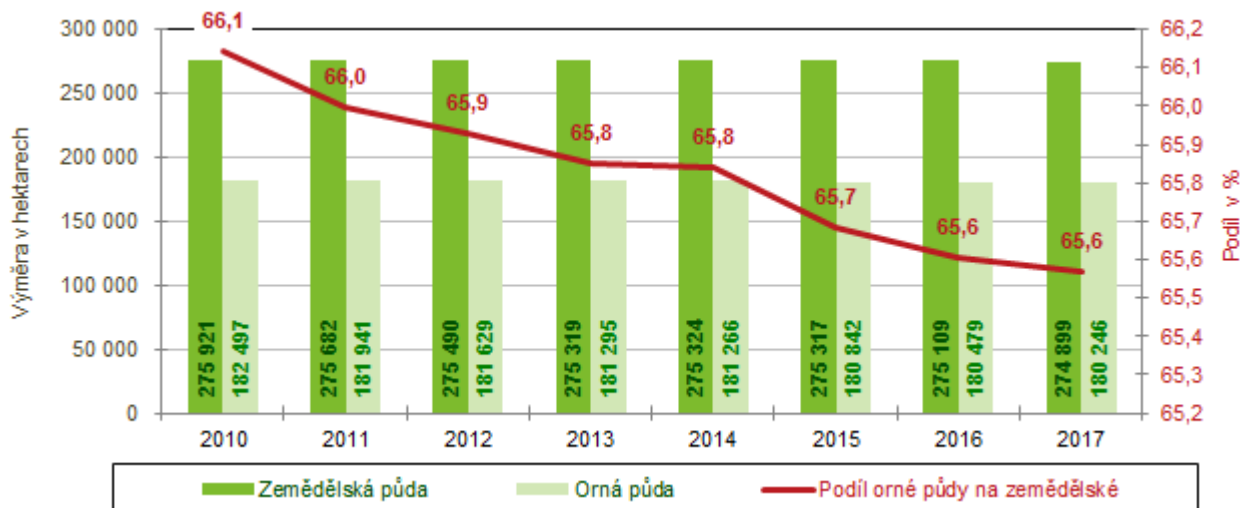
4. Životní prostředí

Půdní fond

Pokles podílu zemědělské půdy odpovídá republikovému trendu.

Ústecký kraj se rozkládá na 533,9 tisících hektarech, z toho v roce 2017 připadlo 51,5 % na zemědělskou půdu, to je sedmý nejvyšší podíl mezi kraji. Mírný pokles podílu zemědělské půdy je trvalým a dlouhodobým jevem, který odpovídá celorepublikovému trendu.

Graf 4.1 Výměra zemědělské a orné půdy v Ústeckém kraji

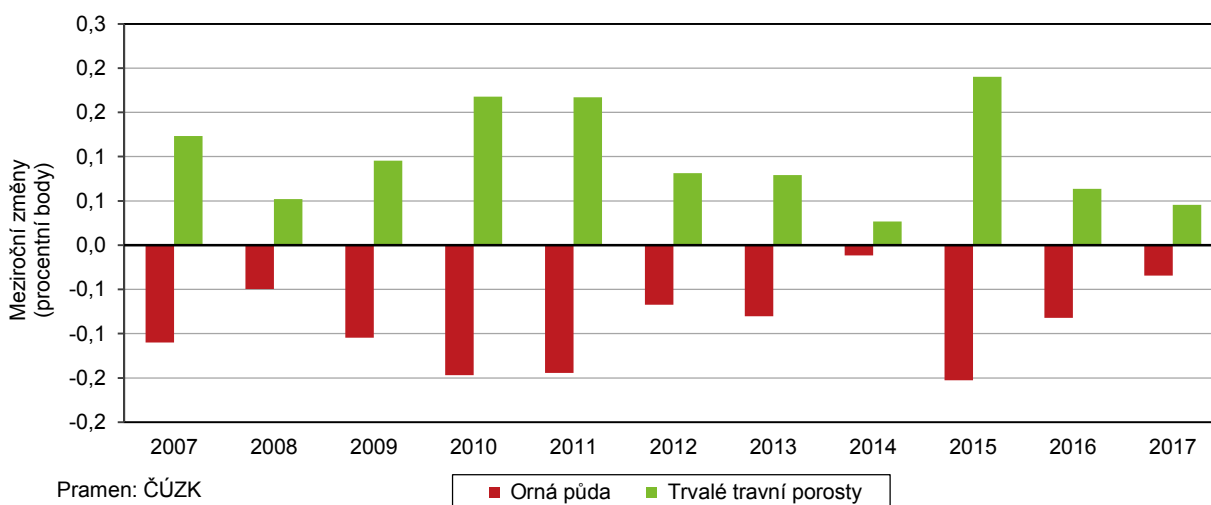

Nejvýraznější nárůst TTP byl v okrese Louny

Hlavní příčinou je dlouhodobý úbytek orné půdy, a to zejména ve prospěch trvalých travních ploch. Mezi roky 2017 a 2012 se zvýšila výměra trvalých travních porostů v kraji o 1,3 %. Nejvýraznější nárůst trvalých travních porostů za posledních pět let se projevil v okrese Louny (o 2,6 %), dále v okresech Děčín a Ústí nad Labem, u obou téměř o 2 %. Stupeň zornění (podíl orné půdy z půdy zemědělské) v Ústeckém kraji postupně klesal, ale v posledních dvou letech se ustálil na 65,6 % a byl šestý nejnižší mezi kraji. Nejvyšší podíl orné půdy na zemědělské je z pohledu jednotlivých okresů nejvyšší na Lounsku (83,7 %) a na Litoměřicku (81,7 %), tedy v okresech s nejrozšířenějším zemědělstvím. Naproti tomu pouze 26% zornění vykazují okresy Děčín a Ústí nad Labem.

.....nejvyšší stupeň zornění je v okresech Litoměřice a Louny.

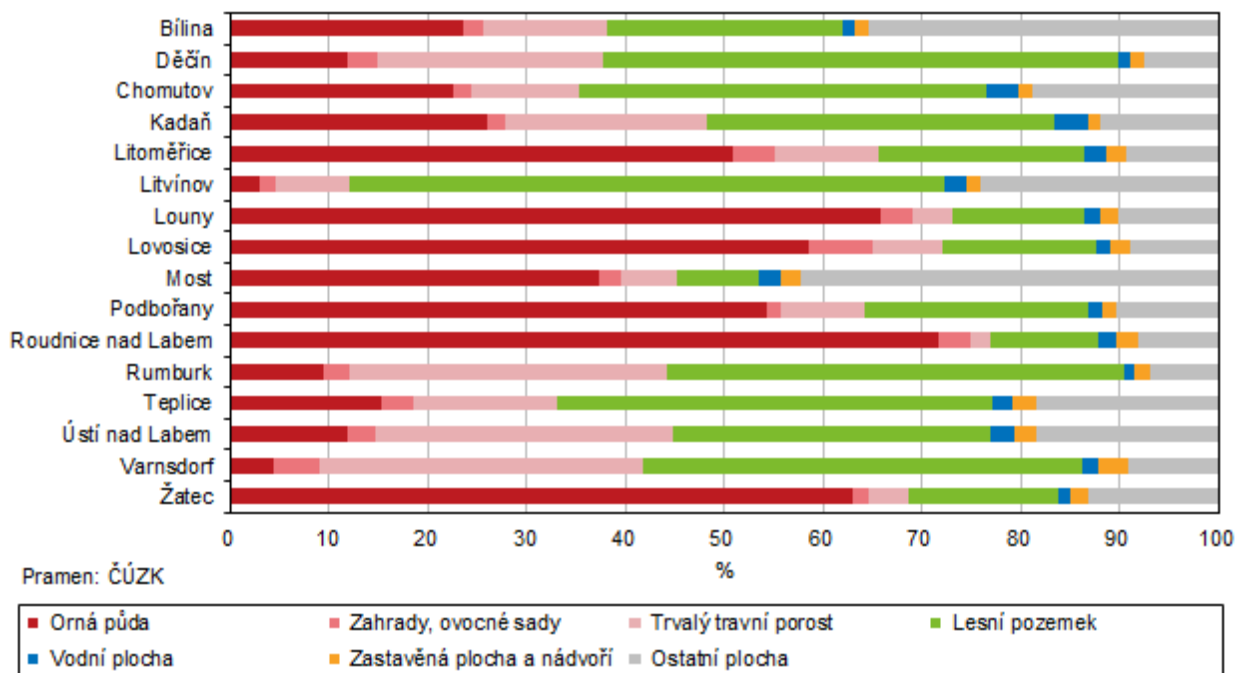
Graf 4.2 Meziroční změny podílů orné půdy a trvalých travních porostů na zemědělské půdě v Ústeckém kraji

Rozšiřují se lesní a vodní plochy.

Ve struktuře půdního fondu se příznivě projevuje zalesňování ve všech okresech kraje, mezi roky 2012 až 2017 se nejvýznamněji projevilo v okresech Louny a Teplice (navýšení o 1,9 resp. 1,1 %). Pokles orné půdy rovněž ovlivnilo rozšíření vodních ploch v okrese Teplice o 2,6 %, v okrese Louny o 2 % a v okrese Chomutov o 1,1 %.

Graf 4.3 Struktura půdy ve správních obvodech ORP Ústeckého kraje k 31. 12. 2017

Chráněná území

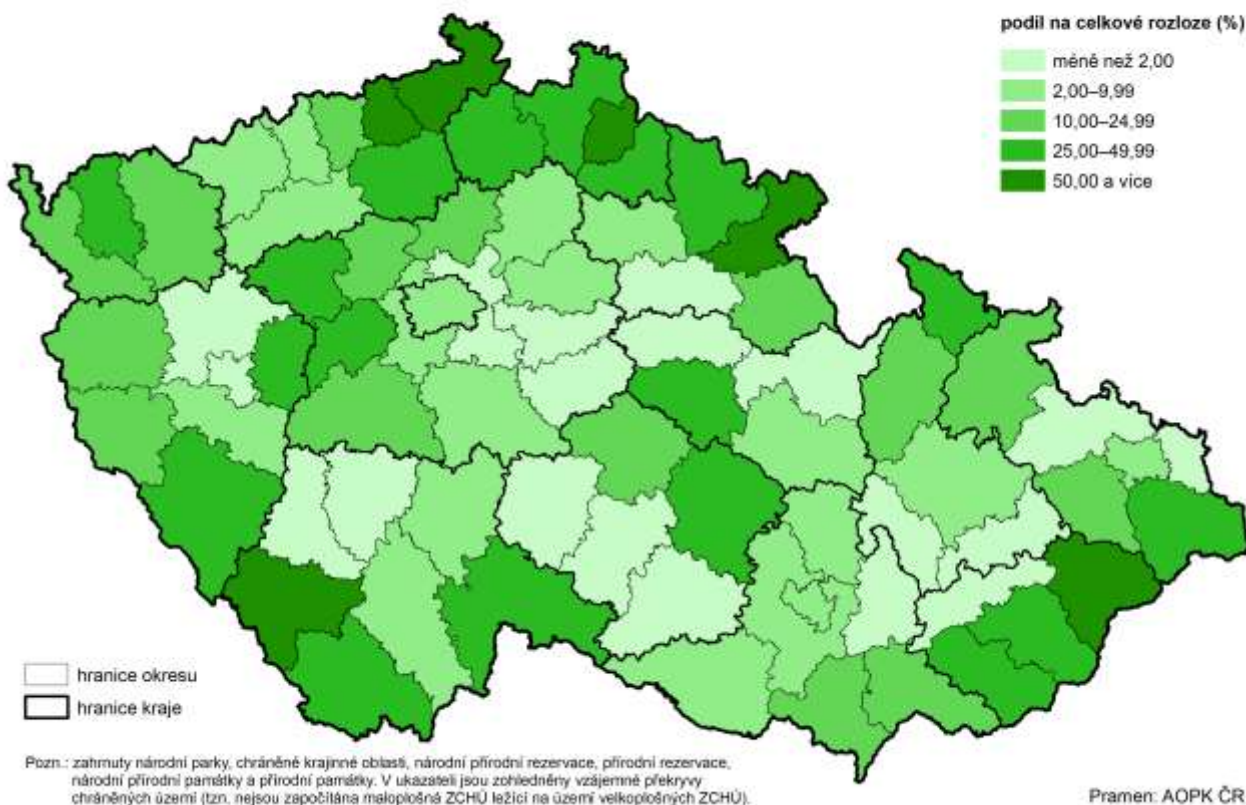
Více než 28 % území kraje zaujímají plochy chráněných území.

Na území Ústeckého kraje se k 31. 12. 2017 rozkládalo 1 482 km² ploch chráněných území. V porovnání s ostatními kraji se jedná o druhou největší plochu po Jihočeském kraji. Z celkového území kraje připadá na zvláště chráněná území 28,1 %. Tento podíl je třetí nejvyšší po Libereckém kraji a Zlínském kraji. Největší plochu chráněných území představují chráněné krajinné oblasti (České Středohoří, Kokořínsko – Máchův kraj, Labské pískovce a Lužické hory). Na národní park České Švýcarsko připadá více než 79 km² a maloplošná zvláště chráněná území v počtu 175 zaujímají 93 km².

Více než tři čtvrtiny plochy okresu Děčín pokrývají chráněná území.

Nejvyšší podíl chráněných území na rozloze okresu se v roce 2017 nacházel na okrese Děčín (75,2 %), druhý nejvyšší byl na okrese Ústí nad Labem (57,5 %) a třetí na okrese Litoměřice (32,1 %). Naproti tomu nejméně se na území okresu podílí chráněná území v okrese Chomutov (5,6 %) a v okrese Most (6,5 %).

Zvláště chráněná území v okresech k 31. 12. 2017

V kraji se nachází celkem 114 území v soustavě Natura 2000.

V Ústeckém kraji se v roce 2017 nacházelo 114 území chráněných soustavou Natura 2000, která tvoří dva typy území – 5 ptačích oblastí (Doupovské hory, vodní nádrž Nechanice, Novodomské rašeliníště – Kovářská, východní Krušné hory a Labské pískovce) s rozlohou 842 km² a 109 evropsky významných lokalit (např. Labské údolí, České Švýcarsko, Královomlýnský rybník, Horní Kamenice, Jílové u Děčína – škola, Libouchecké bučiny, Olšovský potok), rozkládajících se na ploše 553 km².

Ptačí oblasti

Evropsky významné lokality

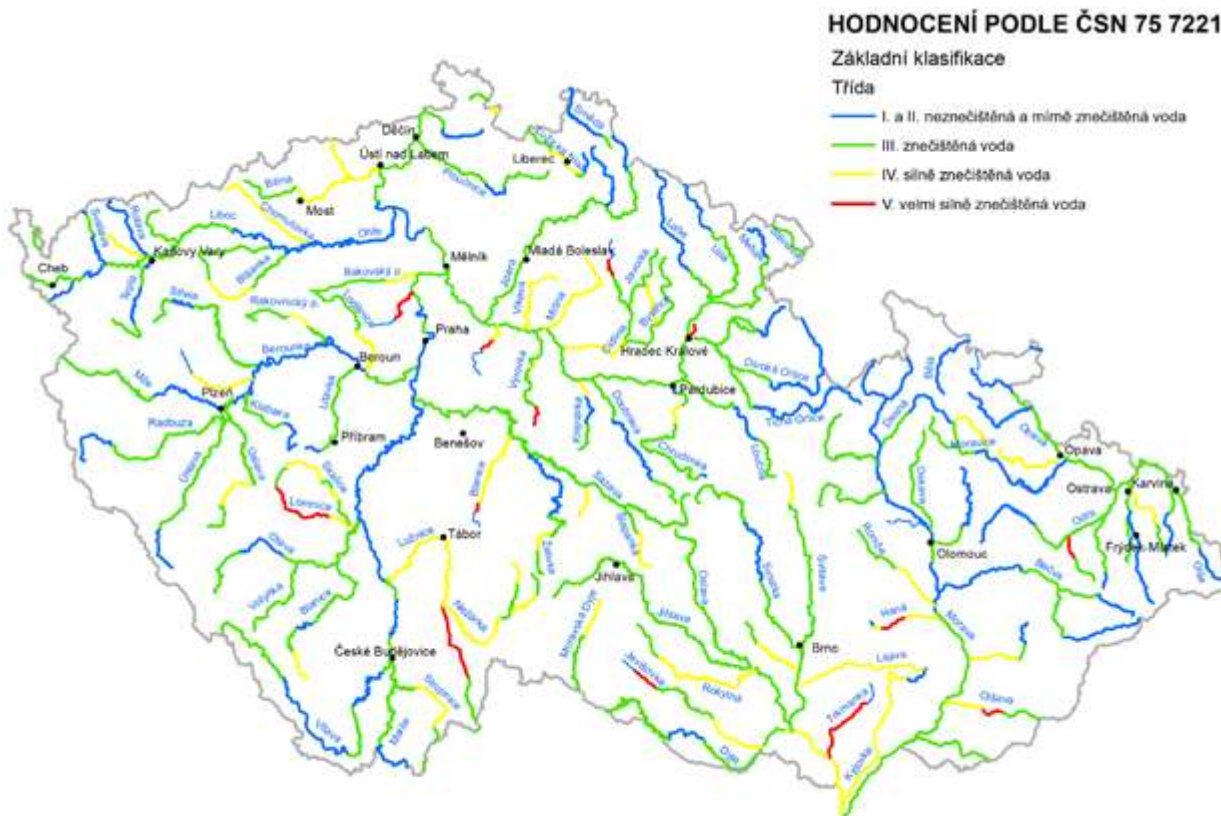
Kvalita povrchových vod se dlouhodobě zlepšila.

Kvalita povrchových vod se z dlouhodobého hlediska (stejně jako v celé ČR) významně zlepšila. Přesto v kraji zůstávají podle dat za rok 2016 a 2017 úseky toků, kde znečištění dosahuje vyšší třídy. Nejvíce znečištěným tokem byla Chomutovka, Bílina od Ústí nad Labem do Mostu a dále část řeky Blšanky.

Jakost vody v tocích ČR, 2016 až 2017

Pramen: VÚV TGM, v. i. v, z podkladů s. p. Povodí a ČHMÚ

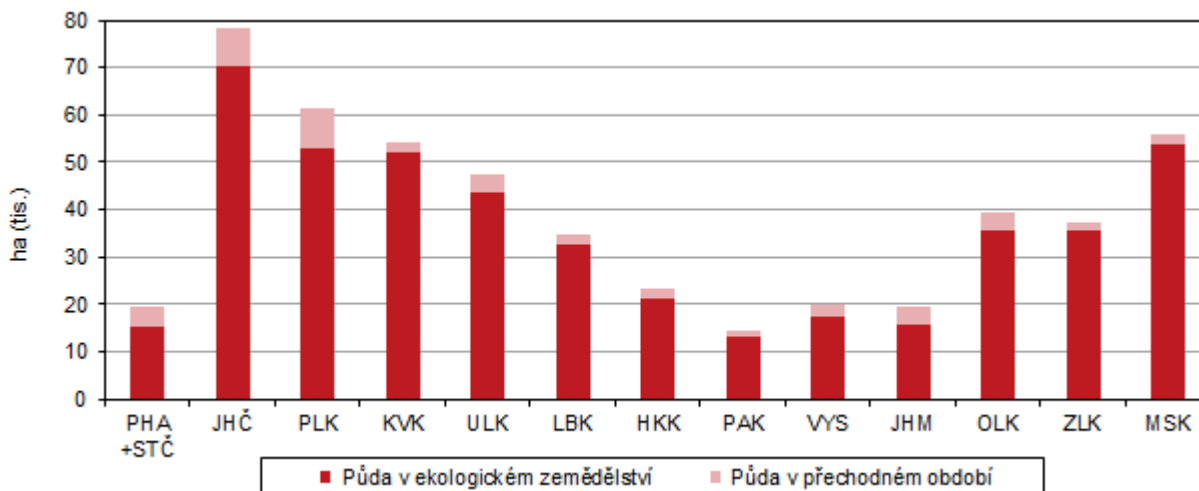

Ekologické zemědělství

Výměra ekologicky obhospodařované půdy se zvyšuje.

Tredem současné doby je rozšiřování ploch ekologicky obhospodařované půdy. V roce 2017 dosáhla obhospodařovaná půda na ekologických principech v Ústeckém kraji 43,6 tisíc hektarů a další 4 tisíce hektarů ploch se nacházelo ve fázi přechodného období. Celkem bylo ekologické zemědělství v kraji provozováno na 17,3 % zemědělské půdy. Tento podíl byl pátý nejvyšší mezi kraji. Nejvyšší podíl zaujímaly plochy s ekologickým zemědělstvím v Karlovarském kraji (43,9 %), naproti tomu nejnižší vykazuje Hl. m. Praha. Na republikové výměře ekologicky obhospodařované půdy se kraj podílel 9,4 %.

Graf 4.4 Výměra půdy v ekologickém zemědělství podle krajů k 31. 12. 2017

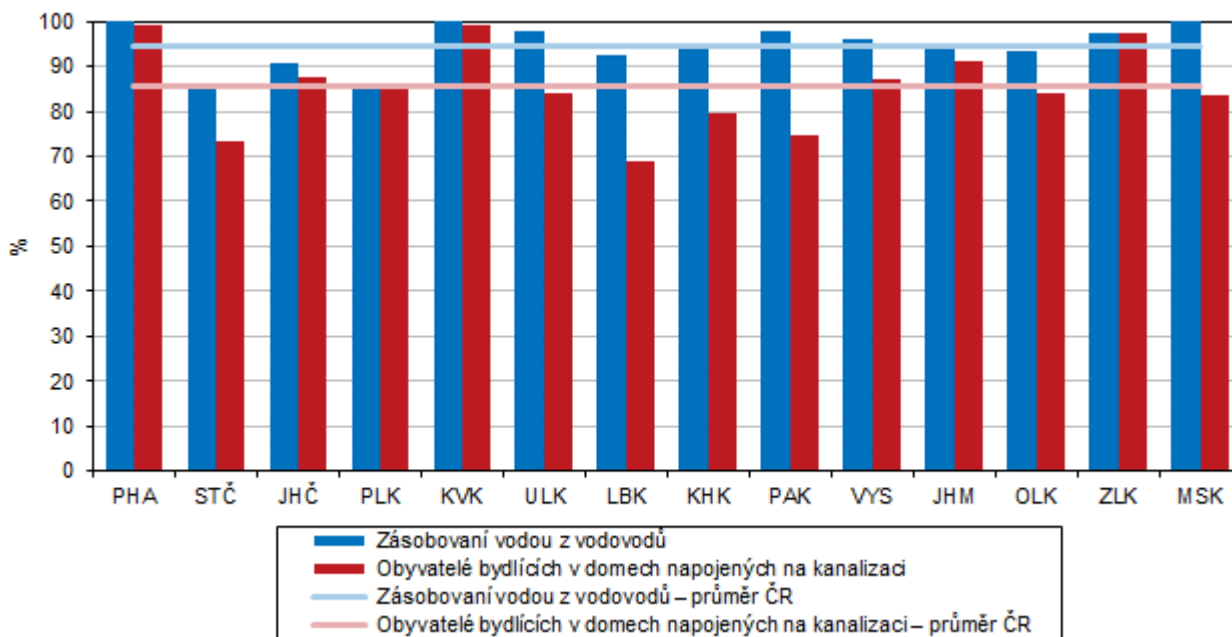

Vodovody a kanalizace

Podíl obyvatel zásobovaných vodou se zvýšil.

V roce 2017 bylo v Ústeckém kraji zásobováno vodou z vodovodů více než 802,7 tisíc obyvatel, tj. téměř o 9 tisíc více než v roce 2012. Podíl obyvatel zásobovaných vodou z vodovodu se zvýšil z 96 % v roce 2012 na 97,8 % v roce 2017, tj. o 1,8 p. b. V porovnání s ostatními kraji byl podíl obyvatel zásobovaných vodou v kraji třetí nejvyšší po Praze a Karlovarském kraji, kde je vodou zásobených 100 % obyvatel a po Moravskoslezském kraji s 99,9 %.

Graf 4.5 Podíl obyvatel zásobovaných vodou a napojených na kanalizaci pro veřejnou potřebu podle krajů v roce 2017

Výroba vody v kraji se zvýšila...

V roce 2017 se oproti předchozímu roku výroba vody zvýšila. Objem vyrobené pitné vody z vodovodů pro veřejnou potřebu v roce 2017 dosáhl v Ústeckém kraji 49 981 tis. m³ a v porovnání s rokem 2016 vzrostl o 916 tis. m³, tj. o 1,9 %. Naproti tomu pokleslo množství fakturované pitné vody celkem (36 763 tis. m³) o 285 tis. m³ (o 0,8 %) i množství fakturované vody pro domácnosti, které odebraly 26 245 tis. m³, což bylo o 233 tis. m³ vody (o 0,9 %) méně než v předchozím roce. Objem fakturované pitné vody domácnostem meziročně poklesl kromě Ústeckého kraje ještě ve dvou krajích – Libereckém a Moravskoslezském, v ostatních krajích došlo k meziročnímu nárůstu.

...množství fakturované vody celkem i pro domácnosti pokleslo.

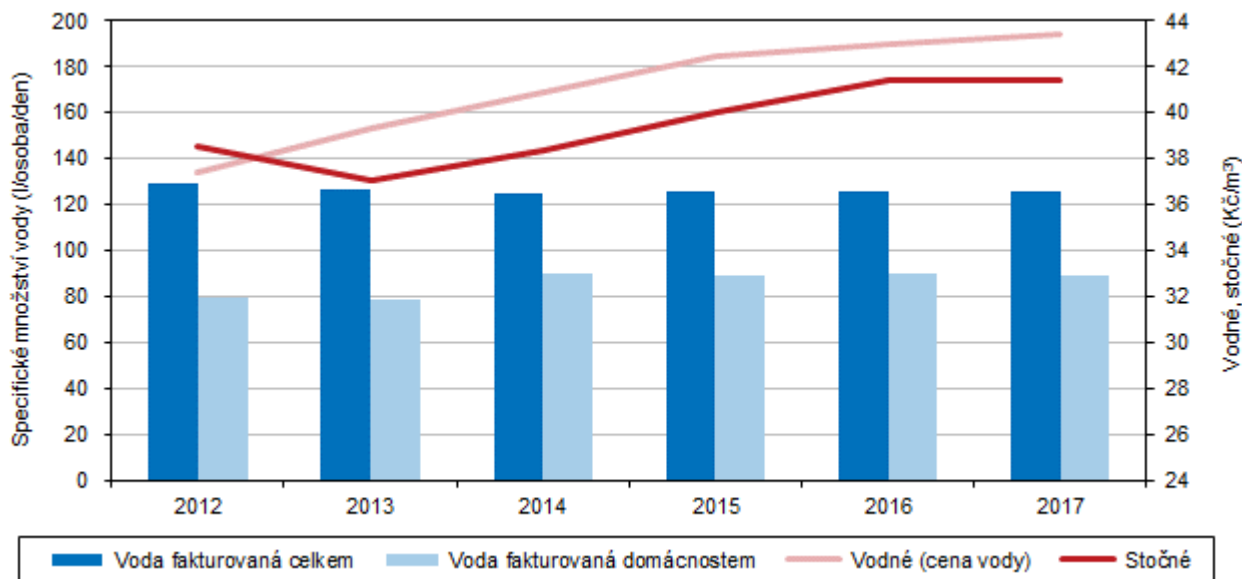
Spotřeba vody v domácnostech na osobu a den byla třetí nejvyšší v ČR.

Množství fakturované vody na počet obyvatel zásobovaných vodou z vodovodů nebo-li specifické množství vody fakturované celkem, dosáhlo v roce 2017 v Ústeckém kraji 125,5 litrů na osobu a den a v porovnání s předchozím rokem se snížilo o 0,7 litru (o 0,6 %). Pokles jsme zaznamenali ještě v dalších třech krajích – Středočeském, Pardubickém a Moravskoslezském. V ostatních krajích došlo k meziročnímu nárůstu. Mezi roky 2016 a 2017 pokleslo v Ústeckém kraji i množství fakturované vody domácnostem, a to o 0,6 litru (o 0,7 %), v roce 2017 dosáhlo v kraji 89,6 litru na osobu a den. K meziročnímu poklesu došlo celkem ve čtyřech ze čtrnácti krajů (kromě Ústeckého ještě ve Středočeském, Jihočeském a Moravskoslezském kraji). V Ústeckém kraji byl pokles druhý nejnižší po Jihočeském kraji. Na osobu a den evidují nejvyšší spotřebu vody v domácnostech v Hl. m. Praze (109,3 litrů), v Jihomoravském kraji (92,9 litru) a třetí nejvyšší v Ústeckém kraji.

Naproti tomu nejnižší spotřebu - méně než 80 litrů na osobu a den - vykázaly domácnosti ve Zlínském a v Pardubickém kraji a v Kraji Vysočina.

Graf 4.6 Specifické množství fakturované vody, vodné a stočné v Ústeckém kraji

Cena vody je dlouhodobě nejvyšší v ČR.

Cena vody (bez DPH) tedy průměrná cena za 1 m³ fakturované pitné vody se od roku 2012 v Ústeckém kraji zvýšila o 5,90 Kč - z 37,40 Kč na 43,40 Kč za m³. Proti průměru celé republiky byla cena vody v loňském roce v kraji vyšší o 6,20 Kč. Od roku 2008 zaplatí v průměru obyvatelé Ústeckého kraje za 1 m³ vody nejvíce v České republice.

Podíl obyvatel napojených na kanalizaci vzrostl, stejně jako podíl obyvatel s koncovou ČOV.

Podíl obyvatel bydlících v domech napojených na kanalizaci meziročně vzrostl o 0,4 p. b. na 84,0 %, proti roku 2012 se zvýšil o 3,3 p. b. Celkový počet obyvatel bydlících v domech napojených na kanalizaci v kraji byl 689,3 tisíc, z toho bylo 98,8 % (680,9 tisíc obyvatel) napojeno na čistírnu odpadních vod. Podíl obyvatel v domech napojených na čistírnu odpadních vod z celkového počtu obyvatel napojených na kanalizaci byl v mezikrajovém srovnání čtvrtý nejvyšší. Stoprocentní pokrytí mělo Hl. město Praha, následovaly kraje Středočeský a Karlovarský. Republikový průměr (96,3 %) byl v kraji překročen o 2,5 p. b. Podíl osob napojených na kanalizaci s koncovou ČOV v přepočtu na střední stav obyvatel se meziročně zvýšil o 0,4 p. b., z 82,6 % v roce 2016 na 83,0 % v loňském roce, proti roku 2012 představovalo zvýšení 3,8 p. b.

Objem vypouštěné odpadní vody do kanalizace i podíl čištěných odpadních vod byl zhruba stejný jako v roce 2016.

Množství vypouštěné odpadní vody do kanalizace (bez zpoplatněných srážkových vod) v Ústeckém kraji dosáhlo v roce 2017 celkem 29 472 tis. m³ a zůstalo tak zhruba na úrovni roku 2016. Podíl čištěných odpadních vod na objemu vypouštěných odpadních vod do kanalizace (bez zpoplatněných srážkových vod) představoval 97,7 % a byl stejný jako v roce 2016. Proti průměru celé ČR (97,5 %) byl vyšší o 0,2 p. b.

I cena stočného se dvouhodobě zvyšuje.

Cena stočného (bez DPH) čili průměrná cena za 1 m³ odváděných odpadních vod dosáhla v roce 2017 v Ústeckém kraji hodnoty 41,40 Kč za m³. Od roku 2012 cena stočného v kraji vzrostla o 7,5 %, tj. o nárůst o 2,90 Kč. V porovnání s rokem 2016 byla cena stočného v kraji stejná. Průměr za celou ČR (32,80 Kč za m³) byl v kraji překročen o 8,60 Kč. V mezikrajovém srovnání je cena stočného v Ústeckém kraji od roku 2008 druhá nejvyšší po kraji Libereckém.

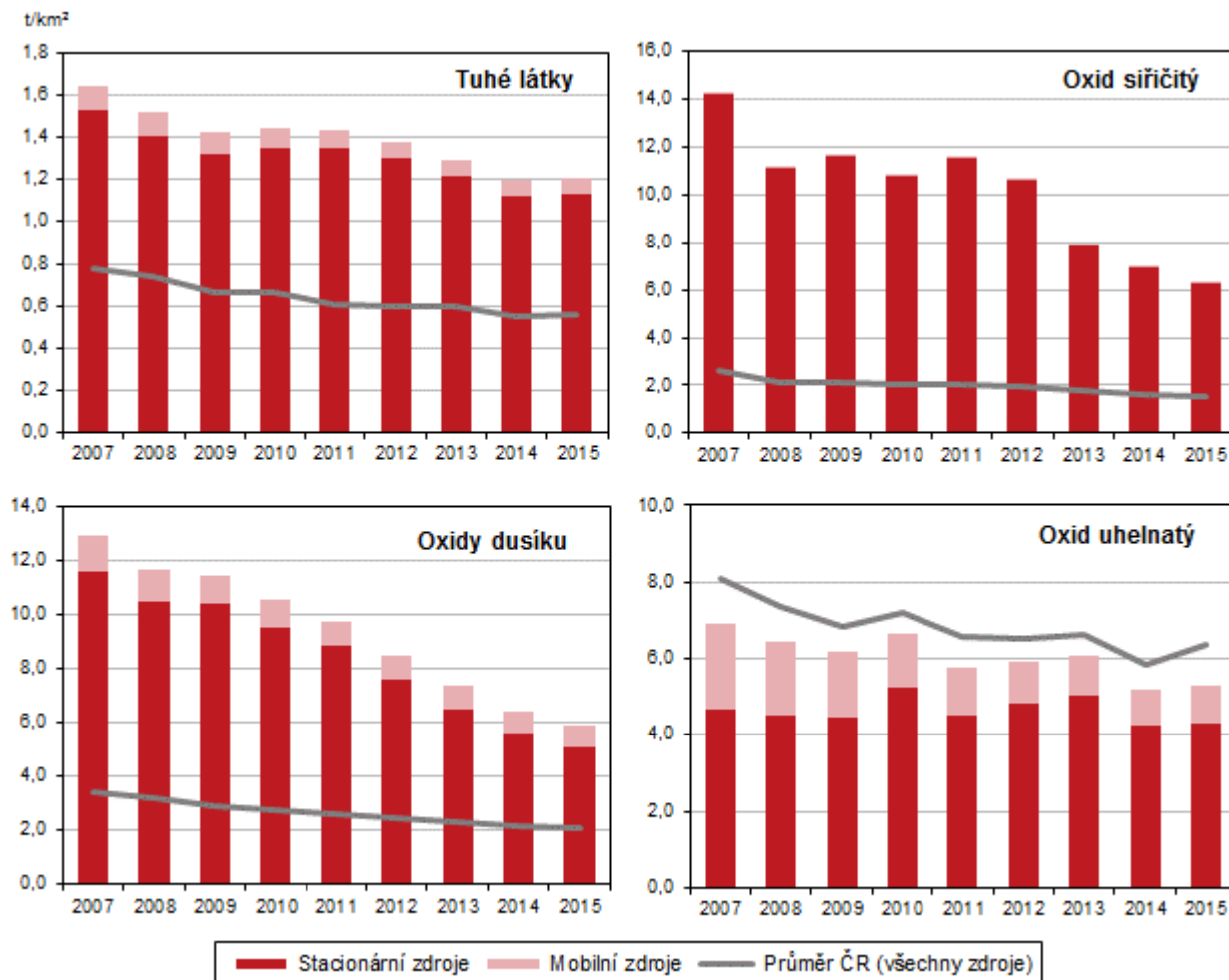
Emise

Metodické změny.

Vzhledem k tomu, že Český hydrometeorologický ústav je aktuálně nucen přejít na jednotnou metodiku EUROSTATU, není v současné době k dispozici bilance za rok 2016, proto budeme pracovat s posledními dostupnými daty, a to za rok 2015. Pro ně je platné, že ČHMÚ provedl v roce 2014 přepočítání celé časové řady od roku 2000 z důvodu nové struktury stacionárních zdrojů. Od roku 2015 jsou navíc součástí emisí vykazovaných na úrovni krajů rovněž emise z přemísťujících se zdrojů (např. zařízení na recyklaci stavebních odpadů a asfaltových směsí, štěpkovače dřeva, dieselagregáty pro lokální zajištění elektrické energie apod.).

Graf 4.7 Měrné emise základních znečišťujících látek podle zdroje znečištění v Ústeckém kraji

Pramen: ČHMÚ

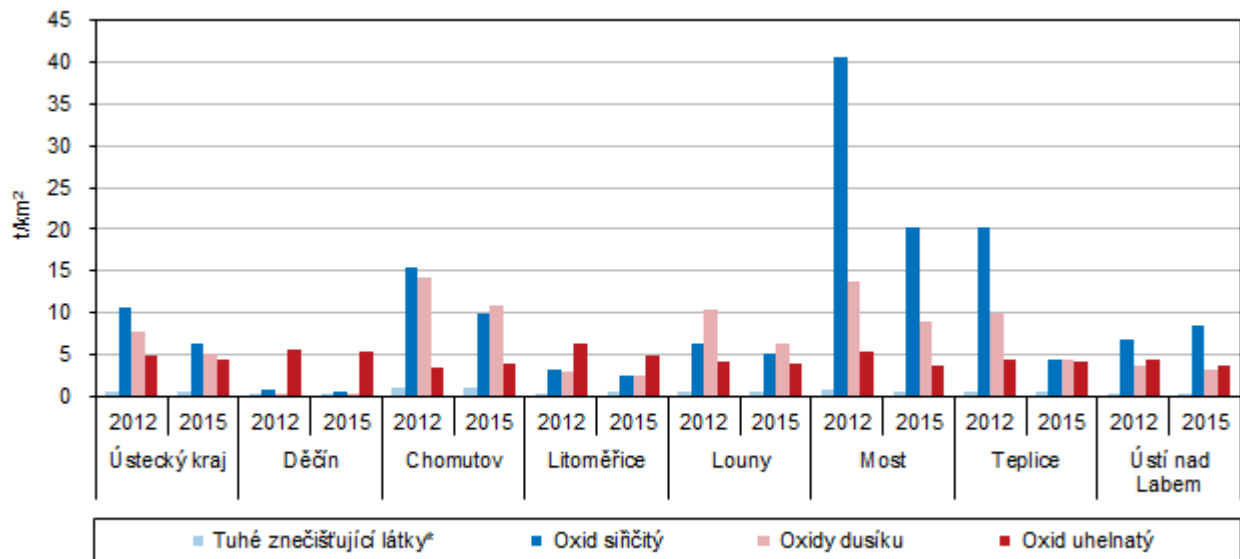
I přes zlepšení vykazuje Ústecký kraj dlouhodobě nejvyšší hodnoty u většiny emisí s výjimkou oxidu uhelnatého.

Měrné emise znečišťujících látek (REZZO 1–4) se v Ústeckém kraji v porovnání s výchozím rokem 2012 snížily - u tuhých látek o 12,6 %, u oxidu siřičitého o 41,1 %, u oxidů dusíku o 30,8 % a u oxidu uhelnatého o 10,6 %. Ve většině případů se jednalo o pokles jak u stacionárních zdrojů (REZZO 1–3), tak u mobilních zdrojů (REZZO 4). Výjimkou byly pouze emise z mobilních zdrojů u oxidu siřičitého, kde došlo ke zhoršení. V porovnání s ostatními kraji dosahuje Ústecký kraj u oxidu siřičitého dlouhodobě nejvyšší hodnoty a průměr ČR převyšoval v roce 2015 zhruba 4krát. Druhou nejvyšší hodnotu (po Hl. m. Praze) mezi kraji vykazuje Ústecký kraj u tuhých znečišťujících látek a u oxidu dusíku. Republikový průměr je v Ústeckém kraji překračován u většiny druhů emisí s výjimkou oxidu uhelnatého.

Graf 4.8 Měrné emise znečišťujících látek ze stacionárních zdrojů v okresech Ústeckého kraje

Pramen: ČHMÚ

* nezahrnují emise TZL, NH₃ a VOC ze stavebních činností, chovů hosp. zvířat, aplikace min. hnojiv a nesledovaných zdrojů použití rozpouštědel

Situace v okresech Ústeckého kraje.

Z územního hlediska lze konstatovat, že emisemi jsou nejhůře postižena území nejbližší stacionárním zdrojům znečištění; v kraji se to nejvíce dotýká okresů Chomutov, Most a Teplice, kde se nacházejí největší zpracovatelé těžných nerostných surovin (elektrárny, hutní a chemický průmysl). Průměrné hodnoty Ústeckého kraje v roce 2015 byly u tuhých emisí překročeny pouze v okrese Chomutov. Více než třikrát vyšší byly hodnoty oxidu siřičitého v okrese Most, 1,5krát vyšší byly v okrese Chomutov a nad krajským průměrem byly i v okrese Ústí nad Labem. U oxidů dusíku byly krajské hodnoty překročeny ve třech okresech - v Chomutově, v Mostě a v Lounech. Nejvyšší hodnoty vidíme u oxidu uhelnatého, průměr byl překročen ve dvou okresech - v Děčíně a v Litoměřicích.

Hodnoty republikového průměru byly v roce 2015 překročeny u většiny okresů a u většiny emisí. Výjimkou byl okres Děčín, který obstál z hlediska produkovaných emisí na km² v porovnání s průměrem ČR u oxidu siřičitého a oxidů dusíku. Nižší znečištění u oxidu uhelnatého vidíme u většiny okresů s výjimkou okresu Děčín, kde byla stejná hodnota jako průměr.

Odpady

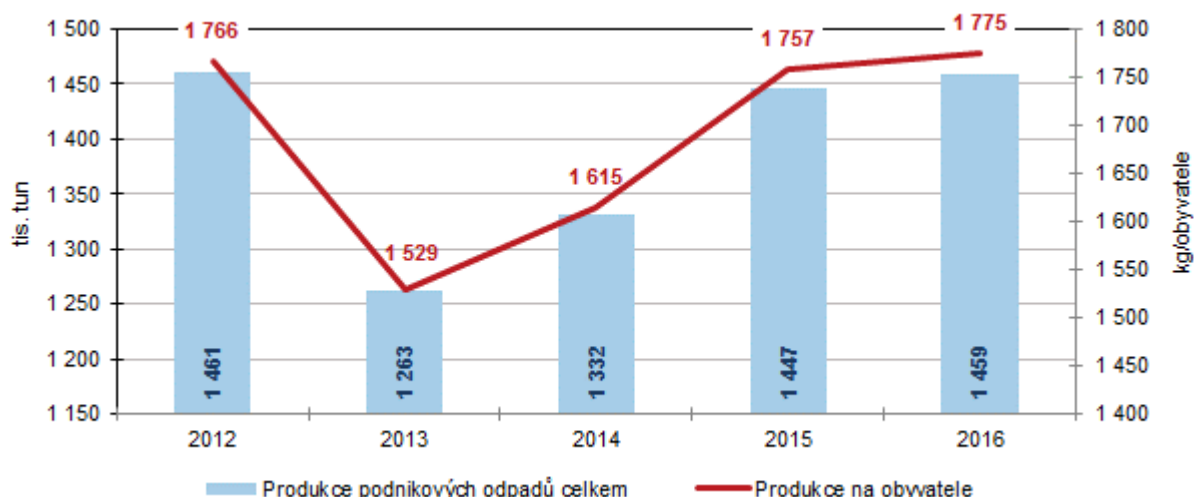
Množství vyprodukovaného odpadu podniky v kraji bylo sedmé nejvyšší v ČR.

Podniky v Ústeckém kraji vyprodukovaly v roce 2016 v Ústeckém kraji celkem 1 459,5 tisíc tun odpadu, oproti předchozímu roku se tento objem zvýšil o 0,9 %, tj. o 12,7 tis. tun. Na 1 obyvatele kraje bylo v roce 2016 vyprodukováno 1 775 kg, proti předchozímu to bylo o 18 kg (o 0,5 %) na obyvatele více.

Ve struktuře odpadů podle činnosti má rozhodující podíl stavebnictví.

Z pohledu struktury odpadů podle odvětví, ve kterých vznikají, připadá v posledních letech nejvýznamnější podíl z podnikových odpadů v kraji na stavebnictví, v roce 2016 na něj připadala dokonce více než polovina (53,9 %) z celku, i když proti roku 2015 tento podíl o 4,1 p. b. poklesl. Dalším podstatným zdrojem produkce odpadů je zpracovatelský průmysl, který v roce 2016 představoval 27,5 % a proti předchozímu roku vzrostl o 2,4 p. b. Třetí v pořadí bylo zásobování vodou; činnosti související s odpadními vodami, odpady a sanacemi. Její produkce zaujímala 14,4 % z celkové produkce podnikových odpadů v roce 2016.

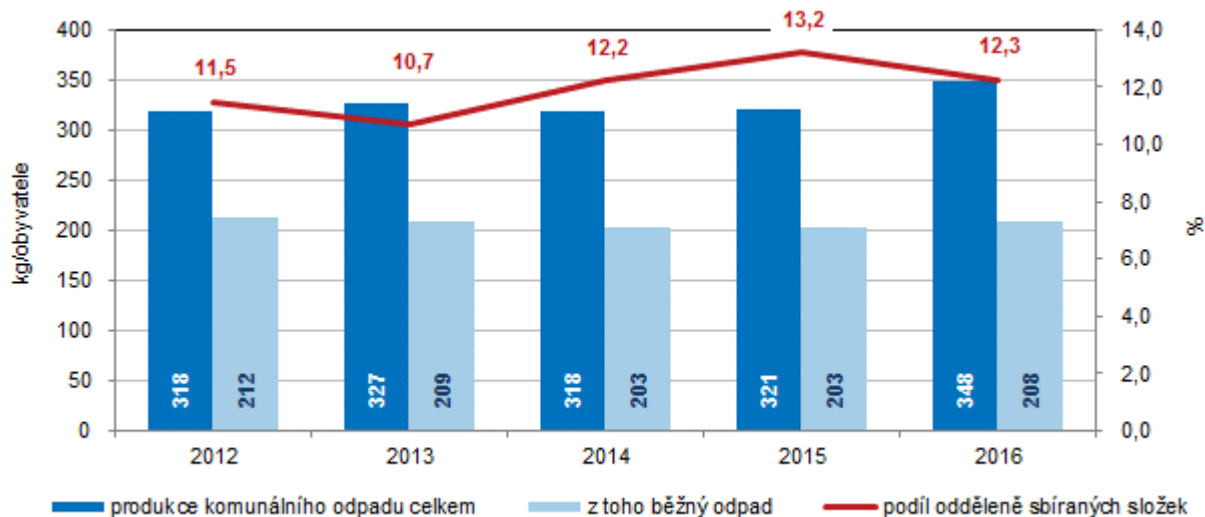
Graf 4.9 Produkce podnikových odpadů podle místa podniku v Ústeckém kraji

Komunální odpad na obyvatele v kraji byl pátý nejvyšší mezi kraji.

V roce 2016 bylo v Ústeckém kraji vyprodukováno celkem 285,9 tisíc tun komunálního odpadu. Proti předchozímu roku došlo k nárůstu o více než 21,5 tisíc tun (o 8,1 %), proti roku 2012 se tento objem zvýšil o 8,5 % (o 22,4 tis. tun). V přepočtu na 1 obyvatele kraje bylo v roce 2016 vyprodukováno 348 kg za rok, což znamenalo meziroční nárůst o 8,3 %. Proti roku 2012 produkce komunálního odpadu na obyvatele vzrostla o 9,2 %. S výjimkou let 2010 a 2011, kdy se množství komunálního odpadu na obyvatele dostalo pod republikovou úroveň (o 10 a 0,4 kg na obyvatele), dlouhodobě převyšuje republikový průměr. V mezikrajovém srovnání byla v roce 2016 produkce na obyvatele v Ústeckém kraji pátá nejvyšší.

Graf 4.10 Produkce komunálního odpadu v Ústeckém kraji

Nejvýznamnější složku komunálního odpadu tvoří běžný svoz.

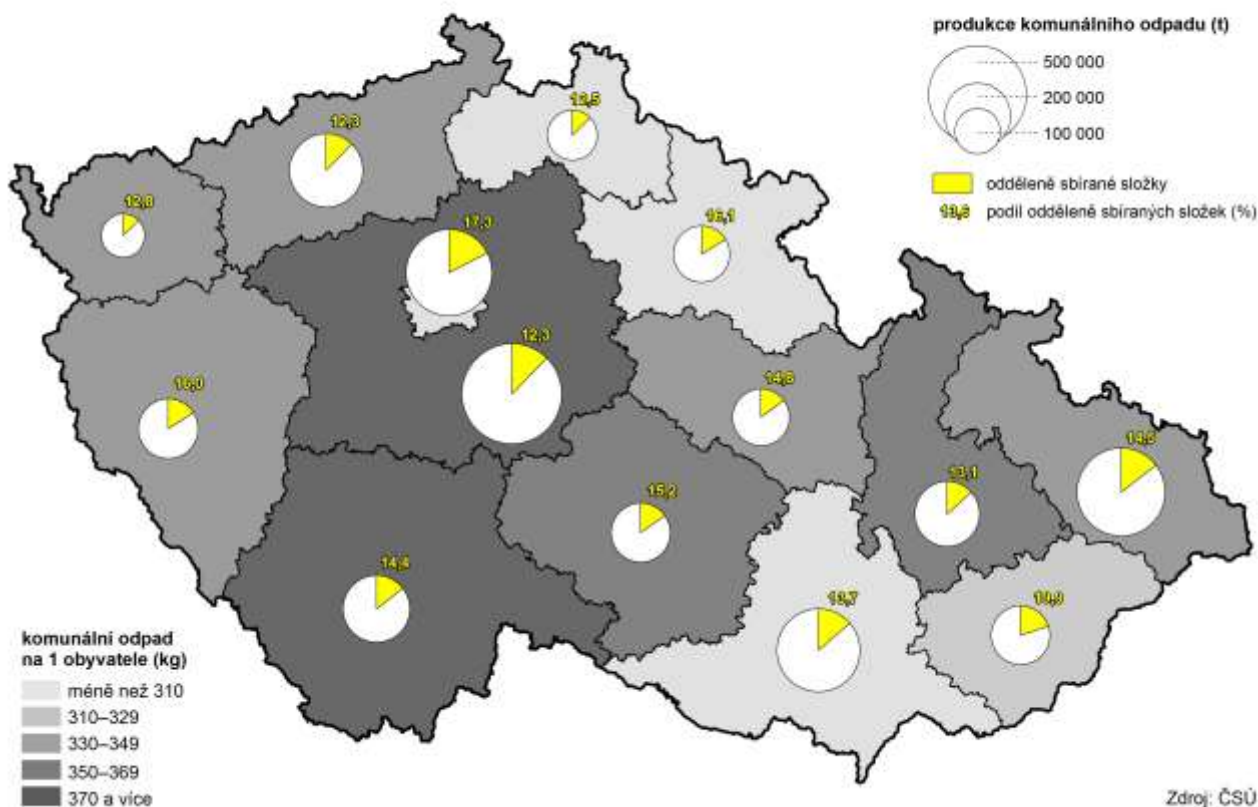
Ve struktuře komunálního odpadu tvoří nejvýznamnější položku běžný svoz, který v posledních pěti letech zaujímal v průměru 63,5 %, jeho podíl se však v průběhu let postupně snižoval ze 72,4 % až na 60 % v roce 2016.

Podíl odděleně sbíraných složek odpadu na tisíc obyvatel je třetí nejnížší mezi kraji.

Podíl odděleně sbíraných složek odpadu v kraji dosáhl v roce 2016 12,3 %, proti předešlému roku o 1 p. b. poklesl. V mezikrajovém srovnání obsadil Ústecký kraj nejnížší příčku. Podíl odděleně sbíraných složek odpadu v přepočtu na tisíc obyvatel dosáhl v kraji hodnoty 42,6 kg a byl v porovnání s ostatními kraji třetí nejnížší po Jihomoravském a Libereckém kraji.

Komunální odpad v krajích v roce 2016

Výdaje na ochranu ŽP

Výdaje na ochranu ŽP obecně.

Výdaje na ochranu životního prostředí zahrnují výdaje na pořízení dlouhodobého hmotného majetku na ochranu životního prostředí a neinvestiční náklady na ochranu životního prostředí, které se vztahují k aktivitám na ochranu životního prostředí (technologie, procesy, zařízení nebo jejich části), jejichž hlavním účelem je zachycení, odstranění, monitorování, kontrola, snižování, prevence nebo eliminace znečišťujících látek a znečištění nebo jakékoliv jiné poškození životního prostředí, ke kterému dochází při činnosti podniků.

Téměř dvě třetiny výdajů byly směřovány do neinvestiční oblasti.

Celkové vklady do ochrany životního prostředí (hodnoceno podle sídla investora) dosáhly v letech 2012–2016 v průměru ročně 6,2 mld. Kč. Přitom větší díl výdajů byl směřován do oblasti neinvestiční, na kterou připadaly v průměru téměř dvě třetiny (64,4 %). Při pohledu na jednotlivé roky je patrné, že podíl neinvestičních výdajů postupně kolísal, nejnižší podíl na celkovém objemu výdajů byl v roce 2015 – necelých 50 %, naproti tomu nejvyšší podíl byl dosažen v roce 2016, a to 81,7 %.

Celkový objem investičních výdajů byl v roce 2016 nejvyšší od roku 2005.

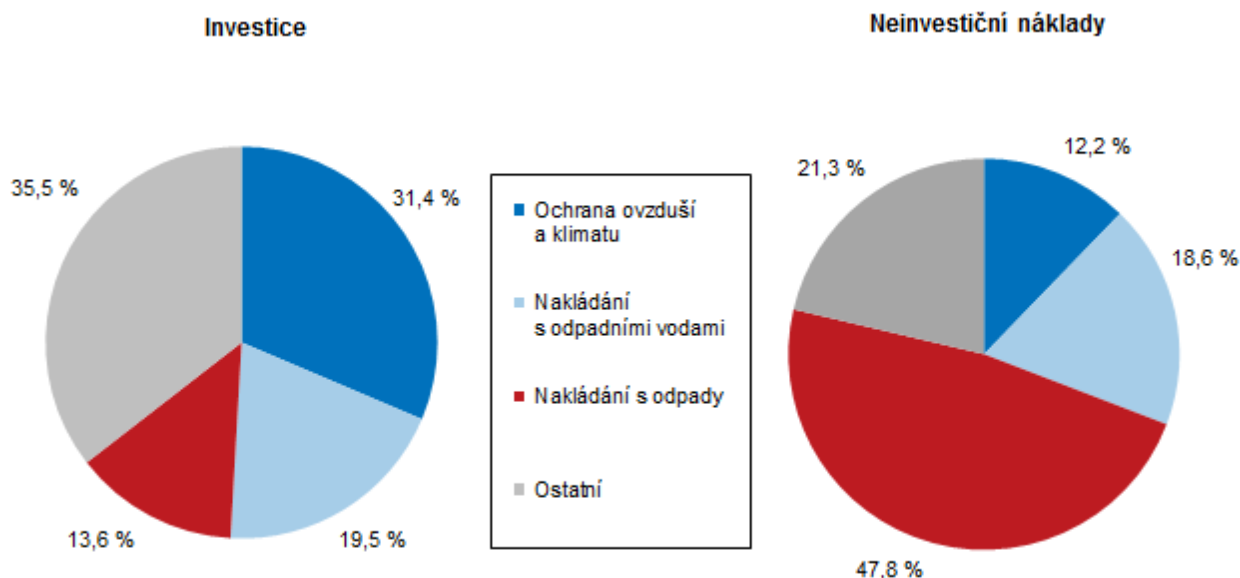
Objem investičních výdajů na ochranu životního prostředí dosáhl v letech 2012 až 2016 v Ústeckém kraji v průměru 2,2 mld. Kč. Nejvyšší objem byl vložen v roce 2015 – 3,9 mld. Kč. Naproti tomu objem vložený v roce 2016 v hodnotě 897,6 mil. Kč byl nejnižší od roku 2005. Podíl na celkových výdajích dosáhl pouze 18,3 %.

Nejvýznamnější složku investičních nákladů tvořily výdaje na ochranu ovzduší a klimatu.

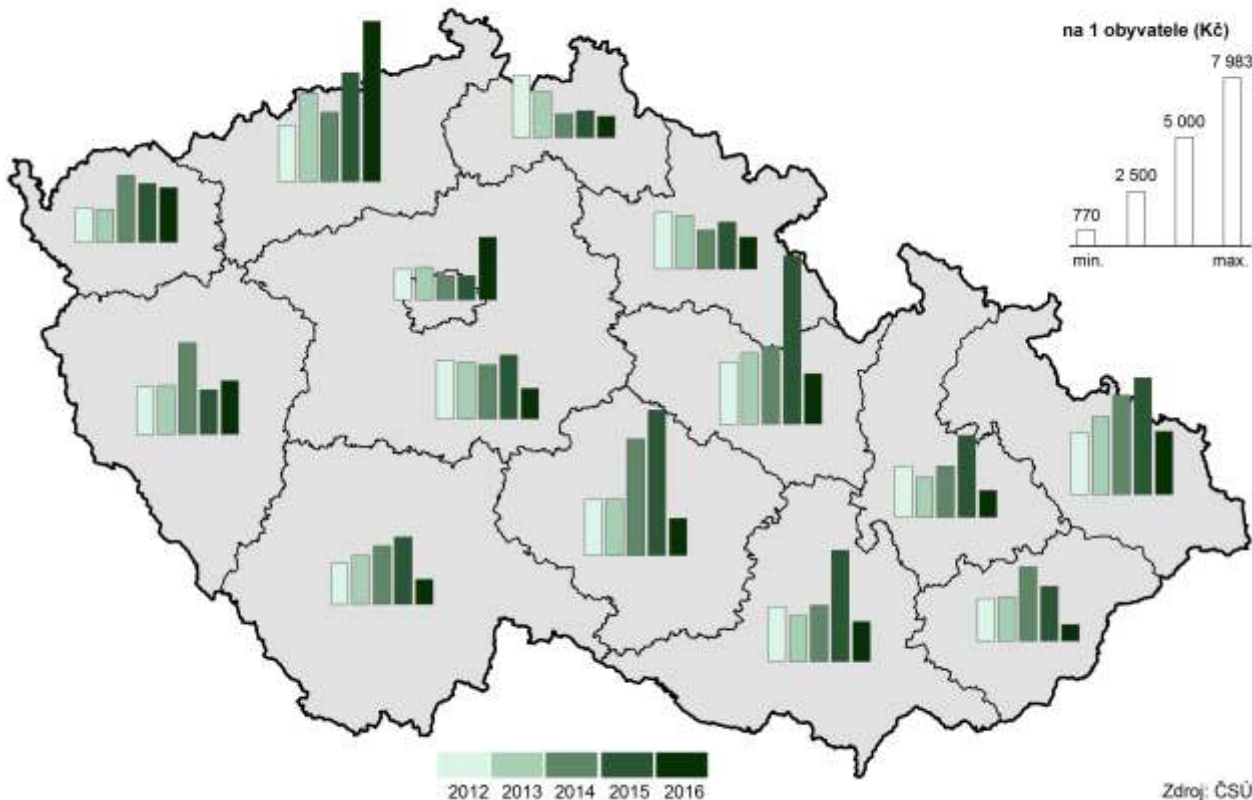
Ve struktuře investičních nákladů tvořily nejvýznamnější složku výdaje na ochranu ovzduší a klimatu, jejich podíl se pohyboval v relacích od 20,4 % v roce 2015 po 49,4 % v roce 2016. Průměr za roky 2012 až 2016 představoval téměř jednu třetinu. Nejvyšší podíl z celkových investic zaujímaly investiční výdaje na nakládání s odpadními vodami - v roce 2012 to bylo 31,5 %, v dalších dvou letech jejich podíl postupně klesal a v roce 2016 představoval 19,5 %. Opačný vývoj měl podíl investic

na nakládání s odpady, jejich podíl byl nejnižší v roce 2012 (6,2 %), vrcholu dosáhl v roce 2015 (24,2 %) a v roce 2016 představoval 11,1 %.

Graf 4.11 Investice a neinvestiční náklady na ochranu životního prostředí podle kraje sídla investora a podle účelu v Ústeckém kraji (průměr let 2012–2016)

Pořízené investice na ochranu životního prostředí podle místa investice v krajích v letech 2012 až 2016

Investice na obyvatele byly nejvyšší v roce 2016.

Pořízené investice na ochranu životního prostředí podle místa investice v přepočtu na 1 obyvatele dosáhly nejvyšší hodnoty v roce 2016 částkou 7 610 Kč. Tato částka

byla nejvyšší mezi kraji. Naproti tomu nejnižší investice na obyvatele byly v kraji vloženy do životního prostředí v roce 2012 (2 664 Kč).

Výdaje na nakládání s odpady představují nejvýznamnější složku neinvestičních nákladů.

V oblasti neinvestičních výdajů tvořily největší složku náklady spojené s nakládáním s odpady, které představovaly v průměru pěti posledních let více než dvě pětiny. Jejich podíl se však postupně snižoval a v roce 2014 představoval 42,4 % neinvestičních výdajů, v dalších dvou letech opět rostl a v roce 2016 dosáhl 49,9 %. Druhý nejvyšší díl neinvestičních nákladů, kromě ostatních nákladů, byl vynakládán na nakládání s odpadními vodami, v roce 2016 dosáhl 18,5 %. Neinvestiční náklady na ochranu ovzduší a klimatu představovaly v průměru 12,2 %, nejvyšší podíl byl v roce 2012 (14,2 %) a v následujících letech postupně klesal.

Více než třetinu nákladů do životního prostředí tvoří výdaje na nakládání s odpady.

Vzhledem k dominantnější roli neinvestičních než investičních nákladů, pak celková struktura výdajů do životního prostředí zhruba odpovídá již uvedeným poměrům. Více než třetinu tvořily v průměru výdaje na nakládání s odpady, zhruba vyrovnaný byl podíl výdajů na ochranu ovzduší a klimatu (v průměru pěti let 19,1 %) a vkladů do oblasti nakládání s odpadními vodami (18,9 %).

5. Mezikrajské srovnání

Ekonomice se v roce 2017 dařilo, což dokládá nárůst hrubého domácího produktu (HDP) České republiky o více než 4 % – druhý nejvyšší růst za posledních deset let. V regionálním pohledu jsou však informace o vývoji HDP k dispozici pouze do roku 2016 (výsledky za rok 2017 budou zveřejněny v lednu 2019). Ve většině krajů rostla v roce 2017 míra zaměstnanosti a ve všech krajích poklesl podíl nezaměstnaných osob, a to i dlouhodobě nezaměstnaných. Zároveň se zvyšovala nabídka pracovních míst v evidenci úřadu práce. Růst mediánu mezd v jednotlivých krajích o 1 400–2 500 Kč byl provázen i zvýšením reálných mezd. Meziroční růst starobních důchodů byl nejvyšší od roku 2012.

Demografický vývoj

Nejrozlehlejším a nejlidnatějším zůstává Středočeský kraj.

Od roku 2000 je Česká republika členěna do čtrnácti krajů. Jejich pořadí podle rozlohy se od vzniku současného krajského uspořádání nezměnilo. Rozlohou největšími kraji České republiky jsou kraje Středočeský a Jihočeský, nejmenší výměra náleží Praze. Vývoj počtu obyvatel byl výrazně dynamičtější. Do roku 2008 byl nejlidnatějším kraj Moravskoslezský, v roce 2009 Praha a od roku 2010 je jím kraj Středočeský. Zejména díky výrazně kladnému přírůstku stěhováním se populace Středočeského kraje v letech 2001–2017 zvětšila o 231,2 tis. na 1 352,8 tis. obyvatel. Druhý nejvyšší populační přírůstek (147,2 tis.) příslušel druhému nejlidnatějšimu kraji Hl. m. Praze (1 294,5 tis. obyvatel). Aktuálně třetí nejlidnatějším kraj Moravskoslezský (1 205,9 tis. obyvatel) charakterizoval trend opačný. Od roku 2001 přišel o 50,9 tis. obyvatel, tj. o nejvíce obyvatel ze všech krajů. Převažující populační úbytek byl v letech 2001–2017 zaznamenán v pěti ze čtrnácti krajů. K nejvýraznějšímu úbytku došlo na východě republiky. Dlouhodobý pokles počtu obyvatel charakterizoval také nejzápadnější a nejméně lidnatý kraj Karlovarský, a to především vlivem migračních úbytků od roku 2009.

Populace stárne, průměrný věk vzrostl ve všech krajích s výjimkou Hlavního města Prahy.

Z pohledu demografického vývoje roku 2017 byla v řadě dílčích ukazatelů zachována tendence předchozích let. Dlouhodobým procesem zůstává stárnutí populace, které se ve všech krajích projevilo rostoucím průměrným věkem obyvatel. Mezi lety 2001 a 2017 vzrostl průměrný věk v krajích o 0,6 až 4,7 roku. Nejvyšší tempo stárnutí bylo typické pro oblasti s výraznou převahou vystěhovalých, tj. v kraji Karlovarském a Moravskoslezském. Naopak nejpomaleji stárla populace krajů Hl. m. Prahy a Středočeského, které dlouhodobě charakterizuje vysoká převaha přistěhovalých. V Praze se zvyšování průměrného věku obyvatel dokonce zastavilo, resp. po kulminaci v roce 2013 se v posledních letech spíše mírně snižuje.

Zvýšil se podíl dětí i seniorů, klesl podíl osob ve věku 15–64 let.

S procesem stárnutí souvisí i měnící se věková skladba obyvatelstva. Ačkoliv se v roce 2017 ve všech krajích zvýšil podíl dětí do 14 let, ještě výrazněji vzrostl podíl osob starších 65 let. Jejich absolutní počet v roce 2017 poprvé v historii České republiky prolomil dvoumilionovou hranici, přičemž ve všech krajích roste pravidelně již od roku 2005. Zrcadlově obrácená byla situace u osob v ekonomicky aktivním věku. Podíl osob ve věku 15–64 let klesl v roce 2017 podeváté v řadě. Pouze v Praze a Středočeském kraji se počet osob ve věku 15–64 let v roce 2017 mírně zvýšil.

Od roku 2015 žije ve všech krajích více seniorů než dětí.

Změny ve věkové struktuře obyvatelstva se promítly do indexů stáří a ekonomického zatížení. Index stáří, tj. počet osob ve věku 65 a více let na 100 osob ve věku 0–14 let, ve všech krajích kromě Prahy i v roce 2017 nadále rostl. V Praze se již po šesté v řadě snížil. Do roku 2013 však byl index stáří v Praze vůbec nejvyšší v zemi. Od roku 2014 přísluší nejvyšší index stáří kraji Královéhradeckému (134,4 v roce 2017). Naopak nejnižší je v posledních sedm let v kraji Středočeském (102,5). Počet seniorů zde převýšil počet dětí jako v posledním z krajů až v roce 2015. Od roku 2015 tak žije ve všech krajích více

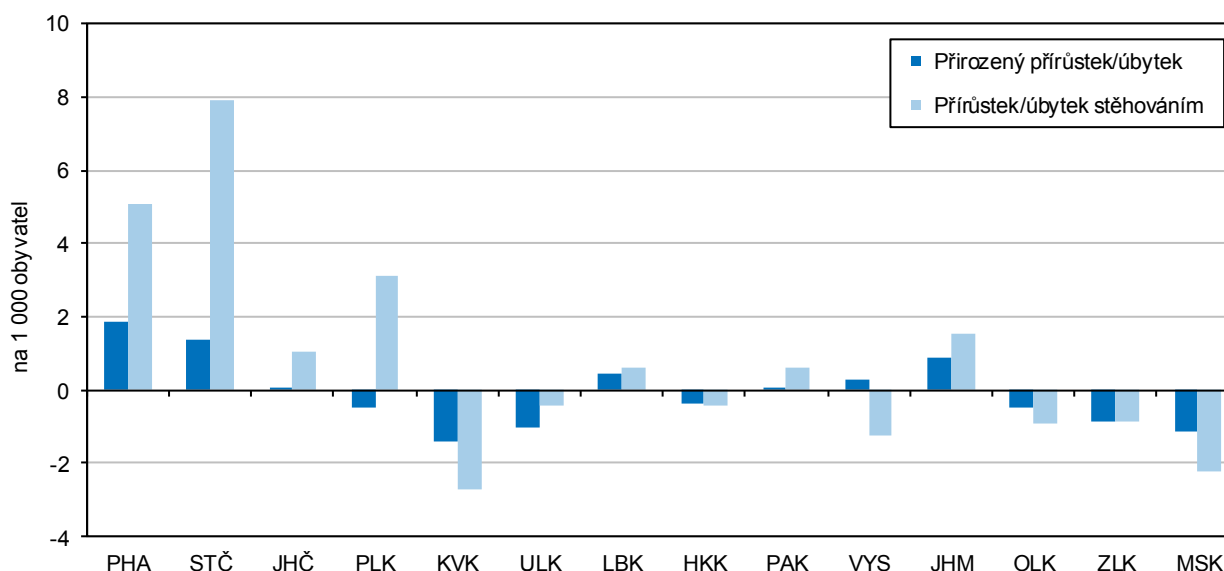
seniorů než dětí. Neměnná tendence charakterizovala vloni také index ekonomického zatížení, který vyjadřuje počet osob ve věku 0–14 let a 65 a více let na 100 osob ve věku 15–64 let. Index vzrostl ve všech krajích s tím, že růstový trend trvá již 10 let. Nezměnila se ani pozice krajů s mezními hodnotami. Nejvyšší index ekonomického zatížení náležel kraji Královéhradeckému (56,6) a nejnižší kraji Moravskoslezskému (52,1).

Základní migrační proudy se nezměnily; převažuje stěhování do Středočeského kraje a Hlavního města Prahy.

Převahu živě narozených nad zemřelými vykázala v dlouhodobém pohledu od roku 2001 pětice krajů: Středočeský, Hl. m. Praha, Jihomoravský, Liberecký a Kraj Vysočina. Opačný jev byl typický především pro kraj Moravskoslezský a Zlínský, pro které je převaha živě narozených nad zemřelými spíše ojedinělá. Dlouhodobou stálost si uchovávají základní migrační proudy. Suverénně nejvyšší kladné saldo stěhování měl v letech 2001–2017 kraj Středočeský následovaný Hl. m. Prahou. Migrační úbytek charakterizoval kraj Moravskoslezský. Déletrvajícím převahou vystěhovalých nad přistěhovalými je dále typická pro Kraj Vysočina a kraje Karlovarský, Zlínský a Olomoucký.

Graf 5.1 Změny počtu obyvatel v krajích v letech 2012–2017 (roční průměr)

Zdroj: ČSÚ

Migrační saldo s cizinou je kladné ve všech krajích.

Jestliže v mezikrajském stěhování zaznamenala v roce 2017 kladné migrační saldo pouze čtveřice krajů (Středočeský, Plzeňský, Jihomoravský a Hl. m. Praha), v případě zahraničního stěhování bylo saldo kladné u všech krajů. Bez vlivu zahraničního stěhování vykázal suverénně nejvyšší přírůstek kraj Středočeský, naopak nejvyšší úbytek kraj Moravskoslezský. V případě stěhování s cizinou náležel zcela nejvyšší přírůstek Praze a nejnižší přírůstek kraji Zlínskému. Kladné migrační saldo s cizinou trvá ve všech krajích od roku 2014.

Sociální vývoj

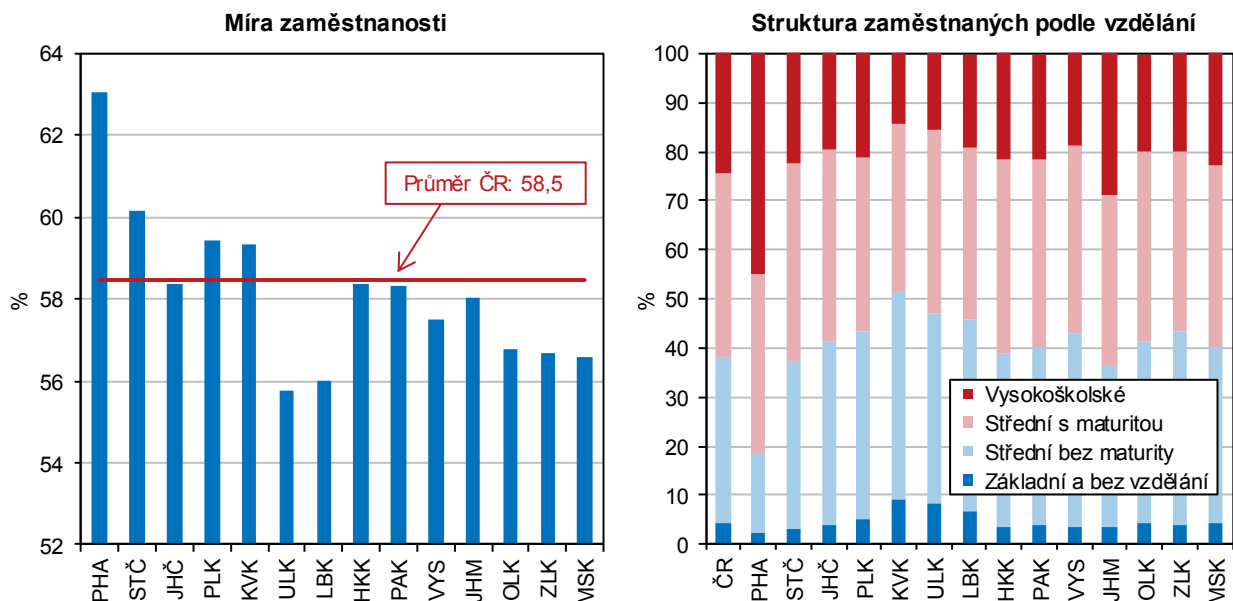
Zaměstnanost roste od roku 2011, nejrychlejší tempo růstu bylo zjištěno v letech 2016 a 2017.

Růst ekonomiky příznivě ovlivňuje vývoj na trhu práce. Míra zaměstnanosti v posledních letech roste; v roce 2016 a 2017 bylo tempo růstu nejrychlejší od roku 2011. Hodnoty ukazatele v krajích přitom odrážejí vedle demografického vývoje také ekonomickou kondici podniků na území jednotlivých regionů. V roce 2017 byla nejvyšší zaměstnanost v Hlavním městě Praze a naopak nejnižší v Ústeckém kraji. Zaměstnanost rostla proti roku 2016 meziročně nejrychleji v Královéhradeckém kraji

(o 1,9 procentního bodu); v jednom kraji došlo k meziročnímu poklesu (Liberecký kraj – pokles o 0,4 p. b.).

Graf 5.2 Míra zaměstnanosti a struktura zaměstnaných osob podle vzdělání a krajů v roce 2017

Zdroj: ČSÚ (VŠPS)

Struktura zaměstnaných podle vzdělání se zlepšuje ve prospěch středoškolského vzdělání s maturitou a vysokoškolského vzdělání.

Existuje pozitivní závislost mezi výší vzdělání a intenzitou ekonomického zapojení, takže také vzdělanostní úroveň populace má vliv na míru zaměstnanosti. Porovnáním skupin zaměstnaných v národním hospodářství v letech 2001 a 2017 dle vzdělanostní struktury vidíme, že podíl zaměstnaných se základním vzděláním a středním bez maturity se snižuje ve prospěch zaměstnaných se středním vzděláním s maturitou a vysokoškolským vzděláním. Na republikové úrovni se podíl zaměstnaných se středním vzděláním bez maturity snížil od roku 2001 o 10 procentních bodů a naopak vysokoškolsky vzdělaní zaměstnanci posílili o 12 p. b. Nejvyšší podíl zaměstnaných s vysokoškolským vzděláním byl v roce 2017 evidován v Hlavním městě Praze (45 %) a Jihomoravském kraji (29 %), nejvyšší podíl zaměstnaných se základním vzděláním vykázal Karlovarský (9 %) a Ústecký kraj (8 %).

Počet pracovních míst v evidenci úřadů práce se zvyšuje ve všech krajích.

Zatímco na sklonku roku 2016 nabízely úřady práce ve své evidenci 132 tis. pracovních míst, o dvanáct měsíců později to bylo téměř 217 tis. volných pozic, přičemž od roku 2012 se počet volných pracovních míst zvýšil šestkrát. Nejvyšší meziroční nárůst pracovních míst v evidenci úřadu práce byl zaznamenán v Pardubickém kraji (o 106 %) a Hlavním městě Praze (o 101 %); nejnižší nárůst ve Zlínském (o 22 %) a Moravskoslezském kraji (o 28 %).

Podíl nezaměstnaných osob dosáhl v roce 2017 nejnižších hodnot v desetileté řadě.

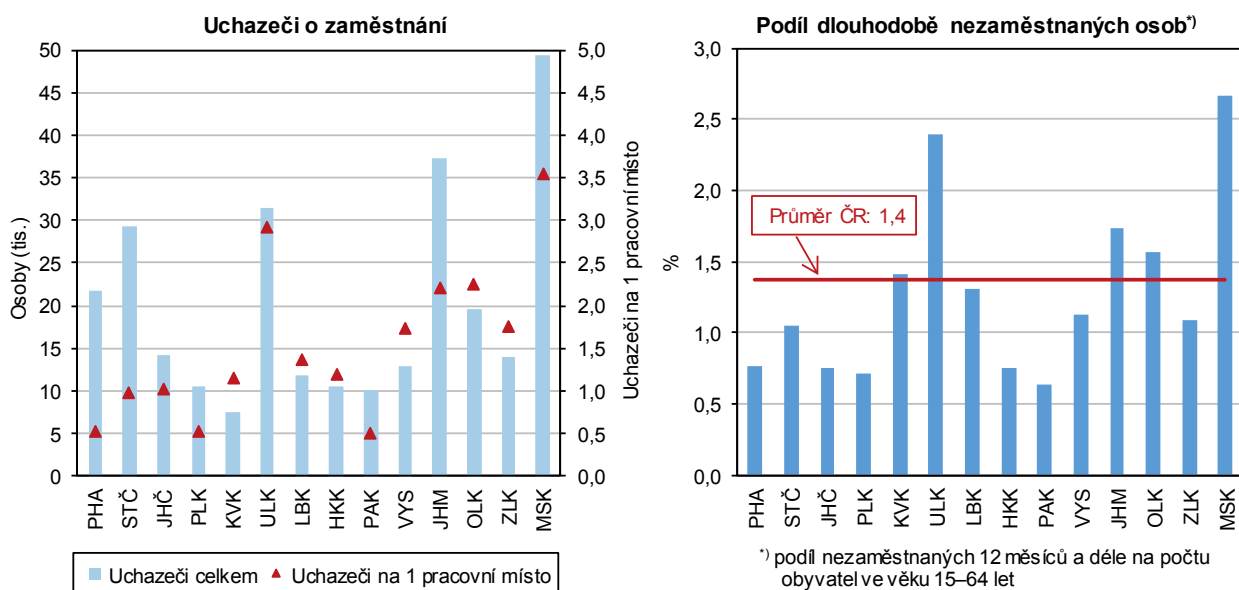
Z dlouhodobého hlediska podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let na obyvatelstvu stejného věku od roku 2007 rostl a kulminoval v roce 2013, kdy se jeho hodnota v ČR vyšplhala k 8,2 % (podíl nezaměstnaných osob v ČR v roce 2007 tvořil 4,5 %). I v mezikrajském srovnání dosáhl podíl nezaměstnaných osob v posledních deseti letech maximálních hodnot v roce 2013 (kromě krajů Plzeňského, Pardubického a Kraje Vysočina, které dosáhly maxima již v roce 2010). Po roce 2013 se podíl nezaměstnaných osob ve všech krajích snižoval s minimem v roce 2017 (kromě Hlavního města Prahy, kde byla minimální hodnota dosažena v roce 2007). Nejmenší rozdíl mezi nejvyšším a nejnižším podílem nezaměstnaných osob na obyvatelstvu byl v letech 2007 až 2017 evidován v Hlavním městě Praze a Středočeském kraji (3,3 resp.

3,7 procentních bodů), naopak největší výkyv zaznamenaly kraje Ústecký a Karlovarský (6,1 resp. 5,9 p. b.).

Graf 5.3 Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce a dlouhodobá nezaměstnanost v krajích k 31. 12. 2017

Pramen: MPSV

Příjmy domácností se postupně zvyšují, obdobně jako rozdíly mezi kraji.

Čistý disponibilní důchod domácností, tedy částka, kterou mohou domácnosti věnovat na konečnou spotřebu, meziročně vzrostla podle posledního dostupného údaje (rok 2016) v průměru o 3 %; ve srovnání s rokem 2012 činil průměrný nárůst 12 %. Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele zaznamenal meziročně nejvyšší nárůst v Libereckém kraji (o 7 %, tj. o 13 tis. Kč), nejnižší nárůst byl evidován ve Zlínském kraji (o 1 %, tj. o 1,3 tis. Kč). Peněžní příjmy domácností v krajích se výrazně liší v závislosti na ekonomické situaci v regionu. Nejlépe jsou na tom domácnosti v Hl. městě Praze a naopak nejnižší čistý disponibilní důchod na 1 obyvatele měly domácnosti v kraji Ústeckém.

Tempo růstu mezd bylo v roce 2017 nejrychlejší za uplynulých 5 let.

Stoupající poptávka po pracovní síle se projevila i v oblasti mezd. Od roku 2013 rostou průměrné hrubé měsíční mzdy každoročně. Tempo růstu mezd v roce 2017 bylo v celém sledovaném období nejrychlejší.

Průměrné hrubé mzdy i medián mezd jsou dlouhodobě nejvyšší v Hlavním městě Praze.

Podle výsledků strukturálního šetření mezd z roku 2017, které publikuje Český statistický úřad ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí, rostly meziročně hrubé měsíční mzdy ve všech krajích ČR, nejrychleji pak v Plzeňském a Karlovarském kraji (o 8,9, resp. 8,5 %), nejpomaleji v Jihočeském a Moravskoslezském kraji (o 5,9, resp. 6,1 %). Diference mzdové úrovně zůstávají mezi kraji zachovány, i když náskok Hl. města Prahy se v čase mírně snižuje. Nejvyšší hrubé měsíční mzdy v roce 2017 byly vypláceny v Hl. městě Praze (39 782 Kč) a proti nejnižším mzdám v Karlovarském kraji (26 999 Kč) byly o 13 tis. Kč vyšší. V Hlavním městě Praze byla zaznamenána i nejvyšší a hodnota mediánu mezd, nejnižší hodnota byla evidována ve Zlínském kraji, avšak rozdíl mezi nimi nebyl tak výrazný (7 tisíc korun).

Starobní důchody meziročně vzrostly nejvíce od roku 2012, rozdíl mezi vyšší důchodů u obou pohlaví se však nemění.

Výše starobních důchodů vyplácených sólo vzrostla v roce 2017 meziročně o 3,4 % a tempo růstu bylo nejrychlejší od roku 2012. Rozdíl mezi nejvyšším a nejnižším průměrným starobním důchodem vypláceným v Hlavním městě Praze a v Olomouckém kraji byl 10 % a v čase se nemění. Obdobně rozdíl v důchodech

mezi oběma pohlavími je stálý, muži pobírají dlouhodobě o více než pětinu vyšší starobní důchod (sólo) než ženy. V jednotlivých krajích se rozdíly mezi pohlavími ve vyplácených starobních důchodech pohybují od 17 % v Hlavním městě Praze po 31 % v kraji Moravskoslezském. Tempo růstu podílu příjemců předčasných starobních důchodů se ve většině krajů zpomalilo; nadále je jejich podíl nejvyšší v Kraji Vysočina, v Pardubickém a Moravskoslezském kraji.

Ekonomický vývoj

Hrubý domácí produkt ČR od roku 2014 roste. Většina krajů se již dostala nad předkrizovou úroveň...

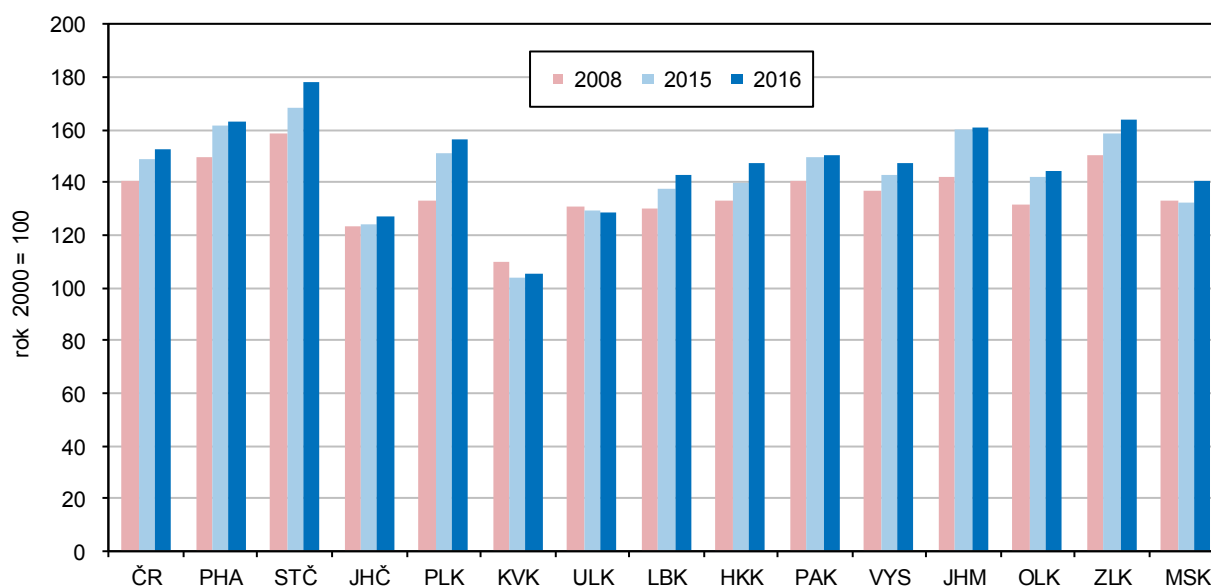
Ekonomika České republiky vstoupila v roce 2014 do období konjunktury. HDP ČR ve stálých cenách od toho roku roste. Po zrychlení růstu v roce 2015 (+5,3 %) ovlivněném dočerpáváním evropských dotací se v roce 2016 růst zpomalil, ale v roce 2017 již opět zrychlil na 4,3 %. Příznivým obdobím procházejí i ekonomiky jednotlivých krajů. V letech 2014 až 2016 (poslední dostupný údaj) regionální HDP ve srovnatelných cenách meziročně rostl ve všech krajích s výjimkou Ústeckého v roce 2016; obdobně jako česká ekonomika i většina regionů zaznamenala zpomalení tempa růstu HDP. Bez zpomalení tempa růstu se HDP v těchto letech vyvíjel v Královéhradeckém a Moravskoslezském kraji.

...opoždují se za ní Karlovarský a Ústecký kraj.

Ze srovnání vývoje HDP v roce 2016 s předkrizovým rokem 2008 je zřejmé, že mezi kraje, jejichž ekonomika nejvíce expandovala, můžeme zařadit Plzeňský Jihomoravský a Středočeský kraj. Protipólem jsou kraje Karlovarský a Ústecký, které podle předběžných výsledků ještě ani v roce 2016 nedosáhly předkrizové úrovně.

Graf 5.4 Regionální HDP ve srovnatelných cenách podle krajů

Zdroj: ČSÚ

Ve struktuře hrubé přidané hodnoty klesal podíl primárního sektoru a stavebnictví a rostl podíl služeb.

Do vývoje HDP se promítají změny ve struktuře hrubé přidané hodnoty (HPH). V době ekonomického oživení odpovídají dlouhodobým trendům, i když mají regionální specifika, jsou některé rysy společné. Ve většině krajů je patrný klesající podíl primárního sektoru (s výjimkou Karlovarského a Ústeckého kraje) a rostoucí podíl terciárního sektoru. Podíl sekundárního sektoru v některých krajích kolísá, v Hl. městě Praze dlouhodobě klesá a např. v Olomouckém, Královéhradeckém a Zlínském spíše roste. Přitom se ve všech krajích dlouhodobě snižuje zastoupení stavebnictví a spíše roste váha zpracovatelského průmyslu (s výjimkou Prahy); nejvíce v kraji Plzeňském, Zlínském a Královéhradeckém.

Nejvyšší ekonomickou výkonnost má Hlavní město Praha.

Krajem s nejvyšší ekonomickou výkonností je Hlavní město Praha, které má výlučné postavení i vysokým podílem terciárního sektoru na HPH (84 %). HDP Prahy v přepočtu na 1 obyvatele překračuje od roku 2001 dvojnásobek průměru ČR a více než o tři čtvrtiny převyšuje i průměr HDP na 1 obyvatele EU (EU28), vyjádřeno ve standardu kupní síly (PPS). Ostatní kraje republikový průměr nedosahují, nejvíce se mu přibližuje Jihomoravský a Plzeňský kraj. Hranici 75 % průměru EU v PPS překročily v roce 2016 kraje Jihomoravský, Plzeňský a Středočeský (všechny uvedené kraje mají více než 80 % průměru EU28), 75 % tohoto průměru překročily také Královéhradecký a Zlínský kraj.

Zemědělská produkce v roce 2016 ve většině krajů meziročně vzrostla díky lepší sklizni.

Produkce zemědělského odvětví byla ve finančním vyjádření v roce 2016 (poslední dostupný údaj) podle předběžných výsledků oproti roku 2015 ve většině krajů vyšší zásluhou lepší sklizně. V Ústeckém a Jihomoravském kraji dosáhla historicky nejvyšší hodnoty od začátku měření, v ostatních krajích byla druhá nebo třetí nejvyšší, pouze ve Zlínském a Moravskoslezském kraji dopadl rok 2016 hůře. Velmi dobrých výsledků dosáhla v roce 2016 rostlinná produkce, která ve všech krajích meziročně vzrostla; v šesti krajích byla nejvyšší od roku 2003 a v šesti krajích byla druhá nejvyšší. Na rozdíl od rostlinné produkce živočišná ve většině krajů meziročně klesla a v Jihočeském a Moravskoslezském kraji byla nejnižší od roku 2003. Nejvyšší zemědělskou produkci na 1 hektar zemědělské půdy má od roku 2012 Pardubický kraj, který patří k největším producentům jatečné drůbeže, a naopak nejnižší produkci mají dlouhodobě kraje Karlovarský a Liberecký.

V roce 2017 byla meziročně horší sklizeň, vzrostla produkce vajec a mléka, ale poklesla výroba jatečných zvířat.

Sklizeň roku 2017 byla především vlivem horších výnosů oproti roku 2016 u většiny plodin nižší. V živočišné výrobě se v roce 2017 zvýšila meziročně ve většině krajů výroba mléka, vajec a jatečné drůbeže, naopak většinou nižší byla výroba jatečných zvířat (skotu a prasat).

Historicky nejvyšší těžba dřeva; kalamitní stav v Olomouckém a Moravskoslezském kraji.

Těžba dřeva v roce 2017 se v ČR meziročně zvýšila o 10 % a dosáhla historicky nejvyšší hodnoty od roku 2000. Překonala i do té doby nejvyšší objem z roku 2007, kdy byly zejména na Šumavě odstraňovány následky orkánu Kyrill. Nejvíce dřeva se v letech 2016 a 2017 vytěžilo v Olomouckém a Moravskoslezském kraji, kde se podíl těžby nahodilé živelní a hmyzové přiblížil 70 % v roce 2016 a 80 % v roce 2017; kalamitní stav zde pokračuje.

Od roku 2014 se zvyšuje zaměstnanost v průmyslu. Rostoucí podíl tržeb za přímý vývoz se poprvé od roku 2010 meziročně snížil.

Výsledky průmyslových podniků se 100 a více zaměstnanci a sídlem v kraji byly v roce 2017 příznivé. Tržby z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy ve všech krajích vzrostly. Celorepublikově 62 % z nich připadalo na přímý vývoz. Meziročně byl podíl přímého vývozu na tržbách sice meziročně nižší, přesto dosáhl druhé nejvyšší hodnoty od roku 2000. Nejvíce závislý na exportu byl v roce 2017 průmysl Středočeského a Královéhradeckého kraje a Kraje Vysočina (podíl nad 70 %). Naopak nejméně byl na vývoz orientován průmysl Hlavního města Prahy (41 %) a Ústeckého kraje (44 %). Zaměstnanost ve velkých průmyslových firmách ČR se od roku 2014 stále zvyšuje. Roste i ve většině krajů, v roce 2017 ve všech s výjimkou Karlovarského a Moravskoslezského. V mezikrajském srovnání přitom velké průmyslové firmy Moravskoslezského kraje i nadále zaměstnávají největší počet osob; v roce 2017 celkem 108 tis. osob.

Ve stavebnictví po oživení vlivem dočerpávání eurofondů došlo v roce 2016 k útlumu, ale v roce 2017 již objem prací na

Stavebnictví (po krizovém období 2009–2013) v letech 2014 a 2015 ožilo v souvislosti s dočerpáváním fondů z EU, v roce 2016 však došlo k útlumu stavební aktivity. Stavební firmy s 20 a více zaměstnanci provedly na stavbách téměř ve všech krajích menší objem prací, v tuzemsku celkový meziroční pokles představoval 12 %. V roce 2017 hodnota stavebních prací „S“ podle místa stavby

stavbách v tuzemsku mírně vzrostl.

ve většině krajů již opět meziročně vzrostla, v tuzemsku celkem o 3,5 %. Ve srovnání s rokem 2008 však byla o 27 % nižší a propadl proti roku 2008 můžeme sledovat ve všech krajích.

Po propadu prací pro veřejného zadavatele se jejich objem v roce 2017 mírně zvýšil.

Dočerpávání eurofondů v roce 2015 se odrazilo i ve vývoji stavebních prací pro veřejného zadavatele. V roce 2015 celorepublikově tvořily 41 % celkového objemu „S“ a dosáhly 111 mld. Kč; přesto nepřevýšily práce pro veřejného zadavatele z let 2003–2010. V roce 2016 jejich objem meziročně propadl o 30 % a v roce 2017 jen mírně vzrostl. Podíl prací pro veřejného zadavatele na tuzemském objemu „S“ po oba tyto roky představoval 33 %. V krajích se podíl veřejných zakázek v roce 2017 pohyboval od 24 % v Hlavním městě Praze po více než 50 % v Pardubickém kraji.

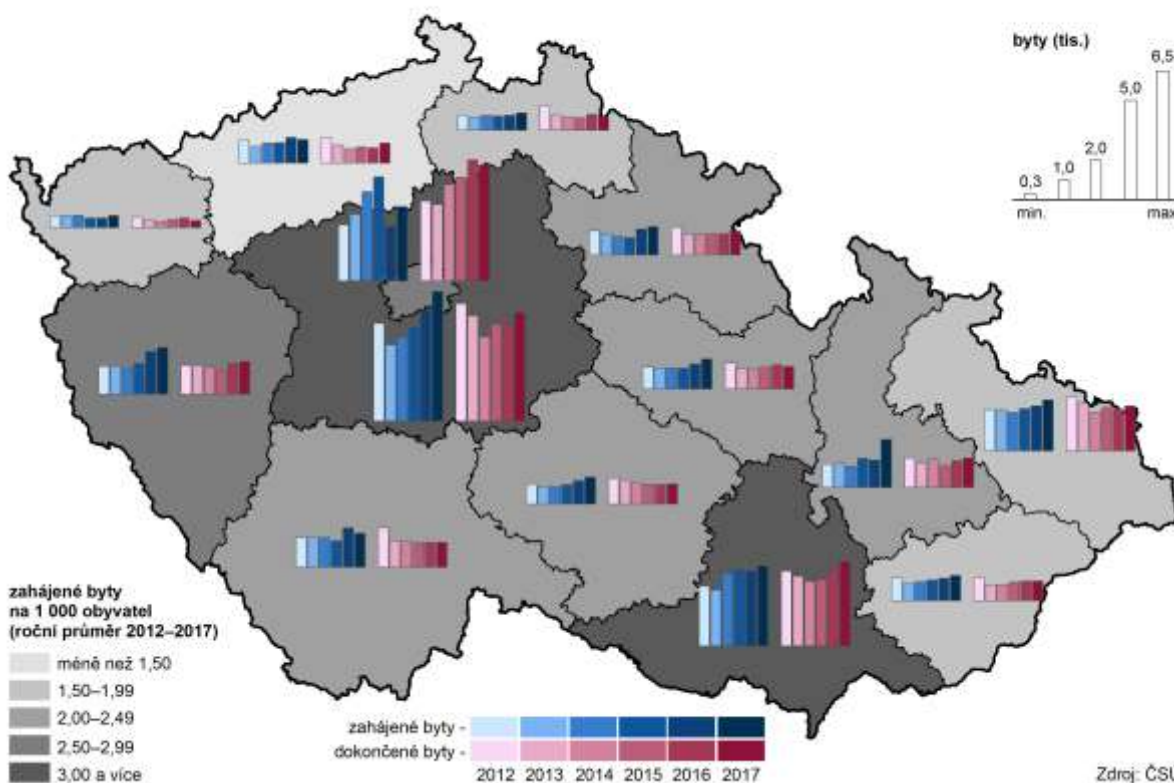
V přepočtu na 1 obyvatele byl největší objem prací proveden v Praze a v Jihočeském kraji, nejmenší ve Zlínském kraji.

V intenzitě výstavby (stavební práce provedené v kraji na 1 obyvatele) bylo v období 2012–2017 mezi kraji premiantem Hl. město Praha, které převyšovalo o více než 80 % republikový průměr, za ním se na druhém místě umístil Jihočeský kraj (nad průměrem o 40 %) a těsně nadprůměrný byl i Jihomoravský kraj (o 5 %). Ostatní kraje již měly podprůměrnou intenzitu výstavby; nejnižší byla ve Zlínském kraji (o 30 % pod republikovým průměrem).

Od roku 2014 rostl počet zahájených bytů a od roku 2015 počet dokončených bytů.

Ekonomický růst provázelo oživení bytové výstavby. Počet zahájených bytů se celostátně zvyšuje od roku 2014 a počet dokončených bytů od roku 2015. Z regionů počet zahájených bytů rostl od roku 2014 ve Středočeském a Zlínském kraji, od roku 2015 dále v Plzeňském, Moravskoslezském a Kraji Vysočina. Dokončených bytů přibývalo od roku 2015 každoročně v kraji Královéhradeckém, Jihomoravském a Zlínském, v posledních dvou letech také v kraji Plzeňském a Olomouckém.

Bytová výstavba v krajích ČR v letech 2012 až 2017

Nejvyšší intenzitu bytové výstavby má Středočeský kraj a Praha, nejnižší Ústecký kraj.

Nejvíce bytů se staví ve Středočeském kraji, Hlavním městě Praze a Jihomoravském kraji. Tyto kraje se na celorepublikovém počtu bytů dokončených v letech 2012 až 2017 podílejí více než polovinou a na zahájených bytech 47 %. Po přepočtu na počet obyvatel jsou tyto kraje na špici v intenzitě dokončování bytové výstavby, a to s výrazným nárůstem před ostatními kraji. V intenzitě zahajování je v čele Středočeský kraj a za ním s odstupem kraje Jihomoravský, Hlavní město Praha a Plzeňský. Krajem s nejnižší intenzitou bytové výstavby je v dlouhodobém pohledu (od roku 1990) Ústecký kraj.

Ve všech krajích již třetím rokem rostl počet hostů ubytovaných v HUZ i počet jejich přenocování.

Hospodářský růst a vysoká zaměstnanost patří k faktorům, které napomáhají rozvoji cestovního ruchu. Všechny kraje zaznamenávají již třetím rokem (od roku 2015) rostoucí počet hostů v hromadných ubytovacích zařízeních (HUZ) i jejich přenocování. Ve všech krajích byl tyto tři roky patrný zvyšující se zájem tuzemské klientely – rostl počet hostů i počet přenocování (pouze v roce 2017 počet přenocování v Jihočeském kraji nepatrně poklesl). Počet zahraničních hostů i jejich přenocování meziročně vzrostl napříč všemi regiony až v roce 2017, i když ve většině krajů rostl i v předchozích dvou letech.

Nejvíce hostů, zejména z ciziny, přijíždí do Prahy, v přepočtu přenocování na obyvatele vede Karlovarský kraj.

Dominantní postavení v cestovním ruchu má Hlavní město Praha, které láká zejména cizince. V roce 2017 se na celorepublikové návštěvnosti cizinců podílelo z 65 %, na počtu tuzemských hostů z 11 %. Celkem se v roce 2017 v HUZ Prahy ubytovalo 7,7 mil. návštěvníků. Na 1 tis. obyvatel připadalo v Praze 14,0 tis. noclehů v HUZ. Tato hodnota však v rámci krajů nepředstavuje maximum. Největší počet přenocování v přepočtu na 1 tis. obyvatel má jistě i díky lázeňství Karlovarský kraj (17,4 tis. přenocování). S odstupem za nimi následují kraje známé svými rekreačními oblastmi – Královéhradecký (7,4 tis. noclehů na 1 tis. obyvatel), Liberecký a Jihočeský kraj (6,5 a 6,3 tis. noclehů na 1 tis. obyvatel).

Životní prostředí

Ubývá orná půda ve prospěch trvalých travních porostů, lesní půdy i zastavěných ploch.

V posledních letech lze ve všech krajích sledovat úbytek orné půdy, a to převážně ve prospěch trvalých travních porostů a lesních pozemků. Orné půdy (v porovnání let 2017 a 2000) nejvíce ubylo v Libereckém kraji (téměř o 11,5 %). Druhou příčku obsadilo Hlavní město Praha (pokles o 8,9 %), třetí příčka pak patřila Karlovarskému kraji (snížení o 8,7 %). Nejmenší pokles byl zaznamenán v Jihomoravském a Středočeském kraji. Nejvyšší podíl orné půdy na orné půdě ČR v roce 2017 měl kraj Středočeský – 18,4 %, za ním následuje kraj Jihomoravský s podílem na orné půdě ČR 11,8 % a Kraj Vysočina (10,7 %). Z dlouhodobého hlediska došlo ve více než polovině krajů ČR k nárůstu zastavěných ploch a nádvorí, nejvíce v kraji Jihočeském (téměř o 6 % proti roku 2000).

Rozšiřují se plochy ekologického zemědělství ve všech krajích.

V posledních letech je také zřetelný vliv ekologického zemědělství, které je moderní formou obhospodařování půdy bez používání umělých hnojiv, chemických přípravků, postřiků, hormonů a umělých látek. V roce 2017 byl v mezikrajském srovnání největší podíl na ekologicky obhospodařované půdě v ČR zaznamenán v Jihočeském kraji, a to 15 %; naopak nejmenší podíl měly kraje Pardubický a Středočeský (po 3 %).

Roste podíl obyvatel zásobovaných vodou z veřejných vodovodů.

Dlouhodobě se v České republice zvyšuje i podíl obyvatel zásobovaných vodou z veřejného vodovodu. Stoprocentní pokrytí obyvatel zásobovaných vodou z veřejných zdrojů vykazaly v roce 2017 Hlavní město Praha a Karlovarský kraj. Nejmenší podíl obyvatel zásobovaných vodou z veřejných vodovodů měl kraj Plzeňský a Středočeský (85 % a 86 %). Ve srovnání let 2012 a 2017 vzrostl podíl obyvatel zásobovaných vodou ve všech krajích ČR, přičemž nejmenší nárůst byl

v Jihočeském kraji (o 0,1 procentního bodu), nejvyšší nárůst zaznamenali ve Zlínském kraji (o 4,2 p. b.).

Nejnižší spotřebu vody na obyvatele mají dlouhodobě domácnosti ve Zlínském kraji.

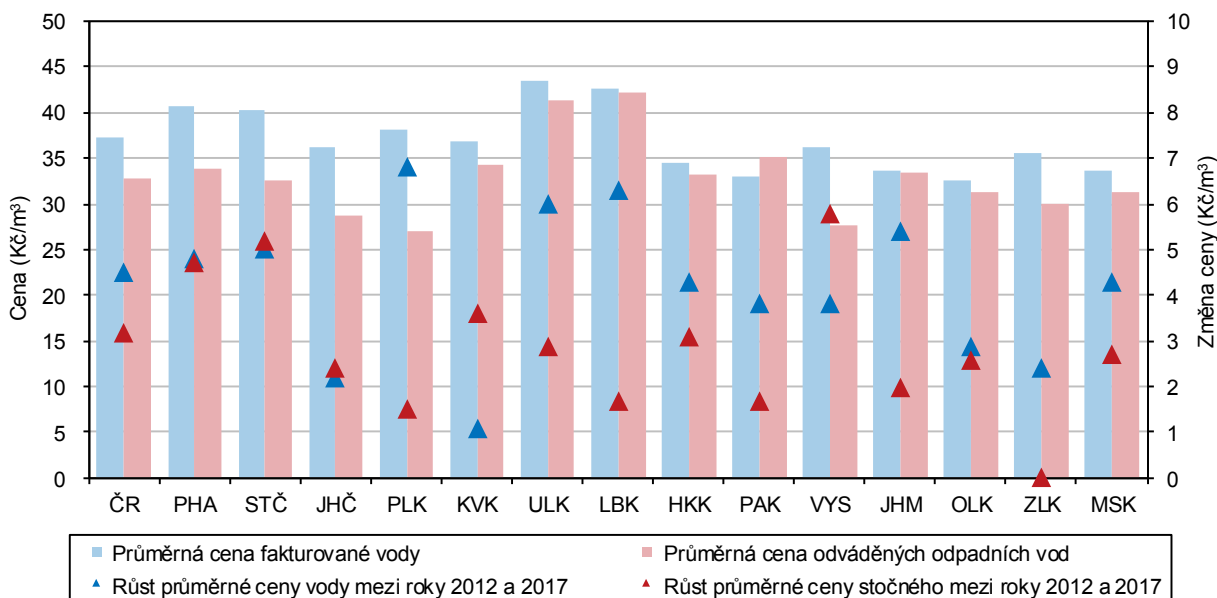
V roce 2017 spotřebovaly nejvíce vody domácnosti v Hl. m. Praze (více než 109 litrů na osobu a den), naproti tomu nejnižší spotřebu – méně než 80 litrů na osobu a den – vykázaly domácnosti ve Zlínském a Pardubickém kraji a v Kraji Vysočina. Oproti roku 2012 pokleslo specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele v polovině krajů, naproti tomu v Ústeckém kraji došlo k jeho růstu o 13 %.

Dlouhodobě nejdražší voda je v Ústeckém kraji.

Jevem, který je patrný ve většině krajů, je růst ceny vody; nejdražší voda teče z kohoutků v Ústeckém kraji. V roce 2017 zaplatili obyvatelé Ústeckého kraje v průměru za 1 m³ fakturované pitné vody 43,40 Kč, zatímco v celé České republice 37,20 Kč. Oproti průměru republiky byla jednotková cena vody v roce 2017 v Ústeckém kraji vyšší o 6,20 Kč. Nejméně za vodu v loňském roce platili v Olomouckém kraji (32,50 Kč za 1 m³).

Graf 5.5 Průměrná cena fakturované vody a odváděných odpadních vod v krajích v roce 2017

Zdroj: ČSÚ

Postupně se snižují měrné emise, velké rozdíly mezi kraji však zůstávají.

V posledních letech dochází v České republice k postupnému snižování měrných emisí znečišťujících látek, ať již stacionárních zdrojů (REZZO 1–3) nebo mobilních zdrojů (REZZO 4). Z územního hlediska však i nadále zůstávají nejhůře postižena území, která jsou nejbližší stacionárním zdrojům znečištění. Z krajů jsou na tom dlouhodobě vlivem emisí ze stacionárních zdrojů znečištění nejhůře kraje Ústecký a Moravskoslezský. Při zohlednění mobilních zdrojů se k oběma krajům přiřadilo i Hlavní město Praha a kraj Středočeský a Jihomoravský.

Produkce komunálního odpadu na obyvatele vzrostla ve všech krajích.

Produkce komunálního odpadu na 1 obyvatele v porovnání let 2012 a 2016 vzrostla ve všech krajích České republiky, nejvíce pak v Plzeňském kraji, a to o 87 kg. Nejméně se produkce komunálního odpadu v porovnávaném období zvýšila v Hlavním městě Praze – o 5 kg na jednoho obyvatele. Ve srovnání let 2015 a 2016 se produkce odpadu na obyvatele zvýšila s různou intenzitou ve všech krajích, nejvíce pak v Plzeňském kraji, a to o 48 kg. K nejmenšímu zvýšení došlo v Hlavním městě Praha (o 8 kg) a v kraji Královéhradeckém (o 9 kg).

V Libereckém kraji je produkce komunálního odpadu na obyvatele o čtvrtinu nižší než v kraji Středočeském.

V České republice bylo v roce 2016 vyprodukováno celkem 3 579,6 tis. tun komunálního odpadu. V přepočtu na jednoho obyvatele činila v roce 2016 produkce komunálního odpadu 339 kg, což bylo o 22 kg více proti předchozímu roku. V jednotlivých krajích se produkce odpadu na jednoho obyvatele značně lišila. Rozdíl mezi krajem Středočeským (397 kg), kde byl objem komunálního odpadu na obyvatele nejvyšší, a krajem Libereckým (302 kg), kde byla produkce na obyvatele nejnižší, činil 95 kg.

V roce 2016 poklesl objem investic na ochranu životního prostředí.

Investice na ochranu životního prostředí v České republice rostly od roku 2010 až do roku 2015. V následujícím roce došlo k meziročnímu snížení investic na území téměř všech krajů republiky. Výjimku tvořilo Hlavní město Praha a kraje Ústecký a Plzeňský. Nejvíce v rámci celé ČR bylo na ochranu životního prostředí v roce 2016 investováno v Ústeckém kraji, a to 6,3 mld. Kč, což představovalo 24,6 % z celkového objemu investic v ČR. Naproti tomu nejméně prostředků na ochranu životního prostředí bylo vynaloženo v Libereckém kraji (441 mil. Kč; tj. 1,7 % z částky za ČR).

Neinvestiční výdaje na ochranu životního prostředí vzrostly v osmi krajích.

Neinvestiční výdaje na ochranu životního prostředí zjišťované podle sídla investora vzrostly v porovnání let 2012 a 2016 celkem v osmi krajích České republiky. Na 1 obyvatele bylo v roce 2016 nejvíce neinvestičních výdajů (podle sídla investora) vynaloženo v Hlavním městě Praze (10 tis. Kč), čtyřikrát méně bylo investováno v Kraji Vysočina.

Tabulková příloha

Tab. 1.1 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – demografický vývoj

	Česká republika	kraje													
		Hl. město Praha	Středočeský	Jihočeský	Plzeňský	Karlovarský	Ústecký	Liberecký	Královéhradecký	Pardubický	Vysočina	Jiho-moravský	Olomoucký	Zlínský	Moravsko-slezský
Přirozený přírůstek/úbytek na 1 000 obyvatel (‰)															
2012	0,0	1,4	1,3	0,2	-0,4	-0,8	-0,9	0,5	-0,6	-0,0	-0,1	0,5	-0,6	-1,0	-1,1
2013	-0,2	1,4	1,0	-0,4	-1,0	-1,2	-1,5	0,3	-0,8	-0,6	-0,4	0,7	-0,8	-1,3	-1,4
2014	0,4	2,0	1,7	0,0	-0,2	-1,3	-0,7	0,2	-0,2	0,6	0,9	1,2	-0,1	-0,9	-0,9
2015	-0,0	1,9	1,2	-0,5	-0,8	-1,8	-1,1	0,3	-0,5	-0,3	0,3	0,6	-0,8	-0,8	-1,4
2016	0,5	2,2	1,5	0,5	-0,4	-1,2	-1,0	1,3	-0,1	0,6	0,6	1,2	-0,1	-0,6	-0,9
2017	0,3	2,4	1,5	0,2	-0,3	-2,2	-0,9	0,1	-0,1	-0,0	0,3	1,0	-0,6	-0,5	-1,2
Přírůstek/úbytek stěhováním na 1 000 obyvatel (‰)															
2012	1,0	2,7	8,4	0,5	2,1	-3,9	-0,6	-0,5	-1,0	0,1	-1,3	1,5	-1,0	-1,3	-2,2
2013	-0,1	-4,3	7,1	0,5	2,3	-3,5	-0,5	-0,2	-1,0	-0,3	-1,5	0,6	-1,2	-1,1	-2,5
2014	2,1	10,7	8,2	0,9	3,0	-2,1	-0,7	0,3	-0,4	0,2	-1,5	1,2	-0,9	-0,9	-2,5
2015	1,5	4,8	7,6	1,4	3,4	-3,1	-0,3	1,5	0,2	-0,2	-1,2	1,3	-0,8	-0,2	-2,2
2016	1,9	8,1	7,6	1,0	3,8	-2,4	-0,8	1,0	-1,0	1,2	-1,6	2,0	-1,2	-1,1	-1,9
2017	2,7	8,5	8,7	2,0	4,1	-1,4	0,5	1,4	0,7	2,4	-0,4	2,7	-0,6	-0,6	-2,1
Živé narození mimo manželství (%)															
2012	43,4	37,4	40,5	43,7	45,9	58,7	58,0	48,4	43,8	41,6	37,7	38,4	45,1	35,6	47,7
2013	45,0	38,7	42,2	45,7	46,4	60,7	59,3	49,8	47,1	44,3	38,9	39,6	45,7	37,4	49,8
2014	46,7	40,6	44,3	48,4	49,1	61,6	61,1	52,0	47,9	45,3	41,3	41,4	47,8	39,1	50,4
2015	47,8	41,2	45,7	48,3	49,4	62,6	62,3	53,7	49,7	47,2	42,2	43,1	48,2	40,6	52,2
2016	48,6	41,0	46,0	49,5	50,5	64,4	64,2	54,2	50,7	47,9	43,8	43,0	50,3	41,8	52,8
2017	49,0	41,3	47,8	50,6	50,8	60,1	64,5	55,4	50,4	48,8	44,4	43,6	50,2	43,0	52,7
Index stáří k 31. 12. (%)¹⁾															
2012	113,3	129,2	97,4	113,2	119,2	108,7	100,8	105,2	120,5	113,1	116,2	118,4	116,5	121,1	112,5
2013	115,7	128,3	98,8	116,0	121,8	113,4	105,1	109,1	123,6	116,1	119,6	120,2	119,5	123,6	116,0
2014	117,4	125,8	99,6	118,4	123,8	117,5	108,5	112,5	126,4	118,3	122,1	121,2	122,1	126,3	118,9
2015	119,0	123,8	100,5	120,4	125,3	121,9	111,7	115,8	129,3	120,6	124,2	122,0	123,9	128,6	121,5
2016	120,7	122,4	101,5	122,9	126,7	126,3	115,0	118,4	132,0	122,5	126,7	122,9	126,4	131,1	124,5
2017	122,1	120,9	102,5	125,0	128,3	129,6	117,5	120,8	134,4	124,9	128,7	123,5	128,1	133,0	126,9
Naděje dožití mužů při narození (roky) – dvouleté období															
2012	74,8	77,0	74,9	75,1	75,2	74,0	73,0	75,3	75,6	74,9	75,6	75,2	74,3	74,4	73,3
2013	75,1	77,3	75,2	75,4	75,5	74,1	73,0	75,1	75,9	75,3	75,9	75,4	74,4	74,8	73,8
2014	75,5	77,5	75,7	75,8	76,0	74,1	73,6	75,1	76,2	76,1	76,2	76,0	74,9	75,1	74,1
2015	75,8	77,7	76,2	75,6	76,2	74,4	73,9	75,7	76,6	76,3	76,7	76,3	75,3	75,4	74,2
2016	76,0	78,0	76,5	76,0	76,3	74,4	74,0	76,1	77,0	76,4	77,2	76,5	75,5	75,5	74,4
2017 ²⁾	.	78,1	76,3	76,4	76,2	74,4	74,1	75,7	77,2	76,6	77,0	76,5	75,5	75,5	74,5
Naděje dožití žen při narození (roky) – dvouleté období															
2012	80,8	81,8	80,6	81,0	80,8	79,7	79,0	80,8	81,5	80,7	81,2	81,7	81,0	81,4	79,7
2013	81,0	82,1	80,9	80,9	80,9	80,0	79,0	80,9	81,6	81,1	81,7	81,9	81,1	81,6	80,0
2014	81,4	82,5	81,3	81,2	81,3	80,3	79,3	81,5	81,8	81,6	82,4	82,0	81,9	81,5	80,6
2015	81,6	82,6	81,4	81,5	81,4	80,3	79,6	81,4	81,9	82,1	82,3	82,2	82,0	81,8	80,9
2016	81,7	82,7	81,6	81,6	81,4	80,7	79,5	81,8	82,2	82,4	82,4	82,6	81,6	82,2	81,2
2017 ²⁾	.	82,7	81,6	82,1	81,7	80,5	79,8	81,7	82,4	82,2	82,7	82,7	81,8	82,3	81,1
Podíl cizinců (bez azylantů) na obyvatelstvu (%)															
2012	4,1	13,1	4,4	2,3	4,2	6,1	3,7	3,8	2,4	2,2	1,5	3,1	1,5	1,4	1,9
2013	4,2	13,0	4,4	2,4	4,4	6,3	3,8	3,8	2,4	2,2	1,5	3,2	1,6	1,4	1,9
2014	4,3	13,2	4,6	2,4	4,5	6,3	3,9	3,9	2,4	2,2	1,5	3,3	1,6	1,4	2,0
2015	4,4	13,5	4,6	2,6	4,7	6,4	4,0	4,1	2,5	2,3	1,6	3,4	1,6	1,5	2,0
2016	4,7	14,4	4,8	2,8	5,1	6,5	4,1	4,2	2,6	2,6	1,7	3,7	1,7	1,5	2,1
2017	4,9	15,1	5,1	3,0	5,4	6,7	4,3	4,5	2,8	2,9	1,8	3,9	1,8	1,6	2,2

1) počet osob ve věku 65 a více let na 100 osob ve věku 0–14 let

2) změna metodiky; data nejsou srovnatelná s předchozími roky

Tab. 1.2 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – sociální vývoj

	Česká republika	kraje													
		Hl. město Praha	Středočeský	Jihočeský	Plzeňský	Karlovarský	Ústecký	Liberecký	Královéhradecký	Pardubický	Vysočina	Jihomoravský	Olomoucký	Zlínský	Moravskoslezský
Míra zaměstnanosti (%)															
2012	54,5	60,0	57,6	54,5	56,6	53,7	50,7	52,2	53,7	54,0	53,2	53,9	52,9	53,3	51,8
2013	55,2	60,2	57,6	54,6	57,3	55,0	52,2	52,9	53,7	55,0	54,3	55,8	51,2	55,0	52,1
2014	55,7	60,6	57,9	55,6	57,2	55,2	52,7	54,2	54,6	56,3	55,0	55,9	52,2	54,7	52,8
2015	56,4	60,2	59,0	56,2	58,7	56,8	52,8	55,4	55,4	57,3	54,7	57,1	53,7	56,2	53,2
2016	57,6	61,4	59,2	57,5	58,6	57,8	55,2	56,4	56,5	58,2	56,2	58,0	55,8	55,9	55,2
2017	58,5	63,1	60,2	58,4	59,4	59,3	55,8	56,0	58,4	58,3	57,5	58,0	56,8	56,7	56,6
Podíl nezaměstnaných osob k 31. 12. (%)¹⁾ (MPSV)															
2012	7,37	4,16	6,13	6,37	5,94	8,50	10,46	7,75	6,55	7,03	7,63	8,15	8,93	7,82	9,17
2013	8,17	5,14	6,90	7,10	6,45	9,33	11,47	8,46	7,31	7,45	8,05	8,94	9,79	8,34	10,47
2014	7,46	5,03	6,36	6,20	5,70	8,21	10,67	7,72	6,36	6,22	7,35	8,25	8,82	7,36	9,80
2015	6,24	4,20	5,41	5,07	4,62	7,06	8,91	6,36	4,96	5,14	6,22	7,01	7,01	5,98	8,56
2016	5,19	3,35	4,31	4,28	3,56	5,45	7,79	5,17	3,76	4,04	5,17	6,11	5,94	4,92	7,45
2017	3,77	2,34	3,17	3,09	2,55	3,47	5,39	3,76	2,72	2,83	3,80	4,60	4,35	3,43	5,77
Podíl dlouhodobě nezaměstnaných k 31. 12. (%)²⁾ (MPSV)															
2012	2,67	1,15	2,07	1,82	1,94	3,28	4,56	2,92	1,90	2,24	2,64	3,03	3,54	2,73	3,85
2013	3,33	1,77	2,65	2,35	2,38	4,04	5,49	3,53	2,55	2,69	3,14	3,68	4,13	3,27	4,88
2014	3,36	1,96	2,74	2,20	2,24	4,06	5,64	3,45	2,53	2,43	3,06	3,74	4,15	3,01	5,13
2015	2,68	1,68	2,17	1,57	1,73	3,40	4,59	2,67	1,78	1,71	2,43	3,04	3,09	2,28	4,37
2016	2,08	1,28	1,56	1,18	1,25	2,52	3,72	1,95	1,24	1,12	1,81	2,51	2,34	1,67	3,69
2017	1,37	0,77	1,05	0,75	0,71	1,42	2,40	1,31	0,75	0,64	1,13	1,74	1,57	1,08	2,67
Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele (tis. Kč)															
2012	198,5	259,8	218,1	187,9	201,0	174,1	173,2	183,3	192,1	188,1	188,8	195,1	180,2	184,6	179,2
2013	198,4	260,8	213,7	186,4	203,2	177,0	173,3	183,7	192,6	186,9	190,5	198,7	177,5	184,1	178,0
2014	205,0	267,5	220,3	194,4	206,4	183,7	175,8	190,4	200,3	195,8	196,6	205,5	184,8	191,5	185,6
2015	213,6	277,3	225,4	200,7	219,4	194,0	183,9	198,0	209,0	202,5	206,6	216,4	192,8	202,7	192,3
2016	220,5	286,5	230,3	208,1	221,0	204,5	193,1	211,3	215,0	209,2	214,5	221,9	199,8	204,0	199,4
2017
Medián mezd (Kč) (MPSV, MF)															
2012	21 997	27 182	22 576	20 455	21 752	19 327	20 999	21 672	20 958	20 598	20 644	21 447	20 594	20 036	21 838
2013	22 266	27 410	22 874	20 898	21 999	20 274	21 385	21 993	21 134	20 740	21 194	21 840	20 836	20 576	21 958
2014	22 844	27 750	23 579	21 675	23 175	20 690	21 686	22 772	21 750	21 413	21 757	22 392	21 651	21 094	22 377
2015	23 726	28 677	24 582	22 697	24 135	21 747	22 644	23 946	22 521	22 283	22 600	23 328	21 918	21 770	23 116
2016	24 982	29 906	25 490	24 018	25 388	22 735	24 004	24 764	23 914	23 543	23 953	24 675	23 205	23 242	24 071
2017	26 843	31 878	27 709	25 457	27 879	24 832	25 639	26 752	25 865	25 507	25 783	26 559	24 956	24 814	25 534
Průměrný měsíční starobní důchod sólo (Kč)³⁾ (MPSV)															
2012	10 793	11 560	10 882	10 680	10 740	10 554	10 697	10 708	10 667	10 557	10 504	10 662	10 465	10 555	10 868
2013	10 985	11 767	11 087	10 872	10 933	10 725	10 881	10 900	10 854	10 745	10 695	10 845	10 644	10 748	11 058
2014	11 090	11 878	11 207	10 985	11 038	10 817	10 979	11 005	10 955	10 853	10 804	10 950	10 744	10 852	11 157
2015	11 363	12 172	11 499	11 260	11 308	11 064	11 240	11 269	11 221	11 123	11 079	11 218	11 009	11 122	11 428
2016	11 475	12 286	11 616	11 375	11 424	11 156	11 341	11 381	11 337	11 241	11 199	11 328	11 119	11 245	11 537
2017	11 866	12 691	12 019	11 765	11 811	11 519	11 718	11 750	11 719	11 629	11 594	11 719	11 504	11 638	11 936
Podíl příjemců předčasného starobního důchodu na počtu příjemců starobního důchodu (%)⁴⁾ (ČSSZ)															
2012	22,5	12,2	19,7	23,3	25,8	24,9	25,4	21,4	22,8	26,6	28,3	21,2	24,9	23,5	26,2
2013	23,3	12,6	20,4	24,2	26,7	25,8	26,2	22,3	23,8	27,6	29,3	22,0	25,9	24,5	27,2
2014	24,1	13,0	21,0	25,2	27,4	26,5	27,0	23,1	24,8	28,7	30,3	22,7	26,9	25,4	28,2
2015	24,8	13,2	21,5	25,9	27,9	27,2	27,5	23,8	25,5	29,5	31,1	23,3	27,8	26,1	28,9
2016	25,3	13,5	21,9	26,7	28,3	27,6	27,9	24,4	26,2	30,2	31,8	23,9	28,4	26,7	29,5
2017	25,8	13,6	22,4	27,4	28,7	28,2	28,3	25,0	26,9	30,8	32,5	24,4	29,2	27,3	30,2

1) podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let v evidenci úřadu práce na počtu obyvatel ve věku 15–64 let

2) podíl dlouhodobě nezaměstnaných (12 měsíců a déle) na počtu obyvatel ve věku 15–64 let, ve jmenovateli data ČSÚ k 31. 12.

3) bez souběhu s vdovským nebo vdoveckým; podle metodiky MPSV bez poměrného starobního důchodu; data za prosinec

4) včetně souběhu s vdovským nebo vdoveckým; předčasným důchodem se rozumí přiznání kráceného starobního důchodu podle § 30 a § 31 zákona č. 155/1995 Sb.; data za prosinec

Tab. 1.3 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – ekonomický vývoj

	Česká republika	kraje													
		Hl. město Praha	Středočeský	Jihočeský	Plzeňský	Karlovarský	Ústecký	Liberecký	Královéhradecký	Pardubický	Vysočina	Jiho-moravský	Olomoucký	Zlínský	Moravsko-slezský
Hrubý domácí produkt (HDP) na 1 obyvatele (tis. Kč)															
2012	386,3	807,6	349,5	327,5	347,0	272,4	303,1	300,0	333,4	306,4	324,0	372,1	300,8	324,6	332,8
2013	389,9	812,5	348,7	333,1	363,3	272,5	302,4	302,1	335,3	313,7	327,5	387,6	301,2	330,8	324,6
2014	409,9	834,6	376,8	344,5	388,4	282,1	309,9	317,7	359,2	333,1	341,3	404,5	318,6	365,3	344,3
2015	435,9	917,2	392,9	359,0	405,2	292,2	333,9	337,1	378,0	354,4	356,1	427,9	334,7	374,8	362,0
2016	451,8	937,5	414,4	373,8	422,3	300,9	333,5	352,3	401,1	360,4	373,4	436,4	346,8	391,3	385,2
2017
Vývoj HDP – předchozí rok = 100 (srovnatelné ceny, %)															
2012	99,2	99,7	99,2	100,5	95,9	98,7	99,5	99,8	98,2	93,4	100,2	101,4	99,4	97,5	99,5
2013	99,5	100,5	98,3	99,4	102,9	98,4	98,6	98,7	98,1	100,4	98,1	102,7	98,3	99,9	95,7
2014	102,7	102,3	104,1	100,7	104,3	101,2	100,4	101,6	103,9	103,5	101,1	102,6	103,5	106,5	102,4
2015	105,3	109,8	103,8	103,1	103,4	101,7	105,3	105,1	104,1	105,4	103,5	105,1	104,0	101,1	103,2
2016	102,6	101,0	105,9	102,8	103,2	101,7	99,1	103,9	105,2	100,8	103,3	100,5	102,0	103,3	105,9
2017
Produkce zemědělského odvětví na 1 ha obhospodařované zemědělské půdy (tis. Kč)															
2012	34,7	40,7	31,5	31,7	17,8	28,6	22,5	37,5	41,1	38,2	37,3	33,7	34,3	30,3	
2013	36,4	42,1	31,5	32,8	18,0	30,8	23,7	38,9	42,8	40,3	42,7	35,5	36,5	31,1	
2014	39,1	44,2	32,7	36,8	22,1	33,8	25,0	43,3	49,3	43,7	41,1	38,8	38,6	35,1	
2015	36,8	41,7	29,9	33,8	20,2	35,0	23,0	41,3	45,4	39,1	42,0	36,2	35,8	31,9	
2016 ¹⁾	37,9	43,0	31,7	33,0	20,0	35,2	23,4	41,1	46,7	43,2	46,2	36,6	34,8	29,4	
2017
Průměrný evidenční počet zaměstnanců ve velkých průmyslových podnicích²⁾ (tis. fyzických osob)															
2012	776,0	82,2	88,5	44,3	54,0	19,6	52,2	40,4	39,8	43,1	46,4	67,7	40,0	46,3	111,5
2013	767,8	77,9	89,5	45,5	55,3	19,5	49,5	40,4	43,0	43,1	47,0	65,3	39,1	46,3	106,3
2014	782,7	78,9	92,1	45,6	57,6	19,5	50,4	41,7	43,9	44,8	47,3	67,1	40,9	48,2	104,7
2015	806,9	77,5	95,3	47,3	59,7	19,2	52,6	43,4	45,3	46,3	48,1	68,9	44,2	52,0	107,0
2016	831,5	76,7	100,0	49,0	61,1	19,3	56,2	44,0	47,5	47,9	49,9	70,5	46,5	53,0	109,8
2017	849,9	80,3	105,9	50,5	61,6	18,8	59,3	45,0	49,7	48,3	50,6	70,7	47,2	53,8	108,1
Stavební práce "S" podle místa stavby na 1 obyvatele³⁾ (tis. Kč)															
2012	22,7	40,6	18,0	33,1	19,4	18,7	19,2	17,3	18,6	15,9	19,2	22,9	20,0	16,0	21,3
2013	20,9	38,0	15,5	30,4	17,5	16,7	20,3	15,3	14,0	14,5	17,4	22,0	18,7	15,8	19,0
2014	22,6	41,4	16,5	32,8	22,3	23,2	17,5	14,2	17,1	20,9	23,3	23,7	16,3	16,8	19,3
2015	25,4	42,4	19,4	36,5	22,1	22,7	19,0	20,8	22,4	24,0	23,8	30,6	21,0	15,7	21,6
2016	22,3	43,5	16,8	27,6	23,0	15,6	18,7	18,0	18,0	21,6	21,9	21,9	18,2	15,0	17,2
2017	23,0	43,8	19,1	32,4	21,7	18,9	19,5	17,3	19,5	19,1	22,7	23,0	19,3	15,6	15,6
Dokončené byty na 1 000 obyvatel															
2012	2,8	3,2	4,6	3,1	2,5	1,8	1,5	2,9	2,5	2,5	2,5	3,2	2,3	1,9	2,2
2013	2,4	3,1	4,1	2,1	2,5	1,4	1,1	1,8	1,9	2,0	2,3	3,0	1,9	1,4	2,0
2014	2,3	3,9	3,2	2,0	2,4	1,1	0,9	1,6	1,9	1,9	2,0	2,8	2,2	1,4	1,6
2015	2,4	4,1	3,7	2,0	2,1	1,4	1,0	1,4	1,9	2,1	2,0	2,8	1,7	1,6	1,8
2016	2,6	4,8	3,6	1,9	2,7	1,7	0,9	1,8	1,9	2,4	1,9	3,3	2,1	1,7	1,7
2017	2,7	4,5	4,0	2,0	2,8	1,3	1,2	1,5	2,2	2,2	2,0	3,6	2,3	1,7	1,9
Počet přenocování hostů ubytovaných v hromadných ubytovacích zařízeních na 1 000 obyvatel															
2012	4 118	11 613	1 645	4 956	2 681	15 792	1 404	5 854	6 089	2 008	2 285	2 242	2 476	2 959	1 641
2013	4 120	11 773	1 593	5 010	2 565	15 226	1 431	5 823	5 813	2 008	2 312	2 429	2 552	3 027	1 591
2014	4 081	11 790	1 502	5 074	2 552	15 015	1 440	5 092	5 565	1 981	2 256	2 539	2 512	3 160	1 595
2015	4 467	12 608	1 677	5 718	2 983	15 468	1 596	5 859	6 571	2 286	2 358	2 619	2 801	3 438	1 835
2016	4 704	13 197	1 724	6 208	2 999	16 301	1 752	6 092	6 823	2 438	2 528	2 800	3 043	3 521	1 940
2017	5 026	14 034	1 802	6 287	3 194	17 429	1 902	6 520	7 448	2 565	2 711	3 200	3 207	3 609	2 113

1) semidefinitivní údaje

2) podniky se 100 a více zaměstnanci se sídlem v kraji s převážující činností v sekci (CZ-NACE) B – Těžba a dobývání, C – Zpracovatelský průmysl nebo D – Výroba a rozvod elektřiny, plynu, tepla a klimatizovaného vzduchu

3) podniky s 20 a více zaměstnanci s převážující stavební činností

Tab. 1.4 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – životní prostředí

	Česká republika	kraje													
		Hl. město Praha	Středočeský	Jihočeský	Plzeňský	Karlovarský	Ústecký	Liberecký	Královéhradecký	Pardubický	Vysočina	Jihomoravský	Olomoucký	Zlínský	Moravskoslezský
Měrné emise oxidu siřičitého REZZO 1–4 (t/km²) (ČHMÚ)															
2012	1,96	0,77	1,95	0,79	0,93	2,83	10,62	0,46	1,06	2,57	0,36	0,29	0,73	1,24	3,77
2013	1,76	1,04	1,92	0,77	0,92	2,87	7,81	0,51	1,01	2,65	0,35	0,31	0,74	1,20	3,66
2014	1,61	0,51	1,81	0,65	0,86	2,88	6,88	0,41	0,86	2,61	0,27	0,27	0,72	1,07	3,46
2015 ¹⁾	1,56	0,50	1,79	0,62	0,86	2,94	6,25	0,47	0,91	2,60	0,29	0,24	0,74	1,07	3,31
2016
2017
Měrné emise oxidů dusíku REZZO 1–4 (t/km²) (ČHMÚ)															
2012	2,45	13,83	2,59	1,04	1,21	2,51	8,54	1,05	1,34	3,14	1,32	1,77	1,63	1,56	4,43
2013	2,30	13,41	2,37	1,02	1,15	2,21	7,37	1,02	1,37	2,96	1,33	1,70	1,58	1,48	4,47
2014	2,16	12,73	2,35	0,94	1,04	1,96	6,42	0,96	1,31	3,08	1,30	1,65	1,52	1,46	4,18
2015 ¹⁾	2,08	11,83	2,29	0,89	1,04	2,10	5,91	0,96	1,26	2,81	1,23	1,65	1,51	1,45	4,12
2016
2017
Produkce podnikového odpadu na 1 obyvatele (kg)															
2012	1 897	4 827	1 478	1 899	1 627	538	1 766	1 116	681	827	733	1 934	1 117	959	2 499
2013	1 915	5 029	1 565	1 611	1 694	661	1 529	1 148	730	847	798	1 923	1 163	1 472	2 269
2014	1 923	5 023	1 344	1 765	2 253	517	1 615	1 017	770	1 352	1 013	1 901	1 018	1 217	2 145
2015	2 205	4 909	1 420	2 420	2 012	629	1 757	1 014	1 071	1 402	1 341	3 098	1 559	1 701	2 285
2016	2 064	4 675	1 364	2 426	3 086	592	1 775	975	899	1 546	946	2 388	945	1 453	2 148
2017
Produkce komunálního odpadu na 1 obyvatele (kg)															
2012	308	304	375	311	243	285	318	276	274	294	326	277	318	300	318
2013	307	303	372	315	231	289	327	265	275	299	318	288	308	297	317
2014	310	301	355	325	252	307	318	271	272	303	329	295	312	308	325
2015	317	301	374	346	283	297	321	266	295	315	335	297	330	299	313
2016	339	309	397	372	330	339	348	302	304	332	367	309	350	314	341
2017
Podíl odděleně sbíraných složek komunálního odpadu (%)															
2012	13,9	16,3	10,7	14,4	18,3	12,8	11,5	13,5	17,1	13,5	16,2	12,3	13,5	17,2	13,4
2013	13,9	16,8	10,9	14,0	17,8	13,1	10,7	14,6	17,1	14,1	16,9	10,9	12,0	17,4	14,9
2014	14,3	16,5	11,7	13,6	17,7	13,1	12,2	13,8	17,0	14,2	16,9	11,8	13,3	18,9	14,9
2015	14,5	16,8	12,0	14,3	17,1	13,8	13,2	12,4	15,7	15,1	16,0	12,6	13,3	18,7	15,5
2016	14,5	17,3	12,3	14,4	16,0	12,8	12,3	12,5	16,1	14,8	15,2	13,7	13,1	19,9	14,5
2017
Specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele (litr/den)															
2012	87,9	106,3	88,6	86,6	81,6	82,9	79,3	84,0	81,8	79,5	79,7	92,6	83,5	76,8	91,5
2013	87,2	111,4	85,5	86,2	80,5	81,8	79,0	82,0	78,1	77,1	79,0	91,2	81,7	76,2	90,7
2014	87,3	106,0	82,9	84,7	87,3	83,0	90,3	86,9	77,6	75,7	77,7	91,5	82,5	75,7	88,9
2015	87,9	106,0	83,5	85,4	87,6	83,4	89,1	86,5	79,9	77,8	79,3	92,4	82,2	75,6	90,8
2016	88,3	107,9	86,1	84,7	87,4	84,5	90,2	86,6	79,2	77,3	78,6	92,9	81,3	74,9	89,8
2017	88,7	109,3	85,3	84,6	88,6	85,5	89,6	86,8	80,2	78,0	79,1	92,9	83,5	75,9	89,1
Investice na ochranu životního prostředí podle místa investice na 1 obyvatele (Kč)															
2012	2 438	1 468	2 786	1 920	2 245	1 662	2 664	2 973	2 681	2 947	2 649	2 594	2 428	2 007	2 911
2013	2 576	1 549	2 687	2 303	2 322	1 558	4 198	2 173	2 536	3 363	2 687	2 174	1 902	2 080	3 676
2014	2 983	1 154	2 562	2 757	4 344	3 171	3 296	1 106	1 839	3 673	5 513	2 665	2 418	3 504	4 718
2015	3 804	1 160	3 038	3 176	2 106	2 784	5 168	1 258	2 230	7 983	6 887	5 286	3 879	2 591	5 526
2016	2 411	2 981	1 445	1 170	2 545	2 608	7 610	1 002	1 506	2 391	1 757	1 896	1 270	770	2 986
2017

1) vč. přemísťujících se zdrojů (např. zařízení na recyklaci stavebních odpadů a asfaltových směsí)

Tab. 2.1 Dlouhodobý vývoj v Ústeckém kraji v letech 2001–2017

	Měřicí jednotka	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
DEMOGRAFICKÝ VÝVOJ									
Obyvatelstvo (stav k 31. 12.)	osoby	819 480	819 742	820 898	822 163	823 203	823 294	831 209	835 920
v tom ve věku: 0–14 let		136 466	134 592	132 491	130 848	129 052	127 409	127 150	126 838
15–64 let		582 831	584 894	588 083	589 744	590 592	590 193	595 965	598 008
65 a více let		100 183	100 256	100 324	101 571	103 559	105 692	108 094	111 074
Průměrný věk (stav k 31. 12.)	roky	38,1	38,3	38,5	38,8	39,0	39,2	39,4	39,6
Sňatky		4 411	4 447	3 996	4 398	4 320	4 387	5 006	4 477
Rozvody		3 267	3 129	3 126	3 363	2 894	2 930	2 783	2 889
Živě narození	osoby	7 905	8 186	8 344	8 601	8 725	8 935	9 715	10 031
Zemřelí	osoby	8 852	9 289	9 260	8 926	8 951	8 719	8 741	8 809
Přirozený přírůstek/úbytek	osoby	-947	-1 103	-916	-325	-226	216	974	1 222
Přistěhovalí	osoby	6 181	7 908	8 877	8 607	9 236	9 614	16 443	12 606
Vystěhovalí	osoby	6 164	6 543	6 805	7 017	7 970	9 739	9 502	9 117
Přírůstek/úbytek stěhováním	osoby	17	1 365	2 072	1 590	1 266	-125	6 941	3 489
Celkový přírůstek/úbytek	osoby	-930	262	1 156	1 265	1 040	91	7 915	4 711
SOCIÁLNÍ VÝVOJ									
Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele	tis. Kč	121,4	121,1	126,7	133,0	139,5	150,1	155,3	166,8
Ekonomicky aktivní (pracovní síla)	tis. osob	416,9	410,1	405,9	418,6	418,8	420,8	401,6	404,2
Ekonomicky neaktivní (15 a více let)	tis. osob	265,1	274,0	281,0	270,8	274,1	274,9	296,7	302,7
Míra ekonomické aktivity	%	61,1	59,9	59,1	60,7	60,4	60,5	57,5	57,2
Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce (stav k 31. 12.)	osoby	67 720	74 135	76 499	73 493	70 532	63 652	49 894	45 657
Podíl nezaměstnaných osob ¹⁾ (stav k 31. 12.)	%	11,31	10,21	7,88	7,32
Prům. měsíční starobní důchod sólo ²⁾	Kč	6 849	6 861	7 085	7 262	7 724	8 142	8 691	9 571
Lékaři na 1 000 obyvatel	osoby	3,1	3,2	3,3	3,3	3,3	3,3	3,5	3,5
Děti, žáci a studenti (stav k 30. 9.)	osoby								
mateřských škol		22 672	22 846	22 748	22 555	22 216	22 529	22 881	23 489
základních škol		89 643	86 880	84 341	81 762	78 552	75 526	73 202	70 599
středních škol vč. konzervatoří (denní studium)		.	.	42 773	42 783	42 561	42 421	41 825	41 546
Studenti vysokých škol ³⁾ (stav k 31. 12.)	osoby	6 273	6 855	7 637	8 383	9 349	11 006	12 157	12 790
Registrované trestné činy na 1 000 obyv.		36,0	38,4	37,7	39,4	39,8	39,9	42,0	39,7
EKONOMICKÝ VÝVOJ									
Hrubý domácí produkt	mil. Kč	166 681	175 255	187 698	201 866	214 447	228 990	244 636	256 192
předchozí rok = 100 (srovnatelné ceny)	%	99,9	102,6	105,9	100,4	105,7	109,1	102,1	102,1
Výdaje na výzkum a vývoj	mil. Kč	589	587	681	812
Registrované subjekty (stav k 31. 12.)		145 010	156 185	163 393	163 874	166 219	169 083	171 940	175 521
Produkce zemědělského odvětví	mil. Kč	.	.	5 238	6 512	5 422	5 820	6 419	6 863
Počet zaměstnanců v průmyslu ⁴⁾	fyz. os.	64 721	60 681	55 668	60 665	57 167	60 871	62 259	63 996
Stavební práce "S" provedené v kraji ⁵⁾	mil. Kč	16 399	18 670	18 102	18 570	21 341	22 296	25 997	23 198
Dokončené byty		979	852	1 226	888	1 042	1 119	1 153	993
Hosté v hromadných ubyt. zařízeních	tis. osob	489,0	443,2	384,2	354,8	385,1	392,4	376,1	366,5
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ (ŽP)									
Zemědělská půda (stav k 31. 12.)	ha	278 356	278 174	278 014	277 616	277 432	277 117	276 779	276 367
z toho orná půda		187 525	187 088	186 800	186 099	185 533	184 428	183 898	183 487
Nezemědělská půda (stav k 31. 12.)	ha	255 069	255 329	255 480	255 872	256 025	256 337	256 671	257 087
z toho: lesní pozemky		158 790	158 953	158 958	159 030	159 069	159 108	159 719	160 207
zastavěné plochy a nádvoří		9 484	9 484	9 488	9 232	9 146	9 146	9 152	9 241
Specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele	litr/den	111,2	110,9	106,8	115,4	98,7	98,3	97,3	87,5
Produkce komunál. odpadu na 1 obyv.	kg	320	327	315	314	316	319	300	343
Investice na ochranu ŽP podle místa investice na 1 obyvatele	Kč	2 908	2 415	2 562	2 978	1 858	2 270	2 760	1 845

¹⁾ podíl počtu dosažitelných uchazečů o zaměstnání v evidenci úřadu práce ve věku 15–64 let na počtu obyvatel ve věku 15–64 let

²⁾ bez souběhu s vdovským nebo vdoveckým; od roku 2010 podle metodiky MPSV bez poměrného starobního důchodu; data za prosinec

³⁾ studenti státního občanství ČR s místem výuky v kraji

⁴⁾ průměrný evidenční počet zaměstnanců v podnicích se 100 a více zaměstnanci se sídlem v kraji s převažující činností v sekci (CZ-NACE) B – Těžba a dobývání, C – Zpracovatelský průmysl nebo D – Výroba a rozvod elektřiny, plynu, tepla a klimatiz. vzduchu

2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	
DEMOGRAFICKÝ VÝVOJ									
836 227	836 074	⁶⁾ 828 050	826 788	825 144	823 996	822 850	821 377	821 080	Obyvatelstvo (stav k 31. 12.)
127 117	128 212	⁶⁾ 127 990	128 524	128 800	129 480	130 213	130 785	131 548	v tom ve věku: 0–14 let
594 733	590 872	⁶⁾ 577 217	568 651	561 009	553 972	547 170	540 254	534 972	15–64 let
114 377	116 990	⁶⁾ 122 843	129 613	135 335	140 544	145 467	150 338	154 560	65 a více let
39,8	40,0	⁶⁾ 40,4	40,6	40,9	41,2	41,4	41,6	41,8	Průměrný věk (stav k 31. 12.)
3 945	3 669	3 447	3 341	3 161	3 325	3 572	3 723	3 901	Sňatky
2 805	2 573	2 319	2 294	2 252	2 352	2 117	2 245	2 252	Rozvody
9 626	9 275	8 645	8 215	8 060	8 292	8 313	8 263	8 442	Živě narození
8 897	8 912	8 841	8 959	9 277	8 846	9 238	9 058	9 172	Zemřelí
729	363	-196	-744	-1 217	-554	-925	-795	-730	Přirozený přírůstek/úbytek
7 964	7 599	6 605	6 738	6 978	7 229	7 358	7 324	7 691	Přistěhovalí
8 386	8 115	6 831	7 256	7 405	7 823	7 579	8 002	7 258	Vystěhovalí
-422	-516	-226	-518	-427	-594	-221	-678	433	Přírůstek/úbytek stěhováním
307	-153	-422	-1 262	-1 644	-1 148	-1 146	-1 473	-297	Celkový přírůstek/úbytek
SOCIÁLNÍ VÝVOJ									
174,5	173,7	175,5	173,2	173,3	175,8	183,9	193,1	.	Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele
406,6	407,3	402,6	396,8	401,5	400,6	396,0	403,4	399,1	Ekonomicky aktivní (pracovní síla)
303,6	301,3	298,2	302,2	295,4	294,5	297,5	289,2	291,4	Ekonomicky neaktivní (15 a více let)
57,3	57,5	57,4	56,8	57,6	57,6	57,1	58,2	57,8	Míra ekonomické aktivity
59 976	61 947	58 087	61 589	65 820	60 824	50 778	44 528	31 522	Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce (stav k 31. 12.)
9,88	10,24	9,80	10,46	11,47	10,67	8,91	7,79	5,39	Podíl nezaměstnaných osob ¹⁾ (stav k 31. 12.)
9 968	10 057	10 476	10 697	10 881	10 979	11 240	11 341	11 718	Prům. měsíční starobní důchod sólo ²⁾
3,5	3,4	3,5	3,5	3,5	3,7	3,6	3,7	.	Lékaři na 1 000 obyvatel
23 977	24 631	25 322	26 063	26 453	26 489	25 979	25 348	25 424	Děti, žáci a studenti (stav k 30. 9.) mateřských škol
68 636	68 036	68 342	69 095	70 179	71 949	73 600	74 974	76 079	základních škol středních škol vč. konzervatoří (denní studium)
41 155	39 781	37 705	35 514	33 777	32 714	31 863	31 534	31 123	Studenti vysokých škol ³⁾ (stav k 31. 12.)
13 252	13 378	12 738	12 264	11 842	10 913	10 288	9 426	8 899	Registrované trestné činy na 1 000 obyv.
35,5	35,2	36,6	33,2	36,1	31,4	25,6	22,3	21,4	
EKONOMICKÝ VÝVOJ									
257 032	250 196	250 484	250 778	249 748	255 572	274 948	274 254	.	Hrubý domácí produkt předchozí rok = 100 (srovnatelné ceny)
99,9	96,8	98,5	99,5	98,6	100,4	105,3	99,1	.	Výdaje na výzkum a vývoj
687	731	843	1 125	1 084	1 216	1 097	862	174 708	Registrované subjekty (stav k 31. 12.)
174 621	176 422	178 718	179 126 ⁷⁾	172 030	173 415	173 878	174 240	174 708	Produkt zemědělského odvětví
5 344	5 281	6 009	6 251	6 760	7 314	7 528 ⁸⁾	7 639	.	Počet zaměstnanců v průmyslu ⁴⁾
55 990	52 502	52 932	52 217	49 539	50 385	52 592	56 209	59 333	Stavební práce "S" provedené v kraji ⁵⁾
26 129	22 887	22 527	15 845	16 780	14 466	15 635	15 354	15 985	Dokončené byty
1 087	1 097	1 239	1 271	935	743	816	780	1 012	Hosté v hromadných ubyt. zařízeních
335,9	289,5	336,9 ⁹⁾	416,8	426,6	431,9	487,3	527,5	592,5	
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ (ŽP)									
276 138	275 921	275 682	275 490	275 319	275 324	275 317	275 109	274 899	Zemědělská půda (stav k 31. 12.)
183 046	182 497	181 941	181 629	181 295	181 266	180 842	180 479	180 246	z toho orná půda
257 314	257 535	257 767	257 961	258 138	258 133	258 154	258 744	258 959	Nezemědělská půda (stav k 31. 12.)
160 670	161 019	161 782	161 960	162 313	162 371	162 688	163 166	163 355	z toho: lesní pozemky
9 269	9 369	9 350	9 338	9 380	9 375	9 363	9 352	9 342	zastavěné plochy a nádvoří
85,0	83,2	81,7	79,3	79,0	90,3	89,1	90,2	89,6	Specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele
335	307	320	318	327	318	321	348	.	Produkt komunál. odpadu na 1 obyv.
1 814	2 555	3 009	2 664	4 198	3 296	5 168	7 610	.	Investice na ochranu ŽP podle místa investice na 1 obyvatele

5) podniky s 20 a více zaměstnanci s převažující stavební činností

6) údaje od roku 2011 navazují na výsledky SLDB 2011 podle místa trvalého pobytu

7) od roku 2013 vlivem zpřesnění dat podle Registru osob nejsou údaje plně srovnatelné s předchozími roky

8) semidefinitivní výsledky

9) od roku 2012 revidované údaje na základě výsledků šetření MMR

Tab. 3.1 Vybrané ukazatele za Ústecký kraj – demografický vývoj

	Měřicí jednotka	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Obyvatelstvo (stav k 31. 12.)	osoby	826 788	825 144	823 996	822 850	821 377	821 080
v tom: muži		408 599	408 289	408 297	407 942	407 372	407 324
ženy		418 189	416 855	415 699	414 908	414 005	413 756
z toho cizinci (bez azylantů)		30 461	31 520	31 878	32 612	33 593	34 978
Sňatky		3 341	3 161	3 325	3 572	3 723	3 901
Rozvody		2 294	2 252	2 352	2 117	2 245	2 252
Rozvody na 100 sňatků	%	68,7	71,2	70,7	59,3	60,3	57,7
Živě narození	osoby	8 215	8 060	8 292	8 313	8 263	8 442
z toho mimo manželství	%	58,0	59,3	61,1	62,3	64,2	64,5
Úhrnná plodnost ¹⁾		1,47	1,48	1,56	1,60	1,65	1,72
Potraty		3 819	3 809	3 746	3 687	3 611	3 473
z toho umělá přerušení těhotenství		2 444	2 448	2 329	2 294	2 171	2 115
Potraty na 100 narozených	%	46,3	47,1	45,0	44,1	43,5	41,0
z toho umělá přerušení těhotenství		29,6	30,2	28,0	27,5	26,1	24,9
Zemřelí	osoby	8 959	9 277	8 846	9 238	9 058	9 172
z toho podle příčin smrti:							
nemoci oběhové soustavy		4 374	4 378	4 076	4 294	4 019	4 022
novotvary		2 344	2 414	2 422	2 316	2 383	2 445
Přirozený přírůstek/úbytek	osoby	-744	-1 217	-554	-925	-795	-730
Přistěhovalí	osoby	6 738	6 978	7 229	7 358	7 324	7 691
z toho z ciziny		2 102	2 071	2 254	2 161	1 985	2 162
Vystěhovalí	osoby	7 256	7 405	7 823	7 579	8 002	7 258
z toho do ciziny		1 158	1 309	1 148	985	1 043	913
Přírůstek/úbytek stěhováním	osoby	-518	-427	-594	-221	-678	433
z toho s cizinou		944	762	1 106	1 176	942	1 249
Celkový přírůstek/úbytek	osoby	-1 262	-1 644	-1 148	-1 146	-1 473	-297
Na 1 000 obyvatel							
živě narození	‰	9,9	9,8	10,1	10,1	10,0	10,3
zemřelí	‰	10,8	11,2	10,7	11,2	11,0	11,2
přirozený přírůstek/úbytek	‰	-0,9	-1,5	-0,7	-1,1	-1,0	-0,9
přistěhovalí	‰	8,1	8,4	8,8	8,9	8,9	9,4
vystěhovalí	‰	8,8	9,0	9,5	9,2	9,7	8,8
přírůstek/úbytek stěhováním	‰	-0,6	-0,5	-0,7	-0,3	-0,8	0,5
celkový přírůstek/úbytek	‰	-1,5	-2,0	-1,4	-1,4	-1,8	-0,4
Kojenecká úmrtnost ²⁾	‰	4,0	3,6	3,9	4,5	5,2	4,5
Novorozenecká úmrtnost ³⁾	‰	2,3	1,9	2,2	1,9	2,8	3,2
Obyvatelstvo (stav k 31. 12.) ve věku:							
0–14 let	osoby	128 524	128 800	129 480	130 213	130 785	131 548
%		15,5	15,6	15,7	15,8	15,9	16,0
15–64 let	osoby	568 651	561 009	553 972	547 170	540 254	534 972
%		68,8	68,0	67,2	66,5	65,8	65,2
65 a více let	osoby	129 613	135 335	140 544	145 467	150 338	154 560
%		15,7	16,4	17,1	17,7	18,3	18,8
Průměrný věk (stav k 31. 12.)	roky	40,6	40,9	41,2	41,4	41,6	41,8
v tom: muži		39,2	39,5	39,8	40,0	40,3	40,5
ženy		42,0	42,3	42,5	42,7	43,0	43,2
Index stáří (stav k 31. 12.) ⁴⁾	%	100,8	105,1	108,5	111,7	115,0	117,5
Index ekonomického zatížení (stav k 31. 12.) ⁵⁾	%	45,4	47,1	48,7	50,4	52,0	53,5
Naděje dožití (dvoutleté období) ⁶⁾	roky						
muži při narození		73,0	73,0	73,6	73,9	74,0	74,1
ženy při narození		79,0	79,0	79,3	79,6	79,5	79,8
muži ve věku 65 let		14,7	14,6	14,8	14,9	15,0	15,0
ženy ve věku 65 let		17,7	17,7	17,9	18,0	18,0	18,5

¹⁾ počet živě narozených dětí, které by se narodily jedné ženě za předpokladu, že by míry plodnosti podle věku zaznamenané ve sledovaném roce zůstaly během jejího reprodukčního věku (15–49 let) neměnné

²⁾ počet dětí zemřelých před dosažením věku 1 roku na 1 000 živě narozených dětí

³⁾ počet dětí zemřelých před dosažením věku 28 dnů na 1 000 živě narozených dětí

⁴⁾ počet osob ve věku 65 a více let na 100 osob ve věku 0–14 let

⁵⁾ počet osob ve věku 0–14 let a 65 a více let na 100 osob ve věku 15–64 let

⁶⁾ změna metodiky; data nejsou srovnatelná s předchozími roky

Tab. 3.2 Vybrané ukazatele za Ústecký kraj – sociální vývoj

	Měřící jednotka	2012	2013	2014	2015	2016	2017
VÝBĚROVÉ ŠETŘENÍ PRACOVNÍCH SIL ¹⁾							
Obyvatelstvo ve věku 15 a více let	tis. osob	698,9	696,9	695,1	693,5	692,6	690,4
z toho podle dosaženého vzdělání:							
základní a bez vzdělání	%	21,7	20,7	19,8	20,0	19,4	18,9
střední bez maturity	%	38,5	37,3	36,7	37,0	37,2	36,7
střední s maturitou	%	30,1	31,6	31,4	31,6	31,7	32,2
vysokoškolské vč. vyššího odborného	%	9,7	10,3	12,1	11,4	11,7	12,3
Ekonomicky aktivní (pracovní síla)	tis. osob	396,8	401,5	400,6	396,0	403,4	399,1
v tom: zaměstnaní		354,1	363,7	366,5	366,0	382,6	385,2
z toho ženy		144,7	150,6	153,4	156,9	168,4	167,5
nezaměstnaní		42,7	37,8	34,1	30,0	20,7	13,9
z toho ženy		23,2	19,8	17,4	15,2	9,7	7,8
Ekonomicky neaktivní ve věku 15 a více let	tis. osob	302,2	295,4	294,5	297,5	289,2	291,4
Zaměstnaní podle postavení v zaměstnání:							
zaměstnanci ²⁾	%	83,5	81,7	79,5	81,7	82,1	81,1
zaměstnavatelé	%	4,3	4,8	4,2	3,7	3,4	4,3
pracující na vlastní účet	%	11,5	12,0	15,5	13,8	13,9	13,9
Zaměstnaní pracující v kraji	tis. osob	341,8	346,5	355,5	351,0	359,8	.
v tom podle sektorů:							
primární (zemědělství, lesnictví, rybářství)	%	2,4	2,4	2,3	2,3	2,2	.
sekundární (průmysl a stavebnictví)	%	43,2	43,0	42,6	43,0	43,1	.
terciární (služby)	%	54,4	54,6	55,1	54,7	54,7	.
Míra ekonomické aktivity	%	56,8	57,6	57,6	57,1	58,2	57,8
v tom: muži		66,8	67,6	67,3	65,6	66,0	65,7
ženy		47,1	48,0	48,3	48,9	50,7	50,1
Míra zaměstnanosti	%	50,7	52,2	52,7	52,8	55,2	55,8
v tom: muži		61,1	62,3	62,4	61,2	62,7	63,9
ženy		40,6	42,4	43,4	44,6	48,0	47,9
Obecná míra nezaměstnanosti	%	10,8	9,4	8,5	7,6	5,1	3,5
v tom: muži		8,5	7,8	7,3	6,6	4,9	2,7
ženy		13,8	11,6	10,2	8,8	5,4	4,4
NEZAMĚSTNANOST (stav k 31. 12.; MPSV)							
Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce	osoby	61 589	65 820	60 824	50 778	44 528	31 522
z toho: ženy		30 758	32 497	30 394	25 854	23 118	16 644
absolventi škol a mladiství		3 655	3 999	2 577	2 134	1 891	1 370
osoby se zdravotním postižením		7 061	7 208	7 084	6 716	6 446	5 447
s nárokem na podporu v nezaměstnanosti		9 440	10 157	9 370	8 513	8 674	6 772
dosažitelní		59 853	64 396	59 123	48 900	42 257	28 941
v tom podle věku:							
do 19 let		3 363	2 984	2 424	2 133	1 960	1 510
20–24 let		8 670	8 706	7 148	5 198	3 999	2 505
25–34 let		13 693	14 964	13 406	10 778	9 157	6 152
35–44 let		14 313	15 701	14 991	12 646	10 790	7 227
45–54 let		12 859	13 666	13 117	11 149	9 982	7 133
55 a více let		8 691	9 799	9 738	8 874	8 640	6 995
průměrný věk	roky	38,1	38,8	40,0	40,7	41,4	42,3
v tom podle nejvyššího dosaženého vzdělání:	osoby						
základní a bez vzdělání		25 486	27 393	25 794	22 565	20 382	15 065
střední bez maturity		24 112	25 575	23 241	18 467	15 711	10 678
střední s maturitou		10 330	10 943	10 097	8 180	6 953	4 766
vyšší odborné vč. nástavbového		232	245	212	199	187	115
vysokoškolské		1 429	1 664	1 480	1 367	1 295	898
z toho podle klasifikace zaměstnání:							
nemanuální pracovníci	osoby						
vysoce kvalifikovaní (třídy 1–3)		3 422	4 794	4 516	3 967	3 339	2 290
s nižší kvalifikací (třídy 4 a 5)		13 164	18 430	16 409	14 109	11 978	8 429
manuální pracovníci	osoby						
kvalifikovaní (třídy 6–8)		12 155	17 042	14 681	11 954	9 610	6 490
nekvalifikovaní (třída 9)		17 360	24 627	22 503	19 879	17 842	13 228

Tab. 3.2 Vybrané ukazatele za Ústecký kraj – sociální vývoj

	Měřicí jednotka	2012	2013	2014	2015	2016	2017
v tom podle délky evidence:	osoby						
do 3 měsíců		14 058	12 658	12 140	11 665	10 997	9 393
3–6 měsíců		10 306	10 122	8 286	6 952	6 597	4 689
6–12 měsíců		11 314	12 260	9 181	7 072	6 845	4 602
od 1 roku do 2 let		10 275	12 691	11 094	7 026	5 840	3 718
více než 2 roky		15 636	18 089	20 123	18 063	14 249	9 120
Průměrná měsíční podpora v nezaměstnanosti	Kč	5 667	5 999	5 688	5 862	6 093	6 602
Podíl nezaměstnaných osob ³⁾	%	10,46	11,47	10,67	8,91	7,79	5,39
v tom: muži		10,32	11,43	10,49	8,57	7,32	4,98
ženy		10,60	11,50	10,85	9,28	8,27	5,83
Podíl dlouhodobě nezaměstnaných ⁴⁾	%	4,56	5,49	5,64	4,59	3,72	2,40
Pracovní místa v evidenci úřadu práce	místa	1 786	2 345	3 488	5 598	7 634	10 808
Uchazeči na 1 pracovní místo v evidenci úřadu práce	osoby	34,5	28,1	17,4	9,1	5,8	2,9
ČISTÝ DISPONIBILNÍ DŮCHOD DOMÁCNOSTÍ							
celkem	mil. Kč	143 258	143 091	144 972	151 430	158 820	.
na 1 obyvatele	tis. Kč	173,2	173,3	175,8	183,9	193,1	.
průměr ČR = 100	%	87,2	87,4	85,7	86,1	87,6	.
VÝBĚROVÉ ŠETŘENÍ MEZD⁵⁾							
Průměrná hrubá měsíční mzda	Kč	23 608	23 886	24 331	25 301	26 538	28 369
v tom: muži		26 200	26 388	26 791	27 825	28 999	30 989
ženy		20 545	21 030	21 409	22 411	23 573	25 388
Medián mezd	Kč	20 999	21 385	21 686	22 644	24 004	25 639
v tom: muži		22 860	23 197	23 443	24 455	25 752	27 559
ženy		18 870	19 343	19 551	20 556	21 890	23 503
VZDĚLÁVÁNÍ (MŠMT)							
Děti, žáci a studenti (stav k 30. 9.)	osoby						
mateřských škol		26 063	26 453	26 489	25 979	25 348	25 424
základních škol		69 095	70 179	71 949	73 600	74 974	76 079
středních škol vč. konzervatoří (denní studium)		35 514	33 777	32 714	31 863	31 534	31 123
vyšších odborných škol (denní studium)		1 417	1 437	1 323	1 136	888	712
Studenti vysokých škol (občané ČR, stav k 31. 12.)	osoby						
s trvalým bydlištěm v kraji		20 849	19 985	18 739	17 251	16 155	15 391
s místem výuky v kraji		12 264	11 842	10 913	10 288	9 426	8 899
z toho v prezenčním studiu	%	64,6	64,5	63,7	60,8	58,1	55,3
Absolventi VŠ (občané ČR) s místem výuky v kraji	osoby	3 011	2 798	2 633	2 421	2 248	2 141
ZDRAVOTNICTVÍ (ÚZIS, ČSÚ)							
Lékaři celkem (vč. smluvních)	přep. os.	2 908	2 917	3 043	2 955	3 017	.
na 1 000 obyvatel		3,5	3,5	3,7	3,6	3,7	.
Nemocnice		20	20	21	19 ¹²⁾	19	.
lůžka		4 978	4 873	4 942	5 069	5 289	.
případy hospitalizace ⁶⁾	v tis.	177,0	175,0	180,7	175,2	178,5	.
průměrná ošetrovací doba	dny	6,93	6,76	6,89	7,10	5,88	.
využití lůžek	dny	246,3	242,0	251,8	245,3	226,4	.
Průměrné procento dočasné pracovní neschopnosti	%	3,686	3,954	3,970	4,337	4,493	4,549
Průměrná doba trvání 1 případu dočasné pracovní neschopnosti	kalendář. dny	48,3	46,7	47,5	43,8	43,0	42,5
STÁTNÍ SOCIÁLNÍ PODPORA (MPSV)⁷⁾							
Počet vyplacených dávek celkem (vč. péstounské péče)	v tis.	1 217,2	1 241,8	1 254,7	1 236,9	1 197,8	1 120,9
z toho přídavek na dítě		625,4	616,0	600,3	570,9	540,5	488,7
Výdaje na dávky celkem (vč. péstounské péče)	mil. Kč	3 245	3 469	3 579	3 635	3 640	3 508
z toho přídavek na dítě		371	367	358	340	321	291
Výdaje na dávky státní sociální podpory (vč. péstounské péče) na 1 obyvatele	Kč	3 922	4 201	4 340	4 415	4 426	4 273

Tab. 3.2 Vybrané ukazatele za Ústecký kraj – sociální vývoj

	Měřicí jednotka	2012	2013	2014	2015	2016	2017
ZAŘÍZENÍ SOCIÁLNÍCH SLUŽEB (MPSV)							
Lůžka v domovech pro seniory		3 820	3 897	3 678	3 553	3 460	3 372
na 1 000 obyvatel ve věku 65 a více let		29,5	28,8	26,2	24,4	23,0	21,8
Lůžka v domovech se zvláštním režimem		1 455	1 775	1 963	1 855	2 187	2 269
Lůžka v domovech pro osoby se zdravotním postižením		1 882	1 815	1 623	1 578	1 500	1 491
DŮCHODOVÉ POJIŠTĚNÍ (stav v prosinci; ČSSZ)							
Příjemci starobního důchodu celkem ⁸⁾	osoby	178 816	178 761	179 714	181 042	181 830	182 045
z toho ženy		111 037	110 417	110 599	110 967	110 807	110 451
Příjemci starobního důchodu sólo ⁹⁾	osoby	132 243	132 336	133 456	135 009	135 909	136 270
Příjemci předčasného starobního důchodu ^{8,10)}	osoby	45 351	46 847	48 457	49 803	50 768	51 567
z toho ženy		26 528	27 380	28 288	29 047	29 662	30 195
Podíl příjemců předčasného starobního důchodu na počtu příjemců starobního důchodu celkem (včetně souběhu)	%	25,4	26,2	27,0	27,5	27,9	28,3
v tom: muži		27,8	28,5	29,2	29,6	29,7	29,9
ženy		23,9	24,8	25,6	26,2	26,8	27,3
Průměrný měsíční starobní důchod sólo ⁹⁾	Kč	10 697	10 881	10 979	11 240	11 341	11 718
v tom: muži		11 942	12 135	12 232	12 508	12 607	13 005
ženy		9 639	9 803	9 894	10 135	10 222	10 572
Podíl průměrného starobního důchodu sólo ⁹⁾ na mzdovém mediánu	%	50,9	50,9	50,6	49,6	47,2	45,7
NEMOCENSKÉ POJIŠTĚNÍ (ČSSZ)							
Výdaje na dávky nemocenského pojištění celkem	tis. Kč	1 219 635	1 235 549	1 320 395	1 421 112	1 532 165	1 662 900
v tom dávky:							
nemocenské		805 059	837 543	923 698	1 002 874	1 086 544	1 178 401
ošetřovné		47 169	55 179	54 936	67 101	75 776	90 843
peněžitá pomoc v mateřství		366 905	342 333	341 239	350 703	369 346	392 979
vyrovnávací příspěvek v těhotenství a mateřství		502	493	523	434	499	677
KRIMINALITA, NEHODY (Policejní prezidium ČR)							
Registrované trestné činy		27 427	29 848	25 927	21 061	18 377	17 531
na 1 000 obyvatel		33,2	36,1	31,4	25,6	22,3	21,4
Objasněné trestné činy		13 393	14 376	14 534	12 352	11 445	11 040
Hlášené dopravní nehody		7 551	8 230	8 372	9 707	10 002	10 638
na 1 000 obyvatel		9,1	10,0	10,2	11,8	12,2	13,0
Usmrcené osoby při dopravních nehodách	osoby	59	48	57	44	32	47
Podíl bodovaných řidičů z registrovaných řidičů celkem ¹¹⁾	%	10,5	10,8	10,8	10,5	9,7	9,1
Požáry		2 353	1 980	2 042	2 089	1 712	1 646
na 1 000 obyvatel		2,8	2,4	2,5	2,5	2,1	2,0
přímá škoda	mil. Kč	271	199	108	762	210	1 148

¹⁾ údaje podle kraje obvyklého bydliště (kromě struktury zaměstnaných podle sektorů)

²⁾ zaměstnanci včetně členů produkčních družstev

³⁾ podíl počtu dosažitelných uchazečů o zaměstnání v evidenci úřadu práce ve věku 15–64 let na počtu obyvatel ve věku 15–64 let

⁴⁾ podíl dlouhodobě nezaměstnaných (12 měsíců a déle) v evidenci úřadu práce na počtu obyvatel ve věku 15–64 let, jmenovatel data ČSÚ

⁵⁾ pramen: MPSV (Informační systém o průměrném výdělků) a MF (Informační systém o platu a služebním příjmu)

⁶⁾ do roku 2015 počet hospitalizovaných pacientů

⁷⁾ data do roku 2012 podle výplatního místa, od roku 2013 podle místa trvalého bydliště příjemce

⁸⁾ včetně souběhu s vdovským nebo vdoveckým; podle metodiky MPSV bez poměrného starobního důchodu

⁹⁾ bez souběhu s vdovským nebo vdoveckým; podle metodiky MPSV bez poměrného starobního důchodu

¹⁰⁾ předčasným důchodem se rozumí přiznání kráceného starobního důchodu podle § 30 a § 31 zákona č. 155/1995 Sb.

¹¹⁾ bodovaný řidič se dopustil přestupku (trestného činu) započítávaného do bodového hodnocení řidiče

¹²⁾ některé LDN se staly součástí nemocnic

Tab. 3.3 Vybrané ukazatele za Ústecký kraj – ekonomický vývoj

	Měřicí jednotka	2012	2013	2014	2015	2016	2017
MAKROEKONOMIKA							
Hrubý domácí produkt (HDP)	mil. Kč	250 778	249 748	255 572	274 948	274 254	.
předchozí rok = 100 (srovnatelné ceny)	%	99,5	98,6	100,4	105,3	99,1	.
Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele	tis. Kč	303,1	302,4	309,9	333,9	333,5	.
průměr ČR = 100	%	78,5	77,6	75,6	76,6	73,8	.
Hrubý domácí produkt na 1 zaměstnaného	tis. Kč	733,8	720,8	719,0	783,3	762,1	.
průměr ČR = 100	%	91,5	89,4	85,2	88,3	83,8	.
Hrubá přidaná hodnota	mil. Kč	225 366	223 555	231 101	247 416	246 626	.
v tom sektory: primární	%	2,1	2,2	2,2	2,1	2,4	.
sekundární	%	47,3	47,1	48,9	50,5	48,1	.
terciární	%	50,6	50,7	48,8	47,4	49,5	.
Tvorba hrubého fixního kapitálu	mil. Kč	73 730	72 271	69 786	71 344	.	.
Tvorba hrubého fixního kapitálu na 1 obyvatele	tis. Kč	89,1	87,5	84,6	86,6	.	.
průměr ČR = 100	%	89,0	89,6	82,1	75,1	.	.
Zaměstnaní v hlavním pracovním poměru (včetně sebezaměstnaných) pracujících v kraji	osoby	341 761	346 504	355 467	351 010	359 847	.
z toho zaměstnanci		293 705	293 504	296 596	298 110	306 187	.
MÍSTNÍ ROZPOČTY¹⁾ (Ministerstvo financí)							
Příjmy celkem (po konsolidaci)	mil. Kč	25 925	28 994	28 765	29 632	31 370	33 573
Výdaje celkem (po konsolidaci)	mil. Kč	26 765	26 537	27 919	28 792	28 259	31 578
z toho: běžné výdaje		21 975	23 300	23 064	23 564	25 296	27 606
kapitálové výdaje		4 790	3 237	4 855	5 228	2 963	3 972
NÁKLADY PRÁCE							
Měsíční náklady práce na 1 zaměstnance	Kč	30 661	31 043	31 831	32 790	34 683	.
z toho: přímé náklady		22 138	22 450	22 992	23 754	25 095	.
sociální náklady a výdaje		8 049	8 162	8 385	8 570	9 086	.
VĚDA A VÝZKUM							
Výdaje na výzkum a vývoj celkem	mil. Kč	1 125	1 084	1 216	1 097	862	.
z toho: mzdové		482	440	476	441	438	.
financované z veřejných zdrojů ČR		296	276	272	236	252	.
Zaměstnaní ve výzkumu a vývoji	přep. os.	1 042	1 056	1 120	1 069	963	.
z toho výzkumní pracovníci		460	467	505	500	450	.
INFORMAČNÍ A KOMUNIKAČNÍ TECHNOLOGIE²⁾							
Podíl domácností vybavených počítačem	%	61,1	61,9	62,4	64,6	66,0	.
Podíl domácností s připojením k internetu	%	60,1	61,9	63,0	65,5	68,3	.
ORGANIZAČNÍ STATISTIKA³⁾							
Registrované subjekty (stav k 31. 12.)		179 126	172 030	173 415	173 878	174 240	174 708
z toho živnostníci		129 398	117 892	120 880	122 140	122 868	124 935
z toho subjekty se zjištěnou aktivitou		89 723	86 190	83 107	81 319	79 589	80 465
z toho živnostníci		61 015	54 202	55 617	55 454	54 971	55 920
Vzniklé subjekty		6 259	6 107	5 683	5 444	5 616	5 492
z toho živnostníci		4 387	3 761	3 754	3 612	3 568	3 684
ZEMĚDĚLSTVÍ							
Produkce zemědělského odvětví	mil. Kč	6 251	6 760	7 314	7 528	⁸⁾ 7 639	.
z toho: rostlinná produkce		4 676	5 131	5 583	5 550	⁸⁾ 5 730	.
živočišná produkce		1 416	1 472	1 569	1 460	⁸⁾ 1 359	.
Obhospodařovaná zemědělská půda	ha	217 306	219 753	218 499	214 512	215 961	217 981
z toho orná		151 494	152 818	150 752	151 454	151 712	151 725
Sklízeň: obilovin	t	463 914	529 657	619 094	593 277	615 977	542 181
brambor	t	10 597	8 256	12 886	10 208	14 012	12 896
Hospodářská zvířata (stav k 1. 4.)							
skot	kusy	36 628	36 246	38 760	40 605	41 907	43 358
prasata	kusy	82 644	85 362	86 933	100 289	102 651	94 625
drůbež	tis. ks	961	1 465	813	610	636	582
Výroba jatečného skotu	t ž. hm.	4 582	4 225	4 831	5 026	5 248	5 164
Výroba jatečných prasat	t ž. hm.	14 267	15 410	16 206	20 516	19 562	18 458
Výroba jatečné drůbeže	t ž. hm.	7 032	11 495	11 489	8 652	5 171	8 534
Výroba mléka	tis. l	55 914	55 084	57 872	57 609	62 895	57 043
Snáška konzumních vajec	tis. ks	76 503	25 051	13 306	1 970	4 523	3 057

Tab. 3.3 Vybrané ukazatele za Ústecký kraj – ekonomický vývoj

	Měsíční jednotka	2012	2013	2014	2015	2016	2017
LESNICTVÍ							
Zalesňování	ha	1 420	1 531	1 575	1 318	1 170	1 122
Těžba dřeva	m ³ b. k.	417 356	475 653	480 166	422 661	379 647	431 144
z toho nahodilá živelní		32 185	75 162	33 914	77 234	27 982	68 821
PRŮMYSL⁴⁾							
Průměrný počet podniků		170	164	157	163	171	174
Tržby z prodeje výrobků a služeb průmysl. povahy na 1 zaměstnanec	mil. Kč tis. Kč	334 629 6 408	331 479 6 691	360 834 7 162	313 905 5 969	280 573 4 992	335 727 5 658
Průměrný evidenční počet zaměstnanců	fyz. os.	52 217	49 539	50 385	52 592	56 209	59 333
Průměrná hrubá měsíční mzda zaměstnanec	Kč	26 757	27 654	28 219	28 950	30 418	32 671
ENERGETIKA (Energetický regulační úřad)							
Výroba elektřiny brutto	GWh	22 602	21 714	19 626	21 062	24 540	24 481
podíl na ČR	%	25,8	24,9	22,8	25,1	29,5	28,1
Spotřeba elektřiny ⁵⁾	GWh	9 228	9 174	5 794	5 813	5 773	6 046
podíl na ČR	%	13,1	13,1	10,4	10,3	10,0	10,2
v domácnostech na 1 obyvatele	kWh	1 263,6	1 207,7	1 168,6	1 192,0	1 222,9	1 257,5
Spotřeba zemního plynu	tis. m ³	777 959	881 439	785 801	860 113	1 098 318	1 131 994
podíl na ČR	%	9,7	10,8	11,1	11,5	13,5	13,4
v domácnostech na 1 odběratele	m ³	657,6	661,4	563,6	624,6	664,7	693,4
STAVEBNICTVÍ							
Průměrný počet podniků ⁶⁾		51	47	42	37	40	39
Základní stavební výroba ⁶⁾	mil. Kč tis. Kč	9 764 1 719	9 116 1 740	9 222 1 962	13 139 2 854	12 505 2 545	10 549 2 268
Průměrný evidenční počet zaměstnanců ⁶⁾	fyz. os.	5 680	5 238	4 700	4 604	4 913	4 652
Průměrná hrubá měsíční mzda zaměstnanec ⁶⁾	Kč	30 204	25 962	26 212	28 109	29 981	31 543
Stavební práce "S" provedené v kraji ⁷⁾	mil. Kč	15 845	16 780	14 466	15 635	15 354	15 985
z toho pro veřejné zadavatele		5 695	6 289	4 294	5 131	4 357	4 264
STAVEBNÍ POVOLENÍ							
Orientační hodnota povolených staveb	mil. Kč	43 203	14 260	12 105	10 782	27 037	30 938
z toho: budov (bytových a nebytových)		9 841	8 789	7 038	8 261	15 386	24 901
na ochranu životního prostředí		30 164	2 357	1 692	739	709	780
Průměrná hodnota na 1 stavební povolení	tis. Kč	6 900	2 915	2 642	2 422	5 382	6 439
BYTOVÁ VÝSTAVBA							
Zahájené byty		1 147	846	1 019	1 031	1 299	1 196
z toho v nových rodinných domech		739	517	562	592	788	796
Dokončené byty		1 271	935	743	816	780	1 012
z toho v nových rodinných domech		861	647	606	604	592	677
Průměrná hodnota 1 m ² obytné plochy bytu							
v novém rodinném domě	Kč	32 838	33 450	32 004	32 934	33 132	34 453
v novém bytovém domě	Kč	32 138	34 399	60 976	21 357	10 484	20 492
DOPRAVA (Ministerstvo dopravy)							
Osobní automobily vč. dodávkových (stav k 31. 12.)		349 581	350 372	355 735	374 958	387 109	401 720
CESTOVNÍ RUCH							
Hromadná ubytovací zařízení (HUZ)		519	513	446	468	473	466
Lůžka v hromadných ubytovacích zařízeních		25 296	25 063	22 047	23 351	24 051	24 132
Hosté v hromadných ubytovacích zařízeních	tis. osob	417	427	432	487	527	592
z toho ze zahraničí		144	147	149	169	181	206
Průměrná doba pobytu hostů v HUZ	dny	3,8	3,8	3,7	3,7	3,7	3,6
z toho hostů ze zahraničí		3,7	3,9	3,9	3,7	3,7	3,7

1) souhrn za kraj, obce a dobrovolné svazky obcí

2) tříleté klouzavé průměry (např. údaj roku 2016 je vypočten z dat roku 2015, 2016 a 2017)

3) vlivem zpřesnění dat podle Registru osob (ROS) nejsou údaje před rokem 2013 plně srovnatelné

4) podniky se 100 a více zaměstnanci se sídlem v kraji s převažující činností v sekci (dle CZ-NACE) B – Těžba a dobývání, C – Zpracovatelský průmysl nebo D – Výroba a rozvod elektřiny, plynu, tepla a klimatizovaného vzduchu

5) od roku 2014 spotřeba elektřiny v hodnotě netto, do roku 2013 v hodnotě brutto

6) podniky s 50 a více zaměstnanci se sídlem v kraji s převažující stavební činností

7) podniky s 20 a více zaměstnanci s převažující stavební činností

8) semidefinitivní výsledky

Tab. 3.4 Vybrané ukazatele za Ústecký kraj – životní prostředí

	Měřicí jednotka	2012	2013	2014	2015	2016	2017
PŮDA (ČÚZK)							
Zemědělská půda (stav k 31. 12.)	ha	275 490	275 319	275 324	275 317	275 109	274 899
z toho: orná půda		181 629	181 295	181 266	180 842	180 479	180 246
zahrady a ovocné sady		14 943	14 926	14 894	14 845	14 871	14 880
trvalé travní porosty		72 407	72 581	72 656	73 178	73 297	73 366
Nezemědělská půda (stav 31. 12.)	ha	257 961	258 138	258 133	258 154	258 744	258 959
z toho: lesní pozemky		161 960	162 313	162 371	162 688	163 166	163 355
zastavěné plochy a nádvoří		9 338	9 380	9 375	9 363	9 352	9 342
VODOVODY A KANALIZACE							
Podíl obyvatel zásobovaných vodou z vodovodů	%	96,0	96,7	97,1	97,5	97,5	97,8
Specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele	litr/den	79,3	79,0	90,3	89,1	90,2	89,6
Cena vody (bez DPH)	Kč/m ³	37,4	39,3	40,9	42,5	43,0	43,4
Cena stočného (bez DPH)	Kč/m ³	38,5	37,1	38,4	40,0	41,4	41,4
Podíl obyvatel bydlících v domech napojených na veřejnou kanalizaci	%	80,6	82,0	82,8	83,5	83,6	84,0
na kanalizaci s koncovou ČOV		79,4	80,6	81,7	82,4	82,6	83,0
Podíl čištěných odpadních vod (bez srážkových)	%	97,5	97,5	98,3	97,7	97,7	97,7
Čistírný odpadních vod (ČOV)		186	184	188	190	192	194
Celková kapacita ČOV	m ³ /den	248 640	248 751	248 858	377 971	376 292	376 160
Produkce kalů v ČOV	t sušiny	12 484	11 321	12 863	16 626	17 190	19 141
OVZDUŠÍ (ČHMÚ¹)							
Měrné emise tuhých znečišťujících látek (REZZO 1–4)	t/km ²	1,38	1,29	1,19	1,21	.	.
v tom: stacionární zdroje (REZZO 1–3)		1,30	1,21	1,12	1,13	.	.
mobilní zdroje (REZZO 4)		0,08	0,08	0,08	0,08	.	.
Měrné emise oxidu siřičitého (REZZO 1–4)	t/km ²	10,62	7,81	6,88	6,25	.	.
z toho stacionární zdroje (REZZO 1–3)		10,61	7,81	6,88	6,25	.	.
Měrné emise oxidů dusíku (REZZO 1–4)	t/km ²	8,54	7,37	6,42	5,91	.	.
v tom: stacionární zdroje (REZZO 1–3)		7,65	6,52	5,61	5,13	.	.
mobilní zdroje (REZZO 4)		0,89	0,86	0,81	0,79	.	.
Měrné emise oxidu uhelnatého (REZZO 1–4)	t/km ²	5,95	6,06	5,20	5,32	.	.
v tom: stacionární zdroje (REZZO 1–3)		4,84	5,05	4,26	4,34	.	.
mobilní zdroje (REZZO 4)		1,10	1,01	0,94	0,98	.	.
ODPADY							
Produkce podnikového odpadu celkem ²⁾	t	1 460 923	1 262 546	1 332 152	1 446 743	1 459 487	.
z toho: zpracovatelský průmysl	t	353 318	324 008	366 080	362 519	400 768	.
zásobování vodou; činnosti související s odpadními vodami, odpady a sanacemi	t	441 526	357 363	208 274	181 784	210 604	.
stavebnictví	t	574 778	519 160	657 580	839 270	786 124	.
Produkce podnikového odpadu na 1 obyvatele	kg	1 766	1 529	1 615	1 757	1 775	.
Produkce komunálního odpadu na 1 obyvatele	kg	318	327	318	321	348	.
Podíl odděleně sbíraných složek komunálního odpadu	%	11,5	10,7	12,2	13,2	12,3	.
Odděleně sbírané složky komunálního odpadu na 1 obyvatele	kg	36,6	34,9	38,8	42,3	42,6	.
VÝDAJE NA OCHRANU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ							
Investice na ochranu životního prostředí (OŽP) podle místa investice na 1 obyvatele	Kč	2 664	4 198	3 296	5 168	7 610	.
Investice na OŽP podle sídla investora	mil. Kč	1 647,8	2 062,5	2 539,7	3 874,7	897,6	.
z toho: ochrana ovzduší a klimatu	%	27,0	34,5	42,1	20,4	49,4	.
nakládání s odpadními vodami	%	31,5	15,1	13,1	20,9	19,5	.
nakládání s odpady	%	6,2	5,7	9,5	24,2	11,1	.
Neinvestiční náklady na OŽP podle sídla investora	mil.. Kč	3 848,4	3 675,6	4 549,0	3 851,7	4 002,1	.
z toho: ochrana ovzduší a klimatu	%	14,2	13,7	10,6	12,3	10,9	.
nakládání s odpadními vodami	%	19,1	20,1	15,8	20,0	18,5	.
nakládání s odpady	%	50,2	50,0	42,4	47,7	49,9	.

¹⁾ v roce 2015 vč. přemísťujících se zdrojů (např. zařízení na recyklaci stavebních odpadů a asfaltových směsí)²⁾ podle sídla podniku

Tab. 4.1 Vybrané ukazatele podle okresů Ústeckého kraje v roce 2012 a 2017

	Rok	Kraj celkem	v tom okresy						
			Děčín	Chomutov	Litoměřice	Louny	Most	Teplice	Ústí nad Labem
DEMOGRAFICKÝ VÝVOJ									
Obyvatelstvo (stav k 31. 12.)	2012	826 788	132 540	125 313	119 318	86 630	115 005	128 266	119 716
	2017	821 080	130 329	124 347	119 553	86 372	112 594	128 387	119 498
z toho cizinci (bez azylantů)	2012	30 461	4 330	5 412	3 426	2 034	4 938	5 702	4 619
	2017	34 978	4 246	5 996	3 826	2 451	5 344	7 988	5 127
v tom ve věku (%):									
0–14 let	2012	15,5	15,9	15,4	15,3	15,6	15,1	15,5	15,9
	2017	16,0	16,2	15,8	16,2	16,1	15,7	15,7	16,5
15–64 let	2012	68,8	68,0	70,4	68,1	69,0	69,5	68,5	68,0
	2017	65,2	63,8	66,8	64,6	65,3	65,9	65,6	64,2
65 a více let	2012	15,7	16,1	14,2	16,6	15,4	15,4	15,9	16,0
	2017	18,8	20,0	17,4	19,3	18,6	18,4	18,8	19,3
Průměrný věk (stav k 31. 12.)	2012	40,6	40,8	40,1	41,1	40,6	40,7	40,7	40,6
	2017	41,8	42,1	41,4	42,0	41,7	41,8	41,9	41,7
Index stáří (stav k 31. 12.) ¹⁾	2012	100,8	101,7	92,0	108,1	98,4	102,3	102,5	100,6
	2017	117,5	123,4	110,0	119,1	115,0	116,7	119,7	117,2
Index ekonomického zatížení (stav k 31. 12.) ²⁾	2012	45,4	47,1	42,0	46,9	44,9	43,8	45,9	47,0
	2017	53,5	56,6	49,7	54,9	53,1	51,7	52,5	55,7
Přirozený přírůstek/úbytek na 1 000 obyvatel	2012	-0,9	-0,6	-0,6	-0,7	-1,8	-1,3	-1,6	0,1
	2017	-0,9	-1,1	-0,2	-0,8	-1,2	-1,8	-1,7	0,5
Přírůstek/úbytek stěhováním na 1 000 obyvatel	2012	-0,6	-0,7	-3,0	1,3	-0,1	3,1	0,0	-4,7
	2017	0,5	-2,4	1,0	2,6	1,5	-0,7	1,0	1,2
Celkový přírůstek/úbytek na 1 000 obyvatel	2012	-1,5	-1,3	-3,6	0,6	-1,9	1,8	-1,5	-4,5
	2017	-0,4	-3,5	0,8	1,8	0,3	-2,5	-0,7	1,7
Naděje dožití při narození (v období 2013–2017)									
muži		.	74,5	73,1	74,2	73,3	72,9	73,1	74,9
ženy		.	80,2	79,3	80,0	79,9	78,5	79,0	80,4
SOCIÁLNÍ VÝVOJ									
Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce (stav k 31. 12.)	2012	61 589	9 981	9 883	6 923	6 402	9 890	9 077	9 433
	2017	31 522	5 009	5 294	3 397	3 375	5 655	3 772	5 020
z toho (%):									
ženy	2012	49,9	48,2	52,7	49,4	49,3	52,9	50,2	46,3
	2017	27,0	25,2	29,3	26,1	27,0	31,8	22,9	26,1
absolventi škol a mladiství	2012	5,9	5,9	6,4	6,3	6,9	9,1	3,6	3,6
	2017	2,2	2,2	2,3	2,4	2,4	2,7	1,5	2,1
osoby se zdravotním postižením	2012	11,5	12,4	10,2	13,7	12,4	9,2	13,0	10,5
	2017	8,8	8,9	8,8	9,8	8,6	8,3	10,3	7,5
s nárokem na podporu v nezaměstnanosti	2012	15,3	16,2	15,8	21,2	17,8	13,1	12,5	13,0
	2017	11,0	11,4	10,4	15,6	14,6	9,0	9,1	9,4
dosazitelní	2012	97,2	96,8	97,6	98,1	93,8	99,7	94,9	98,2
	2017	47,0	46,3	50,0	45,1	45,7	55,1	37,0	48,1
ve věku do 24 let	2012	19,5	19,9	18,8	19,9	19,9	18,9	21,4	18,2
	2017	6,5	6,8	5,9	6,7	7,2	7,1	5,4	6,8
ve věku 55 a více let	2012	14,1	14,4	14,1	15,7	14,1	13,3	13,7	13,9
	2017	11,4	10,2	13,0	11,1	11,4	12,3	10,0	11,4
evidovaní 12 a více měsíců	2012	42,1	42,0	40,8	35,9	36,8	45,0	42,7	47,9
	2017	20,8	19,5	24,5	16,2	20,2	26,3	14,4	22,8

Tab. 4.1 Vybrané ukazatele podle okresů Ústeckého kraje v roce 2012 a 2017

	Rok	Kraj celkem	v tom okresy						
			Děčín	Chomutov	Litoměřice	Louny	Most	Teplice	Ústí nad Labem
Podíl nezaměstnaných osob (stav k 31. 12.; %) ³⁾	2012	10,46	10,65	10,83	8,33	10,00	12,32	9,75	11,26
	2017	5,39	5,52	5,94	4,05	5,19	7,27	3,96	5,92
v tom: muži	2012	10,32	10,87	10,03	8,23	10,04	11,40	9,63	12,05
	2017	4,98	5,35	5,21	3,69	5,01	6,23	3,48	6,07
ženy	2012	10,60	10,43	11,68	8,43	9,95	13,28	9,87	10,46
	2017	5,83	5,70	6,71	4,42	5,37	8,40	4,48	5,77
Podíl dlouhodobě nezaměstnaných (stav k 31. 12.; %) ⁴⁾	2012	4,56	4,65	4,57	3,06	3,94	5,57	4,41	5,55
	2017	2,40	2,34	2,91	1,45	2,30	3,51	1,55	2,80
Lékaři na 1 000 obyvatel	2012	3,5	2,7	3,0	3,5	2,8	3,4	3,1	6,1
	2016	3,7	2,8	3,2	3,7	2,8	3,3	3,1	6,8
Průměrné procento dočasné pracovní neschopnosti	2012	3,686	3,452	3,579	4,096	4,210	2,966	4,221	3,612
	2017	4,549	4,449	4,282	4,724	5,473	3,722	5,220	4,382
Průměrná doba trvání 1 případu dočasné pracovní neschopnosti	2012	48,3	44,1	43,3	52,4	48,3	47,1	50,2	50,0
	2017	42,5	40,2	37,1	45,8	41,6	42,3	45,3	43,4
Lůžka v domovech pro seniory na 1 000 obyvatel ve věku 65 a více let	2012	29,5	17,5	33,0	25,6	25,1	41,9	21,5	45,3
	2016	23,0	9,6	27,4	22,2	18,7	32,1	16,2	36,7
Průměrný měsíční starobní důchod sólo (Kč) ⁵⁾	2012	10 697	10 365	10 712	10 660	10 475	11 010	10 753	10 899
	2017	11 718	11 345	11 721	11 712	11 573	12 020	11 788	11 908
Podíl příjemců předčasného starobního důchodu na počtu příjemců starobního důchodu (včetně souběhu; %) ⁶⁾	2012	25,4	26,6	27,5	16,1	27,4	30,1	26,1	24,3
	2017	28,3	30,4	30,7	19,6	30,4	33,3	27,9	26,9
v tom: muži	2012	27,8	30,5	29,6	19,4	32,0	30,4	25,9	27,8
	2017	29,9	33,5	31,4	22,4	33,5	32,5	26,6	29,9
ženy	2012	23,9	24,3	26,3	14,2	24,6	29,9	26,2	22,2
	2017	27,3	28,4	30,3	17,7	28,3	33,8	28,7	25,0
Registrované trestné činy na 1 000 obyvatel	2012	33,2	30,9	35,1	29,5	27,6	37,1	32,4	38,2
	2017	21,4	23,2	22,3	16,3	14,9	24,9	20,6	25,6
z toho násilné a mravnostní	2012	2,6	2,3	2,9	2,2	1,8	3,1	2,7	3,0
	2017	2,0	2,1	2,2	1,3	1,5	2,4	2,0	2,6
Hlášené dopravní nehody na 1 000 obyvatel	2012	9,1	6,9	7,9	9,7	9,5	7,5	9,5	13,3
	2017	13,0	12,2	12,3	11,6	16,5	10,7	11,0	17,5
EKONOMICKÝ VÝVOJ									
Soukromí podnikatelé (živnostníci) celkem na 1 000 obyvatel (stav k 31. 12.)	2013	142,9	152,2	128,6	156,8	138,5	134,1	136,0	152,6
	2017	152,2	164,0	135,0	164,9	149,6	149,0	138,2	164,1
z toho:									
se zjištěnou ekonomickou aktivitou	2013	65,7	68,0	62,2	74,9	65,9	58,2	63,2	67,3
	2017	68,1	69,9	64,2	76,6	68,9	62,1	65,1	70,0
subjekty vzniklé v roce	2013	4,6	4,3	5,2	4,6	5,2	4,4	4,3	4,2
	2017	4,5	4,2	4,0	4,6	3,8	5,0	4,8	4,9
Stavební práce "S" podle místa stavby ⁷⁾ na 1 obyvatele (tis. Kč)	2012	19,2	13,8	29,2	15,4	20,3	16,9	17,9	21,0
	2017								
Počet bytů na 1 000 obyvatel:									
zahájených	2012	1,4	1,8	1,1	1,7	1,3	0,7	1,7	1,3
	2017	1,5	1,5	1,5	1,0	2,1	0,9	1,9	1,4
dokončených	2012	1,5	1,3	1,4	2,2	1,3	0,9	2,5	1,0
	2017	1,2	0,9	0,8	1,5	1,7	1,7	1,3	0,9

Tab. 4.1 Vybrané ukazatele podle okresů Ústeckého kraje v roce 2012 a 2017

	Rok	Kraj celkem	v tom okresy						
			Děčín	Chomutov	Litoměřice	Louny	Most	Teplice	Ústí nad Labem
Hromadná ubytovací zařízení:									
lůžka	2012	25 296	6 723	4 875	3 874	1 803	2 466	3 502	2 053
	2017	24 132	6 028	4 335	3 672	1 875	1 543	3 613	3 066
lůžka na 1 000 obyvatel	2012	30,6	50,7	38,8	32,5	20,8	21,5	27,3	17,1
	2017	29,4	46,2	34,9	30,7	21,7	13,7	28,1	25,7
hosté (tis. osob)	2012	416,8	97,4	84,5	59,2	22,5	39,8	60,7	52,8
	2017	592,5 ⁹⁾	139,4 ⁹⁾	112,8	90,4	34,7	47,7	80,1	87,3
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ									
Podíl na celkové výměře (stav k 31. 12.; %):									
orná půda	2012	34,0	11,0	24,2	58,1	59,4	20,0	17,4	12,4
	2017	33,8	10,4	24,2	58,0	59,0	19,8	17,5	11,8
zastavěné plochy a nádvoří	2012	1,8	1,6	1,4	2,0	1,6	1,8	2,2	2,2
	2017	1,7	1,6	1,3	2,0	1,6	1,8	2,2	2,2
Měrné emise ze stacionárních zdrojů (REZZO 1–3; t/km ²):									
tuhé znečišťujících látek ⁸⁾	2012	0,59	0,38	0,96	0,42	0,55	0,86	0,65	0,32
	2015	0,51	0,36	0,93	0,44	0,45	0,47	0,44	0,30
oxid siřičitý	2012	10,61	0,88	15,41	3,09	6,28	40,56	20,25	6,86
	2015	6,25	0,63	10,02	2,50	5,21	20,32	4,41	8,46
oxidy dusíku	2012	7,65	0,36	14,14	2,97	10,43	13,75	9,94	3,65
	2015	5,13	0,38	10,75	2,37	6,21	9,03	4,34	3,25
oxid uhelnatý	2012	4,84	5,68	3,49	6,33	4,12	5,37	4,32	4,33
	2015	4,34	5,24	3,91	4,93	3,97	3,77	4,08	3,73

1) počet osob ve věku 65 a více let na 100 osob ve věku 0–14 let

2) počet osob ve věku 0–14 let a 65 a více let na 100 osob ve věku 15–64 let

3) podíl počtu dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let na počtu obyvatel ve věku 15–64 let

4) podíl dlouhodobě nezaměstnaných (12 měsíců a déle) na počtu obyvatel ve věku 15–64 let

5) bez souběhu s vdovským nebo vdoveckým; podle metodiky MPSV bez poměrného starobního důchodu; data za prosinec

6) starobní důchod vč. souběhu s vdovským nebo vdoveckým; předčasným důchodem se rozumí přiznání kráceného starobního důchodu podle § 30 a § 31 zákona č. 155/1995 Sb.; data za prosinec

7) podniky s 20 a více zaměstnanci s hlavní činností stavebnictví

8) nezahrnují emise TZL, NH₃ a VOC (těkavých organických látek) ze stavebních činností, chovů hospodářských zvířat, aplikace minerálních hnojiv a nesledovaných zdrojů použití rozpouštědel

9) méně spolehlivý údaj

ZKRATKY KRAJŮ A OKRESŮ

Kraje, okresy	Zkratka	Kód	Kraje, okresy	Zkratka	Kód
Hlavní město Praha	PHA	CZ010	Královéhradecký kraj	HKK	CZ052
			Hradec Králové	HK	CZ0521
Středočeský kraj	STČ	CZ020	Jičín	JC	CZ0522
Benešov	BN	CZ0201	Náchod	NA	CZ0523
Beroun	BE	CZ0202	Rychnov nad Kněžnou	RK	CZ0524
Kladno	KD	CZ0203	Trutnov	TU	CZ0525
Kolín	KO	CZ0204			
Kutná Hora	KH	CZ0205	Pardubický kraj	PAK	CZ053
Mělník	ME	CZ0206	Chrudim	CR	CZ0531
Mladá Boleslav	MB	CZ0207	Pardubice	PU	CZ0532
Nymburk	NB	CZ0208	Svitavy	SY	CZ0533
Praha-východ	PY	CZ0209	Ústí nad Orlicí	UO	CZ0534
Praha-západ	PZ	CZ020A			
Příbram	PB	CZ020B	Kraj Vysočina	VYS	CZ063
Rakovník	RA	CZ020C	Havlíčkův Brod	HB	CZ0631
			Jihlava	JI	CZ0632
			Pelhřimov	PE	CZ0633
			Třebíč	TR	CZ0634
			Žďár nad Sázavou	ZR	CZ0635
Jihočeský kraj	JHČ	CZ031			
České Budějovice	CB	CZ0311	Jihomoravský kraj	JHM	CZ064
Český Krumlov	CK	CZ0312	Blansko	BK	CZ0641
Jindřichův Hradec	JH	CZ0313	Brno-město	BM	CZ0642
Písek	PI	CZ0314	Brno-venkov	BI	CZ0643
Prachatice	PT	CZ0315	Břeclav	BV	CZ0644
Strakonice	ST	CZ0316	Hodonín	HO	CZ0645
Tábor	TA	CZ0317	Vyškov	VY	CZ0646
			Znojmo	ZN	CZ0647
Plzeňský kraj	PLK	CZ032			
Domažlice	DO	CZ0321	Olomoucký kraj	OLK	CZ071
Klatovy	KT	CZ0322	Jeseník	JE	CZ0711
Plzeň-město	PM	CZ0323	Olomouc	OC	CZ0712
Plzeň-jih	PJ	CZ0324	Prostějov	PV	CZ0713
Plzeň-sever	PS	CZ0325	Přerov	PR	CZ0714
Rokycany	RO	CZ0326	Šumperk	SU	CZ0715
Tachov	TC	CZ0327			
Karlovarský kraj	KVK	CZ041	Zlínský kraj	ZLK	CZ072
Cheb	CH	CZ0411	Kroměříž	KM	CZ0721
Karlovy Vary	KV	CZ0412	Uherské Hradiště	UH	CZ0722
Sokolov	SO	CZ0413	Vsetín	VS	CZ0723
			Zlín	ZL	CZ0724
Ústecký kraj	ULK	CZ042			
Děčín	DC	CZ0421	Moravskoslezský kraj	MSK	CZ080
Chomutov	CV	CZ0422	Bruntál	BR	CZ0801
Litoměřice	LT	CZ0423	Frýdek-Místek	FM	CZ0802
Louny	LN	CZ0424	Karviná	KI	CZ0803
Most	MO	CZ0425	Nový Jičín	NJ	CZ0804
Teplice	TP	CZ0426	Opava	OP	CZ0805
Ústí nad Labem	UL	CZ0427	Ostrava-město	OV	CZ0806
Liberecký kraj	LBK	CZ051			
Česká Lípa	CL	CZ0511			
Jablonec nad Nisou	JN	CZ0512			
Liberec	LI	CZ0513			
Semily	SM	CZ0514			

